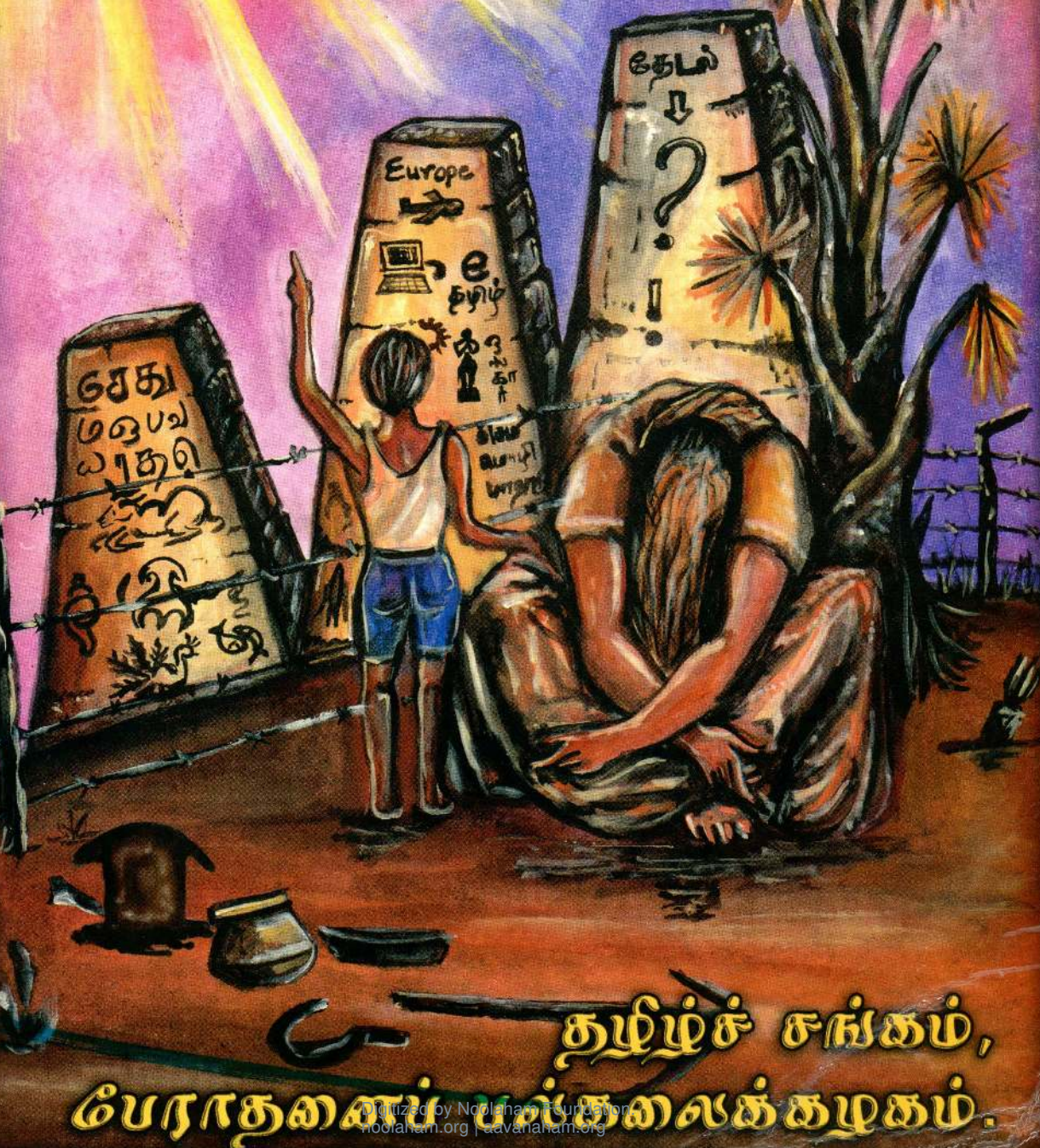

இளங்கதிர்

2011/2012

தமிழ்ச் சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

தலை நிமிர்வாள் நம் மாதா

பசுமையின் நஜம் தொலைத்த
என் பாலைவன தேசத்தில்
பொழந்த செந்தணலால்
காய்ந்த கபாலங்கள் மட்டும்
கர்சல் நலம் பரவும்.

பழம் பெருமை பேசீடவோ
புதுமைகள் படைத்தீடவோ
வலியற்று நலை கண்டு
மண் பார்ப்பாள் நம் மாதா.

வரலாற்றுச் சிற்பியரே
வல்களை மறுந்திருவீர்
முட்சுருள்கள் தடையல்ல
கனவுகட்கும் உணர்வுகட்கும்.

தூர வான் ஒளிக் கீற்றல்
தளை அறுத்த தேடல்களால்
கனவுகள் நனவாக்
தலை நிமிர்வாள் நம் மாதா
என்றோ ஒரு நாளில்.

அட்டைப்படிம் : ப. விஸ்வலிங்கம்
அட்டைப் படிக்க கவிதை : தீ.கேதீஸ்வரன்

இளங்கதிர்

40 ஆவது இதழ் 2012

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

இதழாசிரியர்கள்:

திரு.பா.சுமன்
செல்வி லோ.வித்யாஷினி

வெளியீடு:

தமிழ்ச் சங்கம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் சங்கக் கீதம்

புகழ் திகழ் தமிழ் மகள் புவிமீ தாளும்
பொன்னாள் வருக! வருக!
மகிழ்வுறு தமிழ்நில மாந்தர்கள் பண்பு
மலை விளக்காகவே ஒளிர்க
சகலரும் ஒருதாய் தன் பிள்ளை கள்போல்
சமத்துவமாகவே வாழ்க
தனித்துவம் காத்திட எழுக! எங்கள்
தமிழ்க் குற ளறநெறி தளைக்க
தாயக மணிக்கொடி துலங்க
பனித்திடு மலைகுழ் பழநகர் பேரா
தனையுயர் தமிழ்க் கலை மன்றம்
வளர்க! வளர்க! வளர்க!
மானிலம் போற்றிட வளர்க!

வளம்தரு மாவலி நதிமருங் கமைந்தபே
ராதனைப் பல்கலை மன்றில்
விளைந்திடு பயிராய் விளங்கிடு சங்கம்
வீறு கொண்டிலங்கி மிளிர்க
இளம்தமிழ் மாணவர் இன்கலைக் கோட்டம்
இவ்வுல குளவரை துலங்க
ஈழமணி நாடு வுயர்க! எங்கள்
நாளைய வாழ்வும் உயர்க
நமதிறை அருண்வழி பொலிக
பாளையின் குளிர்நரு மலைகுழ் பேரா
தனைத் தமிழ்ப் பணியகம் வாழ்க!
வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க!
பல்லாண் டுயர்வுடன் வாழ்க.

மெட்டு : “ஜன கன மன” எனும் இந்திய தேசிய கீதம்.

ஆக்கம் : சக்திதாசன் (அக்கரைச் சக்தி)

தமிழ்ச் சங்க செயற்குழு 2011/2012

பெருந்தலைவர்	: கலாநிதி வ.மகேஸ்வரன்
பெரும் பொருளாளர்	: பேராசிரியர் இரா. சிவகணேசன்
கணக்காய்வாளர்	: கலாநிதி ம. அல்பிரட்
தலைவர்	: திரு.அ.செந்தூரன்
உபதலைவர்	: செல்வி சி.வித்யாஷினி
செயலாளர்	: திரு.ச.கோபிநாத்
உபசெயலாளர்	: செல்வி அ.அனுசியா
இளம் பொருளாளர்	: திரு.ப.விஸ்வலிங்கம்
இதழாசிரியர்கள்	: திரு.பா.சுமன் செல்வி லோ.வித்யாஷினி
வெளியீட்டாளர்	: திரு.ச.செந்தில்குமரன்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்	திரு.அ.அமிர்தலோஜன் செல்வி பு.வாசுஜினி திரு.தி.கேதீஸ்வரன் செல்வி ச.சிவயாமினி செல்வி ர.நிஷாந்தினி செல்வி அ.லூசியா செல்வி ஈ.செளமியா திரு.ச.ரொமேசன் திரு.க.ழீகாந்த் திரு.யோ.சுஜீவன் திரு.வே.லோகீசன்

இதழாசிரியர்களின் இதயங்களிலிருந்து...

இலங்கையின் முதுபெரும் பல்கலைக்கழகமான பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், ஆண்டுதோறும் ஒரு தொகுதிப் புத்திஜீவிகளை உருவாக்கம் செய்துவருகின்றது. இவ்வாறு பல்துறைப் புத்திஜீவிகளை உருவாக்கம் செய்யும் இப்பல்கலைக்கழகத்தில், நீண்ட பாரம்பரியத்தையுடைய ஒரு சங்கமாக, இங்கு கல்வி பயிலும் தமிழ் மொழி பேசும் மாணவர்களின் சங்கமமாக தமிழ்ச் சங்கம் செயற்பட்டு வருகிறது. இச்சங்கத்தின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றாக, அது வருடாவருடம் வெளியிட்டுவரும் இளங்கதிர் சஞ்சிகை விளங்குகிறது. அவ்வகையில், தமிழ்ச் சங்கத்தின் நாற்பதாவது இளங்கதிர் இதழை வெளியிடுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இவ்விதழ் சிறப்புற வெளிவருவதற்கு பல்கலைக்கழகக் கல்விச் செயற்பாடுகளின் சுமைகளுக்கு மத்தியிலும் சஞ்சிகைக்கான ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு இதழாசிரியர்கள் என்றவகையில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் ஆக்கங்களை ஒருசேர நோக்கும் போது, தமிழின் பழமையையும் அதன் நவீனத்துவப் போக்குகளையும் எம்மால் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். மேலும், பல்துறைசார் படைப்பாளிகளையும், புலமையாளர்களையும் இவ்விதழ் மூலம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும்.

இளங்கதிர் சஞ்சிகையானது வெளிவருவதற்குப் பல்வேறு வகையிலும் உதவிய பெருந்தலைவர், பெரும்பொருளாளர், கணக்காய்வாளர், தலைவர் மற்றும் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கு எமது மனமாற்றந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். இவ்வருட இளங்கதிர் சஞ்சிகையானது சிறந்த ஆக்கங்களின் தொகுதியாக அமையவேண்டுமென்பதில் மிகுந்த சிரத்தையோடு செயற்பட்டு, பல்வேறு ஆலோசனைகளை அவ்வப்போது வழங்கிய தமிழ்ச் சங்கப் பெருந்தலைவர் அவர்களுக்கும் எம் இதயம் கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். மேலும், தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய 'கலாசாலை எழுதுகோற் சமர்' போட்டியின் நடுவர்களாக விளங்கியும், சஞ்சிகைக்கான ஆக்கங்களைத் தெரிவுசெய்வதிலும் எமக்கு உதவிய கலாநிதி வ.மகேஸ்வரன், கலாநிதி துரை.மனோகரன் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இச் சஞ்சிகையின் அச்சப் பிரதிகளை சரிபார்ப்பதில் உதவிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை உதவி விரிவுரையாளர்களான யோ. கலைவாணி, ஏ.எல். மனாரா, எஸ்.ஐ.கே. மஹரிபா ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக. மேலும், இளங்கதிர் சஞ்சிகையினை வெளியிடுவதற்கான நிதியினைத் திரட்டுவதற்கு விளம்பரதாரர்களை நாடியபோது, பெருமனங்கொண்டு விளம்பரங்களைத் தந்துதவிய வணிகர்களுக்கும், அதனைத் திரட்டுவதில் ஈடுபட்ட மாணவர்களுக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

புத்திஜீவிகளையும், அறிஞர்களையும் உருவாக்கம் செய்யும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடாகிய இளங்கதிர் சஞ்சிகையானது, எதிர்வரும் காலத்தில் மேலும் செழுமையும், கனதியும் உடையதாக தனித்துவ அடையாளத்துடன் வெளிவர எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் ஆக்கங்களின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.

நன்றி

பா. சுமன், லோ. வித்யாஷினி
இதழாசிரியர்கள், தமிழ்ச் சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

பொருளடக்கம்

வாழ்த்து

பக்கம்

பெருந் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி	I
பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	II
தலைவரின் குறிப்புரை	III
செயலாளரின் உள்ளத்திலிருந்து	IV
இளம் பொருளாளரின் உள்ளத்திலிருந்து...	V

வரைபு - I

01. மலையகப் பெண் கவிஞைகளின் எதிர்ப்புக் குரல்கள்	01
02. ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு	11
03. புதுக்கவிதையில் தொன்மங்கள்	20
04. இலக்கியச் செம்மல் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ்	28
05. பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவர் ஊக்குவிப்பு - ஒரு நடத்தைவாத நோக்கு	33
06. இலங்கையில் தேயிலைத் தோட்டங்களில்...	41
07. சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு ஒரு விமர்சனப் பார்வை	46
08. தீர்மானமெடுக்கும் செயற்பாட்டில் இலங்கைப் பெண்கள்	51
09. நாகரீகனனுடைய மாத்தியமிக அல்லது சூனியவாத...	57
10. தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையில் காலநிலை மாற்றத்தின்...	63
11. இலங்கை மற்றும் தென்னிந்திய பௌத்த...	72
12. அரசியலும் பொதுத்துறை நிருவாகமும்	78

வரைபு - II

13. எத்தளத்திலும் தித்திக்கும் தமிழ்	87
14. தெளிவத்தை ஜோசெப்பின் சிறுகதைகளில் நடமாடும் பெண்பாத்திரங்கள்	92
15. புதுளை மாவட்ட இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில்...	96
16. நற்றிணையில் இடம்பெறும் நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் தலைவன்	100
17. திருக்குறளில் இல்லறவியல் : ஓர் அறிமுகம்	105
18. தமிழ்ச் சூழலில் "அறம்" என்ற கருத்தாலின் தோற்றம்	111
19. தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு	115
20. பொலன்எறுவை மாவட்ட தாலாட்டுப் பாடல்கள் - ஓர் அறிமுகம்	120
21. உடப்பு பிரபந்தங்கள் - ஓர் அறிமுகம்	125
22. பாஞ்சாலி சபதம் : பாத்திரங்களின் பண்பு நலன்	129
23. மரபு மீறிய மகளிர்	136
24. புதுமைப்பித்தன் - ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகளில் மொழி நடை	140
25. அகத்திணை மரபும் மாற்றமும் - திருக்குறள்	146
26. தி.ஞானசேகரரின் படைப்புலகம்	151
27. தமிழ்மொழியின் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கிய நகர்வுகள்	157
28. பொதுத்துறை நிருவாகத்தில் பணிக்முழுவாட்சி	161
29. சமூகவியல் நோக்கில் பால்நிலை	168

புனைவு - I	பக்கம்
30. மெல்லத் தமிழ் இனி (துற) வாழும்	176
31. தமிழ்ச் சங்கம்	178
32. தொடரும் காத்திருப்பு	179
33. மனச்சாட்சி	181
34. நதியின் பயணம்...	183
35. விடியலை நோக்கியே...	185
36. பனித்துளிக்குள் பாலைவனம்	188
37. மாறிவிடு மலையகமே	190
38. அன்புள்ள தமிழுக்கு...	191
புனைவு - II	
39. வலை	193
40. துரோகம்	198
41. விடியலின் மீது ஓர் அஸ்தமனம்	201
நடப்பு - நிகழ்வு	
சங்க நடவடிக்கைகள் - 2011/12	209

வாழ்த்து

பெருந் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ்ச் சங்கத்தின் வருடாந்த வெளியீடான இளங்கதிர் சஞ்சிகையின் நாற்பதாவது இதழுக்கு வாழ்த்து வழங்குவதில் அதன் பெருந்தலைவர் என்றவகையில் பெருமிதமும் மகிழ்வும் அடைகிறேன்.

நமது தமிழ்ச் சங்கம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மிகப் பழைமை வாய்ந்ததும், மதிப்பிற்குரியதுமாக விளங்கி வருகிறது. இச் சங்கத்தின் செயற்பாட்டாளர்களாக இருந்த பலர், இன்று நாட்டின் சிறப்புமிகு பதவிகளை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மிக முக்கியமான செய்தியாகும்.

தமிழ்ச் சங்கம் பேராதனையில் தமிழ் பேசும் சமூகத்தை ஒருங்கிணைக்கின்ற மத்திய நிலையமாக விளங்குகிறது. அதற்கு இன, மத பேதமில்லை. பல்லின, பல்பண்பாட்டுக் கூறுகளின் சங்கமமாக அது விளங்குகிறது. உயர் கலாநிலையமொன்றில் கல்வி பயிலும் பல்வேறு தரப்பட்ட மாணவர்களிடையே புதைந்து கிடக்கின்ற திறன்களை வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு களமாகவும் இச் சங்கம் விளங்குகிறது. சங்கத்தின் செயற்பாடுகளும், அதன் பதிவுகளும், வெளியீடுகளும் இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உயர் கல்வி பயிலும் எந்தவொரு தமிழ் பேசும் மாணவரும் தங்களுடைய தனித்துவ ஆளுமைகளை தடம் பதித்துச் சென்ற சுவடுகள் இந்த வளாகத்துள் மாத்திரமல்ல, உலகெங்கும் இவற்றினூடாகப் பரந்துள்ளன.

இது ஒரு தொடர் அஞ்சல் ஓட்டம். இந்த அஞ்சலோட்டத்தைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுகின்ற செயற்குழுவினரின் வகிபாகம் மிகவும் முக்கியமானதாகும். அந்தவகையில், இந்த நடப்பாண்டு செயற்குழுவினர் மிகவும் பாராட்டுக்குரியவர்கள் ஆகின்றார்கள். குறுகிய காலமொன்றினுள் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் தம்மேல் சுமத்தப்பட்ட பொறுப்பை சமையாகக் கருதாது, சுகமாகக் கருதியவர்கள் அவர்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்கள். இனியும் வருவோர் இதனைச் சுகமெனக் கருதிச் செயற்படுவார்களாக.

இந்த இளங்கதிர் காலத்தின் கண்ணாடி. எமது இருப்பையும், நடப்பையும், நோக்கையும், போக்கையும் செவ்வனே பதிவு செய்து வந்துள்ள ஆவணப் பெட்டகம். இந்த மலரும் அவ்வாறானதே. விழா சிறக்கவும், இளங்கதிர் தொடர்ந்தும் கிரணங்களை வரித்து விகசிக்கவும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன்,
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ்ச் சங்கத்தின் நாதமாக விளங்கும் இளங்கதிர் சஞ்சிகை ஒரு சிறிய இடைவெளிக்குப் பின் மீண்டும் வெளிவருவதையிட்டு நான் அக மகிழ்கின்றேன். இச்சஞ்சிகையினை இடைவிடாது வெளிக்கொணரவும், தமிழ்ச் சங்கச் செயற்பாடுகளை கட்டுக்கோப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்லவும் ஏன் தடைகள் ஏற்பட வேண்டிய சூழ்நிலைகள் உருவாகின்றன என்பதை சகலரும் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம். எமது சமூகம் நலிவுற்றிருக்கும் நிலை, தமிழ்ச் சங்க விடயத்திலும் பிரதிபலிக்கின்றதா என்ற ஐயப்பாடு எழுகின்றது. தற்கால நிலவரங்களும், சூழ்நிலைகளும் தமிழ் பேசும் மாணவ சமுதாயத்திலிருந்து திறமைசாலிகள் உருவாதலில் தடையாக உள்ளதா?

எனினும், நடப்பு ஆண்டு செயற்குழுவின் முழு முயற்சியின் காரணமாக 'இளங்கதிர்' மீண்டும் பிரசுரமாகின்றது. இதற்குத் தேவையான நிதியினை முற்கூட்டியே சில செயற்றிட்டங்கள் மூலம் திரட்டியுள்ளது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விடயமாகும். இவர்களுடைய செயற்பாடுகள் எதிர்கால செயற்குழுக்களுக்கு முன்மாதிரியாக அமைய வேண்டும்.

தமிழ்ச் சங்கம் சாதிக்க வேண்டிய பல விடயங்கள் உள்ளன. நாம் பல்கலைக்கழக வரையறைக்குள் நின்று விடாது, அனைவரும் எம்மைப் பற்றி உயர்வாகப் பேசக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அந்த நோக்கினைக் கவனத்திற் கொண்டு எமது எதிர்கால நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். எத்தனையோ திறமைசாலிகளை தமிழ்ச் சங்கம் உருவாக்கிய வரலாறு உண்டு. எதிர்காலத்தில் மேலும் பலர் எமது வரலாற்றிற்குப் பலம் சேர்க்க நாம் அவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

இளங்கதிரினை வெளியிடுவதில் மிகவும் கரிசனையுடன் செயற்பட்ட அனைவருக்கும், தமிழ்ச் சங்கச் செயற்குழுவுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவிக்கும் அதேவேளை, தமிழ்ச் சங்க நிகழ்வுகள் அனைத்தும் திறம்பட அமைய வேண்டும் எனவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பேராசிரியர் இரா. சிவகணேசன்,
உயிரிரசாயனத் துறை,
மருத்துவ பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

தலைவரின் குறிப்புரை

நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட இலங்கையின் ஆரம்ப பல்கலைக்கழகமான பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பல்வகைத் துறைகளை ஒன்றுகூட்டி ஒரு கூட்டுக் குடும்பமாக மிளிர் வைப்பது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கமாகும். ஆரம்பத்தில் சிறந்த தொலைநோக்குடன் இந்தச் சங்கத்தை அமைப்பதற்கு அத்திபாரமிட்ட முகம் தெரியாத எமது மூத்த சகோதர மாணவர்களுக்கு நன்றி நவிலும் அதேவேளை, ஆண்டுதோறும் இதனை புதுப்பொலிவுபெற புனர்நிர்மாணம் செய்து வருகின்ற மாணவ சகோதர, சகோதரிகளுக்கும் மனம் கனிந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். எமது ஆர்வத்திற்கு ஈடுகொடுத்து தம் பொன்னான நேரத்தை எமக்காக ஒதுக்கி வழிகாட்டிவரும் மதிப்புக்குரிய உப வேந்தர், பீடாதிபதிகள், பல்வகைத் துறைசார்ந்த பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், போதனாசிரியர்கள் மற்றும் கல்விசாரா ஊழியர்கள் அவைருக்கும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தின் 2011/2012 ஆம் ஆண்டு நிர்வாகக் குழுவின் சார்பில் சிரமதாழ்த்தி நன்றி நவில்கிறேன்.

ஆண்டுதோறும் எமது சங்கத்தால் நிகழ்த்தப்படும் கலைவிழா எமது பாரம்பரிய கலைத்திறன்களான இயல், இசை, நாடகம் ஆகியவற்றில் மாணவர்கள் தம் திறன்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு பொருத்தமான களமாக அமையும் அதேவேளை, சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை மற்றும் ஓவியம் போன்றவற்றில் மாணவர் வெளிப்படுத்தும் திறன்களுக்குக் களமாக எமது 'இளங்கதிர்' சஞ்சிகை அமைகின்றது. இவ்வாண்டும் புதுவசந்தம் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து, அவற்றைத் திறம்பட மேடையில் வழங்கிய மாணவ சகோதர சகோதரிகளும், இளங்கதிர் சஞ்சிகைக்கு ஆக்கங்கள் வழங்கி அதனைச் சிறப்பித்த மாணவ சகோதர, சகோதரிகளும் எமது அன்புக்கும் நன்றிக்கும் உரியவர்களாவர்.

மேலும், பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியிலிருந்து தமிழ்ச் சங்கத்தின் இருப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த வழிகாட்டல்களும், பொருளுதவியும் செய்துவரும் எமது பழைய சிரேஷ்ட மாணவர்களுக்கும், சஞ்சிகைக்கான விளம்பரங்களும், நன்கொடைகளும் தந்துதவிய வர்த்தகர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி கூறிக்கொள்வதுடன், எமது சங்கம் தனது பாரம்பரியத்தை இழந்துவிடாமல் நீடுழி வாழ வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நன்றி

அ. செந்துரான்,
தலைவர்,
தமிழ்ச் சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

செயலாளரின் உள்ளத்திலிருந்து

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இயங்கிவரும் சங்கங்களில் பழமை வாய்ந்த சங்கமாக தமிழ்ச் சங்கம் விளங்குகிறது. இச்சங்கத்தின் வெளியீடாகிய நாற்பதாவது இளங்கதிர் சஞ்சிகை இவ்வருடம் வெளிவருவதனையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

சுமார் இரண்டு வருடங்களின் பின்னர், சங்கம் மீண்டும் இயங்க ஆரம்பித்தமையால், நிருவாகத்தைத் திறம்பட அமைப்பதில் நாம் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்நோக்கியிருந்தோம். விடுபட்டு நின்ற தொடர்புகளை மீளுருவாக்கம் செய்யவேண்டிய கட்டாயம் எமக்கு இருந்தது. அவற்றைப் பல இடர்களுக்கு மத்தியில் நிவர்த்தி செய்து, சங்கத்தைத் தற்போது சரியான தளத்தில் பயணிக்கச் செய்துள்ளோம் என்பதனை இட்டு மகிழ்வுறுகின்றோம்.

இப்பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் தமிழ் மொழி பேசும் மாணவர்களை ஒருங்கிணைத்து, அவர்களின் தனித்துவத்தைக் அடையாளப்படுத்தக்கூடிய வகையில் பல்வேறு கலை, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் இச்சங்கத்தினூடு வெளிக்கொணரப்படுவது, தமிழ் மொழி பேசும் மாணவர்கள் என்றவகையில் நாம் பெருமைப்பட வேண்டிய விடயமாகும். எமது நாட்டில் பாரிய கலாசார அழிப்புக்களும், மறைப்புக்களும் இடம்பெற்று வரும் சூழலில், எமது தனித்துவத்தையும், கலை, இலக்கியப் பாரம்பரியங்களையும் ஓரளவுக்கேனும் எடுத்தியம்ப தமிழ்ச் சங்கம் வாய்ப்பாக அமைவதையிட்டு நாம் பெருமிதம் கொள்ள வேண்டும்.

எதிர்வரும் காலங்களில் எமது சங்கத்தின் செயற்பாடுகள், மேலும் விரிவும் செழுமையும் உடையதாக அமைய வேண்டும். அதற்கு புதிய நிருவாகிகள் திறம்பட உழைக்க வேண்டும். மாணவர்களும் அவர்களுக்குப் பூரண ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டும் எனவும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இறுதியாக, இதுவரை தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் யாவும் திறம்பட அமைய ஒத்துழைப்பு நல்கிய பெருந்தலைவர், பெரும்பொருளாளர், கணக்காய்வாளர், நிருவாகக் குழு உறுப்பினர்கள், பல்கலைக்கழக சக மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நன்றி

ச. கோபிநாத்,
செயலாளர்,
தமிழ்ச் சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இளம் பொருளாளரின் உள்ளத்திலிருந்து...

தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடாகிய இளங்கதிர் சஞ்சிகை இவ்வருடம் நாற்பதாவது இதழாக வெளிவருவதனை இட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எந்தவொரு அமைப்பும் திறம்பட இயங்குவதற்கு நிதி ஒரு முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. இளங்கதிர் சஞ்சிகையினை வெளியிடுவதற்குக் கணிசமானதொரு தொகைப் பணம் எமக்குத் தேவைப்பட்டது. அதற்கான நிதியினை வியாபார ஸ்தாபனங்களில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளும் விளம்பரங்களின் வழி சேகரித்துக்கொள்ள இயன்றவரை முயற்றி செய்ய வேண்டும் என எமக்கு சங்கம் கையளிக்கப்பட்ட முதற்கூட்டத்திலேயே பெருந் தலைவர், பெரும் பொருளாளர், கணக்காய்வாளர் உள்ளிட்ட குழுவினர் குறிப்பிட்டிருந்தனர். அதன் பொருட்டு செயற்பட்ட எங்களால் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினை விளம்பரதாரர்களிடம் இருந்து பெற முடிந்தது. அத்தொகைப் பணம் இளங்கதிரை வெளியிடுவதற்குப் போதுமானதாக அமைந்திருந்தது.

அந்தவகையில், இம்மலரின் வெளியீட்டிற்குப் பாரிய பங்களிப்பினை தமது விளம்பரங்கள் மூலம் வழங்கிய வியாபார ஸ்தான உரிமையாளர்களுக்கும், அந்நிதியினைத் திரட்டுவதில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட சக நண்பர்களுக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தமிழ் மொழி பேசும் மாணவர்களின் சங்கமாக விளங்கும் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் இனிவரும் காலங்களில் மேலும் விரிவு பெற வேண்டும். அதற்கு அனைவரது ஒத்துழைப்பும் நல்லாசியும் அவசியம். இம்மலர் சிறப்பாக வெளிவர எனது மனமாற்ற வாய்த்துக்கொள்கின்றேன்.

ப.விஸ்வலிங்கம்,
இளம் பொருளாளர்,
தமிழ்ச் சங்கம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ഖരൈഡ - I

மலையகப் பெண் கவிஞைகளின் எதிர்ப்புக் குரல்கள்

இசைபிழியப்பட்ட வீணை கவிதைத் தொகுப்பை முன்வைத்து சில குறிப்புகள்

எம். எம். ஜெயசீலன்,
உதவி விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பெண் எழுத்துக்கள் என அடையாளப்படுத்தக்கூடிய படைப்புக்கள் 1980 களிலேயே முனைப்புப் பெற்றன. இதற்கு முந்திய காலகட்டங்களில் ஆங்காங்கே உதிரியாக சில பெண் எழுத்துக்கள் வெளிவந்த போதும் 1980 களிலிருந்தே பெண்ணிலைவாத சிந்தனைகளும் அதன் அதிர்வுகளும் பெண்களின் படைப்புக்களில் பரவலாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன. அத்தோடு, அப்படைப்புக்களை ஒருசேர தொகுத்துப் பார்க்கும் போக்கும், கருத்துநிலை நின்று ஆராயும் தன்மையும் இக்காலப்பகுதியிலிருந்தே மேற்கிளம்புகின்றது.

இக்காலப்பகுதியிலிருந்து நாட்டின் பல்வேறு பிராந்தியங்களிலிருந்தும் வெளிக்கிளம்பிய பெண் படைப்பாளிகள் தமது மனவுணர்வுகளையும் அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாக கவிதை வடிவினையே பெரும்பாலும் கையாண்டு வருவதினை சொல்லாத சேதிகள், மறையாத மறுபாதி, எழுதாத உண்கவிதை, உயிர்வெளி, பெயல் மணக்கும் பொழுது, இசைபிழியப்பட்ட வீணை, ஒலிக்காத இளவேனில் போன்ற கவிதைத் தொகுதிகள் மூலம் அவதானிக்கமுடிகிறது.

மேற்கூறிய தொகுப்புக்களில் உள்ள கவிதைகளை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் போது இவற்றில் பெரும்பாலான கவிதைகள் எதிர்க்குரலாக வெளிப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். அதாவது, ஒவ்வொரு பெண்ணும் தான் வாழ்கின்ற சமூக சூழலுக்கேற்பவும், தான் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களுக்கேற்பவும் தனது எதிர்வினைகளை கவிதைகளில் பதிவு செய்துள்ளனர். அவ்வகையில் உலகளாவிய ரீதியில் உழைக்கும் பெண் சமூகங்களிலிருந்து வேறுபட்டவகையில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், மற்றும் பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்ற மலையகப் பெண் கவிஞைகளின் கவிதைகளை சுமந்துவரும் இசைபிழியப்பட்ட வீணை கவிதைத் தொகுப்பில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள எதிர்ப்புக் குரல்களை ஆய்வு செய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

எதிர்ப்புணர்வு அல்லது எதிர்ப்புக்குரல் அடிப்படையில் ஒரு பிரிவினர் இன்னொரு பிரிவினரை தம் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்தி அடக்கியான முனையும் போது வெளிப்படுவதாகும். அந்தவகையில் ஒவ்வொரு சமூக அலகிலும் விளிம்பில் வாழ்கின்ற அல்லது விளிம்பு நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்ற மக்களிடமிருந்தே பெரும்பாலும் எதிர்ப்புக் குரல்கள் மேற்கிளம்புவதுண்டு. இதனடிப்படையில் உலகளாவிய ரீதியில் அடக்கி ஒடுக்கப்படும் பிரிவினராகக் காணப்படும் பெண்களிடமிருந்தும் எதிர்ப்புக் குரல்கள் மேற்கிளம்புவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. இதுவரைக் காலமும் தம்மை அடக்கியாண்ட ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிராகவும், சமூகத்தின்

பிற்போக்குத்தனங்களுக்கு எதிராகவும், சமூக நிறுவனங்கள், சமூக அடுக்கமைவுகள் போன்றவற்றுக்கு எதிராகவும் தமது பகிரங்க எதிர்ப்பை பெண்கள் வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்கள்.

‘பெண் என்பவள் பெண்மை, மென்மை நிறைந்தவளாக கற்புள்ளவளாக இருக்க வேண்டும் எனவும் கணவனை எதிர்த்துப் பேசக் கூடாது எனவும் அவளது கடமைகளாக வீட்டுவேலை, சமையல், பிள்ளைப்பேறு, குழந்தைப் பராமரிப்பு என்பனவே அமைந்திருக்க வேண்டும் எனவும் ஆணாதிக்க நோக்கிலமைந்த கருத்துநிலைகள் வலுப்பெற்றுள்ளன. இவ்வரையப்படாத சட்டங்கள் மூலம் பெண்களின் உரிமைகள், உணர்வுகள் அடக்கப்பட்ட போது அவை எதிர்ப்புக் குரல்களாக வெளிப்பட்டன. இவ் எதிர்ப்புக் குரல்கள் ஆணாதிக்க நோக்குடைய கணவனுக்கு எதிராக மட்டுமன்றி பெண்பிள்ளைகளை ஒரு சமையாக நினைத்து அச்சமையை இறக்கிவிடும் நோக்கில் கடனுக்காக மணம்முடித்துக் கொடுக்கும் பெற்றோருக்கும், புகுந்த வீட்டில் துன்பம் விளைவிக்கும் மாமி, மைத்துணி போன்ற பெண்கள், ஒரு பெண்ணின் குடும்ப வாழ்க்கையில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் சக்களத்தி, தொழில் செய்யும் இடங்களில் வேலைக்குத் தகுந்த ஊதியம் தராத முதலாளி வர்க்கத்தினர், பாலியல் ரீதியான பலாத்காரம், சேட்டைகள் செய்ய முற்படுவோர் என பல்வகைப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகவும் குரல் கொடுக்க முனைகின்றனர்.’ (வானதி (க.ஆ), 2007: 21-22)

இந்தவகையில் கடுமையான சமுதாயக் கட்டுக்களாலும் சுரண்டல்களாலும் கட்டுண்டு, அடிமைப்பட்டுக்கிடக்கும் மலையகப் பெண்களின் எதிர்ப்புக்குரல்களும் முக்கியமாக அடையாளப்படுத்த வேண்டியதாகும். அதாவது அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, கொடிய அடக்கு முறைச் சட்டங்களால் சுரண்டப்பட்டு, அரசியல், சமூக, பொருளாதார மற்றும் சமூக அந்தஸ்த்து போன்ற சகல அம்சங்களிலும் ஏனைய இனத்தவர்களோடு ஒப்பிடும் போது மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் வாழும் மலையகத் தமிழ் மக்கள், ஓர் இரண்டாம்தர தமிழ் பிரஜையாக வாழும் நிலையே இலங்கையில் தொடர்கிறது. இந்நிலையில் அச்சமூகத்தின் பெண்களுடைய நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானதாகவே காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக அரசியல், சமூக, பொருளாதார ரீதியாக தேசியரீதியில் அடக்குமுறைகளுக்கும் சுரண்டல்களுக்கும் உட்படுவதோடு தமது சமூகம் மற்றும் குடும்ப அலகிலும் பல்வேறு வன்முறைகளுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் உட்படுபவர்களாக அவர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறு பன்முகப்பட்ட ரீதியில் அடக்குமுறைக்கும் சுரண்டலுக்கும் உட்பட்டு உடல் உள ரீதியாக பாதிக்கப்பட்டுவரும் இப்பெண்களிடமிருந்து எதிர்ப்புக் குரல்கள் மேற்கிளம்புவது தவிர்க்கமுடியாததாகும். அவ்வகையில் இசைபிழியப்பட்ட வீணை கவிதைத் தொகுப்பில் வெளிப்படுகின்ற எதிர்ப்புக் குரலினை பின்வருமாறு பகுத்து நோக்கலாம்.

❁ ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான குரல்

❁ சுரண்டலுக்கும் வர்க்க முரண்பாடுகளுக்கும் எதிரான குரல்

❁ சாதியத்திற்கு எதிரான குரல்

❁ சமுதாயத்திற்கு எதிரான குரல்

❁ பெண்களுக்கு எதிரான குரல்

❁ அரசியல் போலித்தனம் மற்றும் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான குரல்

ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான குரல்

பெண்நிலைவாத சிந்தனைகளில் பிரதானமானதாக ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான குரல் அமைகின்றது. குறிப்பாக பெண்கள் தாங்கள் காலம் காலமா அடக்கி ஒடுக்கப்படுவதற்கு ஆணாதிக்கப் போக்குகளே பிரதான காரணம் என்று ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான குரலை முதன்மைப்படுத்துகின்றனர். இத்தொகுப்பிலுள்ள புதிய அறிமுகம், சமனற்ற சட்டங்கள், எரியூட்டப்பட்ட தலைப்பு போன்ற பல கவிதைகளில் இதன் பிரதிபலிப்புக்களைக் காணலாம். சமனற்ற சட்டங்கள் என்ற கவிதையானது பெண்ணை இழிவுபடுத்தும் சமுதாயமானது ஆணை உயர்த்திப் பேசி, ஆணாதிக்கத்தை எவ்வாறு கட்டமைக்கின்றது என்பதை சமுதாய மரபுருவாக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எடுத்துரைக்கின்றது. அதாவது

‘பெண்ணாகப் பிறந்தால் / அடிமை

ஆணாகப்பிறந்தால் அதிகாரம் / பொய்யான சட்டம்

என்றும் / ஆணை உயர்த்தியே வைக்கும்

பெண்ணை தாழ்த்தியே / கூறும்

சட்டங்களை இயற்றியது / ஆண்களே

அதனால் சட்டங்கள் சார்பானது / ஆணினத்திற்கே

சமனற்ற சட்டத்தை / கிழித்தெறிந்தால்

விடிவலன்றோ / பெண்ணினத்திற்கு” (யோகேஸ்வரி கிருஸ்ணன்)

என அமையும் இக்கவிதையானது சமுதாயம் உருவாக்கியுள்ள பொய்யான சட்டங்கள் ஆணினத்திற்குச் சார்பானது என்றும் அது ஆண்களால் உருவாக்கப்பட்டதன் காரணத்தினாலேயே சமனற்று பக்கச்சார்பாக செயற்படுகின்றது என்றும் கூறுவதோடு அச்சட்டத்தை கிழித்தெறிவதன் மூலம் பெண்ணினத்திற்கு விடிவு பிறக்கும் என்றும் கூறுகின்றது. அதாவது சமுதாயக் கட்டமைப்பை மறுபரிசீலனை செய்து அவற்றின் மீள்கட்டமைப்பில் பெண்களும் பங்கேற்க வேண்டும் என்பதாக இக்கவிதை அமைகின்றது.

மேலும் இக்கவிதை பெண்களின் அரசியல் பங்குபற்றுதல்கள் அதிகரித்து, அவர்கள் சட்ட உருவாக்கத்தில் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம். அதாவது மலையக அரசியல் வரலாற்றில் பெண்களின் பங்குபற்றல் மிகவும் குறைந்தளவிலேயே இருப்பதைக் காணலாம். எனவே பெண்களும் அரசியலில் பங்குபற்றி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும். அப்போது தான் தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து, தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் சட்டங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதையும் இக்கவிதை மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார் யோகேஸ்வரி கிருஸ்ணன்.

எரியூட்டப்பட்ட தலைப்பு என்ற கவிதையானது பாலியல் துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளான ஐந்து பிள்ளைகளின் தாய் தற்கொலை செய்து கொண்டமைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. பண்டைய காலம் முதல் உலகம் பூராகவும் பாலியல் துன்புறுத்தல்களானது பல்வேறு மட்டங்களில் இடம்பெற்றுவருவதைக் காணலாம். அதாவது சிறுமியர், யுவதிகள், தாய்மார்கள், முதியோர்கள் என்ற பாகுபாடின்றி மனப்பிறழ்வுகளுக்கு உட்பட்ட ஆண்கள் சிலர் தம்மை மறந்து இத்தகைய இழிந்த செயல்களில் ஈடுபடுவதைக் காணலாம். இதனுடைய ஒரு பிரதிபலிப்பாகவே ஐந்து பிள்ளைகளைப் பெற்ற தாய்க்கு ஏற்பட்ட பரிதாபத்தை அவதானிக்க வேண்டியுள்ளது. அதேவேளை ஆணாதிக்கம் கட்டமைத்துள்ள கற்பு, மாணம் போன்ற கருத்தியல்களில் கட்டுண்டு கிடக்கும் பெண்கள் சிலர் தமக்கு ஏற்பட்ட அநீதியை எதிர்த்துப் போராடாமல் கோளைத்தனமாக தற்கொலை போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். எனவே அத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் பெண்களுக்கு எதிரான குரலாகவும் இக்கவிதையை நோக்கலாம். ஏனெனில் ஐந்து பிள்ளைகளைப் பெற்ற தாய் கூட தனக்கு ஏற்பட்ட அநீதியை எதிர்த்துப் போராடாமல், தனது குழந்தைகளையும் நினைத்துப் பாராமல் ஆணாதிக்கம் கற்பித்துள்ள கற்பு, மாணம் எனும் பொறியில் சிக்கி மரணித்துள்ளாள்.

அதேவேளை “புதிய அறிமுகம்” என்ற கவிதையானது மலையக சமூகத்தின் குடும்ப அலகில் ஆண்களின் பொறுப்பற்ற தன்மைகளை தனது தோழனுக்கு அறிமுகப் படுத்துவதாக அமைகின்றது. இவ்வாறு பல கவிதைகள் உணர்வு பூர்வமாக ஆணாதிக்கத்தை எதிர்ப்பதைக் காணலாம்.

சுரண்டலுக்கும் வர்க்க முரண்பாடுகளுக்கும் எதிரான குரல்

இலங்கையில் அதிகளவில் சுரண்டலுக்கு உள்ளாகும் சமுதாயமாக மலையக தோட்டத் தொழிலாள சமூகம் விளங்குகின்றது. குறிப்பாக தம்மைச் சுரண்டும் முதலாளித்துவ சமூகத்திலிருந்து விடிவினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களும் இவர்களைத் தொடர்ந்து சுரண்டுவது ஒரு விசேட அம்சமாகும். இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடுகையில் மலையக சமுதாய அமைப்பில் சாதியமைப்பின் தாக்கத்தை விட வர்க்க முரண்பாடே முனைப்புப் பெற்று காணப்படுகின்றது. இதனால் அங்கு சுரண்டல்களும் அடக்குமுறையும் அதிகரித்ததோடு அதற்கெதிரான குரல்களும் ஓங்கி ஒலிக்கத்தொடங்கின. இந்தவகையில் இக்கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் **என் அன்னையும் இப்படித்தான், இடுண்ட மண், கற்கள் - கவண்கள் - தாவீது, என்று தணியும்** போன்ற பல கவிதைகள் வர்க்க முரண்பாடுகளுக்கும் சுரண்டல்களுக்கும் எதிரான குரலை பதிவு செய்வதாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக **இடுண்ட மண்** என்ற கவிதையானது தொழிலாளர்களின் உழைப்பினால் செழிப்புற்றிருக்கும் தேசமானது அத் தொழிலாளர்களின் துயர்துடைக்க ஒரு நாதியும் இல்லாததால் அத்தேசமே இருளுக்குள் புரள்வதாக கூறுகின்றது. குறிப்பாக

‘பொண்ணுமணிகளையும் / தங்கவேல்’களையும் விழுங்கியே
பொன் கொழிக்கிற இம்மண்

முதலாளியர் கைகள் / செழிக்கின்றன

முதலானவர் வயிறுகள் / வரள்கின்றன

வாழ்வு

விரக்தியின் விஸ்வநுபத்தை / தரிசிக்கின்றது! (சசிகலா.வே)

என உருக்கமான நிலையில் ஆரவாரமற்ற எளிமையான சொல்லோவியங்கள் மூலம் வர்க்க முரண்பாட்டுக்கும் சுரண்டலுக்கும் எதிரான கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கின்றது. “என்று தணியும்” என்ற கவிதையானது மேல்தட்டு வர்க்கத்தினரின் ஆதிக்கத்தை கட்டாயம் துடைத்தழிக்க முடியும் என்ற கோசத்துடன் சுரண்டலுக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்கின்றது.

சாத்தியம் / துடைத்தழி!

எவனோ ஒருவன் / மேல்தட்டில் வாழ

உன் உணவுத் தட்டை / ஏன் கொடுத்தாய் சுவரைமக்க....

இக்கவிதை ஊடாக பீறிட்டெழுகின்ற உணர்வலைகளானது அதிகார வர்க்கத்தினரின் அடக்கு முறைக்கு முடிவு கட்டமுடியும் என்று உரத்துப் பேசுவதோடு அவர்களது அடக்குமுறைகளுக்கு நாம் ஏன் சோரம் போக வேண்டும் என்ற வினாவையும் எழுப்பி, தொடர்ந்து

துயிலெழு / உனை நழுத்துப் போக

நான் விடமாட்டேன் / கால மேகங்களை என்

பேனா முனையில் பொசுக்கி / உனக்கு

புது உதயம் தருவேன்.....(புனிதகலா.)

என சமுதாய அடுக்கமையில் அதிகார வர்க்கத்தினரின் அடக்குமுறையை ஒழித்து, அடக்கி ஒடுக்கப்படுகின்ற தொழிலாள சமுதாயத்தை அடங்கிப் போகவிடாமல் தடுக்கப்போவதாக ஆத்மார்த்த ரீதியாக அழுத்தம் கொடுக்கின்ற புனிதகலா உழைக்கும் மக்களிடையே புதிய ஒளியை பாய்ச்சி போராட்ட மார்க்கத்திற்கு கொண்டுவர முனைகின்றார் எனலாம்.

சாதியத்திற்கு எதிரான குரல்

மலையகப் பிரதேசத்தில் சாதியம், தீண்டாமை இல்லை என்று பரலவாகக் கூறப்பட்டாலும் அங்கு சாதியத்தின் வேர்கள் இன்னும் தலைகாட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அதாவது அதிகார வர்க்கம் தனது அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கான ஆதார சுருதிகளில் சாதியத்தையும் சிறப்பாகவே கையாண்டு வருகின்றது. ‘சாதியம் என்பது அடிப்படையில் மக்களைப் பிளவுபடுத்தி ஒடுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கான ஒரு கருத்தியல்.... இப்பிளவுபடுத்தலை முறியடித்து அனைத்து மக்களையும் ஒன்று படுத்துவது சாதியத்தை தகர்ப்பதன் முன்நிபந்தனையும் முடிவான இலட்சியமுமாகும்’ (வெகுஜனன், இராவணா, 2007: 20) இக்கருத்துநிலைகளின் பிரதிபலிப்புக்களை இக்கவிதைத் தொகுப்பிலும் காணலாம். குறிப்பாக புறப்படு விடியலை நோக்கி என்ற கவிதையானது சாதியத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களையும் சுமந்துள்ளதைக் காணலாம். எடுத்துகாட்டாக

‘...ஆயிரம் சாதி மனிதரில் தேடி / ஆவது என்ன பாரினில் நீதி

கொல்லனும் கோமானும் மனிதசாதி / கடமைகளுக்காய் பிரிந்த சாதி

மடமைகளுக்காய் அளித்த பூதி / வேண்டாம் சாஸ்த்திர நீதி..’(மணிமேகலா செல்லத்துரை)

இக்கவிதை வரிகளின் ஊடே இந்துமதம் கட்டமைத்துள்ள சாதியக் கட்டுமானத்தை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றார் மணிமேகலா செல்லத்துரை. அதாவது இந்து சமயத்தின் பார்ப்பன மேலாதிக்கம் தமது இருப்பினைத் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்துவதற்காக திட்டமிட்டு மேற்கொண்ட ஒரு செயற்பாடே சாதிப்பாகுபாடு எனலாம். இந்தப்பின்னணியே மனிதர்களின் கடமைகளின் அடிப்படையில் சாதியத்தைப் பிரித்து பார்ப்பானை உயர்ந்தவனாக வெளிப்படுத்தியது. இதனை மடமைகளுக்காய் அளித்த பூதியாக கருதும் மணிமேகலா அந்த சாஸ்த்திர நீதி இனி வேண்டாம் என மதம் எனும் போர்வையில் உள்ள மூட கட்டமைப்பை தகர்த்தெறிய முனைகின்றார்.

சமுதாயத்திற்கு எதிரான குரல்

பெண்கள் காலம் காலமாக அடக்கி ஒடுக்கப்படுவதற்கு சமுதாய ஒழுங்கமைப்பும் அதனது செயற்பாடுகளும் பிரதான பங்கு வகிக்கின்றன. சமுதாயத்தின் கூட்டு நனவிலியின் உற்பத்தியாக பெண்கள் மீதான அடக்குமுறை அமைகின்றது. அதாவது பெண்ணானவள் உடல், உள ரீதியில் அடக்கி ஒடுக்கப்படுவதற்கும் அதற்கு எதிராக குரல் எழுப்புவதற்கு வலுவற்றவளாக்கப்பட்டதற்கும் சமூகத்திற்கு முக்கிய பங்குண்டு. இதனால் பெண்ணிலைவாத சிந்தனைகளின் எதிர்ப்புக்குரல்கள் இந்த பிற்போக்குத்தனமான சமுதாயத்திற்கு எதிராகவும் சமுதாயத்தின் கட்டமைப்பிற்கு, சமுதாய நிறுவனங்களுக்கு எதிரானதாகவும் அமைகின்றன. இந்தவகையில் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும்

சிறகுவிரி, கற்பகத்தடுக்கள், ஏனெனில், புறப்படு விடியலை நோக்கி, மரணபந்தம், வல்லமை, கல்லறை கட்ட, தீக்குள் விரலை வைத்தால், தொழிலாளிப் பெண்ணின் சோக கீதம் போன்ற பல கவிதைகள் பிற்போக்குத்தனமான சமுதாயத்திற்கு எதிராகவும், சமுதாயக் கட்டமைப்பு, சமுதாய நிறுவனங்களுக்கு எதிராகவும் குரல் எழுப்புகின்றன.

சிறகு விரி என்ற கவிதையானது தனது கட்டுக்களை எல்லாம் தகர்த்து எறிந்துவிட்டு, சுதந்திரமாகச் சுற்றித்திரிய பெண்களுக்கு அழைப்பு விடுகின்றது. ஆனால், மறுபுறம் சமுதாயம், பாரம்பரிய தொன்மங்களினூடாக உற்பத்திசெய்துள்ள கூட்டு நனவிலியின் தாக்கமானது பெண்களின் சுதந்திரத்திற்கு சவால் விடுப்பதாக அமைகின்றது. எனவேதான் சிறகுவிரி கவிதையின் மூலம் புனிதகலா சமுதாயம் கட்டமைத்துள்ள பாரம்பரிய தொன்மங்களுக்கு எதிரான கருத்துக்களைப் பதிவு செய்கின்றார். எடுத்துக்காட்டாக

'கண்ணிருந்தும் கண்முடி / கணவன் பின் செல்ல
காவியச் சீதையல்ல நீ / விழிதிறந்தும் வழிமாறும்
விசித்திர ராமர்களை / வழி நடத்தும் ஒளிக்கதிர்.....

என புதுமைப் பெண்ணின் வகிபாகத்தினை விளக்கி ஈற்றிலே

அல்லா...

அது என்ன உன் / சிறகுகளில் புராணப் பிசுபிசுப்பு

அறிவுச் சுடரொளியில் / உலர்த்திக்கொள் விரைந்து! (புனிதகலா)

என்று கட்டுக்கதைகளால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள புராண இதிகாச தொன்மங்களை மறுத்து அவற்றை அறிவுக் கண் கொண்டு பார்க்கும் படி வற்புறுத்துகின்றார் புனிதகலா.

கற்பகதருக்கள் என்ற கவிதையானது சமுதாயத்தில் இன்னும் பெண்ணடிமை ஓயவில்லை என்றும் பெண்ணடிமைக்கு எதிராக குரல் எழுப்பும் சீர்திருத்த சிந்தனாவாதிகளின் கருத்துக்கள் பொருளற்ற வெற்றுச் சொற்களாக உலாவுகின்றன என்பதையும் பதிவுசெய்வதாக அமைகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் / மடமையைக் கொளுத்துவோம் என்ற முண்டாசுக் கவியின் முழக்கம் / எங்கோ ஒரு மூலையில் நொண்டி அடிக்கின்றது.....” (தேவிகா, இரா)

“கல்லறை கட்ட” என்ற கவிதையானது பெண்களின் உள்போராட்டத்திற்கு முடிவு கட்டும் வகையில் சமுதாயக் கட்டமைப்பை, சமுதாய கருத்துருவங்களை எதிர்த்துப் பெண்கள் போரிடப்போவதாக முரசொலி கொட்டுகின்றது. அதாவது

‘எங்களின் ஏக்கங்களை / புரிந்து கொள்ளாத சமூகமே

இனி எங்களின் / ஏவுகணைகளை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகுங்கள்...” (மணிமேகலா செல்லத்துரை)

என ஆணாதிக்கம் பொய்யான சட்டங்களால் கட்டமைத்துள்ள சமுதாயத்திற்கு எதிரான போர் முரசைக் கொட்டுகின்றது. இவ்வாறு பல்வேறு கவிதைகளில் சமுதாயத்திற்கும் சமுதாயக் கட்டமைப்பிற்கும் எதிரான கருத்துக்களை உருக்கமான வகையில் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம்.

பெண்களுக்கு எதிரான குரல்

பெண்ணியவாத சிந்தனைகளில் முக்கிய கருத்தியலான எதிர்ப்பு அல்லது எதிர்ப்புக் குரலானது பன்முகப்பட்ட தன்மை கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்த வகையில் இங்கு பெண்களுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்படும் பெண்ணிலைவாத சிந்தனைகள் அடையாளப்படுத்திக் காட்ட வேண்டியதாகும். குறிப்பாக மரபுரீதியான பெண்களுக்கு எதிராக, அவர்களது செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக முற்போக்கு சிந்தனை கொண்ட பெண்கள் அல்லது அவ்வாறு தம்மை காட்டிக் கொள்ளும் பெண்நிலைவாதிகள் குரல் எழுப்புகின்றனர். இதனுடைய பிரதிபலிப்புகளாக இக்கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் “பெண்ணே உன் நிறம் என்ன?”, “கூடைக்கு வெளியே” போன்ற கவிதைகள் அமைகின்றன.

“பெண்ணே உன் நிறம் என்ன?” என்ற கவிதையானது வீட்டுக்குள்ளே அடைப்பட்டு அடிமை வாழ்வு வாழ்கின்ற பெண்ணுக்கு அறிவொளிவூட்டுவதாக அமைகின்றது. அதாவது பெண்ணின் இயல்பான தன்மைகள் சமூகக் கட்டமைப்பினால் மழுங்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே பெண்கள் தாம் யார்? தமது இயல்பு என்ன? என்பதை மறந்து அல்லது மறைத்து வாழ்கின்றனர் எனக் கூறும் பூங்கொடி, அவ்வாறு வாழ்கின்ற பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வூட்டும் வகையில் அவர்களுக்கு எதிராக குரல் எழுப்புகின்றார். எடுத்துக்காட்டாக,

'....அடைத்த வீடு / உன் உலகம் இல்லை - அதை

அறைந்து சாத்தவும் / யாரும் இல்லை

திறந்து கிடக்குது இந்தப் பூமி - அதை / தெளிந்து தெரிய வா

அடிமை என்பது உன் பட்டமா - அதை / அணைத்துக் கொள்வது உன் திட்டமா?

விடியல் என்பது உன் மொழியடி - அதை / விளங்கிக் கொள்வது உன் வழியடி...'

ஆர் பூங்கொடி

மேலும் கூடைக்கு வெளியே என்ற கவிதையானது உலக அரங்கில் பெண்களின் வளர்ச்சியினைச் சுட்டிக் காட்டி, கூடைக்குள் கட்டுப்பட்டு, லயங்களுக்குள்ளே முடங்கிக் கிடக்கின்ற பெண்களைப் பார்த்து "கூடைக்கு வெளியே சற்று / எட்டித்தான் பாருங்களேன்.." என்று பெருந்தோட்ட பெண்களிடம் முற்போக்கு சிந்தனையை எழுப்புவதாக அமைந்துள்ளது.

அரசியல் போலித்தனம் மற்றும் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான குரல்

உலக வரலாற்றில் பொருளாதார ரீதியில் செழிப்பற்றவர்களாகவும், வளப்பற்றாக்குறை உள்ளவர்களாகவும் காணப்படுகின்ற மக்கள் கூட்டம் பெரும்பாலும் தமது தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதில் அரசியலில் தங்கியிருப்பதைக் காணலாம். அந்தவகையில் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட சமூகமாகக் காணப்படுகின்ற மலையகத்தார் பெரும்பாலும் அரசியலில் தங்கிவாழ்வதைக் காணலாம். அத்தோடு இத்தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களானவை அரசியலோடு நெருங்கிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் இவ்வரசியலில் தலைமை வகிக்கும் அரசியல் வாதிகளே இவர்களது தொழிற்சங்கத் தலைவராகவும் மேற்பார்வையாளராகவும் விளங்குகின்றனர். இந்நிலையானது பல்வேறு ஊழல்களுக்கும் அதிகார துன்பிரயோகங்களுக்கும் இட்டுச்செல்வதற்கு காரணமாக அமைகின்றது. இதனால் இப்பிரதேசத்தில் மேற்கிளம்புகின்ற இலக்கியங்களில் இவ்வரசியல் போலித்தன்மைக் குறித்த எதிர்ப்புணர்வுகள் மேலோங்கி இருப்பதோடு இலங்கை அரசியலில் பிரதான அங்கமாகக் காணப்படுகின்ற சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் காரணமாக பேரினவாதத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களும் இலக்கியங்களில் வெளிப்படுகின்றன. இதன்படி இத்தொகுப்பில் காணப்படுகின்ற **உயிர், எங்கள் எம். பி, ஏனிந்த அக்கிரமம், விடியலுக்காய் காத்திருந்த அன்று, விடை தேடும் வினாக்கள்** முதலிய கவிதைகள் அரசியல் போலித்தனம் மற்றும் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக எங்கள் எம்.பி என்ற கவிதையானது மலையக அரசியல் தலைமைகளினது உண்மையான நிலைப்பாட்டை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. அதாவது இவர்கள் அரசியல் இலாபத்திற்காகவும் பதவிப்பேராசைக்காகவும் மக்களின் துன்பங்களைக் கண்டு துவழாது, வேதனைகளைக் கண்டு வெகுண்டெழுந்து அவமானங்களையும் ஆறுதலாய் ஆத்திரமின்றி ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள் என்று கூறி எங்கள் எம். பி மிகவும் நல்லவர் என கிண்டல் செய்கின்றது. எடுத்துகாட்டாக,

'.... எதிர்க்கட்சியானாலும் / எதிர்த்துப் பேசமாட்டார்

ஆளும் கட்சியில் அமர / அழைப்பு வந்தால்

அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்வார், / நாட்டு நலனுக்காக.

எங்கள் எம்.பி மிகவும் நல்லவர்.....'(கெத்தரீன், ரா)

அத்தோடு மக்களின் தேவையறிந்து அவற்றை நிறைவேற்ற முடியாத கையாளாகாத தன்மை கொண்டவர்களாக இத்தலைமைகள் இருப்பதையும் இக்கவிதை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

விடியலுக்காய் காத்திருந்த அன்று என்ற கவிதையானது பேரினவாதத்தின் கோரப்பிடியின் கொடுமையையும் தமது அரசியல் தலைமைகளில் போலித்தன்மையையும் உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. **ஏனிந்த அக்கிரமம்** என்ற கவிதையானது இலங்கை அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் போலித்தனம் குறித்தும் பேரினவாதத்தின் கொடுங்கோன்மைச் செயற்பாடுகள் குறித்தும் அமைகின்ற வரலாற்று ஆவணமாகும். குறிப்பாக மனிதன் மறுவாழ்வு தேடுவது நியாயம் / மறுபடி மறுபடி மனிதப் படுகொலைகள் தேவையா? / புகலிடம் தருவதாய் புனர்வாழ்வு தருவதாய் சுடலைப் பூசைகள் எதற்கு உலகிற்கு ஒப்புவிக்கும் ஒப்பனைகள் / ஒற்றுமையின் பொய் முழக்கம் (மணிமேகலா செல்லத்துரை) என இலங்கையரசியலின் உண்மைத் தன்மைகளை, போலி ஒப்பனைகளை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம். இவ்வாறே விடை தேடும் வினாக்கள் என்ற கவிதையும் அரசியல் நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்கள் போன்றவற்றின் செயற்பாடுகளை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றன. அதாவது

'சந்தாப் பணம் / சேகரிக்க மட்டும்
சங்கங்கள்

வாக்கு / வாங்க மட்டும்

கட்சிகள் எல்லாம் முடிந்த பின்னே / ஏனென்று கேட்க ஆளில்லை

எட்டி உதைப்பார் / எங்களை (வனிதா, இரா)

என அரசியல் கட்சிகளதும் தொழிற்சங்கங்களதும் பொறுப்பற்ற செயற்பாடுகளை அம்பலப்படுத்துவதோடு இத்தகைய நிறுவனங்களால் தமக்கு எவ்வித பயனுமில்லை என்று இவ்வமைப்புக்களுக்கு எதிரான கருத்துக்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழ் எதிர்ப்பிலக்கியங்களின் பிரதான போக்குகளில் ஒன்றே பேரினவாதத்திற்கு எதிரான குரலாகும். அதாவது இலங்கை அரசியலில் தமிழர்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படாமையும் தமிழருக்கெதிராக கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட வன்முறை மற்றும் அடக்கமுறைகளும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் இத்தன்மைக்கு வித்திட்டன. இத்தகைய செயற்பாடுகளால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுள் மலையகத் தமிழ் சமூகத்தினர் விசேடமாக அடையாளப்படுத்தத் தக்கவர்கள். இந்தவகையில் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான கருத்துக்கள் பலமுனைகளிலும் மலையகத்திலும் வெளிப்படத்தொடங்கின. இதனுடைய பிரதிபலிப்பை **கற்கள் கவண்கள் தாவீது** என்ற கவிதையிலும் காணலாம். அதாவது

"...எனது நிலம் எனது மொழி / எனது இனம் எனது குருதி யாவும்

மாகப்படுகிறது எனில் / மரணம் எனக்கு

மரியாதைக்குரிய வரப்பிரசாதம்.." (சந்திரலேகா கிங்ஸ்லி)

என தெளிவான போராட்ட இலக்கினை காட்டுவதாக இக்கவிதை அமைவதைக் காணலாம். அதாவது தனது மொழி, நிலம், இனம் மாசுப்படும் போது அதற்கெதிராக போராட தான் தயார் என கூறுவதோடு அத்தகைய போராட்டத்தில் தான் மரணிப்பது கூட மரியாதைக்குரிய வரப்பிரசாதம் என போராட்டத்திற்கான பிரச்சாரத்தை மேற்கொள்கின்றார் சந்திரலேகா கிங்ஸ்லி. இவைதவிர இத்தொகுப்பில் கங்காணிமார்கள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிரான குரல்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

மேற்கூறிய விடயங்களைத் தொகுத்து நோக்கும் போது வெவ்வேறுபட்ட தளங்களிலிருந்து பல்வேறு எதிர்ப்புக் குரல்கள் மேற்கிளம்பியுள்ளதைக் காணலாம். குறிப்பாக மலையக பெண்களின் விடியலுக்கு எதிராக அமையும் சகல அம்சங்களுக்கு எதிராகவும் பெண்ணிலை சார்ந்தும் தமது இனத்துவம், வர்க்கம் சார்ந்தும் தங்களது எதிர்ப்புணர்வை மலையக பெண் கவிஞர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர் எனலாம்.

அதிகமான அழகியல் நுணுக்கங்களில் ஆர்வம் செலுத்தாது, படிமம், குறியீடு போன்றவற்றின் செல்வாக்கை இழந்து, சாதாரண வெளியில், எளிமையாக கவிதைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு பெண்ணியசார் படைப்புக்களில் மேலோங்கிக் காணப்படும் பெண்மொழி குறித்த பதிவுகள் இவர்களது படைப்புக்களில் பரவலாக இல்லாவிட்டாலும் வடபுலத்திலிருந்து வெளிவரும் பெண்ணியக் கவிதைகளைப் போலவோ அல்லது தமிழகச் சூழலில் வெளிவருகின்ற பெண்ணியக் கவிதைகளைப் போலவோ அல்லாது வேறுபட்ட ஓர் உணர்வலைகள் இக்கவிதைகளில் இழையோடியுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

குறிப்பாக **இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளை இலங்கையில் வாழ்கின்ற ஒரு சிறுபான்மையினரது வெளிப்பாடாகவும், இலங்கைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் விளிம்பில் வாழ்கின்ற ஒரு பிரிவினரின் வெளிப்பாடாகவும், அவ்விளிம்புநிலைச் சமூகத்திலும் விளிம்பில் வாழ்கின்ற பெண்களின் வெளிப்பாடாகவும், உலகளாவிய ரீதியில் அடக்கி ஒடுக்கப்படும் பெண்களின் வெளிப்பாடாகவும், ஓர் உழைக்கும் பெண் வர்க்கத்தினது வெளிப்பாடாகவும் அணுக முடியும்.**

முதன்மை ஆதாரம்

01. தினகரன், வே, (தொ. ஆ), (2007), **இசை பிழியப்பட்ட வீணை**, ஊடறு வெளியீடு **அடிக்குறிப்புகள்**
02. வானதி, கி, (க.ஆ) (2007), **நாட்டார் பாடல்களில் பெண்களின் எதிர்ப்புக்குரல்கள்**, ஓலை 42, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்.
03. வெகுஜனன், இராவணா, (2007), **இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்**, சென்னை: சவுத் விஷன்.

ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு

A.L. மனாரா,
உதவி வரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் ஏற்பட்ட நவீன சிந்தனைப் போக்குகளின் விளைவாக நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் தோற்றம் பெற்றன. குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் முதலிய நவீன இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறலாயின. இவற்றுள் கவிதை இலக்கியம் அன்று முதல் இன்று வரை பல கட்டங்களையும் தாண்டிப் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கின்றது.

நவீன தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடி பாரதியார் ஆவார். தமிழ்க் கவிதையின் உருவம், உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, தமிழ்க் கவிதைக்குப் புதியதொரு தளம் அமைத்துக் கொடுத்தார். அவரைப் பின்பற்றியே தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் நவீன கவிதைகள் தோற்றம் பெறலாயின. இலங்கையைப் பொருத்தவரையில் தமிழ்க் கவிதையின் வளர்ச்சியில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. 1940 - 1950 காலப் பகுதியில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலை இலக்கியத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. 1950 களுக்குப் பின்பே நவீன தமிழ்க் கவிதையில் இவர்கள் தமது பங்களிப்பைச் செய்யத் தொடங்கினர்.

1950கள் வரையும் இலங்கையில் வாழ்ந்த பழைய தலைமுறையினர் மரபு ரீதியான செய்யுள்களிலேயே நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளனர். கவிதைத் துறையில் ஏற்பட்ட நவீன வளர்ச்சிக்கு இவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. அந்தவகையில் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் லெப்பை, அ.மு.ஷரீப்தீன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவர். இவர்கள் முஸ்லிம்களின் நிஜ வாழ்வு, சமூகப் பிரச்சினைகள், சமூக நோக்குகள் என்பவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. மரபு ரீதியான வரையறைக்குள் நின்றே பல கவிதைகளையும் யாத்துள்ளனர்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தோற்றம், இலவசக் கல்வி அறிமுகம், தனிச் சிங்களச் சட்டம் அறிமுகம் என்பன முஸ்லிம் மக்களின் இலக்கிப் போக்கிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. தேசியம், யதார்த்தம், சமகால நோக்கு. சமூகப் பிரச்சினைகள், எதிர்பார்ப்புக்கள், சிந்தனை வாதங்கள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிதை இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கினர்.

1956 களுக்குப் பின் இளங்கீரன், பித்தன்ஸா, அப்துஸ்ஸமது, மருதூர்க் கொத்தன், அண்ணல், புரட்சிக் கமால், தாஸிம் நத்வி, பஸ்லீ காரியப்பர், ஏ.இக்பால், எம்.ஏ. நு.மான், எம்.சி.எம். சுபைர், யுவன் போன்ற பலர் மிகவும் சிறப்பாக கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

“காநலுக்கோர் அண்ணல்” எனத்தக்க வகையில் அண்ணல் காதல் பாடல்களில் அதிக

நாட்டம் செலுத்தினாலும் சமாதனம், சமூகப் பிரச்சினைகள், பெண்ணின் உயர்வு என்பவற்றைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டும் கவிதை இலக்கியம் படைத்துள்ளார். கவிதைகளை மொழிபெயர்ப்பு செய்தவர்களுள் இவரது பங்களிப்பு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்பட்ட காலத்தில் அவரது மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் **"காற்றின் மௌனம்"** எனும் பெயரில் தொகுதியாக வெளிவந்தது.

சமயம், சமூக மாற்றம் என்பவற்றைத் தொனிப் பொருளாகக் கொண்டு புரட்சிக் கமால் எழுதியுள்ளார். அவரது கவிதைகளில் சமூக நேயம், மானிட விழுமியம், புதிய சிந்தனைகள், என்பன உள்ளீடாகப் பொதிந்துள்ளன. அவரது படைப்புக்களில் 125 கவிதைகள் "புரட்சிக் கமால் கவிதைகள்", "புதிய தொனி", எனத் தலைப்பிடப்பட்டு தொகுப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளன. "இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகள் செல்லரிக்கப்பட்ட நிலையிலுள்ளன" என ஏறாவூர் கவிஞர் புரட்சிக்கமால் ஞாபகர்த்த நிறுவனம் குறிப்பிடுகின்றது.

எம்.சி.எம். சுபைர் அவர்கள் வெண்பா, ஆசிரியப்பா ஆகிய யாப்பு வகைகளைக் கையாண்டு, மிகவும் சிறப்பாகக் கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார். குறிப்பாக இவர் தமது கவிதைகளில் இஸ்லாமியர் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்ற வேண்டிய தொண்டுகளை எடுத்துக் கூறுகிறார். ஏராளமான குழந்தைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இஸ்லாமிய சமயக் கருத்துக்களை உள்வாங்கி தனது பெரும்பாலான கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். **"மலர்ந்த வாழ்வு"**, **"காலத்தின் குரல்கள்"**, **"மனிதன் பேணும் மாமறை"**, **"மலரும் மணம்"**, **"எங்கள் தாய்நாடு"**, **"கண்ணான மச்சி"** ஆகிய இவரது தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

1960 தொடக்கம் கவிதை எழுதி வருபவர்களில் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நு.:மான் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது கவிதைகள் தொடர்பாக கலாநிதி செ.யோகராசா குறிப்பிடும் போது "அறுபதுகளைச் சேர்ந்த முக்கியமான கவிஞர்கள் மத்தியில் நு.:மான் ஆரம்ப கால (நு.:மான் வார்த்தைகளில் கூறினால்) "சித்தாந்த வெறுமை நிலவிய கால" கவிதைகளுள் கணிசமானவை காதல், இயற்கை, பிரிவு (மதம் சார்ந்த) ஆன்மீகம், அன்றாட வாழ்க்கை அனுபவங்கள், முதலிய பற்றியெழுந்த தன் உணர்வு (Personal) சார்ந்த கவிதைகளாகும். சித்தாந்த வெறுமை அகன்ற பின்னர், அதாவது மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்திற்கு உட்பட்ட பின் சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகள், வர்க்க முரண்பாடுகள், வர்க்க மேலாதிக்கம் (முதலாளி, போடிமார், மதவாதி) சாதி, தொழிலாளர், விவசாயிகள், வாழ்க்கை, மனித நேயம், சமுதாய விமர்சனம், ஒடுக்குமுறை, முதலியன பற்றியனவாக வெளிப்பட்டன. மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளுள் பெரும்பாலானவை (பின்னர் எழுதப்பட்டவை) இன ஒடுக்குமுறை சார்ந்தனவாக விளங்கின" எனக் குறிப்பிடுகிறார். ¹

மேலும், "சமகாலத்திற்குரிய ஈழத்தினதும் தமிழகத்தினதும் முற்போக்குக் கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளதான குறைபாடுகள் (பிரசாரம், போதனை, கோஷம், வாய்ப்பாட்டுத் தன்மை) முதலியன அகன்று போவதையும் புதிய உத்தி முறைகளுடனும்

(காட்சிப்படுத்தல், நாடகப் பாங்கு, சிறுகதைத் தன்மைகள், கவிதையடிகள் திரும்ப வருதல் முதலியன) கலாபூர்வமான முறையிலும் முற்போக்குக் கவிதைகள் முகிழ்ப்பதையும் முதன் முதலாக நு.:மானின் கவிதைகளில் பரவலாகக் காண்முடிகின்றமை கண்கூடு² எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த வகையில் பேராசிரியர் எம்.ஏ நு.:மானின் **"தாத்தாமார்களும் பேரர்களும்"** (1977), **"அழியா நிழல்கள்"** (1982), **"மழை நாட்கள் வரும்"** (1983) ஆகிய சுய ஆக்கக் கவிதைத் தொகுப்புக்களும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதிகளாக **"பலஸ்தீனக் கவிதைகள்"** (1ஆம் பதிப்பு 1981, 2ஆம் பதிப்பு 2000) **"மஹ்மூத் தர்வீஷ்"** ஆகிய தொகுதிகளும் வெளிவந்துள்ளன. அதி மனிதன் என்ற பா நாடகத்தையும் எழுதியதோடு "கவிஞன்" என்ற கவிதைக்கான இதழையும் இவர் நடத்தினார். அறுபதுகளில் எழுந்த கவிஞர்களுள் இவர் கவிதைகளில் பல புதுமைகளைச் செய்தவராகக் கருதப்படுவதோடு இலக்கியத் துறையில் தனக்கெனதொரு தனியான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

முற்போக்குத் தளத்தில் நின்று முஸ்லிம் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை, பரவலாக முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் நோக்கும் போக்கினைத் தொடங்கிவிட்டது என்ற வகையில் மறைந்த ஆசிரியர் அப்துல் லதீப் அவர்கள் நடத்திய **"இன்ஸான்"** எனும் இதழின் பணி முக்கியமானது. படைப்பிலக்கியகர்த்தாக்களுக்கு இவ்விதழ் நிறைய வாய்ப்புக்களை வழங்கியது. பலஸ்தீனக் கவிதைகள் மற்றும் அல்லாமா இக்பால், நஷ்ருல் இஸ்லாம் போன்றவர்களின் படைப்புக்கள் ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளிவந்தன. இன்ஸான் பண்ணையிலிருந்து வந்த ஷம்ஸ், ஏ.இக்பால், மொயீன் சமீன், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், கலைவாதி கலீல், திக்குவல்லை கமால் போன்ற பல முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் தேசியம் என்ற கருத்து நிலையில் நின்று இயங்கினர்.

பல்துறை இலக்கிய வித்தகரான ஷம்ஸ் பாஹிரா, நீள்கரை வெய்யோன், முல்லையூர் வல்லவன், இஸ்திராக், அபூ பாஹிம், ஷானாஸ், இப்னு ஹமீட் எனும் பெயர்களில் பல கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். இக்காலத்தில் சமூகத்தை மையமாகக் கொண்டதாக கலைவாதி கலீலின் **"கருவறையிலிருந்து கல்லறைக்கு"** கவிதைத் தொகுப்பு வெளியானது. அத்தோடு பிற்பட்ட காலத்தில் **"தணியுமா இந்தத் தாகம்"** (1999), **"ஓ பலஸ்தீனமே! அல் அளியும் ஹன்ஸல்லாவும்"** என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார். இக்காலத்தில் அஸுமதீனின் **"மலைக்குயில்"**, **"புலராத பொழுதுகள்"** ஆகிய தொகுதிகளும் சாரண கையுமின் **"நன்னபிமாலை"** என்ற நீள்கவிதையும் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அக்காலம் தொடங்கி இன்று வரை கவிதை படைத்தவர்களுள் அன்பு முஹையதீன் சிறப்பாகக் குறிப்படத்தக்கவர். இவர் பகுத்தறிவையும் சமத்துவ இலட்சியங்களையும் வலியுறுத்தும் கோட்பாடுகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தி இருந்தார். தனது கவிதைகளில் சமூகத்தின் உண்மைக் கோலங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இவர் தொடர்பாக கலாநிதி. எம்.எஸ்.எம். அனஸ் கூறுகையில், **"அன்பு முஹையதீன் காணும் முஸ்லிம்களின்**

வாழ்க்கை ஆன்மிக உபதேச உச்சாடனங்களிற்கும் அப்பால் எரியும் சமுதாயப் பிரச்சினையில் முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை என்ற யதார்த்தத்தை வல்லமையாகப் பற்றி நிற்கின்றது. அவரை ஒரு முஸ்லிம் கவி என்றும் கூற ஆசைப்படுவோமாயின் அது இந்தப் பொருளில்தான் சாத்தியமாகிறது”.³ எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவரது கவிதைகளில் ஏழ்மை மற்றும் உழைப்பாளியின் துயர் செறிந்த வறுமை எங்கும் பரவிக் காணப்படுகின்றன. ஏழைகளுக்கு நலன் தரும் இஸ்லாத்தின் சமூக நீதிக் கோட்பாடு, பெண் விடுதலை என்பவற்றைப் பாடியதோடு என்பதுகளின் இஸ்ரவேலர்களின் போர்க் கொடுமைகளையும் பிற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையின் வன்முறை நிகழ்வுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளார். “நபி வாழ்வில் நடந்த கதை”, “மாதுளம் முத்துக்கள்”, “வட்ட முகம் வடிவிலான கடுவிழிகள்” போன்ற பல தொகுப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன.

1970 களுக்குப் பின் ஈழத்துக் கவிதை பெரும்பாலும் புதுக் கவிதையாகவே மாறிவிட்டது. சமூகப் பெறுமானம் பெரும்பாலும் கவிதையின் உள்ளடக்கமாக மாறியது. இக்காலத்தில் கவிதைப் பிரவேசம் செய்தவர்களுள் அன்பு ஜவஹர்ஷா, முத்து மீரான், திக்வல்லை கமால், எம்.எச்.எம். அஷ்ரப், ஜவாத் மரைக்கார், அன்புடீன், பாலமுனை பாருக், மு.பஷீர், நீள்கரை நம்பி, வேதாந்தி (சேகு இஸ்ஸதின்), ஏ.எல். தாஸிம் அஹமத், செந்தீரன் (சத்தார்), ஈழத்து நூன், சோலைக்கிளி அதீக், மேமன் கவி (அப்துல் ரஸ்ஸாக்), எஸ்.ஐ நாஹூர் கனி, ஓட்டமாவடி ஜுனைத், ஏ.கே.எம். நியாஸ், ஏ.எம்.எம். நஸீர், எச்.எம் பாருக், மருதூர் அலிகான், மஹ்ரூப் கரீம், பிரோஸா ஹுஷைன், பதியதலாவ பாருக் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இக்காலத்தில் கவிதை படைத்தவர்களுள் ஓய்வு பெற்ற அதிபர் அன்பு ஜவஹர்ஷாவின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. அன்று முதல் இன்று வரையும் இவர் தொடர்ச்சியாக பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதி வருகின்றார். வானம்பாடி, எழுச்சி, வேள்வி, போன்ற தமிழகப் புதுக் கவிதை இதழ்கள் பலவற்றிலும் இவர் எழுதியுள்ளார். இவர் சில ஈழத்துக் கவிதைகளை “பொறிகள்” என்ற மகுடத்தில் தொகுத்தார். பின்னர் தனது கவிதைகளை “காவிகளும் ஒட்டுண்ணிகளும்” என்ற பெயரில் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார்.⁴

முத்துமீரான் சமகால அரசியல், இனமோதல், யுத்த அவலம், வறுமை, சுரண்டல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்று வரையும் கவிதை எழுதி வருகின்றார் பேராசிரியர் எம். ஏ. நு.மான் இவர் தொடர்பாகக் குறிப்பிடும் போது, “கிராமிய இனத்தைக் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் மொழி வழக்கை கவிதையில் தாராளமாகவும் ஆழமாகவும் கையாண்டவர்களுள் முத்துமீரானும் குறிப்பிடத்தக்கவர்”⁵ என்கின்றார். இவரது கவிதைகள் முத்துமீரான் கவிதைகள் (1993), கருவாட்டுக் கஸ்ஸா (2005) எனும் பெயர்களில் தொகுதிகளாக வந்துள்ளன.

திக்வல்லைக் கமாலின் “எலிக் கூடு”, மேமன் கவியன் “யுக ராகங்கள்”,

"ஹிரோகிமாவின் ஹிரோக்கள்", "இயந்திர சூரியன்", "நானைய நோக்கில் இன்றில்", அன்புடனின் "முகங்கள்", பாலமுனை பாருக்கின் "பதங்கள்" முதலியனவும் "நான் கவிதைகள்", "விடிவு", "எட்டாவது நாகம்" முதலிய பல்வேறு படைப்புக்கள் இக்காலத்தில் நூலுறுப் பெற்றன. அவர்கள் தங்களது கவிதைகளில் சமூக உணர்வுகளையே அதிகம் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அரசியல் முகத்தை வெளிக்காட்டி வந்த எம்.எச்.எம். அஸ்ரப் "நான் எனும் நீ" என்ற தொகுப்பின் மூலம் இலங்கைக் கவிஞர்களின் பட்டியலில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டார்.

எண்பதுகளின் பின் ஈழத்துக் கவிதைகளில் மேலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. ஈழத்தின் கவிதையின் உள்ளடக்கத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. இக்காலத்தில் வடக்கே இன உணர்ச்சிக் கவிதைகள் எழுந்தது போல முஸ்லிம் கவிஞர்களும் அரசியல் புறக்கணிப்பு. இராணுவக் கெடுபிடிகள், அராஜகம் போன்றவற்றுக்கெதிரான உணர்ச்சிக் கவிதைகளைப் படைக்கலாயினர். இந்தச் சிந்தனைப் போக்கில் இன்னும் சிலர் கவிதை எழுதத் தொடங்கினர். மரபுக் கவிதைகளைப் படைப்பதில் ஜின்னா ஷரிபுத்தீன், மருத மைந்தன் ஆகியோர் உறுதியாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். ஜின்னா ஷரிபுத்தீனின் "முத்து நகை", "பாலையில் ஓடு வசந்தம்", "பனிமழையில் பூபாளம்" முதலிய கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. இக்காலப் பிரிவில் அச்சில் வெளிவந்த தொகுப்புக்கள் சிலவற்றையே அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. அந்த வகையில் தாளிம் அஹமதின் "வெள்ளையில் ஓடு புள்ளி", கவின்கமலின் "மழையில்லா மேகம்", கலைக்கமலின் "ஓடக் குழல்", வாழைச்சேனை அமரின் "விடுதலையின் நிகழ்வுகள்", மருதார் ஹஸனின் "குருதிப் பூக்கள்" நிதானிதாசன் புரோட்வே", ஹில்மியின் "கன்னி மொட்டுக்கள்", இப்பனு அஸ்மத்தின் "ராத்திரி", எம்.ஜி.எம். ஸதகாவின் "இமைக்குள் இதயம்", கவிஞர் அபூபக்கரின் "நான்" போன்ற சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இக்காலகட்டத்தில் முஸ்லிம் பெண்களும் நவீன கவிதை படைப்பதில் பங்களிப்புச் செய்யத் தொடங்கினர். முஸ்லிம் பெண் கவிஞரான சுல்பிகா பெண்ணிய நோக்கு, மனித நேய நோக்கு என்பவற்றைத் தளமாகக் கொண்டு சமகால சமூகத்தைச் சித்தரிக்கும் வகையில் தனது கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். 1990 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவரால் எழுதப்பட்ட கவிதைகளே "விலங்கிடப்பட்ட மானுடம்" எனும் பெயரில் பிற்பட்ட காலத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அத்தோடு "உயிர்த்தெழல்", "உரத்துப் பேசும் உள் மனம்" ஆகிய பெயர்களிலும் இவரது கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. இக்காலப்பகுதியில் மருதா ஏ, மஜீட், மரீனா இல்யாஸ், கலைமகள் ஹிதாயா போன்றோர் அரசியல் விழிப்புணர்வு, பெண்ணிலைவாதம் என்பவற்றைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதினர்.

1990களில் ஈழத்துக் கவிதையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. இக்காலகட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு யுத்தத்தின் காரணமாக பல பாதிப்புக்களை எதிர்நோக்கினர். இக்காலகட்டத்திலேயே வடபுலத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் விடுதலைப் புலிகளினால் வெளியேற்றப்பட்டனர். இதனால் வடபுல வாழ் முஸ்லிம்கள் தமது

சொத்து, உடைமைகளை இழந்து அகதிகளாக மாறி கையறுபட்ட நிலையில் இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களிலும் குடியேறினர். இப்பின்னணி இலக்கியச் சூழலில் பெரிதும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியது. இக்காலப் பகுதியில் இவர்கள் எதிர் நோக்கிய பிரச்சினைகள், அகதி வாழ்வு, போரின் அவலம், துன்பம், மண் வளம், சொந்த மண்ணில் வாழ வேண்டும் என்ற ஏக்கம் போன்ற பலவற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிதை படைக்கலாயினர். 1990 களில் தோன்றிய பெரும்பாலான கவிதைகள் பெரும்பாலும் இவற்றையே கருப்பொருளாகக் கொண்டிருந்தன.

இக்காலகட்டத்திலேயே சோலைக்கிளி, ஜபார், ஷல்மானுல் ஹாரிஸ், மர்னா இல்யாஸ், உஸ்மான் மரிக்கார், நீலன், சுமைரா அன்வர், பஹீமா ஜஹான், அனார், நாச்சியாதீவு பர்வின், கெக்கிறாவ சஹானா போன்ற பலர் பரவலாகப் புதுக்கவிதை படைக்கத் தொடங்கினர். இக்காலக் கவிஞர்களுள் சோலைக்கிளியின் கவிதைப் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது கவிதைகள் இனத்துவப் போராட்டத்தினால் ஏற்பட்ட திருப்பங்களையும் மாற்றங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர் தொடர்பாக பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடும் போது, **“இவருடைய அசாதாரணமான படிமங்கள் இவருடைய மொழிநடை ஆகியன கவனத்தைப் பெற்றதோடு இவரைத் தனித்துவமுடையவராக வெளிப்படுத்தின.”** என்கின்றார். இவரது கவிதைத் தொகுதிகளாக **“நானும் ஒரு பூனை”**, **“காகம் கலைத்த கனவு”**, **“ஆணிவேர் அறுத்த நான்”**, **“பாம்பு நரம்பு மனிதன்”** போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

ஜபாரினால் எழுதப்பட்ட கவிதைகளை அவதானிக்கும் போது, அவை 1987-1990 வரையிலான காலப் பகுதியின் இருண்ட நாட்களை மீளோட்டம் செய்பவையாக உள்ளன. இவரது கவிதைகள் **“திறக்கப்படாத தீபெட்டிகள்”**, **“தரப்பட்டுள்ள அவகாசம்”** எனும் தொகுப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளன. ஷல்மானுல் ஹாரிஸின் **“எழுதுகோலும் என் வெள்ளைத் தாளும்”** எனும் கவிதைத் தொகுதி யுத்த அகோரம் மற்றும் இளைஞர் யுவதிகளைப் பெருமளவு பாதித்த விடயங்கள், ஒடுக்குமுறைகள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. 1992 ஆம் ஆண்டு தாளிம் அஹமதின் **“சுழற்சிகள்”** எனும் கவிதைத் தொகுதியும் வெளிவந்துள்ளது.

1990களின் ஆரம்பத்திலேயே பஹீமா ஜஹான், அனார் முதலிய பெண் கவிஞர்கள் கவிதைகளைப் படைக்கத் தொடங்கினர். 1994 களின் பின் பெண்ணிய நோக்கு, சமகால சமூக உணர்வு தாங்கிய பஹீமாவின் கவிதைகள் தினமுரசு, தினகரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாயின. பிற்பட்ட காலத்தில் இவரது கவிதைகள் **“கடல் நீடுற்று”** என்ற பெயரில் தொகுதியாக வெளிவந்தது. 1995 முதல் இன்று வரையும் எழுதுகின்ற அனாரின் கவிதைகள் காதல், போரின் வடுக்கள், மனதில் ஏற்பட்ட அழுத்தம், தனிமையால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தனி நிலை, என்பவற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாய் அமைந்தன. பிற்பட்ட காலத்தில் இவரது கவிதைகள் **“ஓவியம் வரையாத தூரிகை”**, **“கவிதை முகம்”** எனும் பெயர்களில் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இலங்கை, இந்திய சஞ்சிகைகள், இணையம் என்பவற்றிலும் இவரது கவிதைகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துள்ளன.

1996 ஆம் ஆண்டு அல் அஸுமத் சுமார் 450 இளம் கவிஞர்களின் ஆக்கங்களைக் கொண்ட **"கவிதைச்சரம்"** என்ற தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார். இக்காலகட்டத்திலேயே சிந்தனை வட்டத்தின் வெளியீடாக 1996 ஆம் ஆண்டு **"பாலங்கள்"** என்ற கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. மடவளை அன்ஸார், எம்.ஷியாம் ஆகியோர் இணைந்து **"என் தேசம்"** என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டனர்.

மலையக மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கெண்டும் இக்காலத்தில் கவிதைகள் எழுந்தன. குறிப்பாக இப்பால் அலியின் **"முற்றத்துக்கு வாடுங்கள்"** (1996) **"புள்ளிகளில் சில புள்ளிகள்"** (2001) முதலிய தொகுப்புகளில் உள்ள கவிதைகள் மலையகம், அரசியல், பொருளாதாரம், நாட்டின் யதார்த்த நிலை என்பவற்றை அடையாளப்படுத்துகின்றன. இந்த வகையில் 1990களில் மலையக மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிதை எழுதியவர்களாக எம்.எச்.எம்.ஹலீம்தீன், அல் அஸுமத், புசல்லாவ இஸ்மாலிகா போன்றோரை அடையாளப்படுத்தலாம்.

1990 களின் பின்பு, அதாவது 2000 ஆம் ஆண்டுகளில் நவீன கவிதை இலக்கியமானது மேலும் சிறப்பாக வளரத் தொடங்கியது. இலங்கையின் பல்வேறு மூலை முடுக்குகளிலிருந்தும் பல இளைஞர்கள் கவிதை படைக்கத் தொடங்கினர். இவர்களது கவிதைகளில் நவீனத்துவ சிந்தனைகள் ஓங்கிக் காணப்படுகின்றன. கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் கவிதைத் துறையிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன. சமூக சிந்தனை, காலச் சூழல் என்பவற்றை அடையாளப்படுத்தும் வகையில் இவர்களது கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. எம்.கே.ஷகீப், ஏ.ஜி.எம். ஜதக்கா, அஸ்ரப் ஸிஹாப்தீன், ஓட்டமாவடி அரபாத், முல்லை முஸ்ரிபா, ரிஸான் ஸரீப், மஜீத், அனார், பெண்ணியா முதலியோர் நவீன, பின்நவீனத்துவ எதிர்ப்பிலக்கிய சிந்தனைகளை முன்வைத்து கவிதைகளை எழுதி வருகின்றனர்.

இக்காலகட்டத்தில் கவிதைத் துறையின் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்ததில் "சிந்தனை வட்டம்" தனக்கானதொரு தனியான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. பல புதிய முஸ்லிம் கவிஞர்களது கவிதைகளை வெளியிட்ட பெருமை இதனையே சாரும். கலைமகள் ஹிதாயாவின் **"தேன் மலர்கள்"** மற்றும் ஹிதாயா ரிஷ்வி, மஸீதா புண்ணியாமீன் ஆகியோரின் தொகுப்பான **"இரட்டைத் தாயின் ஒற்றைக் குழந்தை"** ஆகியன பல கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. சிந்தனை வட்டத்தினூடாகவே பி.எம். தமீம், அன்சார், அக்குறனை றிழ்வான், தல்வினனை சிபார், ஏ.எஸ். நஜிமுத்தீன், இஸ்லாமியச் செல்வி ஏ.யூ. எல், சுமைரா அன்வர் போன்றோரின் கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

மேலும் இக்காலக் கவிதைகள் ஈழத்து வாழ்வின் பல்வேறுபட்ட அரசியல், சமூக நெருக்கடிகள், யுத்தப் பின்னணி, அகதி வாழ்க்கை, மனக்குமுறல், இன்னலைக் கண்டு கொதித்தெழல், சமாதானத்தின் தேவை, இனப்பிரச்சினை, இன ஒற்றுமை, சீதனப் பிரச்சினை,

காதல், நட்பு, சமயம், பெண் ஒழுக்கம், இளைஞனின் கனவுகள், சமாதான ஆவல், பலஸ்தீனம் பற்றிய பரிவுணர்வு என்பவற்றைத் தாங்கிய வண்ணம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக உவைஸ் கனியின் "மனிதனோடு நடந்த படி" (2001), "கல் உயிர்" (2005), இளநெஞ்சன் முர்ஷிதின் "மிலேனியம் கனவுகள்", "ஒரு வாசகனின் வாசகங்கள்", "சமுதாய அகதிகள்", "சமாதான வாசகங்கள்" மருதூர் ஏ.ஹஸனின் "அநாயிகா", "மழையும் நிறையும்", ஏறாவூர் தாஹிரின் "கடைசி வரிகள்", துறையூரான் அஸாருதீனின் "பதக்கடச் சாக்கு", யூ.எல்.எம். அஸ்மினின் "விடியலின் ராகங்கள்", "விடை தொடும் வினாக்கள்", லறீனா ஏ.ஹக்கின் "வீசு புயலே", எம்.ஐ.எம். சபைரின் "அழகான இட்டு", எஸ்.எம்.எம்.பஸீர், எஸ்.எம்.எம். நஸீர் ஆகிய சகோதரர்களின் "ஆவதறிவது" போன்ற பல தொகுதிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

2000 ஆம் ஆண்டுகளில் ஈழத்து மக்கள் குறிப்பாக பல்வேறு இயற்கை அனர்த்தங்களினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். நெஞ்சில் மாறாத வடுக்கள் இன்னும் அவர்களது மனங்களில் பதிந்துள்ளன. குறிப்பாக சுனாமி எனும் ஆழிப் பேரலையின் தாக்கம், வெள்ளப் பெருக்கு போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களினால் பெருமளவு பாதிப்படைந்தனர். இதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களது அனுபவங்களையும் மன உளைச்சல்களையும் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகின்றனர். மருதூர் ஹஸனின் "சுனாமி" எனும் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. இக்கருப்பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட பெரும்பாலான கவிதைகள் தொகுதிகளாக இன்னும் வெளிவரவில்லை. இலங்கையில் வெளிவருகின்ற அல்-ஹஸனாத், வைகறை, உண்மை உதயம் போன்ற மதம் சார்பான சஞ்சிகைகளில் இஸ்லாமிய மதம் மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் பெரும்பாலான கவிதைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் நவீன கவிதைக்கான இலக்கியப் பங்களிப்பில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய மற்றுமொரு விடயம் யாதெனில் மொழிபெயர்ப்பாகும். 1950கள் தொடக்கம் இன்று வரையும் அவர்கள் சிறப்பாக மொழிபெயர்ப்புகளை செய்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதொரு விடயமாகும். குறிப்பாக இவர்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், அரபு, சிங்களம், பாரசிகம், உருது போன்ற பல மொழி அறிவுடையவர்களாகக் காணப்படுவதால், பல மொழிகளிலும் காணப்படுகின்ற கவிதை இலக்கியங்களை தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளதோடு தற்பொழுதும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர் எனக் குறிப்பிட முடியும். இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளில் பங்களிப்புச் செய்தவர்களாக அண்ணல், பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான், எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ், அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.ஹஸன், மௌலவி எஸ்.எச்.ஆதம்பாவா, லறீனா ஏ. ஹக் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இக்காலகட்டத்தில் பெரும்பாலான முஸ்லிம் கவிஞர்களது கவிதைகள் நாளுக்கு நாள் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதை பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், ஆண்டு மலர்கள் என்பவற்றில் அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. அத்தோடு, ஏனைய இலக்கியங்களிலும் பார்க்க கவிதை எழுதுபவர்களின் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதொரு விடயமாகும். எனவே, ஈழத்து நவீன கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சியில் இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்கள் அன்று முதல் இன்று வரையும் தங்களது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளதோடு, செய்து கொண்டும் வருகின்றனர் எனக் குறிப்பிட முடியும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. யோகராசா, செ. (2007) **ஈழத்து நவீன கவிதை புதிய உள்ளடக்கங்கள், புதிய தரவுகள், புதிய போக்குகள்**, கொழும்பு, குமரன் புத்தக இல்லம். ப.63.
2. மேலது. ப.70.
3. அனஸ். எம்.எஸ்.எம். (2001) **வட்ட முகம் வடிவான கருவிழிகள்**, மனிதனைப் பாடும் கவிஞன், கொழும்பு : எம்.டி. குணசேன அன் கம்பனி.
4. இதர்ஷ், ஏ.பி.எம். (2011) **இஸ்லாமிய இலக்கியம் புத்துயிர்ப்பும் புரிதல்களும்**, வாழைச்சேனை : சோனம் புதிப்பகம். ப.132.
5. “கருவாட்டுக் கஸ்ஸா” எனும் கவிதைத் தொகுப்பின் அணிந்துரையில் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நு. மானினால் குறிப்பிடப்பட்டது.
6. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி (2007) **தமிழின் கவிதையியல்**, கொழும்பு : குமரன் புத்தக இல்லம்.

சான்றாதாரங்கள்

அன்பு முஹையதீன் (2001)	வட்ட முகம் வடிவான கருவிழிகள் , கொழும்பு : எம்.டி. குணசேன அன் கம்பனி.
இக்பால் அலி (1996)	முற்றத்துக்கு வாடுங்கள் , கண்டி : மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்.
பண்ணாமத்துக் கவிராயர்(1996)	காற்றின் மௌனம் , கொழும்பு : மலையக வெளியிட்டகம்.
கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி(2007)	தமிழின் கவிதையியல் , கொழும்பு : குமரன் புத்தக இல்லம்.
யோகராசா, செ. (2007)	ஈழத்து நவீன கவிதை புதிய உள்ளடக்கங்கள், புதிய தரவுகள், புதிய போக்குகள் , கொழும்பு : குமரன் புத்தக இல்லம்.
இதர்ஷ், ஏ.பி.எம். (2011)	இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் புத்துயிர்ப்பும் புரிதல்களும் , வாழைச்சேனை : சோனகம்.
அனஸ். எம்.எஸ்.எம். (ப.ஆ)(2000)	ஷிக்வா , பேராதனை : இலங்கை. தென்கிழக்கு ஆய்வு மையக்குழு.

புதுக்கவிதையில் தொன்மங்கள்

யோ.கலைவாணி,
உதவி விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

புதுக்கவிதை என்பது புதிதன்று. நீண்டகாலத் தொன்மை மிக்க தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியின் புதியதொரு பரிணாமமாகும். இதனையே பிரெஞ்சு திறனாய்வாளர் கஸ்டாவ், “புதுக்கவிதை ஒரு புதிய தோற்றமல்ல, இது பரிணாம வளர்ச்சி” என்று குறிப்பிடுகிறார். காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மொழி பயன்படுகின்ற போதுதான், அம்மொழி வளர்ச்சியடைந்த மொழியாகவும், நவீன மொழியாகவும் விளங்கும். அவ்வகையில்தான் நம் தமிழ் மொழியும் நீண்டகாலத் தொன்மைமிகு இலக்கண, இலக்கியப் பாரம்பரியங்களைப் பெற்றுள்ளதனால் செவ்வியல் மொழியாக விளங்கும் அதேவேளை, இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சிக்கேற்ப ஈடுகொடுக்கும் நவீன மொழியாகவும் விளங்குகிறது. இவ்வகையில் புதுக்கவிதையின் தோற்றத்தால் தமிழ்க் கவிதையில் மொழி எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனலாம். புதுக்கவிதையின் தோற்றம் பற்றி சி.சு. செல்லப்பா கூறுகையில்:

“பாரதியின் தேசிய அக்கறை அழுத்த நாட்கள் போய்விட்டன. பாரதிதாசனின் சமூக சீர்திருத்த ஆவேசத் தமிழ்வேக அழுத்த நாட்களும் போய்விட்டன. பொருளாதாரப் பிடியில் சிக்கிவிட்ட மனிதன், லோகாயதத்துக்கும் ஆன்மீகத்துக்கும் நடுவே ஊசலாடுகின்றான். எனவேதான் இன்றைய புதுக்கவிதைக் குரல்கள் அவநம்பிக்கை - நம்பிக்கை, சமுதாயம் - தன்னம்பிக்கை, கவலை - உறுதி, ஆசை - ஆதங்கம். லட்சியம் - நடப்பு, உண்மை - போலி என்ற இருதுருவ மனப்பாங்குகளிடையே சஞ்சரித்து அனுபவங்களைச் சேகரித்து அழகுபடுத்தி வெளியிடுகின்றன... புதுக்கவிதைக்குச் சந்தம் (Rhyme) முக்கியம் இல்லை. ஒலிநயம் (Rhyme) தான் முக்கியம். அதிலும் கருத்து ஒத்திசைவை முன்னுக்கு வைத்து, அந்தக் கருத்தை நயமாக வெளியிடும் போக்கில் தக்க சொற்களைத் தக்கவாறு அமைத்து அந்த அமைப்பில் எழும் ஒலிநய அளவுக்கே கவனம் செலுத்துவார்கள்... ஒட்டுமொத்தமான கருத்து அங்கங்கட்டுதான் புதுக்கவிதைக்கு அடிப்படையான இலக்கணம். இந்த அங்கக்கட்டுக்கு உதவும் வகையில் யாப்பைக் கடைப்பிடிக்கும், நெகிழ்த்தும், மீறும், புதுவிதிகள் சேர்க்கும்”

எனப் புதுக்கவிதை பற்றிய தமது கருத்தியலை முன்வைத்துள்ளார். இக்கருத்தியலை அடியொற்றிய வகையிலேயே புதுக்கவிதைப் படைப்பாளர்களில் ஒருவரான கவிஞர் மு. மேத்தா,

“இலக்கணச் செங்கோல்
யாப்புச் சிம்மாசனம்
எதுகைப் பல்லக்கு
மோனைத் தேர்கள்
தனிமொழிச் சேனை
பண்டித பவனி

இவையெதுவுமில்லாத
கருத்துக்கள் தம்மைத்
தாமே ஆளக்
கற்றுக் கொண்ட
புதிய மக்களாட்சி
முறையே
புதுக்கவிதை”.

என்று தமிழின் புதுக்கவிதைக்கு சிறந்ததொரு வரைவிலக்கணத்தைக் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு பலரும் தத்தம் அறிவுக்கு எட்டிய வகையில் வெவ்வேறு வரைவிலக்கணங்களைக் கூறுவர். எது எவ்வாறெனினும் காலத்தின் புதிய தேவைகளை வெளிப்படுத்த, முன்னைய கவிதை மரபுகள் போதா நிலையிலும், முன்னைய மரபுகளை முற்றாகப் புறக்கணிக்க இயலாத நிலையிலும் யாப்பிலக்கணத்திலிருந்து சற்று நெகிழ்ச்சி பெற்ற மொழிநடையிலமையும் புதுக்கவிதை மரபு தோன்றியுள்ளது எனலாம்.

புதுக்கவிதையின் தோற்றுவாய் பற்றி நோக்குவோமாயின், பாரதியின் வசன கவிதைகள் மற்றும் அமெரிக்கக் கவிஞரான வால்ட் விட்மனின் புல்லின் இதழ்கள் எனும் கவிதைத் தொகுதி போன்றனவே புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு அத்திபாரமிட்டுள்ளன. இவற்றைப் படித்தபோதே புதுக்கவிதையாக்கத்தில் ஈடுபட முனைந்ததாக, தமிழின் முதலாவது புதுக்கவிதையைப் படைத்தவரும் புதுக்கவிதையின் தந்தை எனச் சிறப்பிக்கப்படுவருமான ந. பிச்சமூர்த்தி குறிப்பிடுவார்.

“சம்பிரதாயமான யாப்பு முறைகளுக்கு உட்படாமல் கவிதையைக் காணும் புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு, யாப்பு மரபே கண்டிராத வகையில் அமெரிக்கக் கவிஞர் வால்ட் விட்மன் எழுதிய “புல்லின் இதழ்கள்” என்ற கவிதைத் தொகுப்புத் தான் வித்திட்டது. அதைப் படித்தபோது கவிதையின் ஊற்றுக்கண் எனக்குத் தெரிந்தது. பின்னர் பாரதியின் “வசன கவிதை” யைப் படிக்க நேர்ந்தது. என் கரத்து வலுவடைந்தது. இவற்றின் விளைவாக என் உணர்ச்சிப் போக்கில் இக்கவிதைகளை எழுதினேன்.” என்கிறார்.

இவ்வாறு தமிழ்க் கவிதையில் மலர்ச்சி பெற்ற இப்புதிய உருவ, உள்ளடக்கத்திற்கு, “புதுக்கவிதை” (new poetry) என்னும் பெயர் “எழுத்து” என்னும் சஞ்சிகை தோன்றிய பின் 1960 களிலேயே பெரும்பாலானவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, வழக்கில் பயன்படுத்தப்படலாயிற்று. இவ்வாறு புதுக்கவிதை பற்றிய பரிசோதனை முயற்சிகள் பெருகி, மணிக்கொடி, எழுத்து, வானம்பாடி போன்ற பல இதழ்களினால் இன்றுவரை புதுக்கவிதை பெருவளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. ஆயினும், புதுக்கவிதையாளர்கள் என்ற பெயரில் பலர் தமது உள்ளத்துக் குமுறல்களையெல்லாம் வசனங்களாய் புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் எழுதிக் குவித்து வருகின்றமையும் கண்கூடு. அப்துல் ரகுமான், சிற்பி, மு. மேத்தா, வைரமுத்து, இன்குலாப், நா. காமராசன், தமிழன்பன், தருமு சிவராமு, சேரன், எம். ஏ. நு.:மான், சி. சிவசேகரம், சண்முகம் சிவலிங்கம் போன்ற பல படைப்பாளிகளால் புதுக்கவிதை செழுமை பெற்று வளர்ந்து வந்துள்ளது, வருகிறது என்றால் மிகையாகா.

இதுவரை புதுக்கவிதை பற்றிய அறிமுகம் மற்றும் அதன் வளர்ச்சி நிலை பற்றி நோக்கினோம். இனி தொன்மம் எனும் எண்ணக்கருவின் சிறு விளக்கத்தைப் பார்த்துவிட்டு, புதுக்கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொன்மப் பிரயோகங்களை நோக்குவோம்.

பௌராணிகக் கதைகளைத் தான் தமிழில் தொன்மம் (myth) என்பர். மனிதர்கள் தங்களுடைய வாழ்வில் கண்முன்னே கண்டவற்றைக் கதையாடல்களாகப் புனைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவற்றுக்கும் மேலாக, அவர்கள் கற்பனையில் அமானிசங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்துள்ளார்கள். அந்தச் சிந்தனைக்கான வடிவங்கள்தான் இந்தத் தொன்மங்கள். அகன்ற பிரபஞ்சம், அச்சுறுத்துகின்ற அல்லது வளம் தருகின்ற இயற்கை, ஒளி, இருள் இவ்வாறான அம்சங்களின் இயக்கத்துக்கு எது காரணமாக இருக்கும் என்று சிந்தித்த போது, அந்த சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடாக கற்பனையில் உருவானவையே இந்தத் தொன்மங்கள். அவை உலகத் தோற்ற, ஓடுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறின, வம்சங்களின் வரலாறு கூறின, தேவர்களையும், அசுரர்களையும் படைத்தன, ரிஸிகளைப் படைத்தன, சூர, அசுர யுத்தங்களை உருவாக்கின இவ்வாறாக பல சம்பவங்களை அமானிசமான முறையில் படைத்ததுவே தொன்மங்கள்.

உலகில் எந்த இனக்குழும சமூக வரலாற்றிலும் இவ்வாறான தொன்மக் கதைகள் உள்ளன. இந்திய உபகண்டப் பண்பாட்டிலும், இந்தப் பண்பாட்டிலும் இவற்றின் அதிகமான செல்வாக்கைக் காணலாம். பதினெண் புராணங்கள், உப புராணங்கள், இதிகாசங்கள் போன்றவை இத்தொன்மங்களைப் பதிவு செய்தன. அவை நீண்ட காலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட நியமத்தில் நெட்டுரப்பண்ணப்பட்டு வந்தன. ஆனால், நவீன சிந்தனையாளர்கள் இவற்றை மீள்கட்டுமானம் செய்ய விழைந்தனர். ஒன்றில் தொன்மங்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்தார்கள் அல்லது தொன்மங்களை உடைத்தார்கள். இந்தச் செயல்பாட்டின்வழி தமிழ்ச் சமூகத்தில் தொன்மங்கள் எவ்வெவ் வகைகளில் எல்லாம் புத்துயிர்ப்புப்பெற்று, வந்துள்ளது என்பதனைப் புதுக்கவிதைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். அவ்வகையில்,

“அசோக வனத்துக்குள்
அடைபட்ட சீதையைப் போல்
இலக்கணச் சிறைப்பட்டு
இளைத்திருந்த கவிதையினை
அக்கினிக்குள் மூழ்கி
அயோத்திக்குக் கொண்டு வந்தோம்”

என்றமைந்துள்ள இக்கவிதையானது தொன்மத்தினூடாக புதுக்கவிதையை விளக்கி நிற்கிறது. அதாவது, கவிதையைச் சீதையெனும் படிமத்தால் எல்லாவிதப் பொருளாழங்களும புலப்படும்படியாக விளக்கும் அதேவேளை, செய்யுளுக்கு இன்றியமையாத பண்புகளில் ஒன்றாக வற்புறுத்தப்பட்ட யாப்பு, புதுக்கவிதையில் இலகுவான யாப்பாக மொழி நெகிழ்ச்சித் தன்மையைப் பெற்றுவிடுவதனையும் புலப்படுத்துகிறது. தமிழர் சமுதாயத்தில் தொற்றுநோய் பரவுவது போல் நாளுக்கு நாள் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் நமது நாட்டின் பொருட்களின் விலையேற்றத்திற்கேற்பவே வரதட்சணைக்

கொடுமையும் அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளது. இதன் விளைவாக முதிர்கன்னிகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. இந்த சமுதாயத்தில் புரையோடியுள்ள பிரச்சினையை இராமன், சீதை என்கின்ற தொன்மக் கதாமாந்தர்களைக் கையாண்டு, இராமாயணக் காட்சியோடு தொடர்புபடுத்தி “காத்திருந்த காற்று” எனும் தலைப்பில் புதுக்கவிதை படைத்துள்ளார் மு.மேத்தா.

“உன்னையன்றி - ஒரு

பெண்ணை

நெஞ்ச விரல்களையும்

நீட்டித் தொடேன்

என்று

அஞ்சன வண்ணன்

அறிவிப்புச் செய்தது

கம்பன் நமக்குக்

காட்டும் இல்லறம்

.....

வைர அட்டிகையும்

வரதட்சணை பாக்கிகளும்

உன்னுடைய

தந்தை வந்து

உடனே தராவிட்டால்

தோகையே

உன்னைத்

தொடமாட்டேன் - என்று

இளைஞர்கள் சொல்வது

இன்றைய இல்லறம்”

அன்றைய இராமன், சீதையை மணக்கவே வில்லை முறித்தான். இன்றைய இராமர்களும் வில்லைத் தூக்கி வருகிறார்கள் முறிப்பதற்கல்ல. பெண்ணால் சுமக்க முடியுமா எனச் சோதிப்பதற்கே என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துவதாய் அக்கவிதை தொடர்கிறது. இவ்வாறே இன்றைய நடைமுறை வாழ்க்கைச் சிக்கலை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு கவி புனையும் சில கவிஞர்கள், புராணக் கதை மாந்தர்களை, நிகழ்கால மாந்தர்களோடு தொடர்புபடுத்திப் பாடுவதில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். அவர்களுள் நா. காமராஜன் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவருடைய “நாம் சராசரிகள்” எனும் கவிதை முதல் தேதி ஊதியம் வாங்கி, மாதம் முழுவதும் வாழ்க்கை ஓட்ட வேண்டிய நடுத்தர வர்க்கத்துக் காதலன் ஒருவன், தன் காதலியிடம் சொல்வதாக அமையும் பின்வரும் கவிதை, மேனகை, விசுவாமித்திரன், திரிசங்கு என்கிற தொன்மக் கதாபாத்திரங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது:

“நீ மேனகை அல்ல
 ஆனால்
 நான் விசுவாமித்திரன்
 நாம்
 பூமியின் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில்
 வாழ்கிறோம் அன்பே”

என அக்கவிதை அமைகிறது. கவிதையின் பாடுபொருள் பல்குரல் கொண்டு விளங்கும் இக்காலத்தில் அரசியல் விமர்சனம் என்பதும் புதுக்கவிதையில் முனைப்புப் பெற்ற ஓரம்சமாகவே காணப்படுகிறது. கவிஞர் அப்துல் ரகுமான் “ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை” எனும் தலைப்பில் தேர்தலைப் பின்வருமாறு விமர்சனம் செய்கிறார்:

புறத்திணை சுயம்வர மண்டபத்தில்
 போலி நளன்களின் கூட்டம்
 கையில் மாலையுடன்
 குருட்டுத் தமயந்தி”

இங்கு வேட்பாளர்களைப் போலி நளன்களாகவும், மாலையை வாக்குச் சீட்டாகவும், குருட்டுத் தமயந்தியை அறியாமையில் கிடக்கும் வாக்காளர்களாகவும், சுயம்வரம் ஒரு தேர்தல் திருவிழாவாகவும் சிறந்த படிமத்தினூடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ஞானியின் “கல்லிகை” எனும் கவிதையில் கௌதம முனிவர், இந்திரன் போன்ற தொன்மக் கதாமாந்தர்கள் உலகியல் பாத்திரங்களோடு ஒப்பிடப்படுவதுடன், கட்டுடைக்கப்படுவதனையும் காணலாம். அதாவது, உழைக்காமலே உல்லாசமாக வாழும் மேட்டுக்குடியின் மனிதர்களின் பிரதிபலிப்பாக கௌதமரையும், உழைக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் சின்னமாக இந்திரனையும் காட்டி, இரு வர்க்கங்களுக்கிடையிலான போராட்டமாகக் கவிதையை வளர்த்துச் செல்கிறார். எடுத்துக்காட்டாகச் சில வரிகள்:

“ஒருவன் என்னைக்
 காலுக்குச் செருப்பாக்கிக் கழற்றி எறிந்தான்
 மற்றவன்
 தோலுக்குப் போர்வையாக்கித் தூர எறிந்தான்
 இரு நாய்களும்
 என்னிடத்தில் எலும்பையே தேடின
 இதயத்தை தேடவில்லை”

என்றமையும் ஞானியின் இக்கவிதையில் அகலிகை எனும் தொன்மக் கதாபாத்திரம் கட்டுடைக்கப்படுவதனைக் காணலாம். கவிதையில் உள்ளடக்கத்தையும், தொன்மத்தையும் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ள கவிஞர், வசனங்களாக கவித்துவம் குன்றிய வகையில் இப் புதுக்கவிதையைப் படைத்துள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாரதியின் சர்வதேசிய குணாம்சத்தை மீண்டும் தமிழ்க் கவிதைக்கு வழங்கியவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்கும் கவிஞர் இன்குலாப், புதுக்கவிதை வரலாற்றில் மறக்கமுடியாதவராக காணப்படுகிறார். “கிரௌஞ்ச வதத்திற்குக் கேள்விகள் இல்லையா?” என்ற இவரது கவிதை தொன்மத்தின் பயன்பாட்டில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியதாக விளங்கும் அதேவேளை, புதுக்கவிதை வரலாற்றிலும் முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகின்றது. விடுதலை பெறப் போராடும் ஒவ்வொரு நாட்டினதும் ஆத்ம தாகத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் அக்கவிதையின் சில வரிகள் பின்வருமாறு:

“இந்தக் குருஷேத்திரத்தில் எங்கள் கைகள்
ஆயுதங்களைக் கீழே போடவில்லை
மாறாக
எங்கள் கைகளில்தான் ஆயுதங்கள் இல்லை”

என்பதன் மூலமாக இன்குலாப்பின் தனித்துவத்தை உணரலாம். புதுக்கவிதை புனையும் கவிஞர்களில் மற்றொருவர் தமிழன்பன். சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்ற பிரச்சினைகளுள் மிகவும் கொடியதான வறுமையின் நெழிவு சுழிவுகளை “குசேலவானம்” எனும் தொன்மப் படிமத்தினூடாக. அழகாக வடித்துள்ளார் பின்வரும் கவிதையில்,

“ஆதிக்கவானத்தில்
நட்சத்திரங்கள் கூடச்
சூரியப் பதவியில் சுடர்விடுகின்றன - ஆனால்
இவளின் குசேல வானத்தில்
சூரியன் கூட நட்சத்திரமாகி
நடுங்குகின்றான்”

எனக் கூறியுள்ளார். தற்போது சுமார் முப்பது வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றுவந்த ஈழத்துப் போர்ச் சூழல் முடிவுக்கு வந்துள்ளது. ஆயினும், யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட அழிவுகள் ஏராளம். அவ்வக்காலத்தே தோன்றும் இலக்கியங்கள் அவ்வக்கால சமுதாய, அரசியல், பொருளாதாரம் உள்ளிட்ட பிரச்சினைகளைப் சித்திரிப்பது போல், “நந்தவனத்திலோர் ஆண்டி” என்ற தலைப்பிலமைந்துள்ள செல்வத்தின் கவிதை இயக்க அக முரண்பாடுகளால் ஒருதாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் தம்முள் தாம் அடிபட்டுக்கொண்ட அவல நிலையை இராமன், பரதன் ஆகிய தொன்மப் பாத்திரங்களினூடாகச் சித்திரிக்கிறது.

“இராமனும் பரதனும் அடிபடும்
இந்த இராமாயணம்
உலகம் நம்மாலே கற்கும்
நான் பெரிது நீ பெரிது
என் சாதி உன் சாதி
என் இயக்கம் உன் இயக்கம்”

என அமைகின்ற இக்கவிதை தமிழ் மரபிலே பாரம்பரியமாக வழங்கி வரும் நந்தவனத்திலோர் ஆண்டிக் கதை மரபின் படிமமாக அரசியல் விமர்சனம் செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறுதான் இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் பல்வேறு துன்பங்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்ததை, தமிழர்களது அவல வாழ்வைப் பின்வரும் கவிதைப் படிமத்தினூடாகச் சித்திரிக்கிறது.

“ஊரான ஊரிழந்து நாடிழந்து
தேசத்தெரு வெங்கும் தமிழரெனத் திரிகின்ற
எங்களது “பாடுகளை” என்றும் நினைத்திருங்கள்
ஒடுவதே எங்கள் உயிர் வாழ்வாய் ஆகியதன்
உண்மை தனை நினைத்திருங்கள்”

இக் கவிதையில் தமிழர் புலம்பெயர் நாடுகளில் அனுபவித்த துன்ப, துயரங்கள் இயேசு பிரானின் பாடுகளாக “சிலுவைப்பாட்டு” படிமத்தினூடாக தொன்மத்தினடியாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

கைவிடப்பட்டவர்களை ரட்சிக்க இயேசு வருவார் என்பது கிறிஸ்தவ மதத்தவர் அனைவரதும் பொதுவான நம்பிக்கை. அத்தகைய நம்பிக்கையுடைய ஒரு பெண், ஏதோவொரு காரணத்தால் தற்செயலாக நள்ளிரவு வேளையில் பேருந்து நிலையமொன்றில் வந்திறங்குகிறாள். அவள் அப்பேருந்து நிலையத்திலிருந்து சற்றே தொலைவிலுள்ள தன் வீட்டிற்குப் போக வேண்டியிருந்ததால் தனியாக நடந்து செல்வது பாதுகாப்பாக இருக்காது எனக் கருதி, இறைவனைப் பிரார்த்தித்தவளாய் நிற்கிறாள். அவ்வேளையில், சைக்கிளில் ஒருவன் அவளைக் கடந்து செல்ல முயன்றதும் அவள், அவனிடம் சென்று தன்னை அழைத்துச் செல்லுமாறு வேண்டுகிறாள். இந்நிகழ்வையே “நள்ளிரவில் இயேசு இளம்பெண்ணை அழைத்துச் செல்கிறார்” எனும் கவிதையாகத் தந்துள்ளார் கவிஞர் ஸ்ரீ நேசன். இதனையே,

“நீங்கள் கூடப் பார்த்திருக்கலாம்
நள்ளிரவில் கிராமத்துச் சாலையில்
தன் சைக்கிளின் பின்புறத்தில்
இயேசு
ஓர் இளம் பெண்ணை
அமர்த்திச் செல்வதை”.

என மிக எளிமையாகக் காட்சிப்படுத்துகிறார். இங்கு ஒரு மனிதன் ஆற்றுகின்ற செயலினால், அவனது இரக்கம், கருணை போன்ற பண்புகளால் இயேசுவாகிறான் என்பதையே கவிஞர் இத்தொன்மப் படிமத்தால் புலப்படுத்துகிறார்.

தொகுத்து நோக்கும்போது, இன்றைய கால கட்டத்தைப் பொறுத்தவரை காலத்தின் புதிய தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையிலும், முன்னைய கவிதை மரபுகள் போதாத நிலையிலும், முன்னைய மரபுகளை முற்றாகப் புறக்கணிக்க முடியாத நிலையிலும் புதுக்கவிதை மரபு தோன்றியுள்ளது எனலாம். ஏனெனில், காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மொழியானது நெகிழ்ச்சி பெறும் போதே அம்மொழி வளர்கின்ற, நவீன மொழியாகிறது. புதிய உருவ, உள்ளடக்கங்களால் பல குரல் கொண்டதாக புதுக்கவிதை வடிவம் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியில் வானம் பாடிகளின் வருகையைத் தொடர்ந்து வீறு பெற்று வளர்ந்து வந்து, இன்று பல நிலையிலும் வளர்ச்சியடைந்து காணப்படுகின்றது. புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் பலர் தத்தமது உள்ளக் குமுறல்களை எழுதிக் குவிக்கின்ற இக்காலத்தில், மு.மேத்தா, வைரமுத்து, அப்துல் ரகுமான், சிற்பி, இன்குலாப், மீரா, தமிழன்பன், சி. சிவசேகரம், எம். ஏ.நு.:மான் போன்ற பல புகழ் பூத்த கவிஞர்களால் புதுக்கவிதை கால மாறுதலுக்கேற்ப புதுப்பொலிவு பெற்று வளர்ந்து வருகின்றமை வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

மேலும், தொன்மங்கள் பொய்களின் புகலிடங்கள் அல்ல. உண்மைகளின் இருப்பிடம், கருத்துக்களின் வாழ்விடம், எண்ணங்களின் வரலாற்றுப் பெட்டகம், நினைவுகளின் சுழிமுனை” எனக் கூறும் அறிஞர் கம்பெலின் கூற்றுக்கிணங்கவே, இன்றைய புதுக் கவிதைகள் வாயிலாக தாம் கூற வருகின்ற கருத்தைப் படிமங்கள் வாயிலாகக் கவிஞர்கள் இத் தொன்மங்களைக் கையாள்கின்றனர். அவ்வகையில், இன்று வரைக்கும் புதுக்கவிதைத் துறையில் வெற்றி பெற்றுள்ள கவிஞர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், தம் கவிதைகளில் தொன்மங்களைக் கையாண்டு, கூற வருகின்ற விடயத்தை இத்தொன்மங்களால் குறியீட்டுப் பாணியில் இலகுவாகக் கூறிவிடுகின்றனர். எனவேதான், தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியின் புதிய வடிவமான புதுக்கவிதையில் இத்தொன்மங்களின் பங்களிப்பானது குறிப்பிடத்தக்களவு முக்கியம் பெற்றிருக்கின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

- அந்தோணி டேவிட் நாதன், ச. (2000) **புதுக் கவிதையில் மனிதம்**, சென்னை: செருபி பதிப்பகம்.
- இராமச்சந்திரன், க. (1992) **வால்ட் விட்மனும் தமிழ்க் கவிஞர்களும்**, சென்னை: நர்மதா பதிப்பகம்.
- கரிகாலன், (2005) **நவீன தமிழ்க் கவிதையின் போக்குகள்**, சென்னை: மருதா வெளியீடு.
- சீனிச்சாமி, து. (1994) **இருபதின் கவிதைகளில் சமூக நீதிக் கோட்பாடு**, சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- சுப்பிரமணியன், ச. வே. (1977) **திறனாய்வுக் கட்டுரைகள்**, சென்னை: அணியகம்.
- வல்லிக்கண்ணன் (1977) **புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்**, சென்னை: எழுத்து பிரசுரம்.
- விசாகரூபன், கி. (2004) **புலம்பெயர் கவிதை உருவம், உள்ளடக்கம், உணர்த்துமுறை**, யாழ்ப்பாணம்: தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

இலக்கியச் செம்மல் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ்

எஸ். ஐ. கே. மஹரிபா,
உதவி விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் இலக்கியத் தீபமாய் சுடர்விட்டுக்கொண்டிருக்கும் பேரறிஞர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்பவரே பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ் அவர்களாவர். மேல்மாகாணத்தில் பாணந்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், 1922.01.12 ஆம் திகதி அல்ஹாஜ் மஹ்மூத் என்பவருக்கும் செய்னம்பு நாச்சியாருக்கும் ஏக புதல்வனாகப் பிறந்தார். தனது இளம் வயது முதலே கல்வியில் நாட்டம் கொண்ட இவர், தனது ஆரம்பக் கல்வியை ஹேனமுல்லை தமிழ்ப் பாடசாலையில் கற்றார். அங்கு கனிஷ்ட தராதரத்தில் சித்தியடைந்த இவர், தக்ஸலா வித்தியாலயத்தில் ஆங்கிலம் கற்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டார். நான்கு ஆண்டுகள் அங்கு கற்ற இவர், ஆங்கில கனிஷ்ட தராதர பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். தனது எஸ். எஸ். சி. பரீட்சைக்காக, பாணந்துறை சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் சேர்ந்த அவர் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய பாடங்களையும் கற்று பரீட்சையில் சித்தியெய்தி சிரேஷ்ட பரீட்சையிலும் தேறி பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வாய்ப்பைத் தனதாக்கிக் கொண்டார்.

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற இவர், 1946 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து கொண்டு, பல்துறைகளிலும் தனது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார். அன்றைய காலகட்டங்களில் பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெற்ற மாணவர்களுக்கு, புலமைப் பரிசில் வழங்கப்படுவதற்கு முன்பாக நேர்முகப் பரீட்சையொன்று நடைபெறுவது வழக்கமாகும். அந்நேர்முகப் பரீட்சைக்கு முகம் கொடுத்த ம.மு. உவைஸ் அவர்கள், சுவாமி விபுலானந்தரால் கேட்கப்பட்ட இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய ஒரு செந்தமிழ்க் காப்பியத்தைக் கூறுவீரா? என்ற வினாவுக்கு விடை தெரியாத ஓர் இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு முகங்கொடுத்தார். இத்தகைய ஒரு நிலையிலே அவர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தேடிப்படிக்க வேண்டும் என்று மனதில் திடசங்கட்பம் பூண்டார்.

பன்மொழிப் புலமை கொண்ட இவர், தனது பல்கலைக்கழக வாழ்வில் சுவாமி விபுலானந்தரின் வழிகாட்டலின் பேரிலும் தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரிலும் தமிழ் மொழியை சிறப்புப் பாடமாகத் தெரிவுசெய்து கற்கத் தொடங்கினார். கல்வியுடன் பல்துறைகளிலும் தனது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்திய இவர், திறமைக்க மாணவனாக விளங்கினார். இவர் பல்கலைக்கழகம் முதல் தன் வாழ்வின் இறுதி மூச்சுவரை தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்களிப்புக்களைச் செய்த ஓர் அறிஞனாகத் திகழ்கின்றார். அதாவது, சமுத்தின் பெருமை மிகுந்த நூலாசிரியராகவும், மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், கட்டுரையாசிரியராகவும், திறனாய்வாளராகவும், பயணநூல் ஆசிரியராகவும் என அனைத்துத் துறைகளிலும் தனது திறமைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இலக்கியப் பணியைத் தனது உயிர் மூச்சாகக் கொண்ட இவர், சுமார் நாற்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்

என்பவற்றிலே தனது ஆக்கங்களைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். இலங்கையின் ஜனரஞ்சகமான தினசரிகளான தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி ஆகிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும் தினமின, லங்காதீப, ஜனதா ஆகிய சிங்களப் பத்திரிகைகளிலும், எமது நாட்டில் வெளிவரும் ஏனைய பல்வேறு சஞ்சிகைகள், இதழ்கள் என்பவற்றிலும் எண்ணற்ற கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களுக்குக் கிடைத்த விபுலானந்தரின் அறிவுரையும் பேராசிரியர் க. கணாதிபிள்ளை, அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் ஆகியோரின் ஊக்கமும் அறிவு பூர்வமான மாநாடுகளும் விழாக்களும் அவரைத் தொடர்ச்சியான இலக்கிய ஆர்வத்துக்கு இட்டுச்சென்றன. இதனால் அவர் தொடர்ந்தும் தமது இலக்கிய ஆராய்ச்சிப் பாதையை செம்மையோடு வளர்த்துச் சென்றார். அவரது அயராத இலக்கிய ஆர்வத்தின் பயனாக எழுபதுக்கும் அதிகமான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை தனிப்பட்ட அவரது நூல்களாகவும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாகவும், பயண நூல்களாகவும், பதிப்பு நூல்களாகவும், கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்களாகவும் எனப் பலவாறாக அமைந்துள்ளன.

இவரின் பயண இலக்கியங்கள் சுவை மிக்கவையாகவும் சிறந்த இலக்கிய நயமுடையவையாகவும் காணப்படுகின்றன. இவை வெறுங் கதைகளாகவும் சம்பவங்களுமாகவன்றி, பல்வேறு விடயங்களையும் தகவல்களையும் தருவனவாக அமைகின்றன. இவ்வகையில் நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா, இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம், மக்காப் பயணம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்விலக்கியங்களைப் படிக்கும் போது குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு செல்லாதவர்களும் சென்று வந்தமை போன்ற உணர்வைப் பெற முடியும். இவரது மக்காப் பயணம் இத்தகையதே. இந்நூலை வாசிக்கும் போது நாமும் ஹஜ் செய்ததைப் போன்ற உணர்வைப் பெற முடியும். இவ்வாறாக இவரது பயண இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் மிகுந்த ஆர்வங் கொண்ட பேராசிரியர், தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளுக்குள்ளே காணப்படும் இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளமையுடன், மும்மொழிகளுக்கும் இடையிலான பாலமாகவும் செயற்பட்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, தமிழில் இருந்து சிங்கள மொழிக்கு நபிநாயக சரிதய (நபி நாயகம் வரலாறு - அப்துர்ரஹீம்), குர்ஆன் இமா பிந்து (தித்திக்கும் திருமறை அப்துல் வஹாப் சாஹிபு), வாணிஜ அங்க கணிதய (வர்த்தக எண் கணிதம் - டி.என்.தேவராஜ்) முதலிய நூல்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதேபோன்று சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு, இலங்கை பொருளாதார முறை (ஐ .டி. எஸ். வீரவர்தன), கிராம பிறழ்வு (மார்ஷன் விக்ரமசிங்க), பொருளியல் பாகுபாடு (எப். ஆர். ஜயசூரி) ஆகிய நூல்களையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதேவேளை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மனிதரில் தலை சிறந்தவர் என்ற நூலையும் ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்கள மொழிக்கு இஸ்லாம் யனு குமக்த (மௌலானா மவ்தூதி), கதாமுது பாகம் 1,2,3, ஆகிய நூல்களையும் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வாறு பல்வேறு நூல்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ள இவர், பிறமொழி பேசும் மக்கள் தமிழின் வளத்தை அறியவும் அவை பற்றிய அறிவு வளரவும் துணை செய்துள்ளார். இவர் மிக நீண்ட காலமாகப் பரீட்சைத் திணைக்களத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராக செயற்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறந்த ஆய்வு அறிஞராக விளங்கும் இவர், தனது முதுமாணிப்பட்ட ஆய்வுக்காக 'முஸ்லிம்களின் தமிழ்த் தொண்டு' எனும் தலைப்பில் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இதற்காக சுமார் இருநூறுக்கும் அதிகமான நூல்களை இவர் தேடிப் பெற்றுக்கொண்டார். இவரது பரந்த தேடலின் தொகுப்பாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது. முதுமாணிப்பட்டம் பெற்ற இவர், தனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுக்காக 'முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள்' எனும் தலைப்பில் தனது ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இதற்காக உமறுப்புலவரின் சீறாப்புராணம், பனீ அகமது மரைக்காயரின் சின்னச் சீறா, வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின் இராஜநாயகம், குதுபுநாயகம். தீன் விளக்கம், செய்கு அப்துல் காதர் நயினார் லெப்பைப் புலவரின் குதுபு நாயகம், திருக்காரணப் புராணம், திருமணிமாலை, புதூகுஷ்ஷாம், பதுறுதீன் புலவரின் முஹையத்தீன் புராணம், குலாம் காதிரு நாவலரின் நாகூர்ப் புராணம், ஆரிபு நாயகம் ஆகிய ஆறு புலவர்களின் பன்னிரெண்டு காப்பியங்களை மட்டும் எடுத்து, அவற்றைத் தமிழ்க் காப்பிய இலக்கண மரபுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார். இதில் இவரது ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிப் பார்வை வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். இவ்வாய்வுகள் பிற்காலத்தில் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் பலவற்றிலும் பங்கு கொண்டுள்ள இவர், திருச்சி (1973), சென்னை (1974), காயல்பட்டணம் (1978), இலங்கை (1979) ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற மாநாடுகளில் பங்குபற்றி தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். சுமார் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஒப்பியல் ஆய்வுத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள பேராசிரியர் அவர்கள், தாயுமானவரின் திருப்பாடல்களுடன் முஸ்லிம் ஞானிகளின் பாடல்களையும், காலங்குடி மச்சரேகை சித்தனனின் பாடல்களை மஸ்தான் சாகிபு பாடல்களுடனும் அருணகிரி நாதரின் திருப்புகழை காசிம் திருப்புகழுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார். இவ்வாறு இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ள இவரது ஆய்வுப் பணிகள் என்றும் போற்றத்தக்கன.

அதேபோன்று தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் எழுச்சிக்கும் பணியாற்றியுள்ள ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் இலக்கிய பங்களிப்புக்கள் ஏராளமானவை. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இவரது பங்களிப்புக்கள் என்றும் வியக்கத்தக்கவையாகக் காணப்படுகின்றன. இருளில் மறைக்கப்பட்டுக் கிடந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை விமர்சன ரீதியாகவும், ஒப்பியல் ரீதியாகவும் ஆய்வு செய்து, அதன் அருமை பெருமைகளையும் சிறப்புக்களையும் இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருத்தாக்களின் பெரும் பணிகளையும் பங்களிப்புக்களையும் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவந்த பெருமை ம. மு. உவைஸ் அவர்களையே சாரும்.

இவரது இத்தகைய நூல்களாக, தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு (ஆங்கிலம்), இஸ்லாமியத் தென்றல், நம்பிக்கை, ஞானச் செல்வர் குணங்குடியார், நீதியும் நியாயமும், இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் திருச்சித் திருப்பம், இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்,

இஸ்லாம் என்றால் என்ன?, சீறாப்புராணம் பதுறுப்படலம் கட்டுரைகள், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மரபு, தமிழிலுள்ள முஸ்லிம் பிரபந்தங்கள், இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றியுள்ள தமிழ்க் காப்பியங்கள், திருக்குர் ஆனும் முஸ்லிம் மக்களின் பேச்சு வழக்கும் இலக்கிய வழக்கும், தமிழ்க் காப்பியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள அரபுச் சொற்கள், முஸ்லிம்களின் பேச்சுவழக்கில் பயன்படும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள், தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் காப்பியங்கள், மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள இஸ்லாமிய அம்சங்கள், பெருமானார் பெருவாழ்வு, வாய்மையின் வெற்றி, மக்காப் பயணம், நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா, முஸ்லிம் ஜோன் ஆர்ப் ஆர்க், மதுரைக் கலம்பகமும் மக்காக் கலம்பகமும், பொற்காலப் பெருங் காப்பியம் புதூகுஷ்ஷாம், புதூகுஷ்ஷாமில் இடம் பெற்றுள்ள அரபுச் சொற்கள், புலவரும் புரவலரும், காயல் பட்டணம் வளர்த்த தீன் தமிழும் தீந்தமிழும், சீறாப்புராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள அரபுச் சொற்களும் பாரசீகச் சொற்களும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் பேச்சு மொழி, தமிழின் கிளை மொழி, நம்பிக்கையும் நடைமுறையும், தமிழ் இலக்கிய அரபுச் சொல்லகராதி, இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ், தமிழ் இலக்கியத்தில் ஊறியுள்ள இஸ்லாமிய சிந்தனைகள், அருள் மொழி அகவல், மருதை முதல் வகுதை வரை, பதினைந்து ஆண்டுகளில் ஒன்பது காப்பியங்கள், தமிழிலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள குர்ஆன் கருத்துக்கள், வழியும் மொழியும், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல் விபரக் கோவை, முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றியுள்ள தொண்டு, உமறுப்புலவர் ஓர் ஆலிமா, அருள் மொழி வெண்பா, இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்கள், பீ. அஜ்மல்கானுடன் இணைந்து எழுதிய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொகுதி (1-6), இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்விபரக் கோவை (ஆங்கிலம்) என்பன விளங்குகின்றன.

இவ்வாறான சிறப்புமிக்க ஆய்வு நூல்கள் இவரது தமிழ்ப் புலமைக்குச் சிறந்த சான்றாகவும் அமைந்துள்ளன. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்ட இவர், மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற துறை புத்துயிர்ப்பும், புதுப்பொழிவும் பெற்று செழித்து வளர்ந்தமைக்கு ம. மு. உவைலே காரணமாகத் திகழ்ந்தார் என்றால் மிகையாகாது.

இவரது பணிகளில் ஒன்றாக பல்வேறு இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்தமையும் விளங்குகிறது. இதன்வழி ஒரு பதிப்பாசிரியராகவும் இவர் திகழ்கின்றார். தனது மூதாதையரின் அறிவுக் கருவுலங்களை அழிந்து போகாது பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இதன் பயனாக, பிறைக் கொழுந்து, பிறைப்பூக்கள், பிறைத்தேன், புதூகுஷ்ஷாம் பாருக்கியாக் காண்டம், புதூகுஷ்ஷாம் சித்தீக்கியாக் காண்டம், புதூகுஷ்ஷாம் முஹம்மதியாக் காண்டம், ஆசாரக் கோவை, புதூகுஷ்ஷாம் வசன காவியம், அலங்கார கீர்த்தனம், புகழ்ப்பாவாணி, திருமக்காக் கோவை, இராஜநாயகம், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவராற்றுப்படை, குதுபு நாயகம் உட்பட இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார்.

மேலும், சிறந்த கவித்திறன்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட பேராசிரியர் அவர்கள், முதுமொழி வெண்பா, அருள் மொழி அகவல், நம்பிக்கையும் நடைமுறையும் முதலிய கவித்தொகுப்புக்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். இவ்வாறாக சுமார் நாற்பது வருடகால இலக்கியப் பணியில் எழுபத்தொன்பது நூல்கள் வரை இவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இலக்கியச் செம்மலாக சுடர்விட்டுக் கொண்டிருக்கும் பேராசிரியர் அவர்கள், முதன் முதலில் முஸ்லிம்களுக்கான வானொலி சேவையை (1953) இல் ஆரம்பித்து வைத்த பெருமைக்கும் உரியவராவார். தானும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றி பல இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியுள்ளார். அத்துடன் சிறந்த பத்திரிகை ஆசிரியராக விளங்கிய இவர், லசந்த (இளம்பிறை) என்ற சஞ்சிகையை இலக்கியச் சுவையுடன் வெளியிட்டு வந்தார். மேலும், வித்யோதைய பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக பதினைந்து வருடங்கள் சேவையாற்றியுள்ளார்.

தம் வாழ்வில் இறுதி மூச்சு வரை இலக்கியப் பணிகளுக்கே தம்மை அர்ப்பணித்த பேராசிரியர் அவர்களுக்கு பல்வேறு சிறப்புக்களும் பட்டங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1991 மார்ச் கண்டியில் நிகழ்ந்த தமிழ் சாகித்திய விழாவில் 'இலக்கியச் செம்மல்' பட்டமும், 1922 இல் தேசிய வீரர் தினத்தன்று ஆர். பிரேமதாச அவர்களால் 'கலாகுரி' என்ற பட்டமும், 1944 இல் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு 'அல்லாமா' பட்டமும் வழங்கி கௌரவித்துள்ளன. இவர் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றும் போது இரண்டாம் விபுலானந்தர் என்ற சிறப்புப் பெயராலும் அழைக்கப்பட்டார்.

இவ்வாறு தம் வாழ்வின் பெரும் பகுதியைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கென அர்ப்பணித்துச் சென்ற பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள், 1996 மார்ச் 26 ஆம் திகதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்கள். இன்னாலில்லாஹி வஇன்னாஹ் இலைஹி ராஜிஹன், இவரது மறைவுக்குப்பின் இவரது நூல்கள் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவரது தமிழ்ப் பணிகள் என்றும் போற்றத்தக்கவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவை வரலாற்றில் என்றும் தடம் பதித்துள்ளன.

சான்றாதாரங்கள்

பீர், எம். எப். (2004) **தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லாத்தின் தாக்கம்**, சென்னை : குமரன் பதிப்பகம்.

ஹனீபா, எஸ். எம். (1981) **உத்தமர் உவைஸ்**, கல்ஹின்னை : தமிழ் மன்றம்.

சிறப்பு இதழ் (1994.03.30) இலங்கை : தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்.

ம.மு.உவைஸ் மணிவிழா மலர், கொழும்பு : முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு.

ம.மு.உவைஸ் நினைவுமலர், கொழும்பு : சாஹிராக் கல்லூரி

ஆய்வுக் கட்டுரை, ம. மு. உவைஸ் இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றியுள்ள பங்களிப்புகள், தமிழ்த் துறை.

பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவர் ஊக்குவிப்பு

ஒரு நடத்தைவாத நோக்கு

து. கௌசல்யா,
விரிவுரையாளர்,
சமூகவியல் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

நாமறிந்த வகையில் நடத்தைவாதம் (Behaviorism) என்பது, எந்தவொரு உயிரினதும் அனைத்துவித செயற்பாடுகளையும் மதிப்பீடு செய்யும் ஒரு சமூக உளவியல் அணுகுமுறை எனலாம். இவ்வணுகுமுறையின் பயன்பாடு இன்றைய கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை மேலும் வினைத்திறனாக்குவதில் எவ்வாறு பெறப்பட முடியும் என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகின்றது.

அவ்வகையில், கற்றல் தொடர்பான நடத்தைவாதக் கோட்பாடானது சமூக உளவியல் தளங்களில் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றது என்பது கருத்திற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அடிப்படையில் அமெரிக்காவை அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தாலும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதிகளில் ரஷ்யாவிலும் அதனைத் தொடர்ந்து உலகம் பூராகவும் கல்வி மற்றும் நடத்தைக் கோல ஆய்வுகளில் வியாபித்திருக்கக் கூடியதொரு கோட்பாடாக நாம் இன்று அடையாளம் காணக்கூடிய அளவிற்கு நடத்தைவாதமானது பரிணாம வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. நடத்தை வாதிகளின் கருத்துப் பிரகாரம், மனிதனின் சமூக உளவியல் பக்கங்களை ஆய்வு செய்வதில் அவனது பிரத்தியேக உளம் சார்ந்த உலகத்தின் பங்களிப்பு மிக மிக சொற்பமானதே. மாறாக, வெளித்தெரியும் அவனது நடத்தைகள் நேரடியாக, நம்பகத் தன்மை கொண்ட ஆய்வுகளுக்கு உட்படக் கூடியனவாக இருக்கின்றமையால், அத்தகைய ஆய்வுகளை பரிந்துரைக்கும் நடத்தை வாதத்தின் பெறுமதி மேலும் அதிகரித்துச் செல்கின்றது என்பது இவர்களது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகக் காணப்படுகின்றது.

இத்தகைய நடத்தை வாதத்தின் பங்கு, கல்விசார் சமூக உளவியல் நோக்கினின்று நவீன பாடசாலைக் கல்வி மற்றும் மாணவர் இயைபாக்கம் என்பவற்றை விளங்கிக் கொள்வதிலும், கடந்த பல தசாப்தங்களாக அளப்பெரியதாகக் காணப்பட்டு வருகின்றது. எந்தவொரு கல்வி அல்லது பாடசாலைச் சூழலிலும் ஒவ்வொரு தனியினதும் உள்ளார்ந்த உளவியல் நிகழ்வுகள் மற்றும் மனம் போன்ற கருத்தியல் கட்டமைப்புகள் என்பவற்றை ஊடுருவி விளக்கம் காண்பதிலும், அவைசார் நடத்தைகளை வரவிலக்கணப்படுத்துவதிலும் நடத்தைவாதம் முன்னிலை வகித்து வருகின்றமையே இதற்குரிய காரணமெனலாம்.

இன்றைய பாடசாலைக் கல்விச் சூழலில் மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதில் இத்தகைய முக்கியத்துவம் கொண்ட நடத்தைவாதக் கோட்பாட்டுக் கூறுகளை பிரயோகிப்பதானது, இன்றைய நவீன கல்விச் சூழலையும், அதற்குள்ளீர்க்கப்படும் மாணவர்களின் கல்வி நிலைமையையும் வளப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்கும் செயலாகும். நடத்தைவாதமானது கல்வியை மாணவனுக்கும் அவன் சார்ந்த சூழலுக்குமிடையிலான இடைவினையாகவே வரையறை செய்கின்றது. அத்தோடு, நடத்தைவாத நோக்கில் ஒரு

மாணவனின் கல்விசார் நடத்தைகள் அவனது பாடசாலை மற்றும் ஏனைய கல்வி குழல்களினால் தீர்மானிக்கப்படுவதாக காணப்படுவதேயன்றி, அவனது எண்ணங்கள் மற்றும் உணர்வுகள் போன்ற உள்ளார்ந்த மனநிலைகளால் அல்ல. நடத்தைவாத நோக்கில், மனித நடவடிக்கைகள் அனைத்துமே அவனது நடத்தைகளுக்கான பிரதிபலன்களாக அல்லது பின்விளைவுகளை கருத்திற்கொண்டு மீளவும் தீர்மானிக்கப்படுவதாக கருதப்படுகின்றது. எனவே, நடத்தைவாதமானது மனித இயங்குநிலை சார்ந்த அம்சங்கள், கல்விச் சூழல் மற்றும் மாணவர் நடத்தைகள் என்பவற்றை உணர்த்துவதிலும் அதிகம் பயன்படுத்தக்கூடியதாகும். ஏனெனில், பாடசாலைச் சூழலில் மாணவர் நடத்தைக் கோலங்களானவை அவற்றுக்கான நன்மையான அல்லது தீமையான பின்விளைவுகளின் ஊடாகவே மீளவும் தீர்மானிக்கப்படுவதை எம்மால் அவதானிக்கமுடியும். இத்தகைய பின்விளைவுகள் மாணவர் நடத்தைகளை தீர்மானிப்பதில் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்துவதானது அவர்களின் நடத்தைகள் தொடர்பான கற்றலிலும் அவர்களின் கல்விநிலை ஊக்குவிப்புக்களை அதிகரிப்பதிலும் நடத்தைவாதத்தின் முக்கியத்துவத்தை இன்று அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது எனலாம்.

நடத்தைவாத நோக்கின் அடிப்படையில், எந்தவொரு உயிரியும் அனைத்துவித தூண்டல்களுக்கும் ஏற்ற துலங்கல்களைக் கொண்டுள்ளன. இதனுடாக நடத்தை வாதம் வலியுறுத்துவது யாதெனில், மனிதர்களின் எல்லாவித செயற்பாடுகளும் ஏதோவொரு வகையில் சூழல் தாக்கங்களுக்குரிய துலங்கல்களே அன்றி வேறில்லை என்பதாகும். இங்கு சூழல் தாக்கங்கள் எனும்போது, அனைத்துவித சமூக, கலாசார, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் பௌதீக சூழல் தாக்கங்களையும் குறிப்பதாய் அமைகின்றது. இந்நோக்கில், மனித எல்லா நடத்தைகளுமே கற்றுக்கொள்ளப்படுபவனாகவே காணப்படுகின்றன. அதாவது, மனிதன் தனது சூழலுடன் மேற்கொள்ளும் இடைவினைகளின் பயனாக நாளாந்தம் புதிய விடயங்களை கற்றுக்கொள்ளக்கூடியவனாக காணப்படுகின்றான். இவ்வாறான கற்றல் செயன்முறைகளில் புதிய விடயங்கள் உள்ளீர்க்கப்படும்போதும், புதிய விடயங்களை கற்றுக்கொள்ளும்போதும் தனிநபர் நடத்தைகளில் மாற்றங்கள் கொணரப்படுவதும் இங்கு கருத்தில் எடுக்கப்படக் கூடியதே. இத்தகைய நடத்தை மாற்றங்களானவை, நடத்தைவாத நோக்கில் தாக்க விதியின் (Law of Effect) அடிப்படையில் எழுச்சிபெறக் கூடியவையாகவே காணப்படுகின்றன.

பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவர் இயைபாக்கம், இயங்குதிறன் மற்றும் நடத்தைக் கோலங்கள் என்பவற்றை விளக்க முற்படும்போதும், நடத்தைவாதக் கோட்பாட்டுத் தளங்களைத் தொட்டுச் செல்ல வேண்டியது எம் கடமையாகின்றது. ஏனெனில், பாடசாலைக் கல்விச் சூழலில் ஒரு மாணவனின் குறிப்பிட்ட நடத்தைகளும், செயற்றிறன் மிக்க நடவடிக்கைகளும் மீள் செய்யப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கப்படுதலானது, அவனது அந்த நடத்தைகளின் பின்விளைவுகளைப் பொறுத்ததாகவே காணப்படும். உதாரணமாக, ஒரு மாணவனின் ஒரு குறிப்பிட்ட செயலுக்கான பின்விளைவானது அவனுக்குப் பிடித்தாகவும் சந்தோசத்திற்குரியதாகவும் காணப்படும் பட்சத்தில் அவனது குறிப்பிட்ட செயற்பாடு மீளவும் செய்யப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கப்படுகின்றன. அதேவேளை, அதேமாணவனின் குறிப்பிட்ட செயலுக்கான பின்விளைவு மகிழ்ச்சிக்குரியதாக

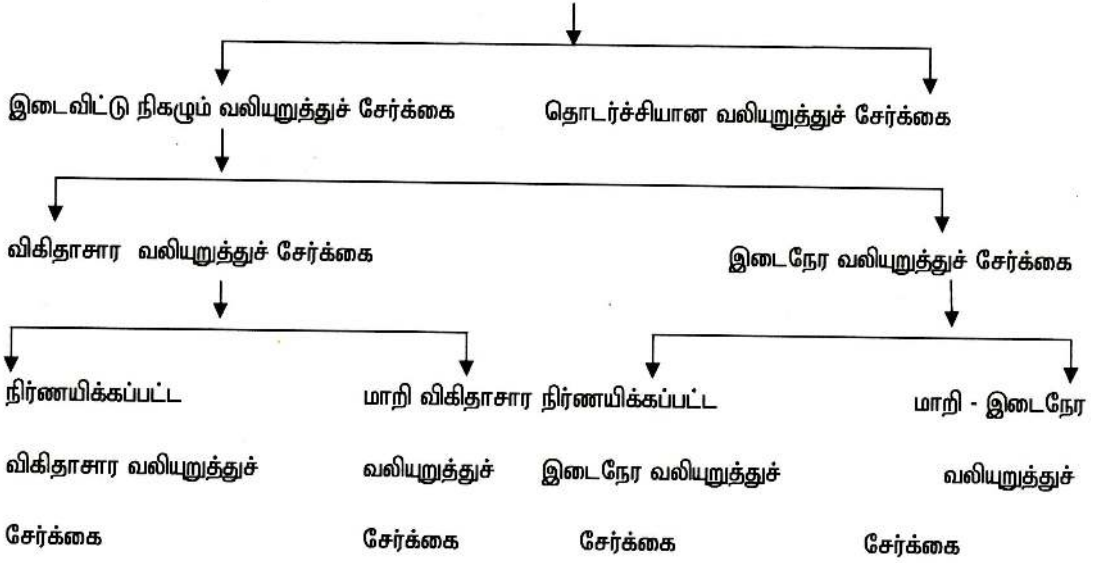

காணப்படாத சந்தர்ப்பத்தில் அம்மாணவனின் அச்செயற்பாடு மீள்செய்யப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் பாரியளவில் குறைக்கப்படுகின்றன. மேலும், தீவிர நடத்தைவாத கோட்பாட்டாளர்களால் அனைத்துவித நடத்தைகளும் அவை இடம்பெறும் சூழலையும் அடிப்படையாகக்கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுகின்ற எனவும் வாதிடப்படுகின்றது. உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட கல்விச் சூழலில் ஒரு குறிப்பிட்ட நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் ஒரு மாணவன் அத்தகைய சூழலில் பாராட்டப்படுவானெனில் அத்தகைய ஒரு செயலை அதற்குச் சமமான இன்னொரு சூழலிலே அவன் மீளவும் செய்யத் தலைப்படுவான். இங்கு நடத்தைப் பாங்குகளுக்கும் அதனோடு இணைந்த சூழலுக்கும் இடையிலான தொடர்பு வலுவானதாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இன்றைய பாடசாலைக் கல்விச் சூழலில் மாணவரின் நடத்தைக் கோலங்கள் நன்கு உணரப்பட்டு, அவர்களின் கல்விசார் நடவடிக்கைகள் மேலும் ஊக்குவிக்கப்படவேண்டுமாயின், மேற்குறிப்பிட்ட நடத்தைவாதத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளை இன்றைய ஆசிரியர்கள் அறிந்து நடத்தல் இன்றியமையாதது. அதாவது, மாணவர் கல்விசார் நடத்தைகளில் பாடசாலை கல்விச் சூழலும், இயல்பான பின்விளைவுகள் தரும் படிப்பினைகளும் அதிகமாகவே தாக்கம் செலுத்துகிறது என்பதை எவ்வளவு தூரம் இன்றைய ஆசிரியர்களால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றதோ அந்தளவிற்கு அவர்களால் மாணவர்களை கல்வித் துறையில் ஊக்குவிப்பதில் வெற்றிகாண முடியும்.

செயற்படுவோனின் சூழல் தவிர்ந்த ஏனைய சில சக்திகளும் மனித நடத்தைகளை தீர்மானிக்கக்கூடிய தகைமையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய உந்துசக்திகள் வெளிவாரியாகக் காணப்படினும், அவை மனித நடத்தைக் கோலங்களில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களும், மாற்றங்களும் பெருமதியளவில் வியக்கத்தக்கன. மிகப் பிரதானமாக, பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவர் நிலைகள் தீர்மானிக்கப்படுவதும், அவர்களின் நடத்தைக் கோலங்களில் மீள் சுழற்சிகள் மீள வலியுறுத்தப்படுவதும் இத்தகைய வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளினாலேயே (Reinforcement) எனலாம். வலியுறுத்துச் சேர்க்கை எனப்படுவது, எந்தவொரு எதிர்வினைக்குமான பின்விளைவுகளாக நிரல்படுத்தக்கூடியதும், அத்தகைய எதிர்வினைகளை எண்ணிக்கையளவில் அதிகரிக்கச் செய்யக்கூடியதுமான சூழல்சார் நிகழ்வாக வரையறுக்கப்பட முடியும்.

நடத்தைவாத கோட்பாடு தொடர்பில் நன்கறியப்படுவரான BF. ஸ்கினரின் (B.F. skinner) வாதங்களில் வலியுறுத்தப்படும் தூண்டல் காரணிகளும், துலங்கல் நடத்தைகளும் இத்தகைய கல்விச் சூழல்சார் நடத்தைக் கோலங்களை விளங்கிக் கொள்வதிலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட முடியும். BF. ஸ்கினரின் வலுச்சேர்க்கைகள் (Reinforcement) தொடர்பிலான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில், அவை நடத்தைக் கட்டுப்பாட்டு முகவர்களாகவும் செயற்படக் கூடியவையாகக் காணப்படுகின்றமையே இதற்கான பிரதான காரணமெனலாம். அத்தகைய நடத்தைசார் கட்டுப்பாட்டு முகவராக செயற்படுவதினூடாக, வலுச்சேர்க்கைகள் அல்லது உந்துசக்திகள் குறிப்பிட்ட வகை நடத்தைகளை தனியன்களில் அதிகரிக்கவோ, குறைவடையவோ செய்பவையாகக் காணப்படுகின்றன. எனவே, நடத்தை வாதத்தின் கோட்பாட்டு மூலக்கூறுகளை பாடசாலைக் கல்வியில் பிரயோகிப்பதனூடாக மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதோடு மாத்திரமன்றி, இன்றைய கல்வி முறையையும் வினைத்திறன் மிக்கதாக்கலாம். இவ்வாறு கல்வித் துறையில் மாணவர் ஊக்குவிப்பிற்கு வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளை நாம் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

வலியுறுத்துச் சேர்க்கை தொடர்பிலான இயக்க நிலைப்படுத்தல் அட்டவணை

பயன்படக்கூடிய இங்கு “தொடர்ச்சியான வலியுறுத்துச் சேர்க்கை” (continuous reinforcement) எனப்படுவது, ஒரு மாணவனுக்கு இடைவிடாது கிடைக்கக் கூடிய ஊக்குவிப்புக்களையும், உந்துசக்திகளையும் குறிப்பதாயும், “இடைவிட்டு நிகழும் வலியுறுத்துச் சேர்க்கை” (Intermittent reinforcement) எனப்படுவது, அம்மாணவனுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மாத்திரமே கிடைக்கக்கூடிய வலுவூட்டல்களைக் குறிப்பதாயும் காணப்படுகின்றன. “விகிதாசார வலுவூச்சேர்க்கை” (Ratio reinforcement) எனப்படுவது, ஒரு மாணவனுக்கு குறிப்பிட்ட விகிதாசார அடிப்படையில், திட்டமிட்ட முறையில் வழங்கப்படும் வலுவூட்டல்களையும், “இடைநேர வலுவூச்சேர்க்கை” (Interval reinforcement) எனப்படுவது, நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேர அளவுகளை இடைவேளையாகக் கொண்டு கொடுக்கப்படும் ஊக்கங்களையும் குறிப்பதாயுள்ளது. “நிர்ணயிக்கப்பட்ட விகிதாசார வலியுறுத்துச் சேர்க்கை” (Fixed ratio reinforcement) எனப்படுவது, ஏற்கனவே நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால அளவுகளை அல்லது வலுவூட்டல் தடவைகளின் எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கொடுக்கப்படுவதாகவும், “மாறி விகிதாசார வலியுறுத்துச் சேர்க்கையானது” (Variable ratio reinforcement) நிகழ்தவான முறையில் வழங்கப்படும் வலுவூட்டல்களைக் குறிப்பதாயும் அமைந்துள்ளது. “நிர்ணயிக்கப்பட்ட இடைநேர வலியுறுத்துச் சேர்க்கை (Fixed Interval reinforcement) எனப்படுவது, ஏற்கனவே நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால அளவுகளை இடைவேளையாகக் கொண்டு வழங்கப்படும் வலுவூட்டல்களைக் குறிப்பதாயும் அமைந்துள்ளது. “மாறி - இடைநேர வலியுறுத்துச் சேர்க்கையானது” (Variable Interval reinforcement) நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால அளவுகளை அன்றி, எழுமாறான கால அளவுகளை இடைவேளையாகக் கொண்டு வழங்கப்படும் வலுவூட்டல்களாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகள் அல்லது வலுவூட்டல்கள், நடத்தைவாத அணுகுமுறையாளர்களால் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கப்படுகின்றன.

1. நேர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகள் (Positive reinforcement)
2. எதிர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகள் (Negative reinforcement)
3. தண்டனைகள் (Punishers)

இங்கு, நேர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளானவை, அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில் தனியன்களை செயற்பட வைக்கின்றன. இத்தகைய நேர்மறை வலியுறுத்தல்கள் அல்லது வலுவூட்டல்களானவை குறிப்பிட்ட வகை எதிர்வினைகளின் சுழற்சியை மீள வலியுறுத்துபவையாகவோ, உறுதிப்படுத்துபவையாகவோ காணப்படுகின்றன. இத்தகைய நேர்மறை வலியுறுத்தல்கள் இருபெரும் பிரிவுகளாக பிரித்து நோக்கப்படுகின்றன.

நேர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகள் (Positive reinforcement)

ஆரம்ப / அடிப்படை நேர்மறை வலியுறுத்துச்

இரண்டாந்தர நேர்மறை வலியுறுத்துச்

சேர்க்கைகள்(Primary Positive reinforcement)

சேர்க்கைகள் (secondary Positive reinforcement)

ஆரம்ப நிலை அல்லது அடிப்படை நேர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளானவை, தனியன்களின் இயற்கை உந்துதல்களை ஈடுசெய்யக்கூடியவைகளாக அல்லது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவை தனியன்களின் நிலைபெற்றிற்கு அத்தியாவசியமானதாகக் காணப்படுவையாகவும் திகழ்கின்றன (உதாரணம் : உணவு, நீர், அடிப்படைப் பாதுகாப்பு). எனவே, இவை அநேக சந்தர்ப்பங்களில் பௌதீகத் தேவைகளை நிவர்த்திப்பவையாகவே காணப்படுகின்றன. இரண்டாந்தர நேர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளானவை அநேகமாக சமூகமாற்றம், உளத்தேவைகள் சார்ந்தவையாகவே காணப்படுகின்றன. இவை ஓர் உயிரியின் பௌதீக நிலைபெற்றிற்கு நேரடியாக காரணமாகாதவையாகும் (உதாரணம் : பணம், பாராட்டு, அதிகாரம், கௌரவம்).

இவ்விரு வகையான நேர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளையும் மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதற்காக பாடசாலைக் கல்வி முறைமையில் உபயோகிக்க முடியும். இத்தகைய உந்து சக்திகள் மாணவர் கல்வியில் தொடர்ச்சியான வினைத்திறன்களைப் பேணுவதற்கும், கல்விசார் வளர்ச்சிப் படிகளில் அவர்களைத் துரிதமாக பயணிக்கச் செய்வதிலும் பயன்படுத்தக்கூடியவை. அதேபோல, எதிர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்போமாயினும், அவையும் மனித நடத்தைகளை தீர்மானிக்கக்கூடிய சக்தி கொண்டவையாக திகழ்வதை எம்மால் உணர முடியும். உதாரணமாக, ஒரு மனிதன் தன்மீது வரக்கூடிய அபாண்டங்களையும், பழிசுமத்தல்களையும், அவதூறுகளையும், தீய அடையாளப்படுத்தல்களையும் தவிர்ப்பதற்காகவேனும் ஒரு விடயத்தை செய்யவோ, செய்யாமலிருக்கவோ கட்டாயப்படுத்தலாம். எனவே, இத்தகைய எதிர்மறை வலியுறுத்தல்களின் பங்களிப்பும் மாணவர் கல்வியை வளப்படுத்துவதிலும், அவர்களின் பாடசாலைக் கல்விசார் நடத்தைகளை ஒழுங்கமைப்பதிலும், நெறிப்படுத்துவதிலும் வெற்றிகரமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட முடியும்

அடுத்தாக தண்டனைகளை எடுத்து நோக்கினால், அநேகமானோர் இவற்றை மேற்சொன்ன எதிர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கையினின்றும் பிரித்தறிய முடியாமல் இடர்படுவதுண்டு. ஆயினும், எதிர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளுக்கும், தண்டனைகளுக்குமிடையே மிகத் தெளிவான வேறுபாடுண்டு. உதாரணமாக, எதிர்மறை வலியுறுத்துக்களானவை ஒருவன் ஒரு விடயத்தை செய்வதற்கு முன்னரே மனக் கண்ணால் எதிர்மறை விளைவுகளை கண்ணேர்ந்து, அவ்விடயத்தை செய்வதையோ செய்யாது தவிர்ப்பதையோ குறிப்பதாகக் காணப்படும். ஆயினும், தண்டனையானது ஒரு மனிதனின் குறிப்பிடத்தக்க நடத்தையைத் தொடர்ந்து இடம்பெறக்கூடிய ஒரு தீயவிளைவாக மாத்திரமே கணிப்பிடப்படமுடியும். எனவே, எதிர்மறை வலியுறுத்துக்களில் குறிப்பிடப்படுவது போலன்றி, இங்கு தண்டனையை அனுபவித்ததன் பின்னர் மாத்திரமே ஒரு மனிதனால் தண்டனையைப் பெற்றுத்தந்த செய்கையில் மீளவும் ஈடுபடாமல் இருப்பதற்கான அறிவு பெறப்படுகின்றது எனலாம். இத்தகைய தண்டனைகள் ஏசுதல், வார்த்தைத் துஷ்பிரயோகம் என்பன தொடங்கி உடலியல் துன்புறுத்தல்கள் வரை வேறுபட்டுக் காணப்படலாம். மேற்சொன்ன தண்டனை முறைகளும் பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவர் நடத்தைகளை சீரமைக்கவும், கல்விசார் துறைகளில் அவர்களை ஊக்குவிக்கவும் உதவுமாயினும் கூட, அளவுமீறிய தண்டனையும், பொருந்தாத தண்டனை வகைகளும் இன்னும் பிற பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துவிட அநேக இடமுண்டு.

அதேபோல எதிர்மறை வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளும் மாணவர் கல்வி நிலையில் பொருந்தக்கூடிய வகையில் ஊக்கங்களை வழங்குவதில் பின்னிற்பதாகவே கணிக்கப்பட முடியும். சுருங்கக்கூறின், மேற்கூறப்பட்ட வலியுறுத்தல் முறைகளில் நேர்மறையான வலியுறுத்தல் முறைகளே இன்று கல்வித் துறையில் மாணவர்களை ஊக்குவிக்க உகந்த கருவியாகப் பலராலும் விதந்துரைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக கல்விசார் சமூகவியலாளர்களாலும், உளவியலாளர்களாலும் பரிந்துரைக்கப்படுகின்ற நேர்மறையான வலியுறுத்துச் சேர்க்கைகளுக்கான சில உதாரணங்களாக நாம் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடமுடியும்.

● ஆசிரியரின் கவனயீர்ப்பை உகந்த நடத்தைகளைக் கொண்டுள்ள மாணவர்களைப் பெறச் செய்வதிலுடாக அம்மாணவர்களின் அத்தகைய நடத்தைகளை மேலும் வளர்ப்பதோடு, ஏனைய மாணவர்களையும் அத்தகைய நடத்தைகளைக் கொண்டிருக்கத் தூண்டுதல்.

● நன்னடத்தையும், திறன்களும் சமூகத்தால் அங்கிகரிக்கப்படக் கூடியவை என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதும், அத்தகைய நன்னடத்தைகளையும் திறன்களையும் வகுப்பறையில் ஆசிரியரால் அங்கீகரிக்கச் செய்வதிலுடாக மாணவர் மனங்களில் துளிர்விடச் செய்தல்.

● பொருள்சார் (உதாரணம் : பரிசுப் பொருட்கள்), பொருள்சாரா (உதாரணம் : ஆசிரியரின் அங்கீகாரம், சகமாணவர்களின் பாராட்டுதல்கள்) வலுவூட்டல்களிலுடாக மாணவர்களை கல்வியில் ஊக்கப்படுத்தல்.

நன்னடத்தையையும், சிறந்த அடைவுகளையும் கொண்ட மாணவர்களுக்கு வகுப்பறையிலும், பாடசாலையிலும் ஏனைய மாணவர்களுக்கான முன்மாதிரியாக செயற்படுவதற்கு ஏதுவான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல். (உதாரணம் : குழுத்தலைவர்களாக, வகுப்புத் தலைவர்களாக, மாணவத் தலைவர்களாக இருக்கச் செய்தல்)

மாணவர்களின் தனித்திறமைகளையும் அவர்களது சொந்த ஈடுபாடுகளையும் கருத்திற்கொண்டு அவர்களை அவ்வவ் துறைகளில் ஈடுபடச் செய்வதோடு, அவர்கள் அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க அடைவுகளை எட்டும் தருணங்களின் பாராட்டுதல்.

குறிப்பிட்ட மாணவர்களின் சிறப்புச் சித்திகளையும், அடைவுகளையும் அங்கீகரிக்கும் முகமாக அவற்றை ஏனைய மாணவர்களுக்கும் அறிவித்து, அவர்களின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுக்கொடுத்தல். (உதாரணம் : கைதட்டச் செய்தல், வாழ்த்துக் கூறவைத்தல்)

குறிப்பிடத்தக்க அடைவுகளை எட்டும் மாணவர்களை வேறுபட்ட இலட்சினைகளை அணியச் செய்து, அவர்களுக்கான கொரவத்துடன் கூடிய அங்கீகாரத்தை ஏனையோரிடமிருந்து பெற்றுக்கொடுத்தல்

நடத்தைவாத நோக்கினின்று அணுகும்போது, மேற்குறிப்பிட்ட அங்கீகாரங்களும், பாராட்டுதல்களும், பரிசில் களும் மாணவர்களின் நன்னடத்தை அடையாளப்படுத்தல்களுக்குப் பின் அல்லது அடைவுகளுக்குப் பின் உடனுக்குடன் அவர்களுக்குப் போய்ச்சேரக்கூடியதாக அமைதல் அவசியமாகும். ஏனெனில், இத்தகைய அங்கீகார முறைகளில் ஏற்படக்கூடிய காலதாமதம், அம்மாணவர்களை அவர்களின் நன்னடத்தைகளினதும், அடைவுகளினதும் முக்கியத்துவத்தை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளச் செய்வதில் உதவப்போதில்லை.

நடத்தைவாத நோக்கில் பொருள்சார் வலுவூட்டல்களிலும் பார்க்க, பொருள்சாரா வலுவூட்டல்களே அதிக முக்கியத்துவம் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. பொருள்சாரா வலுவூட்டல்களின் நிலைபேறானது முன்னையதிலும் பார்க்க நீண்டதாகவும், கௌரவம் மிக்கதாகவும் காணப்படுவதே இதற்கான பிரதான காரணமெனலாம். எனவே, சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்று, உயர்பதவியுடையவராகக் காணப்படும் எவரேனும் ஒருவரினால் மாணவர்கள் கொரவிக்கப்படுவது மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

இத்தகைய நடத்தைவாதம் சார்ந்த உபாயங்களினூடாக பாடசாலைக் கல்வியில் அனைத்து மாணவர்களும் ஊக்குவிக்கப்பட முடியுமாயினும், இன்றைய நவீன கல்வி முறையில் இத்தகைய உபாயங்கள் எளிமையானவையாகக் காணப்படுகின்ற ஒரே காரணத்திற்காக, அவை அநேகமானோரால் புறந்தள்ளப்படக்கூடிய ஆரோக்கியமற்ற நிலையும் ஆங்காங்கு காணப்பட்டே வருகின்றது.

அத்தோடு, இன்றைய பாடசாலைகளில் நாம் அவதானிக்கக் கூடிய பிறிதொரு யதார்த்த நிலை யாதெனில், தவறான நடத்தைகளை அல்லது தாழ்மட்ட அடைவுகளைக் கொண்ட மாணவர்களை தண்டிப்பதில் அதிக கரிசினை காட்டும் ஆசிரியர்கள் பலரும், நன்னடத்தையையும், சிறந்த அடைவுகளைகளையும் கொண்ட மாணவர்களை உரிய முறையில் அங்கீகரிக்கத் தவறிவிடுகின்றனர். இந்நிலைமையானது மாணவர்கள் நன்னடத்தைக்கும், சிறப்பான கல்வித் திறன்களுக்கும் உரித்தான பண்புகளை மேலும் வளர்த்துக் கொள்வதிலும், அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்வதிலும் பின்னிற்கச் செய்கின்றதெனலாம்.

இத்தகைய நிலையினின்றும் முன்னேறி மாணவர்கள் பாடசாலைக் கல்வியில் ஊக்குவிக்கப்படுவதற்கு அவர்களது நடத்தைகளும், அடைவுகளும் பாரிய பொருட்செலவிலும், இடையறா முயற்சிகளினூடாகவும் தான் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்பதற்கான எந்த அவசியமும் இல்லை. மாறாக, ஆசிரியரின் பெருமிதப் பார்வைகளும், பரிவான பாராட்டுதல் மொழிகளும், சிறு புன்னகையும் கூட நடத்தைவாதக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மாணவர் ஊக்குவிப்பில் பாரிய வலுச்சேர்க்கைச் சக்திகளாகத் திகழமுடியும். எனவே, பாடசாலைக் கல்வியில் மாணவர் ஊக்குவிப்பு உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனில், மாணவர்களின் சிறந்த கல்விமட்ட அடைவுகளும், சித்திகளும் நன்னடத்தைகளும் ஆசிரியர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்படுவதும், அதனூடாக சிறந்த கல்விக்கான எதிர்காலத்தில் அத்திபாரம் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டியதும் மிகமிக அவசியமெனலாம்.

References

- Frester, C.B. Skinner, B.F. (1957) "Schedules of Reinforcement", New York : Appleton – Century – Crofts.
- Vygotsky, L.S. (1997) "Educational Psychology", CRC Press LLC, Boca Raton, Florida.
- Woolfolk, A.E., Winne, P.H.Perry, N.E. (2006) "Educational Psychology", 3rd Canadian edition, Toronto, Canada : Pearson.
- Zuriff, G.E. (1985) "Behaviorism : A conceptual Reconstruction.", Columbia University Press.

இலங்கையில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் கட்டிளமைப் பருவக் கருத்தரிப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள் பற்றிய சமூக மானிடவியல் நோக்கு (நுவரெலியா மாவட்டம்)

இரா. வர்ணிதா,
உதவி விரிவுரையாளர்,
சமூகவியல் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

இலங்கையில் திருமணமாகாத கட்டிளமைப் பருவத்தினரிடையே வளர்ந்து வருகின்ற பொதுச் சுகாதாரப் பிரச்சினையாக கருத்தரிப்பு (Pregnancy) காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் ஏறத்தாழ 3.7 மில்லியன் கட்டிளமைப் பருவத்தினர் (Adolescents) காணப்படுவதுடன், இது மொத்த சனத்தொகையில் 19% மாகவும், சனத்தொகையில் மிகப் பெரிய குழுவாகவும் காணப்படுகின்றது. குடித்தொகை மற்றும் சுகாதார ஆய்வின்படி (DHS, 2006/07), இலங்கையில் பெண்களிடையேயான பிறப்பு வீதம் 28/1000 ஆகவும், தேயிலைத் தோட்டங்களில் பெண்களிடையேயான பிறப்பு வீதம் 38/1000 ஆகவும் உள்ளதாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, கட்டிளமைப் பருவத்தினரிடையே அதிகரிக்கும் கருத்தரிப்புக்கள் தேயிலைத் தோட்டங்களில் இந்நிலைமைக்கு ஏதுவாக உள்ளது.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பு பெண்களிடையே அதிகரித்துச் செல்கின்றமைக்கு ஏதுவான காரணிகளை கண்டறிவதே இந்த ஆய்வின் ஆய்வுப் பிரச்சினையாகவும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பு பற்றிய சர்வதேச மற்றும் உள்நாட்டு இலக்கியங்கள் மற்றும் ஆய்வுகள் மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு பெறப்பட்ட தகவல்களையும், கள ஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தரவுகள் பண்பு சார் அடிப்படையிலேயே பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன.

கட்டிளமைப் பருவம் (Adolescence)

உலக சுகாதார தாபனம் கட்டிளமைப் பருவத்தைப் பின்வருமாறு வரைவிலக்கணம் செய்கின்றது. கட்டிளமைப் பருவம் என்பது 10 - 19 வயது வரையான காலப்பகுதியாகும். கட்டிளமைப் பருவத்தினரை இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். 15 - 19 வயது வரையான கட்டிளமைப் பருவத்தினரை ஒரு பிரிவாகவும், 10 - 14 வயது வரையான காலப்பகுதியைக் கொண்டிருப்பவர்களை இன்னொரு பிரிவாகவும் கொள்ளலாம் (இளம் கட்டிளமைப் பருவத்தினர்).

இருப்பினும், கட்டிளமைப் பருவத்திற்குத் திட்டவாட்டமான வரைவிலக்கணம் கிடையாது. இது ஒருவருக்கு ஒருவர் வேறுபட்டே காணப்படும். ஏனெனில், கட்டிளமைப் பருவ காலப்பகுதியை குறிப்பிட்டு வரையறை செய்ய முடியாது. கட்டிளமைப் பருவம், உயிரியல்

காரணிகளான பௌதீக தோற்றம் மற்றும் மீள் உற்பத்தி இயலுமை ஆகியவற்றாலும், உளவியல் மற்றும் அறிகைசார் (Cognitive) அம்சங்களாலும், சமூக, கலாசார நிலைமைகளின் மாற்றங்களினதும் செல்வாக்கிற்கு உட்படுகின்றது.

தேயிலைத் தோட்டங்களின் சுகாதாரப் பிரச்சினை

இலங்கை சுகாதாரத் துறையில் சிறந்த நிலையை அடைந்துள்ளதாக உலக சுகாதாரம் கூறுகின்றது. இருப்பினும், மரபு ரீதியான சமத்துவமற்ற நிலைமைகள் சுகாதாரத் துறையில் காணப்படுவதும் கண்கூடு. பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ள பிரதான குறிகாட்டிகளின்படி நுவரெலியா மாவட்டம் குறைந்த அரசாங்க சுகாதார சேவைகளைப் பெறுவது தெளிவாகின்றது.

பிரதான சுகாதார குறிகாட்டிகள்

பிரதான சுகாதார குறிகாட்டிகள்	இலங்கை	நுவரெலியா
சிசு பிறப்பு வீதம் ¹	18.7	20.3
மொத்த கருவள வீதம் ²	2.4	2.6
பிறப்பின் போது எதிர்பார்க்கப்படும் ஆயுட்காலம் ³	71.0	
வயது வராதோர் கருத்தரிப்பு வீதம் 2005 ⁴	6.2	
பிறப்பின் பின்னரான இறப்பு வீதம் (1000 பிறப்புக்களுக்கு) ⁵	9.2	13.9
சிசு மரணம் (1000 பிறப்புக்களுக்கு) ⁶	11.2	15.6
தாய் மரண விகிதம் (100,000 பிறப்புக்களுக்கு 2004) ⁷	38.0	74.0
பிறப்பின்போது குறைந்த நிறை ⁸	16.9	29.8
சுகாதாரத்திற்கான மொத்த செலவீனம் (GDP) ⁹	3.6	

அரசாங்க சுகாதார சேவைகளின் சமத்துவமற்ற பகிர்த்தளிப்பால் குறிப்பாக, தோட்டப்புற மக்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலே மீள் உற்பத்தி சுகாதாரம் பற்றிய அறிகையையும், குறைந்த அளவிலே மீள் உற்பத்தி சுகாதார சேவைகளையும் பெற்றுக்கொள்கின்றனர் என்பது புலனாகின்றது.

- 1 குடித்தொகை மற்றும் சுகாதார ஆய்வு 2006/2007
- 2 குடித்தொகை மற்றும் சுகாதார ஆய்வு 2006/2007
- 3 WHO அறிக்கை 2006
- 4 குடும்ப சுகாதார திணைக்களம், இலங்கை
- 5 பதிவாளர் திணைக்களம், 2003
- 6 பதிவாளர் திணைக்களம், 2003
- 7 குடும்ப சுகாதார திணைக்களம், இலங்கை

தேயிலைத் தோட்டங்களின் சமூக, கலாசார நிலைமைகள்

இலங்கை, குறைந்த நடுத்தர வருமானத்தைக் கொண்ட நாடு. 2010 மனித அபிவிருத்திக் குறிகாட்டியில் 91 ஆவது இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், நாட்டின் தேயிலைத் தோட்டப் புறங்கள் தொடர்ந்தும் வறுமை நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. இலங்கைக்குக் கிடைக்கப்பெறும் அந்நியச் செலாவணியில் 35% இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களினாலேயே (Census and statistical development, 2010) கிடைக்கப்பெறுகின்றது. இருப்பினும், பொருளாதார நிலையில் இவர்கள் பின்தங்கியே உள்ளனர். (தமிழர் தகவல் நிலையம் 2006). நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் வறுமை குறைந்து வந்தாலும், நுவரெலியாவில் 2002 இல் 23% இருந்த வறுமை 2007 இல் 34% ஆக அதிகரித்துள்ளதைக் காணலாம் (DHS, 2006/2007).

இலங்கையில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் கட்டிளமைப் பருவக் கருத்தரிப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள்

01. நியமங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் - கட்டிளமைப் பருவ ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுடன் தொடர்புடைய பால்நிலை அடையாளங்கள்

தேயிலைத் தோட்டங்களில் வசிக்கும் தமிழர் சனத்தொகையினரிடையே, ஆண் வாரிசுகளுக்கே பெண்வாரிசுகளைக் காட்டிலும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது. காரணம், குடும்பத்தின் பெயரை தொடர்ச்சியாகப் பேணுவதற்கும், சகோதரிகளைப் பாதுகாக்கவும் மற்றும் வயதுசென்ற பெற்றோர்களைப் பராமரிக்கவும் ஆண் பிள்ளைகளால் மாத்திரமே முடியும் என்று அவர்களிடையே காணப்படும் நம்பிக்கையாகும். பெண் பிள்ளைகள் இதற்கு எதிர்மாறான நிலைமையைக் கொண்டிருந்தனர். அதாவது, பெண்களாக பிறத்தல் பாவம் என்ற நம்பிக்கையுடன் சிறந்த தாயாகவும், வீட்டைப் பராமரிப்பவளாகவும் (Home Maker) மற்றும் வருமானத்தை ஈட்டித் தருபவளாகவும் கருதப்பட்டனர் (Philips, 2005).

தேயிலைத் தோட்டச் சமுதாயங்களிடையே மாதவிடாய், திருமணம், மீள் உற்பத்தி பற்றிய சடங்குகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இவை தென்னிந்திய செல்வாக்கினால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே பெண்களின் இயல்பு மற்றும் பால்நிலை வகிப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இதன்படி, பாலியல் ரீதியான எண்ணங்கள் மற்றும் பாலியல் நடத்தை என்பன தேயிலைத் தோட்ட சமுதாயத்தினரிடையே நியமங்கள் மற்றும் விழுமியங்களின் அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஆண்களின் ஆதிக்கத்தைக் கொண்ட இந்த சமுதாயத்தில் பெண்களின் கற்பு (Virginity) பெறுமதிமிக்கதாகக் கருதப்பட்டது. இதனால், திருமணத்தின் பின்னான கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பு மற்றும் தாய்மை இச்சமூகங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதொன்றாக இருந்தது. இந்த வகிப்புகை பெண்கள் அடைந்தே தீர் வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் தேயிலைத் தோட்டங்களில் காணப்பட்டன. ஏனெனில், இங்கு

⁸ குடித்தொகை மற்றும் சுகாதார ஆய்வு 2005

⁹ தேசிய சுகாதார கணக்கறிக்கை

கருத்தரிப்பு, திருமணத்தைத் தவிர்ந்த வேறு வழிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒன்று. குறிப்பாக திருமணத்திற்கு முன்னரான (Premarital Sex) பெண்ணின் வாழ்வை அச்சுறுத்துவதுடன், அப்பெண்ணின் குடும்பத்தையும் நிர்க்கதிக்கு உள்வாங்குவதாக இருந்தது. இதைவிட பெண்ணானவள் கணவனின் பாலியல் ஆசைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புக்களும் கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. இவ்வாறான பலவீனமான நியமங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

02. வறுமை

இலங்கையில் வறுமை அதிகமாக தோட்டப் புறங்களிலே உள்ளது. பெண்பிள்ளைகள் குடும்பத்திற்குச் சமை என்பதால், தோட்டப் புறங்களில் இவர்கள் இளவயதிலே பெற்றோர்களினால் திருமணம் செய்து வைக்கப்படுகின்றனர். எனவே, கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பு தேயிலைத் தோட்டங்களில் அதிகரித்துக் காணப்பட வறுமையும் ஒரு காரணமாக உள்ளது.

03. தேயிலைத் தோட்ட கட்டிளமைப் பருவத்தினர் பாலியல் மீள் உற்பத்தி சுகாதாரத்தில்

குறைந்தளவு அறிவை கொண்டள்ளமை

ஆய்வில் பெறப்பட்ட தகவல்களின் படி, 14 - 19 வரையான தேயிலைத் தோட்டத்தில் வசிக்கும் கட்டிளமைப் பருவத்தினர் மீள் உற்பத்திச் சுகாதாரம், கருத்தரித்தலுக்கான எண்ணம் (Conception), கருத்தரிப்பு, கருத்தடை முறைகள் மற்றும் பாலியல் ரீதியான தொற்று நோய்கள் பற்றிய குறைந்த அறிவைக் கொண்டுள்ளமை அறியப்பட்டது. இதுவும் முறையற்ற வகையிலான கருத்தரிப்பை இவர்களிடத்தில் அதிகரிக்கின்றது.

04. தேயிலைத் தோட்டப் பாடசாலைகளில் காணப்படுகின்ற அதிகரித்த இடைவிலகல்கள்

இலங்கை தேசிய அளவில் உயர் கல்வியறிவு விதத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளில் இது குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அதிகளவான இடைவிலகல்கள் ஆண்டு ஒன்பதற்கு முன்னர் ஏற்படுவது ஆய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்டது. இதனால் ஆண்டு 8 - 10 வரையான வகுப்புக்களில் கற்பித்துக் கொடுக்கப்படும் Life Skills based education ஐ கற்கும் வாய்ப்பை இவர்கள் இழந்துவிடுகின்றனர். இதனாலே பாதுகாப்பற்ற பாலியல் பழக்கங்கள், தொந்தரவுகள் (Harrasment), வலுத்தாண்டல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகத்தில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றனர். இதற்கு இன்னுமொரு காரணம் வறுமைச் சூழ்நிலையாகும். எனவே, பாடசாலை இடைவிலகல்களால் கட்டிளமைப் பருவக் கருத்தரிப்பு அதிகரிப்பதுடன், பல பாலியல் தொற்று நோய்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வும் இவர்களிடத்தில் இல்லாமல் போகின்றது.

05. குறைந்த கருத்தடை பாவனை முறைகள்

கருத்தடை பாவனைகளுக்கான சுகாதார சேவைகள், இலங்கையில் பெண்களுக்குப் பொதுவாக வழங்கப்பட்டுள்ள சேவையாக இருப்பினும், நடைமுறையில் திருமணமான பெண்கள் மாத்திரமே இச்சேவைகளைப் பெறத்தகுதியுடையவர்களாகக் கணிக்கப்படுகின்றனர்.

திருமணமான கட்டிளமைப் பருவத்தினர் இச்சேவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், இது அவர்களின் வயதைப் பொருத்தமட்டில் பொருத்தமற்றதாகவே காணப்படும். இதைவிட திருமணமாகாத கட்டிளமைப் பருவத்தினர் இச்சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமையும், கலாசார ரீதியான தடைகள் இதற்கு முட்டுக்கட்டையாகவும் இருப்பதால், கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பு தேயிலைத் தோட்டப் புறங்களில் மட்டுமன்றி நாடளாவிய ரீதியில் அதிகரித்து வருகின்றது.

06. தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு வழங்கப்படும் குறைந்தளவான மீள் உற்பத்தி சுகாதார சேவைகள்

இலங்கையின் அரசு சுகாதார சேவைகள் திருமணமான பெண்களுக்கு மாத்திரமே மீள் உற்பத்தி சுகாதார சேவைகளை வழங்குகின்றன. திருமணமான கட்டிளமைப் பருவத்தினர் இச்சேவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், திருமணமாகாத பெண்கள் குடும்பத் திட்டமிடல், தாய் பராமரிப்பு, பிரசவம் பற்றிய சேவைகளைப் பற்றிய தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போகின்றது. இதைவிட பிரதேச ரீதியான சமத்துவமற்ற நிலைமைகள், தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளில் பாதகமான நிலைமைகளை தோற்றுவிக்கின்றது. இதுவும் கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணியாக உள்ளது.

கட்டிளமைப் பருவ கருத்தரிப்பு, தாய் - சேய், குடும்பம், சமூகம் போன்ற பல நிலைகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியது. எனவே, அரசாங்கம் மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் தேயிலைத் தோட்டப் புறங்களில் இதனைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும்.

References

- Philips, A., (2005) Rethinking culture and development ; marriage and gender among the tea plantation workers in Srilanka : Gender and development.
- NHO Child and adolescent Health and development, 2004.
- DHS, 2006/2007, poverty indicators, household income and expenditure information 2006/2007 development of census and statistics, Srilanka.
- DHS Tamil information center, 2006.

சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு

ஒரு விமர்சனப் பார்வை

எம். சஜீரா,
உதவி விரிவுரையாளர்,
அரசறிவியல் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஐனநாயகத்தின் முக்கியமான ஓர் அம்சமாக சட்டவாட்சி விளங்குகின்றது. சட்டத்திற்கு இணங்க ஆட்சி செய்தலே சட்டவாட்சியாகும். பால், மதம், மொழி, சாதி, குலம், பதவி, அந்தஸ்து என்ற எத்தகைய வேறுபாடுகளுமின்றி, சகல பிரஜைகளுக்கும் சமமான முறையில், சட்டத்தினைக் கொண்டு நடாத்துதல் சட்டவாட்சியாகும். சட்டவாட்சி நிலவுகின்ற போது, அங்கு ஆள்வோருக்கும் ஆளப்படுவோருக்கும் ஒரே சட்டமே காணப்படும். இவ்வாட்சி நிலவுகின்ற நாட்டில் உயர்ந்த அதிகாரமுடைய கருவியாக “சட்டமே” விளங்கும்.

சட்டவாட்சி பற்றிய கருத்துக்கள் கிரேக்க காலம் வரை பழமையானது. முதன்முதல் சட்டவாட்சி பற்றி அரிஸ்டோட்டிலே கருத்து வெளியிட்டார். பிளேட்டோவின் மாணவனாகிய அரிஸ்டோட்டில், தன் குருவின் கருத்துக்களைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் எதிர்ந்திருக்கின்றார். அந்த வகையில் “ஆட்சியாளர்கள் மெய்யியலாளர்களாக இருக்கும் போது சட்டம் அவசியமில்லை” என்ற பிளேட்டோவின் கருத்தை மறுத்து “மிகச் சிறந்த மனிதர்களைவிட மிகச் சிறந்த சட்டமே நன்மையளிக்கக் கூடியது” என்ற கருத்தினைக் கூறினார். இவரது இக் கருத்தானது சட்டவாட்சிக்கு ஆதரவாக அமைந்தது.

16, 17 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிரித்தானிய அரசு சட்டத்திற்கு ஏற்ப செயற்பட வேண்டும் என்ற கருத்து பிரித்தானியாவில் நிலவியது. ஏகாதிபத்திய அரசில் சர்வதிகார ஆட்சியை இல்லாதொழித்து பிரித்தானியக் கல்வியிலாளர்கள் மற்றும் நீதிபதிகள் மூலம் சட்டத்தின் ஆட்சி தொடர்பான விடயங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. அதன் மூலம் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நாட்டை நிர்வகிப்பதற்கான முயற்சிகள் பிரித்தானியாவில் எழுந்தன.

இவ்வாறான நிலைமைகள் சட்டவாட்சி பற்றிய சிந்தனையை வெளிப்படுத்தியிருந்த போதும், உண்மையில் சட்டவாட்சிக்குக் கோட்பாட்டு வடிவம் தந்தவர் A.V டைசி ஆவார். டைசி தனது 'Law of the Constitution'(1885) என்ற நூலில் சட்டவாட்சி தொடர்பாகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் சட்டவாட்சி பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களில் 3 விடயங்கள் முக்கியமானவை. அவை பின்வருமாறு :

- I. நாட்டின் சட்டத்தை மேன்மையுடையதாகக் கருதுதல் வேண்டும். (சட்டமே உயர்ந்த அதிகாரமுடையது)
- II. சட்டத்திற்கு முன் சகலரும் சமம். யாருக்கும் வரப்பிரசாதங்கள் வழங்கப்படமாட்டாது
- III. நாட்டில் நடைமுறையிலிருக்கும் சட்டத்தின் மூலம் பிரஜைகளின் உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதமளிக்க வேண்டும்.

டைசியின் கருத்துக்களைப் போலவே 1956ல் எதன்ஸ் நகரில் இடம்பெற்ற சர்வதேச சட்ட அறிஞர்களின் மாநாட்டில் பேசப்பட்ட விடயங்களும் சட்டவாட்சி என்ற எண்ணக்கருவைப் பலப்படுத்தியுள்ளது. எதன்ஸ் மாநாட்டில் சட்டவாட்சியின் பண்புகளாகப் பின்வருவன அடையாளப்படுத்தப்பட்டன:

- ❁ தனி நபர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல்
- ❁ மக்களின் அடிப்படையான உரிமைகளுக்குப் பங்கம் விளைவிக்காத வகையில் சட்டம் அமைந்திருத்தல்
- ❁ பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்தல்
- ❁ மதச் சுதந்திரத்தை மீறாதிருத்தல்
- ❁ பிரஜைகளுக்கு கல்வியுரிமையைப் பெற்றுக் கொடுத்தல்
- ❁ தாம் விரும்பிய கட்சி சார்பில் அரசியலில் ஈடுபடுதவற்கான சுதந்திரம் வழங்கப்படுதல்

மேலும் 1959-புதுடில்லி, 1961-லாவோஸ், 1962-றியோடிஜெனீரா, 1965-பென்கொக், 1966-கொழும்பு ஆகிய மகாநாடுகளில் சட்ட அறிஞர்களின் கமிசன், சட்டவாட்சி என்ற எண்ணக்கருவை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில் பல கருத்துக்களை முன்வைத்தமையும் முக்கியமான அம்சமாகும்.

இச்சட்டவாட்சிக் கோட்பாடானது சிறப்புமிக்கது என்ற வகையில் பலராலும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. தனிநபர்களின் பாதுகாப்பை சட்டத்தின் மூலம் உறுதிப்படுத்தவும், பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டவும் சட்டவாட்சி உதவுகின்றது. சட்டவாட்சிக் கோட்பாட்டின் “ஆள்வோருக்கும் ஆளப்படுவோருக்கும் ஒரே சட்டமே” என்ற நிலைப்பாடானது ஜனநாயகத்தைப் பலப்படுத்துகின்றது. அனைத்துப் பிரஜைகளும் சமமான முறையில் நடாத்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு அமைந்திருப்பதால், சட்ட சமத்துவம் மேலோங்கி ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லாத நிலை உருவாக வாய்ப்புள்ளது.

சட்டவாட்சிக் கோட்பாட்டின் படி, ஒருவர் தவறு செய்யும் போது சட்டத்தின் மூலம் தண்டனை வழங்கி, தண்டனைக்குட்பட்டவர் மாத்திரமன்றி ஏனையவர்களும் அத்தகைய தவறுகளைச் செய்யாதிருப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் உருவாகுவதால் இக்கோட்பாடு சிறந்தது என்று நோக்கப்படுகிறது. “சட்டத்தின் முன் சகலரும் சமம்” என்ற அம்சமானது இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்த நிலையைச் சட்டம் கொண்டிருக்க வருவதாகவுள்ளது. இந்த வகையில் சட்டவாட்சிக் கோட்பாடானது, வேறுபாடுகளற்ற சமூகம் ஒன்றினை உருவாக்குவதற்கான வாய்ப்பாக அமைந்திருப்பதால் அது சிறப்புமிக்கதாகவுள்ளது. இச்சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு ஆண், பெண் சட்ட சமத்துவம் பற்றியும் கருத்துரைத்துள்ளதாக அமையவருகின்றது. இதனால் சமத்துவம் பற்றிய சிந்தனையாளர்களால் வரவேற்கப்படுகின்ற ஒன்றாக அமைந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தவகையில், சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு சிறப்புடையதாக இருந்தாலும் அக்கோட்பாடு தொடர்பாக பல குறைபாடுகளும் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. அது நடைமுறையில் பூரணமான வெற்றியினைப் பெற்றதாகக் கூற முடியாது. . காரணம் டைசி எதிர்பார்த்த சட்டவாட்சியை

முழுமையாகப் பின்பற்றுகின்ற நாடுகளை இன்றைய சர்வதேச சமூகத்தில் காண முடியாதுள்ளது. இதனால் தான் இச்சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு தொடர்பாக பல கண்டனங்கள் எழுந்துள்ளன.

இந்தவகையில் சட்டவாட்சிக் கோட்பாடானது, சட்டத்தை மீறக் காரணம் எவை என்பது பற்றிக் கவனம் செலுத்தாத ஒன்றாக உள்ளமையானது சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. சட்டத்தின் படி ஆட்சி செய்வதாக இருந்தால் அங்கு சட்டம் எக்காரணங்களுக்காக மீறப்படக் கூடும் என்று அறிந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், மக்கள் சட்டத்தை ஏன் மீறுகின்றனர் என்று அறிந்திருந்தால் தான் மக்களினால் சட்டம் மீறப்படாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். ஆனால், சட்டவாட்சிக் கோட்பாடானது சட்டம் மீறப்படல் என்ற அம்சத்தினைக் கவனத்தில் கொள்ளாமையானது, ஒரு போதும் சட்டம் என்பது மீறப்பட முடியாததொன்று என்று சிந்தித்ததன் விளைவாகும். ஆனால், இன்று அதிகளவிலான நாடுகளில் சட்டம் பின்பற்றப்படுகின்ற நிலைமையினைப் போலவே மீறப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் அதிகமாகவுள்ளது.

நாட்டின் சட்டத்தை மேன்மையுடையதாகக் கருதுதல் வேண்டும் என்ற சட்டவாட்சிக் கொள்கைக்குப் பதிலாக சட்டத்தினை விட உயர்ந்தவர்களாக, நாட்டை ஆளுகின்ற நிர்வாகிகளேயே கருத்தில் கொள்கின்ற நிலையே உள்ளது. சட்டமே உயர்ந்த அதிகாரமுடையது என்ற சட்டவாட்சியின் பண்பினைக் காண்பது மிகவும் அரிது. மாறாக, நாட்டை ஆட்சி செய்யும் தலைவர்களின் உயர் அதிகாரத்தையே காணலாம்.

“சட்டத்திற்கு முன் சகலரும் சமம். யாருக்கும் வரப்பிரசாதங்கள் வழங்கப்படமாட்டாது” என்பது சட்டவாட்சிக் கோட்பாட்டின் முக்கியமான அம்சமாகும். ஆனால், சட்டவாட்சி என்ற பெயரில் இடம்பெறும் ஆட்சி முறைகளில், சிலருக்கு சில சலுகைகள் வழங்கப்படும் போது எதிர்க்கப்படுவதில்லை. “சிலருக்கு சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டாலும் அச்சலுகையைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்துவோரை சாதாரண மக்களைத் தண்டிப்பது போல் தண்டிக்க வேண்டும்” என்று சட்டவாட்சிக்கு சார்பாய் வாதிடுவோர் கூறுகின்றனர். ஆனால், அது நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற விடயமாகவே உள்ளது. தம்முடைய நாட்டில் சட்டத்தின்படி ஆட்சி இடம்பெறுகின்றதென்று பெருமைப்படுகின்ற நாடுகளில், தமக்குரிய சலுகைகளைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவோரை விட, தவறான வழியில் பயன்படுத்துவோரே அதிகளவில் உள்ளனர். அது மாத்திரமன்றி சலுகைகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவோர் சட்டத்தினைப் பயன்படுத்தியே தப்பித்து விடுகின்ற நிலையே உள்ளது.

சட்டவாட்சியைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறுகின்ற நாடுகளில், பதவிகள், கடமைகள் காரணமாக சிறப்புரிமைகள் வழங்கப்படும் நிலை அதிகளவில் உள்ளது. இவ்வாறு சிறப்புரிமைகள் வழங்கப்படுகின்ற போது, சாதாரண மக்களிலிருந்து சிறப்புரிமைகள் பெறுவோர் வேறுபட்டு நிற்கின்ற தன்மையானது சட்ட சமத்துவமற்ற நிலைமையினையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இச்சமத்துவமற்ற நிலை ஏனைய விடயங்களிலும் சமத்துவமற்ற தன்மையையே ஏற்படுத்தும். மேலும் அதிக நாடுகளில் இராணுவ வீரர்களுக்கென்று தனி நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டு அவர்களை விசேஷ சட்டம் மூலம் விசாரிக்கின்ற போக்கானது சட்டத்தின் முன் சகலரும் சமம் என்ற விடயத்தினைக் கேலிக்குள்ளாக்குகின்றது.

அதேபோல் டைசியின் சட்டவாட்சிக் கோட்பாடானது, ஆட்சித்துறைச் சட்டங்கள் உள்ள நாடுகளைக் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை என்றே கூற வேண்டும். அதாவது, சாதாரண சட்டங்கள் மாத்திரமன்றி ஆட்சித்துறைச் சட்டம் பின்பற்றப்படுகின்ற நாடுகளும் உலகிலுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக பிரான்ஸ், ஜேர்மன் போன்றவற்றினைக் கூறலாம். அரச அதிகாரிகள் சாதாரண சட்டங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் ஆட்சித்துறைச் சட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய ஆட்சித்துறைச் சட்டங்கள் உள்ள நாடுகளில் சட்டவாட்சியை எவ்வாறு நிலைநாட்டலாம் என்பது பற்றி சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு எந்தவித அக்கறையும் செலுத்தாமையானது குறைபாடாகும்.

மேலும், சாதாரண சட்டங்கள் பின்பற்றப்படுகின்ற நாடுகளிலும் ஆட்சித்துறை நீதிமன்றங்கள் நிறுவும் போக்குள்ளது. புகையிரதப்போக்குவரத்து நீதிமன்றங்கள், தேசிய சுகாதார மத்தியஸ்த நீதிமன்றங்கள் என்பவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய நிலைமைகள் சாதாரண சட்டத்தின் மூலம் வெற்றிகரமாக ஆட்சியினைக் கொண்டு செல்லலாம் என்ற சட்டவாட்சிக் கோட்பாட்டிற்கு முரணானதாக இருக்கின்றது. சட்டவாட்சி மூலம் மாத்திரமே சிறப்பான சமூக, பொருளாதார, கலாசார முன்னேற்றங்களை அடையலாம் என்பதையும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், சட்டவாட்சி இல்லாத நாடுகள் என்று கூறப்படுகின்றவற்றில் முன்னேற்றகரமான சமூக, பொருளாதார சூழ்நிலைகள் நிலவுவதைக் காணலாம்.

மக்களின் அடிப்படையான உரிமைகளுக்குப் பங்கம் விளைவிக்காத வகையிலேயே சட்டம் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று சட்டவாட்சிக் கோட்பாடு எதிர்பார்த்தாலும், பல சந்தர்ப்பங்களில் மக்களின் உரிமைகளை மீறுகின்ற வகையிலேயே சட்டம் செயற்படுகின்றது. இதனால்தான் சட்டவாட்சியின் மூலம் தனிநபர்களின் பாதுகாப்பு பூரணமாக உறுதிப்படுத்தப்படுவதில்லை என்று குறை கூறப்படுகின்றது. மேலும், பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்தல், மதச் சுதந்திரத்தை மீறாதிருத்தல், பிரஜைகளுக்கு கல்வியுரிமையைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் போன்ற சட்டவாட்சியின் பண்புகளை சிறப்பான பின்பற்றுகின்ற நாடுகள் என இன்றைய ஜனநாயக உலகில் ஒரு சில நாடுகளையேனும் அடையாளப்படுத்த முடியாமலிருப்பதே சட்டவாட்சியின் தோல்வியையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சாதாரண சட்டங்கள் மூலம் மாத்திரமே கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கலாம் என்று சட்டவாட்சிக் கோட்பாட்டினை ஆதரிப்போர் கூறுகின்ற கருத்தும் தவறு. ஏனெனில் கட்டுப்பாடுகள் சாதாரண சட்டங்களினால் மாத்திரம் விதிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக சாதாரண சட்டங்களை அனுசரித்த வகையிலும், சாதாரண சட்டங்களுக்குப் புறம்பான வகையிலும் கட்டுப்பாடுகள் பல்வேறான வடிவத்திலும் விதிக்கப்படலாம்.

இன்றைய உலகில், சட்டம் மீறப்பட்டு தனிப்பட்டவர்களின் பலம் ஓங்கிய தன்மையும், மறைமுகமாக சட்டத்திற்கு புறம்பான வகையில் ஆட்சி இடம்பெறுகின்ற நிலைமையுமே உள்ளது. ஆனால், இந்நாடுகளில் சட்டவாட்சி இடம்பெறுவாகக் கூறப்படுகின்றது. இந்நிலைமையே சட்டவாட்சியானது தோற்றுப்போன கோட்பாடு என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றது. இருந்த போதும், டைசி முன்வைத்த சட்டவாட்சிக் கோட்பாடும், அவர் அச்சட்டவாட்சியின்

மூலம் அடைவதற்கு எதிர்பார்த்த இலக்குககளையும் தேவையற்றவை என்று புறந்தள்ளிவிட முடியாது.

Reference

- பி.ஓ.பி. டி. சோமசுந்தரம் (1993) தேவபாலாசன விடயத்தில் உலக சித்தாந்தம், ஊழல் குழுவின் : மொழிபெயர்ப்பு.
- கருணா ரத்னாசுந்தரி (2011) தேவபாலாசன விடயத்தில் உலக சித்தாந்தம் பற்றி அறிவு பற்றி : மொழிபெயர்ப்பு.

தீர்மானமெடுக்கும் செயற்பாட்டில் இலங்கைப் பெண்கள்

து. உமாதேவி,
உதவி விரிவுரையாளர்,
அரசறிவியல் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கை அரசியல் வரலாற்றினை பால்நிலை தளத்தில் வைத்து நோக்கும் போது, அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்பது, ஒரு பக்கப் போக்குடையதாகவே காணப்படுகின்றது. அதாவது, இன்னும் பால்நிலை (GENDER) ரீதியான சமமான நிலையினை பெண்களுக்கு வழங்கவில்லை என்றே கூற வேண்டும். உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, இலங்கையானது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது. இன்று இலங்கையின் சனத்தொகையில் 52.9 வீதமானோர் பெண்களாகக் காணப்படுகின்றனர். எதிர்வரும் 10 வருடங்களில் இத் தொகையானது 55 வீதமாக உயர்வடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனினும் பெண்களின் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டம் உயர்ந்ததாக காணப்படவில்லை.

சர்வதேச ரீதியாக பெண்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான பல சமவாயங்கள் காணப்பட்ட போதும், இலங்கையில் அவ்வாறான ஏற்பாடுகள் குறைவானதாகவே காணப்படுகின்றன. சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமன், அனைவரும் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்புக்கு உரித்துடையவர்கள் எனவும் எந்தவொரு நபரும் பால் அடிப்படையில் பாரபட்சமாக நடத்தப்படக் கூடாது என 1978ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 12 எடுத்தியம்புகின்றது. அத்துடன், 1980ம் ஆண்டில் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சமவாயம் 1966ல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. 1981ம் ஆண்டு CEDAWit இலங்கை ஏற்றுக் கொண்டது. இவ்வாறு பெண்களின் பங்குபற்றலை ஊக்குவிக்கும் வகையிலான ஏற்பாடுகள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கை சனத்தொகையில் பெண்கள் அதிகளவில் இருக்கின்ற போதும், தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டத்தில் பெண்களது தொகை மிகவும் குறைவான மட்டத்திலேயே உள்ளதாக மகளிர் சமாதான செயலகம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. இதன் காரணமாக சமாதானத்திலும் அபிவிருத்தியிலும் பெண்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்கச் செய்யும் நோக்குடன் இன்று பல செயற்பாடுகள் இடம் பெற்று வருவதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அத்துடன் கடந்த வருடம் இடம்பெற்ற சர்வதேச மகளிர் தினத்தின் போது, ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஸ அவர்கள் "பெண்களை துன்புறுத்தும் மிலேச்சத்தனமான அரசியல் கலாசாரத்துக்கு ஒடு போதும் இடமளிக்கப் போவதில்லை, பெண்களைப் பாதுகாக்கும் ஒரே ஒடு கட்சி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியே" என்றும் தெரிவித்தார். இவ்வாறு பல கூற்றுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டாலும் பெண்களது அரசியல் தீர்மானம் எடுக்கும் செயன்முறை தொடர்ந்தும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் பெண்கள் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டை நாட்டின் தலைமைத்துவமோ, சமூகமோ ஊக்கப்படுத்துவதில்லை. பெண்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும், அவர்கள் தமது கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்குமான வாய்ப்புக்கள் குறைவான

மட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு இந்நாட்டில் பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டதுடன் பல ஒப்பந்தங்களும் கைச்சாத்திடப்பட்டன. ஆனால், இவற்றில் பெண்களின் பங்களிப்பு எத்தகையது என்பது கேள்விக்குறியாகவே காணப்படுகின்றது. இதனை நிறைவேற்றும் வகையில் இலங்கை அரசாங்கமும் வாக்குரிமை, பாராளுமன்றம், மாகாணசபை. மற்றும் உள்ளூராட்சி சபை என இட ஒதுக்கீட்டை வழங்கி வருகின்றது. எனினும், தீர்மானம் எடுத்தல் என்ற செயற்பாட்டில் குறைவான இடத்தினையே பெண்களுக்கு பெற்றுக் கொடுத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அதாவது இலங்கை அரசியலில் பெண்கள் பங்குபற்றினாலும் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டம் என வரும்போது அங்கு பெண்கள் ஓரங்கட்டப்படுகின்றனர். இதற்கான பல காரணங்கள் உயர் குழாமினரால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. எனினும், அவை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதான தன்மையினை பெறவில்லை என்றே கூறவேண்டும். சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் பெண்களின் அரசியல் பங்குபற்றலை பலப்படுத்துவதும் மற்றும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தளங்களில் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் பெண்களின் பங்களிப்பை பலப்படுத்துவதும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பெண்களின் உரிமைக்கான போராட்டத்தின் பிரதான நோக்கமாக இருந்ததென சுனிலா அபேசேகர போன்ற பெண்ணிலைவாதிகள் சுட்டிக் காட்டிவருகின்றனர். இவ்வாறானதொரு சிக்கலான சூழலே தீர்மானம் எடுத்தலில் காணப்படுகின்றது எனலாம்.

தீர்மானம் எடுத்தல் செயற்பாடு ஏன் பெண்களுக்கு அவசியம்

சனத்தொகையில் அதிகமான தொகையினரை கொண்ட பெண்கள், இன்று தீர்மானம் எடுத்தற் செயற்பாட்டில் சமமான அளவில் பங்கு கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், ஆண் பெண் இருபாலருமே சமமான உரிமைகளுக்கும், சமத்துவமான தன்மைக்கும் உரித்துடையவர்களாவர். அதனால் பெண்களை ஓரங்கட்டி ஆண்களுக்கு மாத்திரம் முன்னுரிமை வழங்குவதானது அவர்களின் உரிமை மீறும் செயற்பாடாகவே அமையும். எனவே, பெண்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு அடிப்படையாக அவர்களுக்கு தீர்மானம் எடுத்தலில் வாய்ப்பளிக்க வேண்டியுள்ளது.

பெண்களுக்கு தீர்மானம் எடுத்தலில் வாய்ப்பளிப்பதன் மூலம் அபிவிருத்தியை மேம்படுத்தக் கூடியதாக அமையும். அதாவது, ஆண், பெண் இருபாலாரும் இணையும் போது தீர்க்கமான முடிவொன்றினை பெறக்கூடியதாக அமையும். அனுபவமும் புத்திசாலித்தனமும் இணையக் கூடியவாறான தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படக்கூடும். மேலும், பெண்களுக்குத் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் வாய்ப்பு வழங்குவதன் மூலம் ஏனைய பெண்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக் கூடியவாறான வாய்ப்புக்கள் இயல்பாகவே தோற்றம் பெறும். தீர்மானம் எடுத்தலில் பெண்கள் அதிகளவான வகையில் பங்குபற்றும் போது, சமூகத்தின் தேவைகளும் நிறைவேற்றப்படும். கல்வி வளர்ச்சியில் அதிகளவான தொகையினராக பெண்கள் காணப்படுவதனால், அவர்களை தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் உள்வாங்கும் போது, இங்கு சிறப்பான தீர்மானங்களை பெற்றுக் கொள்ள கூடியதாக அமையும்.

இலங்கையில் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டத்தில் பெண்களின் நிலை

தீர்மானம் எடுத்தல் என்பது அரசியல் ரீதியாக மட்டுமன்றி அனைத்து மட்டங்களிலும் இடம் பெறுகின்றது. குடும்பம், சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் கட்சி, பாராளுமன்றம், மாகாணசபை, உள்ளூராட்சி சபை, வாக்களித்தல் என நீண்டு கொண்டே செல்கின்றது. இவற்றினை நோக்குவோம்:

குடும்பம் (Family) : குடும்பமட்டத்தில் பெண்களின் தீர்மானம் எடுக்கும் செயன்முறையைப் பார்க்கும் போது, ஆண்வழி சமுதாய அமைப்பினை கொண்டதனால் பெண்கள் தீர்மானம் எடுப்பது என்பது மிகக் குறைவானதாகவே காணப்படுகின்றது.

பெண்கள் அமைதியானவர்கள் சமூக செயற்பாடுகளில் ஆண்களே பிரதானமாக விளங்க வேண்டும் என்ற பாரம்பரிய சமுதாய கோட்பாடுகள் பெண்களை அரசியலிலோ ஏனைய துறைகளிலோ ஈடுபட விடாது தடுக்கும் காரணிகளாக அமைகின்றன.

வாக்களிக்கும் முறைமை (Voting System) :

மேலைத்தேய நாடுகளை போன்று இலங்கைப் பெண்களுக்கு சுயமாக வாக்களிக்கும் உரிமை குறைவானதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆண்களுக்கு நிகரான வகையில் பெண்கள் தனது வாக்கினை யாருக்கு இட வேண்டும் எனத் தீர்மானிப்பதில் பின்தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளனர். அதாவது, ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஆண் தலைமைத்துவ ஆட்சியைக் கொண்டு காணப்படுவதனால், ஆண் கூறுவதைப் போன்றே வாக்களிக்க வேண்டியுள்ளது. இங்கு பெண்களது தீர்மானம் எடுக்கும் தன்மை மட்டுப்படுத்தப்படுவதனைக் காணமுடிகின்றது. இதனைப் பின்வரும் விகிதாசாரம் காட்டுகின்றது.

Individual Decision- Female : 47% Man : 53%
Influenced by Husbands 22% by Wives : 4%

அரசியல் கட்சி (Political Parties) :

இலங்கையின் அரசியல் கட்சிகளில் பெண்கள் 30 - 35 வீதமாகவே காணப்படுகின்றனர். இது மாவட்ட ரீதியாக 3 - 4 வீதம் என்ற வகையிலே தான் காணப்படுகின்றது. கட்சியின் தலைமைத்துவப் பொறுப்பினை இதுவரை 4 பெண்கள் பெற்றுள்ளனர். எனினும், அவர்கள் தனது கணவன் அல்லது தந்தையின் மறைவிற்குப் பின்னரே அவ்விடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறு தேர்தலில் போட்டியிட்டு கட்சிக்கு பெண்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டாலும், தீர்மானம் எடுக்கும் உயர் மட்டத்திற்கு பெண்கள் செல்வதில்லை. இலங்கையின் பிரதிநிதித்துவ அரசியல் என்பது பூரணமாகவே அரசியல் கட்சிகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உள்ளது. அரசியல் நிறுவனங்களின் பெண்களின் குறைவான பிரதிநிதித்துவம் கட்சி அதிகாரப் படிநிலைகளில் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அங்கங்களில் அவர்களின் குறைவான பிரதிநிதித்துவத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது.

இலங்கையின் அரசியல் கட்சிகள் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது. அதாவது, அரசியலுக்கான அடித்தளமாக இக் கட்சிகளே அமைகின்றது.

எனவே, பெண்கள் மட்டுமன்றி அனைவரும் முதலில் கட்சி ஒன்றில் இணைவது என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக அமைகின்றது. எனவே, இவ்வாறான கட்சிகளில் இணைந்து தீர்மானத்தை மேற்கொள்ளும் செயற்பாட்டில் ஈடுபடல் என்பது மிகவும் முக்கியமானதொன்றாக அமைகின்றது. கட்சி கட்டமைப்பில் பெண்களுக்கான தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயற்பாட்டினை நாம் நோக்கும் போது, ஒரு சில கட்சிகள் இதற்கான வாய்ப்பினை வழங்கியுள்ளது. எனினும் இவை முழுமையாக பூரணப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்பது தற்போதும் கேள்விக்குரிய அம்சமாகவே அமைகின்றது.

பாராளுமன்றம் (Parliament) : இலங்கையில் பாராளுமன்றத்தின் 225 மொத்த உறுப்பினர்களில் 13 பெண்களே காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறான எண்ணிக்கையானது முழு நாட்டினதும் பெண்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப தீர்மானங்களை மேற்கொண்டு அதனை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய தன்மை உடையதாக அமையவில்லை எனலாம்.

ஏனெனில், அமைச்சரவை மட்டத்திலும் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் பின்தங்கிய நிலையிலே பெண்கள் உள்ளனர். அதாவது, வாக்குரிமை வழங்கிய 1931ல் 58:2 என்ற பெண்களின் வீதமானது தற்போது 225:13 என்ற வகையில் 4% மாகக் காணப்படுகின்றது. இவை தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டத்தில் பெண்கள் பின்தங்கி நிற்கும் நிலையினைக் காட்டுவதாக உள்ளது. பெண்கள் தேர்தலில் போட்டியிட்டு அமைச்சரவைக்கு சென்றாலும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் உயர் மட்டத்தில் ஆண்களே முன்னிலையில் நிற்கின்றனர். இவற்றுள் பெரும்பாலான பெண்கள் தமது உறவுகளின் இழப்பினால் அதாவது தந்தை, சகோதரர் அல்லது கணவனின் இழப்பிற்கு பின்னரே அரசியலுக்குச் செல்கின்றனர். இதனால் இவர்களிடம் அரசியல் அறிவு போதியளவு காணப்படாது என்ற தன்மையில் இவர்கள் தீர்மானம் எடுக்கும் செயல்முறையில் உள்வாங்கப்படுவதில்லை எனலாம்.

அமைச்சரவை அந்தஸ்த்துப் பெற்ற பெண் அமைச்சுக்களை பெரும்பாலும் மகளிர் அமைச்சு தவிர்ந்த வேறு அமைச்சுக்களில் இணைவதற்கான வாய்ப்பையோ, அதற்கான அந்தஸ்த்தையோ வழங்குவதில்லை. இவ் அமைச்சரவையில் இருக்கின்ற பெண்களும் கூட பெண்கள் பிரச்சினைகள் குறித்த விடயங்களை பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கும் போதும் பெண்களுக்கு எதிரான முடிவுகளை எடுக்கும் நேரங்களில் அதனை தடுக்கும் வலுவற்றவர்களாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். இலங்கையில் சனத்தொகையில் 51 வீதமானவர்கள் பெண்கள். இவர்களில் 83 வீதமானவர்கள் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள். அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்வி பயிலும் 49 சதவீதமானோர் பெண்கள். சர்வதேச ரீதியில் மனித மேம்பாட்டு வரிசைக் கிரமத்தில் இலங்கை 81ம் இடத்தை வகிக்கின்றது. இது தெற்காசிய நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் முன்னிலை பெறுகின்றது. இருந்தும் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் பின்தங்கியே இருக்கின்றது.

மாகாணசபை மற்றும் உள்ளூராட்சி சபை

பெண்களின் தீர்மானம் எடுத்தற் செயற்பாடானது தொடர்ந்தும் குறைவான மட்டத்திலேயே உள்ளது என்பதனை மாகாண சபை மற்றும் உள்ளூராட்சி முறைகளின் ஊடாக அறிய முடிகின்றது. அதனடிப்படையில் மாகாணசபையினை நோக்கும் போது, தற்போது 4.1 வீதம் என்ற அடிப்படையிலேயே பெண்கள் காணப்படுகின்றனர்.

இங்கும் தீர்மானம் எடுத்தலில் பெண்களை விட ஆண்களே முதன்மை இடத்தில் காணப்படுகின்றனர். மாகாணசபை தேர்தலில் முதல் முதல்வராக ஒரு பெண் வருகின்ற போது தான் அவரால் சுயமான தீர்மானம் எடுத்தற் செயற்பாட்டில் ஈடுபட முடியும். அவ்வாறானதொரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லையாயின் அங்கு பெண்களுக்கான தீர்மானம் எடுத்தற் செயற்பாடு குறைந்தளவானதாகவே காணப்படும். எனினும், சில சந்தர்ப்பங்களில் பெண்களுக்கான வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளமையானது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக அமைகின்றது.

தீர்மானம் எடுத்தலில் பெண்களது பங்குபற்றல் குறைவடைவதற்கான காரணங்கள்

தீர்மானம் எடுத்தல் செயற்பாட்டில் இன்று பெண்களது பங்குபற்றல் மிகவும் குறைவான மட்டத்திலேயே உள்ளது. இதற்குப் பல காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதாவது, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாசார காரணிகள் காரணமாக இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இதன் காரணமாகவே இன்றைய பெண்கள் தீர்மானம் எடுத்தலில் குறைவான தன்மையை வெளிக்காட்டுகின்றனர். அவ்வாறான தடைகளாக நாம் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- ❁ ஆண்களின் கட்டுப்பாடு
- ❁ குடும்பப் பொறுப்பு
- ❁ நடமாடும் சுதந்திரம் குறுக்கப்பட்டமை
- ❁ பொருளாதாரத் தடை
- ❁ கலாசாரத் தடை
- ❁ குறைவான தலைமைத்துவத் தகுதி
- ❁ பெண்களின் முன்னேற்றகரமான கொள்கைகள் தோல்வியடைதல்

பெண்களது தீர்மானம் எடுத்தல் செயற்பாட்டை மேம்படுத்த இலங்கை அரசு மேற்கொண்டுள்ள செயற்பாடுகள்

- ❁ அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், பெண்கள் அமைப்புக்கள் பெண்கள் மத்தியில் அரசியல் அறிவு மற்றும் விழிப்புணர்வு செயற்திட்டங்களை மேற்கொள்ளல்.
- ❁ 1982 - பெண்கள் பணியகம் 1983 - பெண்கள் விவகார அமைச்சு
- ❁ கிராமியப் பெண்களை நிறுவனமயப்படுத்தும் முகமாக பெண்கள் செயற்பாட்டு சமூகக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளமை
- ❁ இலங்கையின் சமாதான முயற்சிகளில் பெண்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்கச் செய்யும் நோக்கில் ஆட்சித்துறை, பொது நிர்வாக சேவை, அரசியலமைப்பு விவகாரம், தனியார் துறைகளில் முகாமைத்துவம் மற்றும் நிறைவேற்றதிகாரம் போன்ற விடயங்களில் பெண்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்கச் செய்வதற்காக மகளிர் சமாதான செயலகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது

எதிர்காலத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்கச் செய்வதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக தேசிய பெண்கள் சபை, வலய பெண்கள் இணைப்புப் பிரிவு, பெண்கள் பாதுகாப்பு பிரிவு, திட்ட அபிவிருத்தி பிரிவு, சமாதான ஆதரவுப் பிரிவு, ஊடக மற்றும் தகவல் பிரிவு, மதப் புரிந்துணர்வு பிரிவு ஆகியவற்றையும் உருவாக்கவுள்ளது.

இவ்வாறான சிறந்த செயற்பாடுகளை இலங்கை அரசு நடைமுறைப்படுத்தும் போது தான் பெண்களுக்கும் அரசியலில் சமமான உரிமைகளும் சுதந்திரமும் கிடைப்பதுடன், தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டிலும் பெண்கள் துணிந்து செயற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் கிட்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

Sirima Kiribamune, 1999 *Women and Politics in Sri Lanka: A Comparative Perspective*, Colombo.

Dr. Kamala Liyanage, 1998 [Sinhala] *Women's Participation in Sri Lankan Politics* Colombo: FES.

கீத பொன்கலன்.ச, 2004 **இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் மலையகத் தமிழர் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்**, லியோ மார்க்கா ஆஸ்ட்ரம்: பண்டாரவளை.

மோகனா பிரபாகரன் **நூன்றாவது கண் - சமகால விவகாரங்களில் பெண்ணியலாளர்களின் கண்ணோட்டம்**, கொழும்பு தமிழ் சங்கம்.

<http://groundviews.org/2008/09/02/women-and-politics-in-sri-lanka-the-challenges-to-meaningful-participation/>

<http://www.thesundayleader.lk/2010/03/21/women-in-sri-lanka-need-allies-in-the-new-parliament/>

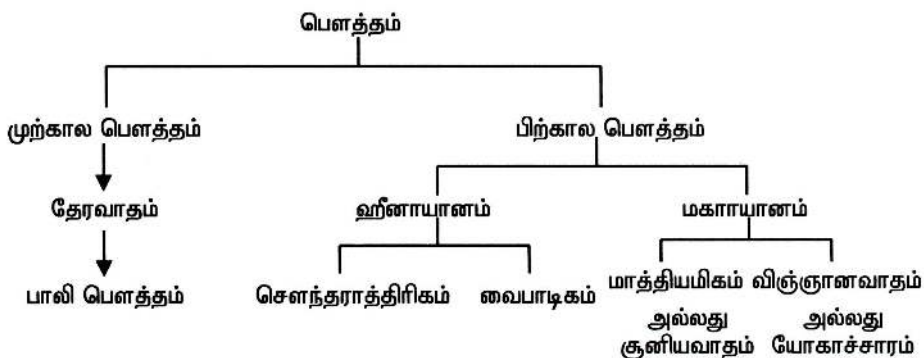
நாகார்குனனுடைய மாத்தியமிக அல்லது

சூனியவாத மெய்யியல் சிந்தனை

தி. திலீபன்,
உதவி விரிவுரையாளர்,
மெய்யியல், உளவியல்த் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

உபநிடதக் கோட்பாடுகள் பார்ப்பணருடைய வைதீக மதத்தில் இடம்பெற்றனவாக இருந்த போதும், அவ்வைதீக நெறிக்கு இணங்காத பிறகோட்பாடுகள் அதற்குப் புறம்பாக இருந்து வந்தன. புறச்சமயிகள் அவற்றை ஆதரித்து வளர்த்தனர். அவ்வாறு வளர்ந்து வந்த தத்துவங்களில் ஒன்றாகவே பௌத்தம் விளங்குகிறது. பௌத்தத்தினை மதம் என்றோ, தத்துவம் என்றோ, வாழ்க்கை நெறியைப் போதிக்கும் விடயம் என்றோ கூறிக்கொள்வதில் சில இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்திய மெய்யியல் வரலாற்றில் பௌத்தம் கி.மு 6ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது எனப் பலரும் கூறிக்கொள்வார். இது கௌதம புத்தரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மெய்யியல் மரபாகும். பௌத்த மெய்யியல் தோன்றிய காலப்பகுதியில் உலோகாயுதம், சமணம், உபநிடதங்கள் போன்ற மிகப் பழைமை வாய்ந்த மெய்யியல் மரபுகள் இருந்திருக்கின்றன. புத்தரின் மெய்யியல் மரபு ஏற்கனவே இருந்த இந்திய மெய்யியல் மரபுகளிலிருந்து வேறுபட்ட வளர்ச்சிப் போக்கைக் காட்டுவதாகவும், நடுநிலைக் கொள்கையாகவும் காணப்படுகிறது. புத்தரின் கருத்துக்கள் மூன்று நூற்றாண்டு காலமாக வாய்மொழி மரபாக வந்தவையாகும். மிகவும் விரைவாக பல நாடுகளிலும் பரவியதனாலும் பௌத்த மெய்யியலில் பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகளைக் கொண்ட பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, கி.மு 3ம் நூற்றாண்டிலேயே 18 பிரிவுகள் பௌத்தத்தில் காணப்பட்டதாக கருதப்படுகின்றன. கி.மு 3ம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் கருதப்படும் திரிபீடகம் முற்கால பௌத்தத்தின் அடிப்படை நூலாகும். இவை பாளி மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் இருந்தே தேரவாத பௌத்தம் உருவானது. இந்திய மெய்யியல் வரலாற்றில் மிகச் சிறந்த சிந்தனை வடிவம் எனப் பௌத்தம் கொள்ளப்படுகிறது.

பௌத்தத்தைக் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வது கடினம். இதற்குக் காரணம் நெடுங்கால வளர்ச்சியில் அதன் மெய்யியல் அடைந்த மாற்றங்களும் பிரிவுகளுமாகும். எனவே, பௌத்த மெய்யியலை எடுத்துக் கூறும் பாடநூல்கள் தங்கள் அணுகுமுறையில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. பௌத்தத்தை முற்காலப் பௌத்தம், பிற்காலப் பௌத்தம் என பிரித்துக் கூறுகின்றார் ஹிரியணனா.

மேற்குறிப்பிட்ட அட்டவணையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது, பிற்கால பௌத்தமாகிய மகாயானம், பின்வரும் இரு பிரிவுகளாக வளர்த்தெடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அவை, 1. ஹீனாயானம் 2.மகாயானம் என்பனவாகும். ஹீனாயானம் என்பது, விடுதலைக்கான சிறிய அல்லது தாழ்ந்த வழியாகும். இப்பிரிவே காலத்தால் முற்பட்டதாக விளங்குகிறது. இப்பிரிவினர் தாங்களே புத்தரின் போதனைகளைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டதாகவும், கடைப்பித்ததாகவும் சாதித்தனர்.

இவர்கள் இறைவனின் இருப்பை மறுத்தனர். அத்தோடு ஆன்மாவின் இருப்பு நிலையையும் மறுத்தனர். சீலம், சமதி, ஞானம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியிருந்தனர். இவைகளை அடைவதற்குப் புத்தரின் நான்கு பேருண்மைகளை ஏற்க வேண்டும் என்று கூறினர். ஹீனாயானத்தின் உட்பிரிவுகளாக, வைபாடிகம், செளந்தராந்திகம் என்பன விளங்குகின்றன.

மகாயான பௌத்தம் என்பது, விடுதலைக்கான பெரிய வழி என்று கூறுவார். (Mahayana Buddhism, also known as the Great Vehicle, is the form of Buddhism prominent in North Asia, including China, Mongolia, Tibet, Korea, and Japan. Arising out of schisms - about both doctrine and monastic rules - within Indian Buddhism in the first century C.E., the Great Vehicle considers itself a more authentic version of the Buddha's teachings) இந்நெறியைப் பின்பற்றியோர் புற ஆற்றலில் இருக்க வேண்டிய நம்பிக்கையின் தேவையை உணர்ந்தனர். உண்மையான பரம் பொருளின் வடிவமே புத்தர் என்றனர். அவர் எடுத்த பிறவிகளின் கதைகளை உருவாக்கினர். உலக மக்களின் உய்விற்காகவே இவ்வித அவதாரங்கள் என்று விளக்கியிருந்தனர்.

ஆன்மாவிற்கும் இவர்கள் புது விளக்கமளித்தனர். (தனிப்பட்ட ஆன்மாக்கள் இல்லை பொதுவான ஆன்மா என்பதாகும்.) மகாயான பௌத்த நூல்கள் சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்டன. இந்தியாவிற்கு வடக்கேயுள்ள நாடுகளான திபெத்து, சீனா, யப்பான், கொரியா போன்ற நாடுகளில் மகாயானம் பரவியதால் அதனை வடபௌத்தம் எனவும் அழைப்பார். இம் மகாயானத்தின் பிரிவுகளாக மாத்தியமிகம் அல்லது சூனியவாதம், யோகாச்சாரம் அல்லது விஞ்ஞானவாதம் என்பன விளங்குகின்றன.

மகாயான பௌத்தமாகிய மாத்தியமிகம் அல்லது சூனியவாதம் அஸ்வகோசரின் புத்தசரிதம் என்ற நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால், முதன்முதலாக மகாயான பௌத்தத்தின் மாத்தியமிகம் என்ற பிரிவு கி.பி 2ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் நாகார்சனனால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது எனலாம். (Nagarjuna was born a "Hindu," which in his time connoted religious allegiance to the Vedas, probably into an upper-caste Brahmin family and probably in the southern Andhra region of India) பௌத்த தத்துவஞானத்தையும், பௌத்த நூலான "தம்மபீடத்தையும்" நன்கு கற்றறிந்த நாகார்சனன் சிறந்த ஒரு பௌத்த தத்துவஞானியாக விளங்கினார். இவரை இரண்டாம் புத்தர் எனவும் அழைப்பர். பல நூல்களையும் அருளிச்செய்தார். அவற்றுள் சில கீழ்வருமாறு.

- ❁ மாத்யமிககாரிகா
- ❁ யுக்திசஷ்டிகா
- ❁ பிரமாண வித்வன்ஸன்
- ❁ உபாய கௌசல்ய
- ❁ விக்ரஹ வியாவாத்தனி

இவற்றில் நான்கு, ஐந்தாம் நூல்கள் சமஸ்கிருத மூலத்தில் கிடைக்கின்றன.

மகாயான பௌத்தத்தின் சூனியவாதம் அல்லது மாத்யமிகம் என்பதன் பொருள், மத்திய பாதை அல்லது நடுவழியாகும். ("Middle Path" may be misunderstood as equivocal. In fact Buddhism is not as such. "Middle" means neutral, upright, and centered. It means to investigate and penetrate the core of life and all things with an upright, unbiased attitude. In order to solve a problem, we should position ourselves on neutral, upright and unbiased ground) மிகத்தீவிரமான இன்பம் தேடும் வாழ்விலோ அல்லது அறவே இன்பங்களைத் துறந்த வாழ்விலோ கருத்தூன்றாமல் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட நன்னெறியில் வாழ்தல் இதன் பொருளாகும்.

சூனியவாதத்தைக் கொள்கையியல் ரீதியாகவும் ஒழுங்கமைத்த நாகர்சனன், புத்தரின் மெய்யியல் அடிப்படைகளை நடுநிலைக்கொள்கையாக மிகவும் தெளிவாகவும், ஆழமாகவும் வெளிப்படுத்தினார். அவர் பதின்மூன்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளபோதும் மூலமாத்யமிககாரிகை என்ற நூல் மிகவும் பிரபல்யமிக்க மெய்யியல் நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. நாகர்சனன் இந்திய மெய்யியல் வரலாற்றிலும், உலக மெய்யியல் வரலாற்றிலும் பிரபல்யமிக்கவராகவும், ஆழமாக விமர்சன மெய்யியலை வெளிப்படுத்தியவராகவும் கருதப்படுகின்றார். சதுஸ்கோடி முறையிலான அளவையியலிலும், இயங்கியலிலும் சூன்யவாதக் கொள்கையை வெளிப்படுத்தினார்.

மேலும் "சூனியவாதத்தைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவன் எல்லா விடயங்களையுமே புரிந்து கொள்ள முடியும். சூனியவாதத்தைத் தெரியாதவன் எதையுமே தெரிந்து கொள்ள முடியாது" சூனியவாதத்தைப் புரிந்து கொள்பவன், புத்தரின் தத்துவங்களைப் புரிந்து கொள்வான். அதைப் புரிந்து கொள்பவன், புத்தரின் நான்கு சிறந்த சத்தியங்களைப் (துக்கம், துக்க உற்பத்தி, துக்க நிவாரணம், துக்க நிவாரணமார்க்கம்) புரிந்து கொள்வான். நான்கு உண்மைகளைப் புரிந்து கொண்ட பிறகு, அவனுடைய கோரிக்கைகள் முடிவுபெற்று, அவர் நிர்வாணத்தையும் அடையக் கூடுமென்று நாகர்சனன் விவரித்து இருக்கிறார். புத்தரின் தத்துவத்தை அறிந்தவன் தர்மத்தையும், தர்மத்தின் காரணத்தையும், தர்மத்தின் பயனையும் அறிவான். அதர்மத்தையும், அதன் காரணத்தையும் அதன் பயனையும், துயரத்தையும், துயரத்தை உண்டாக்கும் விடயங்களையும் அவன் அறிவான். இவற்றை எல்லாம் அறிந்தவன் நல்வழி, தீயவழிகளையும் நன்கறிவான்.

பொதுவாக சூனியம் என்றால் வெறுமை, ஒன்றுமில்லை எனப் பொருள் கொள்வார். ஆனால், மகாயான பௌத்தத்தில் சூனியவாதம் வெறுமை என்ற பொருள் கொண்டு விளங்கவில்லை. இங்கு நடுவழி அல்லது மத்தியபாதை என்ற அர்த்தத்திலே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவற்றினை விளக்கும் போது புத்தரை நோக்கி கடவுள், ஆன்மா, உலகம் என்பன பற்றி பல்வேறு வகையிலான கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அவை,

உலகம் அழிவற்றதா?
 உலகம் அழிவுடையதா?
 உலகம் முடிவுடையதா?
 உலகம் முடிவற்றதா?
 ஜீவனும் உடலும் ஒன்றா?
 ஜீவனும் உடலும் வெவ்வேறா?
 மரணத்திற்குப் பிறகு முத்தி பெறுகின்றார்களா?
 முத்தி பெறவில்லையா?.

போன்ற பலவாகும். இவற்றுக்கு எல்லாம் புத்தர் மௌனத்தினையே சாதித்திருந்தார். இம் மௌனத்திற்குப் பலரும் பலவாறு விளக்கமளிக்கின்றார்கள். இந்நிலையில் தேரவாத பௌத்தர்கள் எதிர்மறையாகவே பொருள் கொள்கிறார்கள். ஆனால், மகாயான பௌத்தர்கள் நேரடியாக உண்மை என்றோ இல்லை என்றோ கூறமுடியாது. இந்நிலையில் நடுவழியைப் பின்பற்றுகிறார்கள். எனவேதான், சூனியம் என்பது ஒன்றுமில்லை என்பது பொருளல்ல. இதனை மேலும் உபநிடத சிந்தனையினூடாக விளக்கும்போது, மகனாகிய சுவேதகேது தனது தந்தையாகிய உத்தாலகரிடம் இப்பரந்துபட்ட உலகம் எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றது எனக் கேட்டபோது, தந்தை பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கிறார்.

“ஆலம் பழமொன்று கொணர்க”
 ஈதோ ஒன்றுளது ஐய
 “அதனைப் போழ்க”
 போழ்த்துவிட்டேன் ஐய
 “யாது காண்கிறனை”
 மிக நுன்னிய வித்துக்கள் ஐய
 “ஒன்றைப் பிளக்க”
 பிளந்துவிட்டேன் ஐய
 “இப்போது யாது காண்கிறனை”
 யாதாமில்லை ஐய
 மைந்த, “உன் கட்புலனுக்குட்படாத அதுவே கருப்பொருள்”
 என்கிறார்.

எனவே, ஒன்றுமில்லாத ஆலம் விதையிலிருந்து பிரமாண்டமான இலைகளையும், கிளைகளையும் கொண்ட ஆலவிருட்சம் எவ்வாறு தோன்றுகின்றதோ அதுபோலவே கண்ணுக்குத் தெரியாத பிரமத்திலிருந்து உலகமும், உயிர்களும் தோற்றம் பெறுகிறது என விடையளித்தார். வித்துக்குள் ஒன்றுமில்லை என்பதற்காக ஆலவிருட்சத்தைப் பொய்யென எடுக்கலாது, அதுபோலவே சூனியமும் ஒன்றுமில்லை என எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. எனவே, சூனியம் என்பது மத்தியபாதை என விளக்கப்படுகிறது.

மேலும் சூனியவாதத்தின் படி, ஒரு பதார்த்தத்தின் தன்மையை நிரூபிப்பதற்கு நான்கு விதமான முறையுண்டு. இது இந்திய அளவையியலில் விளக்கம் பெற்ற சதுஸ்கோடி முறையை ஒத்ததாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது, பதிலீடாகத் தரக்கூடிய நான்கு வியாக்கியாணங்களில் உண்மை பற்றிய ஆய்வு உள்ளடக்கியிருக்குமென இவ்வாத முறையை எடுத்துக்காட்டுவார்.

- i. Is
- ii. Is not
- iii. Both is and is not
- iv. Neither is or is not

(Logical methods – Negative Dialectics Transcends all the conceptual contraction)

இருப்பு, இருப்பின்மை, உடன்பாடு, எதிர்மறை, நிரந்தரத்தன்மை, இன்மைவாதம் போன்ற எல்லா வகையான அதீத எதிர்நிலைப் போக்குகளைத் தாண்டிச் செல்லும் கொள்கையியலாகச் சூனியவாதம் அமைகிறது. சூனியவாதம் அல்லது மாத்தியமிகம் என்பது எண்ணக்கருவிற்கு அப்பாற்பட்ட அறிவு நிலையாகும்.

“Shunniyada essentially means indescribable as it is beyond the conceptacle constructions and beyond the four categories of inilelect (chatus - kodi-vinirmuktha)”

(Chandra Dhas Sharma)

பௌத்த மெய்யியலின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ள கருத்துக்களாக ஆத்மவாதம், உலோகாயுதம், பௌதீகம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். குறிப்பாக, ஆத்மவாதம், உலோகாயுதம் என்பவற்றிற்கான கொள்கையில் நடுநிலையை பௌத்தம் வெளிப்படுத்துகின்றது. பௌத்தம் தோன்றிய காலத்தில் உலோகாயுதம், சமணம், வேத உபநிடத சிந்தனைகள் வளர்ச்சியடைந்திருந்தன. புத்தரின் கருத்துக்கள் இந்திய மெய்யியல் வரலாற்றில் புதிய மாற்றத்தினை அறிமுகப்படுத்தும் சிந்தனையாகவும் இனங்காணப்படுகிறது. புத்தர் ஏற்கனவே இருந்த ஆத்மவாதக் கொள்கைகளுக்கும், உலோகாயுத சிந்தனைகளுக்கும், மாறுபட்ட புதிய மெய்யியல் வளர்ச்சிப் போக்கினை வெளிப்படுத்தினார். இவ்வாறான புத்தரின் கொள்கையினை நாகாரசனன் நடுநிலையாக தமது மெய்யியலில் மிகவும் ஆழமாக வெளிப்படுத்தினார்.

மேலும், எல்லாப் பொருட்களும் தமது உற்பத்தியில், தமது சக்தியைப் பெறுவதற்காக வேறொரு காரணத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றன. புத்தரின் இன்னொரு தத்துவம் அழிவுடமையாகும். எல்லாப் பொருட்களுமே ஒரு வினாடிக்குப் பிறகு அழிந்து விடுகின்றன. (All production are temporary) பின்னர் வேறொரு புதிய பொருள் ஒரு வினாடியில் தோன்றுகின்றன. இந்தப் பொருளுற்பத்திதான் தடங்களுள்ள பிரவாகமாகும். இதுவே “மத்தியவழி” என்று சொல்லப்படுகிறது. புத்தர் ஆன்மாவை ஒப்புக் கொள்பவருமல்ல ஆனால், அதே சமயத்தில் லோகாயுதவாதியுமல்ல, இவ்விரண்டிக்குமிடையேயுள்ள மத்திய வழியைப் பின்பற்றுவவரென்று ஏற்கனவே கூறியுள்ளோம். உற்பத்தியாகி, நிலைத்து, அழியும் எதற்குமே

அதீத சக்தி இருக்க முடியாதென்று நாகார்சனன் கூறினார். வேலை செய்பவனும், வேலையும் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பவை. அதாவது தனியாக நோக்கும்போது, இரண்டில் ஒன்றுக்குமே தனிச்சக்தியில்லை என்பதாகும்.

நாகார்சனனின் எழுத்துக்களான அளவையியல், அறிவாராய்ச்சியியல் என்பனவும் சூனியவாத மெய்யியல் சார்ந்ததாக அமைகின்றது. மாத்தியமிக சூத்திரத்திற்கு அவர் எழுதிய உரை நூலாக கருதப்படும் மாத்தியமிககாரிகை சூனியவாத மெய்யியலில் இயங்கியல் முறையியலான கொள்கையியலை பொருள்கோளியலாக வெளிப்படுத்துகின்றன. உரைமரபுகள் இந்திய மெய்யியலின் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாகின்றது. நாகார்சனனின் மூலமாத்தியமிககாரிகை மீதான பல செல்நெறி உரைகள் தோற்றம் பெற்றன. குறிப்பாக சந்திரகீர்த்தியின் உரை உட்பட பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அதேபோன்று நாகார்சனனின் மூலமாத்தியமிககாரிகை சமகாலத்தில் மேலை நாடுகளிலும், கீழை நாடுகளிலும் ஆழமாக ஆய்வுக்குற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மாத்தியமிக மெய்யியலின் மையக்கருத்தாக சூனியவாதம் என்ற நடுநிலைக் கொள்கையை பேராசிரியர் ரி.ஆர்.வி. மூர்த்தி 'பௌத்தத்தின் மைய மெய்யியல்' (The Central Philosophy of Buddhism) என்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இவர் நாகார்சனனின் பௌத்த மெய்யியலை மேலைத்தேச மெய்யியலாளரான இமானுவெல் காண்ட் இன் மெய்யியலோடு ஒப்பிடுகின்றார். குறிப்பாக, காண்டின் மெய்யியல், மேலைத்தேச மெய்யியல் வரலாற்றில் ஒரு புதிய விமர்சன மெய்யியலை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. மேலும், நாகார்சனனின் இயங்கியல் அறிவின் ஆழமான தளங்களை இனம்காணும் முயற்சியாகவும் காணப்படுகிறது. பொதுவாக இயங்கியல் முறையியல் விமர்சன மெய்யியலின் அடித்தளமாகவும், பொருள்கோளியலின் உட்கருத்தாகவும் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறாக நாகார்சனனின் சூனியவாத மெய்யியலும், இயங்கியலும் இந்திய மரபில் விமர்சன மெய்யியலின் அடிப்படையை விளக்குகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

இராதாகிருஸ்ணன், ச	1970	கீழை மேலைநாடுகளில் மெய்ப்பொருளியல் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாய		இந்திய தத்துவவியலில் நிலைத்திருப்பனவும் அழிந்தனவும், சென்னை புக் ஹவுஸ், சென்னை.
பசாம்.ஏ.எல்	1954	வியத்தகு இந்தியா, சிட்விக்க யாக்சன் கம்பனி, இலண்டன்.
லக்சுமணன்	2005	இந்திய தத்துவஞானம். பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
ஹிரியண்ணா.எம்	1966	இந்திய தத்துவம், தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம், தமிழ்நாடு.
மகாதேவன்.ரி.எம்.பி		இந்து சமயத் தத்துவம், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை.
வரதராஜன்	2003	இந்திய தத்துவ தரிசனம், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை.
ராகுல்சாங்கிருத்யாயன்	2003	பௌத்த தத்துவவியல், நியூசெஞ்சரி பக்கவுஸ், சென்னை.
இமானுவல் இன்பநாதன்	1994	இந்திய மெய்யியல் ஓர் அறிமுகம், தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி, மதுரை.
David Kalupahana	1986	Nagarjuna: The Philosophy of Middle way, State university of New York.

தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையில் காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கங்கள் : தற்போதைய நிலைப்பாடும் எதிர்கால சவால்களும்

CLIMATE CHANGE IMPACTS ON TEA CULTIVATION : CURRENT STATUS AND FUTURE CHALLENGES

V. வசந்தகுமாரி,
உதவி விரிவுரையாளர்,
புவியியற்றுறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

1. அறிமுகம்

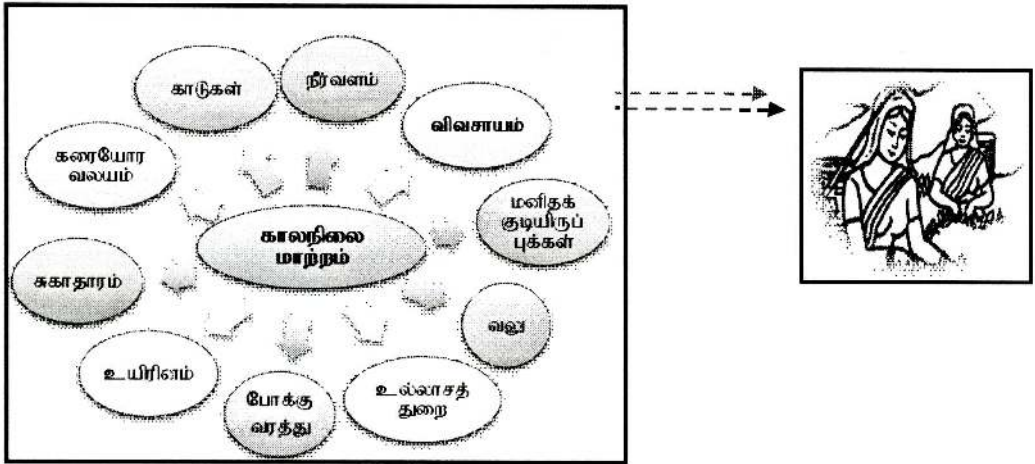
இன்றையக் காலக்கட்டத்தில் உலக நாடுகள் அனைத்தினதும் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளதும், மிகத்தீவிரமாக பொதுவரங்கில் விவாதிக்கப்படும் வரும் முக்கியமானவொரு கருப்பொருளாக காலநிலை மாற்றம் விளங்குகின்றது. இக்காலநிலை மாற்றமானது பல்வேறுபட்ட பரிமாணங்களில் அதன் விளைவுகளை பாரபட்சமின்றி எல்லா இடங்களிலும் பிரதிபலித்து வருகின்றது. காலநிலை மாற்றத்தின் பல்வகைப்பட்ட பிரதிபலிப்புக்களானது, பூமியில் உயிர்களின் நிலைப்பினைக் கேள்விக்குறியாக்கி வருகின்றமை நாளாந்தம் நாம் செவிமடுக்கும் நிகழ்வுகளில் இருந்து தெளிவாகப் புலனாகின்றது. இதனால் உலகளாவிய ரீதியில் காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளும் எதிர்வு கூறல்களும் மட்டுமன்றி அது தொடர்பான பாதுகாப்பு முன்னேற்பாடுகளும் அதிக கரிசனையினை பெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. சர்வதேச ரீதியான முன்னெடுப்புக்களுக்கு புறம்பாக ஒவ்வொரு நாடும் தேசியரீதியிலும் இது தொடர்பான தேடலை அதிகரித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய பின்னணியில், காலநிலை மாற்ற விளைவுகளால் அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்டு வரும் தென்னாசிய பிராந்தியத்தின் அங்கத்துவ நாடான இலங்கையிலும், இது பாரிய சவாலாக எழுந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனைய தென்னாசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, இலங்கையானது குறைவான காலநிலை மாற்ற விளைவுகளையே அனுபவித்து வருகின்றமை எமக்கு ஓரளவு திருப்தியினை அளித்தாலும், அண்மைக்காலமாக பல்வகையான காலநிலை மாற்ற விளைவுகள் இலங்கையை நெருக்கி வருகின்றமை, அது தொடர்பாக ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டிய தேவையினை எமக்கு ஏற்படுத்தாமல் இல்லை. இலங்கையை பொறுத்தவரையில், உயர்வெப்பநிலையின் தாக்கம், மாறுபட்ட படிவுவீழ்ச்சி, தீவிரமான வானிலை நிலைமைகள், வெள்ளப்பெருக்கு, வரட்சி மற்றும் புயல் ஆகியன முக்கியமான காலநிலை மாற்ற விளைவுகளாகக் காணப்படுவதுடன், அவற்றின் தீவிரத்தன்மையும் அதிகரித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. (National Atlas of Sri Lanka, 2007).

விவசாயப் பொருளாதாரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலங்கை போன்றதொரு நாட்டில், காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளானது, சூழல் ரீதியாக மட்டுமன்றி, சமூகப் பொருளாதார ரீதியாகவும் பாரிய நெருக்கடியினை ஏற்படுத்தக்கூடியது. இவ்விளைவுகளால் இலங்கையில் பாதிக்கப்பட்டுவரும் பல்வேறு துறைகளுக்கு மத்தியில் பலவீனமான

நிலையிலேயே விவசாயத்துறை காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக நாட்டின் பொருளாதாரத்தினை நிலையாகப் பேணுவதில் முன்னணி வகிக்கும் தேயிலை, தென்னை, நப்பர் போன்ற பணப்பயிர்களும், நெல் போன்ற வாழ்வாதாரப் பயிர்களும் காலநிலை மாற்றத்தின் அசாதாரண விளைவுகளுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாதனவாகக் காணப்படுகின்றன. இந்நிலையில் இப்பெருந்தோட்டப் பயிர்களுக்கு மத்தியில் மிக நீண்டகாலமாக இலங்கை நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் முதுகெலும்பாக திகழ்ந்துவரும் தேயிலைப் பெருந்தோட்டத்துறையின் மீதான காலநிலை மாற்றத்தின் பாதிப்பானது, நாட்டின் நிலையான சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பாதகமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திவிடக்கூடிய ஒரு விடயமாதலால், அது தொடர்பான தேடலானது இன்றைய காலக்கட்டத்தில் அவசியமாகியுள்ளது.

காலநிலை மாற்றத்தினால் பாதிக்கப்படும் துறைகள்

மூலம் : சுய ஆக்கம், 2011

2. இலங்கையில் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கை

உலகின் தேயிலை உற்பத்தி நாடுகளில் பழைமையான நாடாக விளங்கும் இலங்கையின் தேயிலை, “சிலோன் தேயிலை (Ceylon Tea)” என பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது. இலங்கை, அடிப்படையில் கறுப்புத் தேயிலை உற்பத்தியாளராக விளங்குவதுடன், தற்போது உலகச் சந்தைக்கு அதிகளவான கறுப்புத் தேயிலையை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடாகவும் திகழ்கின்றது. தேயிலைப்பயிருக்கு சாதகமான பல்வேறு காரணிகளுடன், வானிலை நிலைமைகளும் பொருத்தமாக காணப்படுவதனாலேயே, ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேல் உலகின் சிறந்த தேயிலையைக் கொண்டிருக்கும் நாடாக அதன் தனித்துவ தன்மைகளுடன் இலங்கை திகழ்ந்து வருகின்றது. அது மட்டுமன்றி, தேயிலையை ஏற்றுமதி செய்யும் உலக நாடுகளில் இலங்கையானது, இந்தியா, சீனா, கென்யாவுக்கு அடுத்ததாக தற்போது நான்காம் இடத்தினை வகிக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. (Sri Lanka Tea Board, 2010).

இலங்கையில் தேயிலையானது, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கோப்பிப் பெருந்தோட்டங்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியுடனேயே பிரித்தானியரால்

அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு பெருந்தோட்ட அடிப்படையில் வர்த்தக ரீதியாக தேயிலைப்பயிரை வளர்க்கும் முதல் முயற்சியானது 1867 ஆம் ஆண்டு ஜேம்ஸ் டெயிலரினால் (James Taylor) கண்டி மாவட்டத்தில் லூல்கந்தூர எனும் இடத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து அதிகமான நிலங்கள் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டதுடன், அதன் கேள்வியும் அதிகரிக்கத் தொடங்கவே மலையகப் பகுதி மட்டுமன்றி, ஊவா மற்றும் தாழ்நாட்டின் வனப்பகுதிகளுக்கும், ஏனைய நிலங்களுக்கும் தேயிலை நிலங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டன (பெருந்தோட்ட கைத்தொழில் அமைச்சு, 2002). இவ்வாறு அதிகரிக்கத் தொடங்கிய தேயிலையின் கீழான மொத்த நிலப்பரப்பானது, தற்போது 194,000 ஹெக்டேயராக உயர்வடைந்துள்ளது. (Kodithuwakku.S, 2007).

1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தபோது, நாட்டின் முழுப்பொருளாதார அடிப்படையுமே பெருந்தோட்டத்துறையின் மீது மையப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இலங்கையில் தேயிலை உற்பத்தி செய்யப்படும் பரப்பு, உரிமை, உற்பத்தி, ஏற்றுமதி என பலவற்றிலும் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. தேயிலை ஏற்றுமதியானது அதிகரித்துச் செல்லும் போக்கினைக் காட்டினின்றாலும், உற்பத்தியில் பல்வேறு தளம்பல் நிலைகள் ஏற்பட்டுவந்திருக்கின்றன. சிறப்பான முகாமைத்துவத்திற்கான இசைவாக்கம், கூட்டுறவுத் துறையில் சிறந்த விவசாய நடைமுறைகள், தோட்டங்கள் தனியார்மயப்படுத்தலை பின்பற்றுகின்றமை, சிறு உடமையாளர்களின் அதிகரிப்பு, பாரிய பரப்பில் VP¹ தேயிலை வகைகளின் நடுகை போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளினால் நாட்டின் தேயிலை உற்பத்தியில் சில முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்தாலும், தேயிலை ஏற்றுமதியில் இலங்கை பிடித்திருந்த இடத்தினை தற்போது கென்யா பிடித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

(Mohamed M. T. Z. & Zoysa, A K N, 2006). இவ்வாறான பின்னடைவு மற்றும் உற்பத்தி தளம்பலில் பல்வேறுபட்ட காரணிகள் (உயர்வான உற்பத்திச் செலவு, குறைவான உற்பத்தித்திறன், தொழிலாளர் பற்றாக்குறை, புதிய நாடுகளுடனான போட்டி, ஒத்த தேயிலை வகையினை குறைவான விலையில் உற்பத்தி செய்யும் நாடுகள்) செல்வாக்குச் செலுத்தினாலும், இவற்றுக்கு மத்தியில் மிக முக்கியமானவொரு சவாலாக காலநிலை மாற்றம் விளங்குகின்றது.

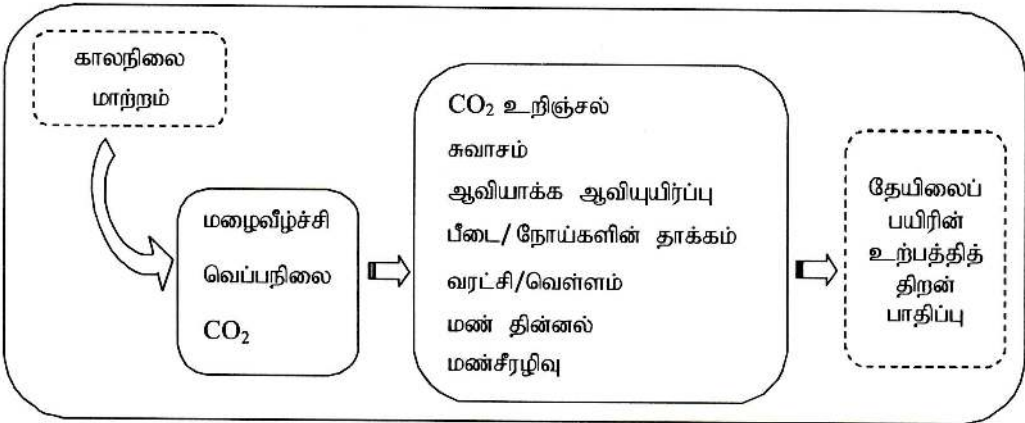
3. தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையும் காலநிலை மாற்றமும்

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், 14 மாவட்டங்களில் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கை இடம்பெறுவதுடன் இங்கு வளரும் தேயிலையானது வேறுபட்ட மூன்று உயர அடிப்படையில் வகைப்படுத்தி நோக்கக்கூடியது. நுவரெலியா மற்றும் பதுளை மாவட்டங்களில் வளரும் தேயிலை (1200m உயரத்திற்கு மேல்) உயர்நிலத்தேயிலை எனவும் தாழ்பிரதேசங்களில் (600m உயரத்திற்கு கீழ்) வளரும் தேயிலை தாழ்நிலத்தேயிலை எனவும் (காலி, மாத்தறை, ரத்தினபுரி, கேகாலை மற்றும் களுத்துறை) மத்திய உயர வலயத்தினுள் (600 – 1200 M க்கும் இடையில்) உள்ளடங்கும் கண்டி மற்றும் மாத்தளை மாவட்டங்களில் வளரும் தேயிலை இடைத்தர நாட்டுத் தேயிலை எனவும் பிரச்சித்தி பெறுகின்றது, (Mohamed, M.T.Z. & Zoysa, A.K.N, 2006). வேறுபட்ட விவசாய சூழலியல் வலயங்களில் மழையை நம்பியவொரு

பயிராக இருப்பதனால், தேயிலை நிலங்களின் உற்பத்தித்திறன் காலநிலை (வானிலை) மற்றும் மண் தன்மையிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. இலங்கையின் வருடாந்த மொத்த மழைவீழ்ச்சி, அதன் பரம்பல், வெப்பநிலை ஆகியனவே தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையில் செல்வாக்கு செலுத்தும் முக்கியமான சூழல் காரணிகளாகும். இவ்வாறான காலநிலைத் தன்மைகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டு காணப்படும் தேயிலைப் பயிரானது காலநிலை மாற்ற விளைவுகளினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருவதுடன், பூகோள வெப்பமாதலின் விளைவாக தேயிலைப் பெருந்தோட்ட விவசாயம் எதிர்காலத்தில் பாரிய விளைவுகளை எதிர்நோக்க வேண்டியேற்படும் எனவும் எதிர்வுகூறப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவின் முக்கிய போக்குகளான வெப்பநிலை உயர்வு, சூழலில் CO² செறிவின் அதிகரிப்பு, தீவிரமான மழைவீழ்ச்சி நிகழ்வுகள் (அதிக மழைவீழ்ச்சி மற்றும் வரட்சி) ஆகியன தேயிலையின் உற்பத்தி மற்றும் தரத்தில் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. இம்மாற்றங்கள் ஒவ்வொரு இடத்தினதும் பௌதீகச் சூழல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப வேறுபடுவதுடன், சில இடங்களில் சாதகமாகவும், சில இடங்களில் பாதகமாகவும் அமைகின்றன. இவற்றுடன் வெள்ளப்பெருக்கு, வரட்சி ஆகியனவும் தேயிலை உற்பத்தியினைப் பாதிக்கும் பிரதான தீவிர நிகழ்வுகளாக விளங்குகின்றன. இவ்விளைவுகள் தேயிலைப் பயிரை பாதிக்கும் வழிகள் கீழ்வரும் உருவில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையில் காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகள்

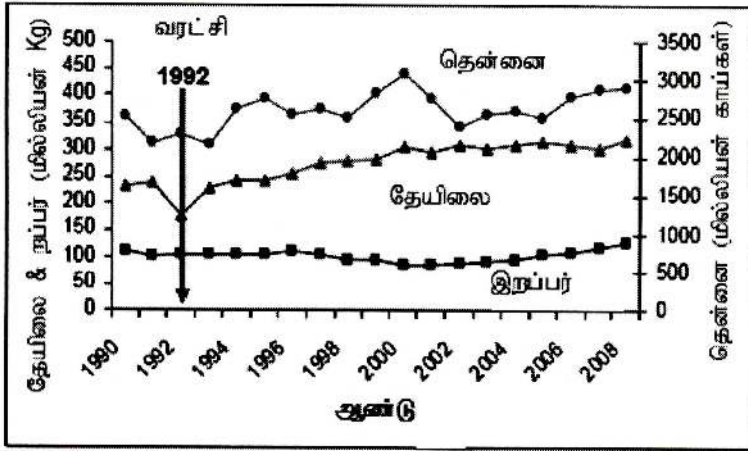
மூலம் : Wijeratne et al, 2009

தேயிலையின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமான காலநிலையினை குறிப்பாக, மழைவீழ்ச்சியினைப் குறிப்பிட்டுக்கூறுவது சற்று கடினமான விடயமாக இருப்பினும், இலங்கையை பொறுத்தவரையில் வருடாந்தம் 2500-3000mm மழைவீழ்ச்சி முன்னோடியானதாக விளங்குகின்றது, (Mohamed M.T.Z. & Zoysa, A.K.N, 2006). தேயிலைக்கு அவசியமாக மழைவீழ்ச்சியினை மதிப்பிடுவதில் பெய்யும் மழையின் தன்மையும் மிகமுக்கியம் பெறுகின்றது. இங்கு வளரும் தேயிலைப் பயிர்களானது முறையே வடகீழ், தென்மேல் ஆகிய இரண்டு மிக நீண்ட பருவமழையை அனுபவிக்கின்றன. மழைவீழ்ச்சியில் ஏற்படும் குறைவானது தேயிலை வளரும் எல்லா பிரதேசங்களிலும் விளைச்சலை குறைவடையச் செய்யும். ஒரு மாதத்திற்கு மழைவீழ்ச்சியானது 100mm இனால்

குறைவடையும்போது, வெவ்வேறு பிரதேசங்களில், தேயிலையின் ha க்கான உற்பத்தித்திறன் ஒரு மாதத்திற்கு 30–80 kg குறையுமென எதிர்வுகூறப்படுகின்றது. வெப்பநிலையினைப் பொறுத்தவரையில், 18–25°C தேயிலைப் பயிருக்கு மிகவும் சாதகமானதாகும். தேயிலைப் பயிருக்கான மிகவும் உயர்வான வெப்பநிலை ஏறத்தாழ 22°C ஆகும். இதைவிட அதிகரிக்கும் போது, அது பயிருக்கு மிக ஆபத்தாக அமையும். தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கைக்கு ஆபத்தான நிலைமையாக 30°C விட கூடிய வெப்பநிலையும், 1200mm யை விட குறைவான மழைவீழ்ச்சியும் விளங்குகின்றது, (Wijeratne et al, 2007). இலங்கையின் தாழ்நாட்டு தேயிலை வளரும் பிரதேசங்கள் வெப்பநிலை மற்றும் மழைவீழ்ச்சியில் ஏற்படும் மாற்றங்களினால் அதிக பாதிப்பினை எதிர்நோக்குகின்றன. இதற்கு உதாரணமாக, 1992 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் ஏற்பட்ட வரட்சியினால் தேயிலை உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட பாரிய வீழ்ச்சியினைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் பெருந்தோட்டப் பயிர்களின் தேசிய உற்பத்தி (1990 - 2008)

மூலம் : Wijeratne et al, 2009

இப்பாதிப்பானது, தேசிய உற்பத்தியில் 50 சதவீதத்திற்கு அதிகமாகப் பெறப்படும் தாழ்நாட்டு தேயிலை வளரும் பிரதேசங்களில் குறிப்பாக இரத்தினபுரி, காலி மற்றும் மாத்தறை மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அமைவிடம் மற்றும் குத்துயரம் இரண்டினையும் கருத்தில் கொண்டு நோக்கும் போது, தேயிலை வளர்ச்சியில் இவையிரண்டிற்கும் முக்கிய பங்களிப்புக் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக, இலங்கையில் மிகவுயரமான பிரதேசத்தில் காணப்படும் மாவட்டங்கள் கென்யாவின் மத்திய மலைநாட்டிற்கு ஒத்ததான வெப்பநிலை வீச்சினைக் கொண்டுள்ளது. இவை குத்துயரத்தில் 450 மீற்றர்களைக் கொண்டுள்ளது. தேயிலை வளரும் பிரதேசங்களின் குத்துயரங்கள் தற்போது நிகழும் வெப்பநிலையின் ஆவியுயிர்ப்பு இழப்புக்களை மாற்றியமைப்பதில் மிக முக்கியமான தாக்கத்தினைக் கொண்டிருக்கின்றன. இக்குத்துயரமானது தேயிலை வளர்ச்சிக்கான வெப்பநிலையினை தீர்மானிப்பதில் முக்கிய தாக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளது. இதன் காரணமாகவே உயர்நாட்டுத் தேயிலை வெப்பநிலை அதிகரிப்பினால் பாரிய பாதிப்பினை எதிர்நோக்காமல் இருக்கின்றது.

சூழலில் CO₂ வின் அதிகரிப்பும் தேயிலைச்செய்கையில் முக்கிய விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. CO₂ வின் தற்போதைய மட்டத்தில் (ஏறத்தாழ 370ppm) இருந்து 600 ppm ஆக அதிகரிப்பதானது தேயிலை விளைச்சலை ஏறத்தாழ 33-37 வீதமாக அதிகரிக்கும் (Wijeratne et al, 2007). காலநிலையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பயிர்மாதிரியினால் காட்டப்படும் 2050 ஆம் ஆண்டுக்கான தேயிலை விளைச்சல் எதிர்வு கூறலானது IU, WM மற்றும் WL ஆகிய பிரதேசங்களில் விளைச்சல் குறைந்து செல்லும் அதேவேளை றுரு பிரதேசத்தில் அதிகரிக்கும் எனக்காட்டுகின்றது. காபனீரொட்சைட்டின் அதிகரிப்பானது தேயிலை விளைச்சலை இங்கு அதிகரிப்பதாக அமைந்தாலும் தாழ் சமவயரக்கோடுகளில் உயர் வெப்பநிலை காரணமாக CO₂ பசளையாக்கலின் தாக்கமானது எதிர்மாறானதாகக் காணப்படும்.

பூகோள காலநிலை மாதிரியும் காலநிலை மாற்றத்தினால் உயர் சமவயரக்கோட்டுப்பகுதிகளில் தேயிலையின் விளைச்சல் அதிகரிப்பதாகவும் மறுபுறம் தாழ் சமவயரக் கோட்டுப்பகுதிகளில் உற்பத்தித்திறன் குறைவடையும் எனவும் எதிர்வுகூறியுள்ளது. எனவே, தாழ் மற்றும் மத்திய உயர் பிரதேசத் தேயிலையே தீவிரமான காலநிலையின் மாற்றத்திற்கு மிகவும் பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலையில் காணப்படுகின்றன என்பது தெளிவாகின்றது. காலநிலை மாற்றத்தினால் ஏற்பட்டுவரும் மற்றும்மொரு மறைமுகமான பிரச்சினையாக (குறிப்பாக உயர் பிரதேசங்களில்) மண்ணரிப்பு மற்றும் மண்சீரழிவு காணப்படுகின்றது. பொதுவாக இலங்கையின் தேயிலை வளரும் மண்ணானது விசேடமாக மத்திய மற்றும் ஊவா பிரதேசங்களில் தின்னலுக்கு உட்பட்டு அகற்றப்பட்டு வருகின்றது (Mohamed M.T.Z. & Zoysa,A.K.N,2006). இதற்கு பிரதான காரணம், இலங்கையில் தேயிலைச் செய்கையில் பின்பற்றப்பட்டுவரும் பழைய முறைமையாகும். விதை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பழைய தேயிலைச்செய்கையில் பயிர்களுக்கிடையிலான இடைவெளி அதிகமாதலால் செறிவான மழைவீழ்ச்சியின் தாக்கமானது நிலத்தினை நேரடியாக பாதிப்பதுடன் இலகுவில் பாதிக்கப்படும் தன்மையினையும் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் வளமான மண் இழக்கப்பட்டு மண்சீரழிவுக்கும் உட்படுகின்றது. அதேபோல் தீவிரமான வானிலை நிலைமைகளின் காரணமாக அதிக ஆவியாக்கம் ஏற்பட்டு மண்ணின் ஈரத்தன்மை இழக்கப்படுவதுடன் இதனூடாக நீண்ட வரட்சி நிலைமைகள் உருவாக ஏதுவாகின்றது. இதன் விளைவாக தேயிலைச் செடிகளின் வளர்ச்சித் தடைப்படுவதுடன் பயிர்கள் இறக்கவும் நேரிடலாம்.

காலநிலை மாற்ற விளைவுகளால் தேயிலையின் சுவை மற்றும் மணம் ஆகியவற்றிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. வித்தியாசமான காலநிலைத் தன்மைகளின் WL:Low country wet zone, WM:Mid country wet zone, WU:Up country wet zone, IU:Up country intermediate zone செல்வாக்கானது பல்வேறு வகையான சுவை, மணம் ஆகியவற்றினை தரத்துடன் ஓத்த தன்மையிலான வகைகளின் உற்பத்திக்கு ஏதுவாக அமைகின்றது. மலையகம் மற்றும் ஊவாப்பகுதிகள் சிலவற்றில் பருவரீதியான தரம் மற்றும் சுவையின் விருத்திக்கு சூழல் காரணிகளே பொறுப்பாக உள்ளன. இந்நிலையில் இவற்றில் ஏற்படும் மாற்றம் தேயிலையின் தரத்தில் உறுதியற்ற நிலமையினையும் ஏற்படுத்த

வாய்ப்புண்டு. இது மாத்திரமன்றி மாறுபடும் வானிலைப் பாங்குகள் தேயிலைப்பயிர்களில் கிருமிகள் மற்றும் நோய் நிகழ்வுகள் ஏற்படவும் ஆதாரமாய் அமைகின்றன. உயர்ச்சமவ்யரக்கோடுகளில் மழையை நம்பிய தேயிலைப் பெருந்தோட்டங்கள் காலநிலை மாற்றத்தின் நன்மையான விளைவுகளையே பெரும்பாலும் அனுபவிக்கின்றன, எனினும் உற்பத்தித்திறனின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் மண்தின்னல் மற்றும் மண்சீரழிவு என்பன இங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. (Wijeratne, M.A., 2009). மாறாக தாழ் சமவ்யரக்கோடுகளில் காணப்படும் தேயிலைப் பயிர்கள் காலநிலை மாற்றத்தினால் தீவிரமாக பாதிக்கப்படக்கூடியன (ibid). இவற்றை தொகுத்து நோக்கும் போது, இலங்கையில் காலநிலை மாற்றத்தின் போக்கானது தேயிலைப் பயிரின் உற்பத்தித்திறனை பலவழிகளில் பாதிக்கக்கூடியது என்பது தெளிவாகின்றது.

1. காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளும், அவற்றுக்கான பரிந்துரைகளும்

காலநிலை மாற்றம் தேயிலைப்பயிரில் ஏற்படுத்தும் விளைவானது, தற்காலத்தில் மட்டுமன்றி எதிர்காலத்திலும் பாரிய நெருக்கடிகளை பெருந்தோட்டத் துறையில் மாத்திரமன்றி சர்வதேச, தேசிய ரீதியிலும் ஏற்படுத்தும். நாட்டில் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக ஏறத்தாழ ஒரு மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தேயிலைக் கைத்தொழில் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய வர்த்தகத் துறையில் தொழில்புரிகின்றமையே இதற்குப் பிரதான காரணமாகும், (Kodithuwakku et al, 2007). இந்நிலையில் தேயிலைத்துறையில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியானது, பெருந்தோட்டப் பயிர்களை நம்பிவாழும் பல மில்லியன் மக்களையும் நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாக்குவதுடன் மாற்று வழிகளின்றி இம்மக்கள் தமது வாழ்வாதாரத்தினை இழக்கவும் நேரிடும். அத்துடன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் தேயிலையின் பங்களிப்பு வீழ்ச்சியடைவதுடன் வருவாயிலும் பாதிப்பு ஏற்பட்டு, அதிகளவிலான அந்நியச்செலாவணியை இழக்கநேரிடும். எனவே இந்நிலைமைகள் தீவிரமாவதற்கு முன்னர் அதற்கான முன்னேற்பாடுகள் அவசியமாகியுள்ளன.

குறிப்பாக, இச்செய்கையில் ஈடுநிலைமைகளுக்கு பொருந்தும் வகையில் பொருத்தமான தொழில்நுட்பங்களுக்கு இசைவாக்கமடைய வேண்டியது அவசியமாகும். சிறப்பான விவசாய நடைமுறைகளை பின்பற்றுவதனுடாக தீவிரமான காலநிலைத் தன்மைகளின் பாதிப்பினைக் குறைக்கமுடியும். பயிர்முகாமைத்துவம், மண் முகாமைத்துவம், சூழல் விருத்தியும் இன்றியமையாத தேவையாகக் காணப்படுகின்றது. இதன் பொருட்டு முன்னெடுக்கக் கூடிய சில முக்கிய முன்னெடுப்புக்கள் பின்வருமாறு, படுபவர்கள் தீவிரமானநிலையினை குறைப்பதற்கு பொருத்தமான இசைவாக்க நடைமுறைகளை அமுலாக்குவதில் அதிகக் கவனத்தினை செலுத்த வேண்டும். இலங்கையில் தேயிலை உற்பத்தியில் சிறு உடமையாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவருவதனால், சிறு உடமையாளர்கள் அவர்களது உள்ளூர் சூழல்

☛ **சிறந்த முறையிலான பயிர்த்தெரிவு:** புதிதாக தேயிலைப்பயிரை நடும்போது அல்லது மீள்நடுகை செய்யும்போது மிகவும் பொருத்தமான நிலத்தெரிவு, வரட்சி மற்றும் வெப்பத்தினை தாங்கக்கூடிய பயிர்த்தெரிவு, பயிர்ப்பல்வகைமையினைப் பேணுதல்.

☛ **வெப்பத்தினை தாங்கக் கூடிய பயிர்கள் :** குறிப்பாக தாழ்நாட்டுப்பகுதிகளில் வரட்சி மற்றும் வெப்பத்தினை தாங்கக்கூடிய பயிர்களை நடுத்தல், வெட்டுமரப் பெருந்தோட்டங்கள், பசளையைத்தரும் வகையில் ஓரநிலங்களைப் பல்வகைப்படுத்தல், ஊடுபயிர்முறைமை

☛ **மண்வளம் பேணலும் ஈரப்பாதுகாப்பு :** சேதனப் பதார்த்தங்களை சேர்ப்பதன் ஊடாக மண்ணின் பௌதீக, இரசாயன மற்றும் உயிரியல் தன்மைகள் விருத்திசெய்தல், பௌதீக முறைகள் மற்றும் விவசாயப் பொருளியல் நடைமுறைகள், ஈரத்தன்மை பேணும் இயலுமை விருத்தி செய்தல், சேதனக்காபன் மட்டங்களை விருத்திசெய்தல், சாய்வுநில விவசாயத் தொழில்நுட்பத்தினைப் (SALT) பயன்படுத்தல்.

☛ **நீர்ப்பாசனம்:** வரட்சி மற்றும் நீர்ப்பற்றாக்குறையைத் தடுப்பதற்காக மழைநீர் சேகரிக்கும் நுட்பங்கள், உலர்பருவத்தின் போது நீர்ப்பாசனம் ஆகியவற்றினை நடைமுறைப்படுத்தல்.

☛ **நிழல்மரங்கள் வளர்த்தலும் முகாமைத்துவம் செய்தலும் :** பரிந்துரைக்கப்பட்ட உயரமான மற்றும் நடுத்தர நிழல் மரங்களை வளர்த்தல் மற்றும் வானிலை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப நிழல் மரங்களை முகாமைத்துவம் செய்தல். (சாதகமான நுண்காலநிலைத் தன்மை, வேகமான காற்றிலிருந்து பாதுகாப்பு, சேதனப்பதார்த்தங்கள், மண்தின்னலைக் குறைத்தல்)

இத்தகைய சிறப்பான இசைவாக்க நடைமுறைகளை திறம்பட முன்னெடுத்துச் செல்வதுடன் தேயிலைப் பெருந்தோட்டத்துறையுடன் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக தொடர்புபட்டிருக்கும் அனைவருக்கும் இதுதொடர்பான (காலநிலை மாற்றத்தின் பரிமாணம், தேயிலைத்துறையின் மீதான தாக்கம், விளைவுகள் மற்றும் பாதுகாப்பு நடைமுறைகள்) விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும். இப்பின்னணியில் நாட்டின் சமூகப் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் அடிப்படையான தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையினை காலநிலை மாற்ற விளைவுகளிலிருந்து பாதுகாத்து அதன் நிலைத்திருக்கும் தன்மையினை உறுதிப்படுத்தினால் மாத்திரமே “சிலோன் தேயிலை” என சர்வதேசம் முழுதும் சிறப்புப் பெறும் இலங்கைத் தேயிலையை தொடர்ச்சியாக அதேநிலையில் பேணமுடியும்.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

Ministry of Plantation Industries, (2002), *Plantation Sector Statistical Book*, Planning Unit, Ministry of Plantation Industries, Colombo.

Seo, S. N.; Mendelsohn, R.; Munasinghe, M. 2005. '*Climate Change and Agriculture in Sri Lanka: A Ricardian Valuation*'. Environment and Development Economics 10: 581-596.

Wijerathna, M.A., Anandacoomaraswamy, A., Amaratunga, M.K.S.L.D., Ratnasiri, J., Basnayake, B.R.S.B., and Kalra, N. (2007). *Assessment of impact of climate a change on productivity of tea (Camellia sinensis L.) plantations in Sri Lanka*. Journal of National Science Foundation Sri Lanka.

Wijeratne, M. A., Amarathunga, M.K.S.L.D and Anandacumaraswamy,A., 2009, "*Effects of Climate Change on Tea Production in Sri Lanka and Adaptation Measures*" 1st National Conference, Kandy, Sri Lanka.

Ziyad Mohamed, M. T. and Zoysa, A. K. N. (2006). *Current Status & Future Research Focus of Tea in Sri Lanka*, Tea Research Institute of Sri Lanka.

Akiko Yamane., 2003, *Rethinking Vulnerability to Climate Change in Sri Lanka*, 9th International conference on Sri Lanka Studies, Matara, Sri Lanka.

இலங்கை மற்றும் தென்னிந்திய பௌத்த மத்திய நிலையங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகள்

ஜே.எம். ரிழ்வான்,
உதவி விரிவுரையாளர்,
வரலாற்றுத் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கையின் பெரும்பான்மை சமூகத்தவர்களான சிங்களவர்களுக்கும் சிறுபான்மை சமூகத்தவர்களான தமிழர்களுக்கும் இடையில் ஆரம்ப காலம் தொடர்பு அரசியல், பொருளாதாரம், சமூக மற்றும் கலாசார ரீதியிலான உறவுகள் காணப்பட்டுள்ளன என்பதைச் சமகால இலக்கிய மற்றும் தொல்பொருள் சான்றுகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் இடையில் பல்வேறுபட்ட முரண்பாடுகள் காணப்பட்டதோடு சில சந்தர்ப்பங்களில் இருபாலாருக்கும் இடையில் நெருங்கிய உறவுகளும் காணப்பட்டுள்ளன. தென்னிந்தியப் பகுதிகளில் சேரர், சோழர், பாண்டியர், மற்றும் பல்லவர் போன்ற தமிழ் இனங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட போர்களின் போது சிங்களவர்கள் அதில் ஒரு சாராருக்கு உதவி செய்திருப்பதையும், இலங்கையில் பல்வேறு பட்ட அரச வம்சங்களுக்கிடையில் ஏற்படுகின்ற போர்களின் போது, தமிழர்கள் அவற்றில் ஒரு வம்சத்திற்கு உதவியாக இருந்திருப்பதையும் காணலாம்.

இவ்வாறாக அரசியல் ரீதியிலான தொடர்புகள் மட்டுமல்லாமல், சமய ரீதியாகவும் ஆரம்பம் முதல் இன்று வரை நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. அரசியல் ரீதியிலான விடயங்கள் தொடர்பில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டமையினால், அது தொடர்பான பல்வேறுபட்ட தகவல்கள் அதிகம் கிடைக்கின்றன. ஆனால், ஏனைய துறைகள் தொடர்பாக கிடைக்கக் கூடிய தகவல்கள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. என்றாலும் ஏனைய சான்றுகளின் அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது, பௌத்த சமயத்திற்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்பட்டுள்ளன.

என்றாலும் இவ்வாறாக ஏற்பட்டிருந்த பல்வேறுபட்ட உறவுகள் பற்றிய தகவல்களை அதிகம் குறிப்பிடாமல், இருபாலாருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட போர்கள் பற்றி மட்டுமே அதிகம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, வட இந்தியப் பகுதியில் பௌத்த சமயம் நலிவடைந்து செல்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் அதனைத் தவிர்ப்பதற்கு இலங்கைத் தீவின் சங்கத்தாரும் தமிழ் தேசத்தின் சங்கத்தாரும் பல்வேறுபட்ட முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இவ்வாறாக இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருந்த சமய ரீதியிலான உறவுகளின் தன்மை மற்றும் இரு நாடுகளின் பௌத்த மத்திய நிலையங்களுக்கிடையிலான உறவுகளின் நிலை என்பவை தொடர்பில் ஆழமான அறிவை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியது வரலாற்றாய்வாளர்களின் பிரதான கடமையாகும்.

கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் அசோகனின் தர்ம மஹா யாத்திரிகர்கள் கொள்கையின் பிரதி பலனாக இலங்கை மற்றும் தென்னிந்தியப் பகுதிக்கு பௌத்த சமயம் சென்றது எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதன் மூலம் பௌத்த சமயத்தோடு இணைந்த ஒரு அரசியல், பொருளாதார, சமூக அமைப்பு முறையொன்றும் தோற்றம் பெற்றது. இதில் மிகவும் முக்கியமான அல்லது பிரதான நிறுவனமாக சங்கத்தாரின் நிறுவனத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

இச்சங்கச் சமூகமானது இலங்கைச் சமூகத்திற்குப் பாரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியளவிற்கு வலிமை கொண்டதாக விளங்கியது. இவ்வாறாக இலங்கையில் பிரதான சமூக அமைப்பாக இச்சங்கத்தாரின் அமைப்பு முன்னணிக்கு வருவதோடு இதன் விளைவாக விசாலமான பௌத்த சங்கத்தாரின் நிறுவனங்கள் வளர்ச்சியுற்றதோடு இவ்வாறான சங்கத்தாரின் நிறுவனங்கள் ஏனைய பௌத்த நாடுகளுடன் இடைத் தொடர்பை வைத்துக் கொண்டமைக்கான வரலாற்றுச் சான்றுகளும் கிடைக்கின்றன. இவ்வாறான இடைத் தொடர்புகளை வைத்திருந்த நாடுகளில் இந்தியாவிற்குப் பிரதான இடம் வழங்கப்படுகின்றது. இது தொடர்பாக பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

Buddhism in Tamil Nadu Buddhism began to make an impact on Tamil Nadu only in 4th century AD, Buddhism flourished in Tamil Nadu in two phases: (a) The early years of Pallava rule (400-650 AD) (b) The Chola period (mid 9th to early 14th century AD). During the Pallava period, Tamil Nadu boasted of "outstanding" Buddhist monks who had made "remarkable" contributions to Buddhist thought and learning

“As the religion of the elite, Buddhism contributed tremendously to Tamil Nadu's art, literature and culture. This was so even when the Tamil Nadu kings, namely, the Pallavas, Cholas, Cheras, and Pandyas, were Hindus. Contrary to the general impression, the non-Buddhist Tamil kings patronized Buddhism”

மேலும், இலங்கையின் மஹா விஹாரை, அபயகிரி, ஜேதவனராமய போன்ற பௌத்த மத்திய நிலையங்களுக்கும், இந்தியாவின் பிரதான பௌத்த மத்திய நிலையங்களான அமராவதி, நாகர்ஜூன கொண்ட போன்ற பௌத்த மத்திய நிலையங்களுக்கும் இடையில் தொடர்புகள் காணப்பட்டுள்ளன என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. இது பற்றி பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது, இலங்கையில் சங்க பேதம் ஏற்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில் தென்னிந்தியப் பகுதியில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்த ஒரு சங்கத்தாரால் அது தீர்த்து வைக்கப்பட்டது என்கின்றார். “The arrival of the disciples of the South Indian monk, Dhammaruchi, from Pallavarama (probably Andhra Pradesh), made a great deal of difference to the Abhayagiri Vihara”

இலங்கை மற்றும் தென்னிந்திய சங்கத்தார்களுக்கிடையில் முதன் முதலில் வலகம்பா மன்னன் காலத்தில் தொடர்புகள் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைப் பல்வேறுபட்ட சான்றுகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். இக்காலப்பகுதியில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட ஒரு வகையான வரட்சியின் காரணமாக இலங்கையின் சங்கத்தார் தென்னிந்தியாவின் ஆந்திர பிரதேசத்திற்குச் சென்றுள்ளார்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதேபோல் இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பௌத்த சங்க பேதத்தின் காரணமாக முதன் முதலாக பௌத்த சங்கத்தாருக்கிடையில் மஹா விஹாரையைச் சார்ந்தவர்கள், அபயகிரியைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற இரு பிரிவுகள் தோற்றம் பெற்றன. பிற்காலத்தில் இப்பிரிவு இன்னும் தீவிரம் அடைந்து தேரவாதம் மற்றும் மஹாயானம் என்ற இரு பிரதான நிகாயங்கள் தோற்றம் பெற அடிப்படைக் காரணியாகியது. மஹாயான

கருத்துக்களின் பரம்பலினால் இக்காலத்தில் வரட்சியின் காரணமாக ஆந்திரப் பகுதிக்குச் சென்றவர்கள் மீண்டும் இலங்கைக்குத் திரும்பிய போது அச் சங்கத்தாரின் செயற்பாடுகள் மிகுந்த மாறுதலுக்குப்பட்டுக் காணப்பட்டன. அக்காலப் பகுதியில் இலங்கைச் சங்கத்தார் ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்குச் சென்றிருந்தார்கள் அங்கு அக்காலத்தில் பிரசித்தமான பௌத்த மத்திய நிலையமாக காணப்பட்டது நாகர்ஜூன கொண்ட என்ற மத்திய நிலையமாகும். எனவே, அவர்கள் அந்த மத்திய நிலையத்தோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம் என்றெண்ணலாம். அது தேரவாத, மஹாயான என்ற இரு பிரிவினரையும் ஆதரித்துச் செல்லும் ஒரு நிறுவனமாகும்.

ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல, நாகர்ஜூன கொண்ட என்ற பௌத்த மத்திய நிலையமானது தேரவாத மற்றும் மஹாயான பௌத்த மத்திய நிலையமாக மட்டுமல்லாமல், மிகப்பிரபல்யம் வாய்ந்த கல்விக் கூடமாகவும் காணப்பட்டது. இலங்கையின் பௌத்த சங்கத்தாரும் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காக அங்கு சென்றமைக்கான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. நாகர்ஜூன் சாசனக் குறிப்பிற்கமைய "வீர புருச தத்தன்" என்ற மன்னனின் 6 ஆம் ஆட்சிக் காலப்பகுதியில் போதிதிரி என்ற சிங்கள உபாசிகை என்பவள் அங்கு வருகை தந்து சங்கத்தார்களுக்காக விகாரை ஒன்றை நிர்மாணித்தாள் எனப்படுகின்றது. இலங்கையில் இருந்து அங்கு சென்ற சங்கத்தார்களுக்காக இவ்வாறான ஒரு விகாரை நிர்மாணிக்கப்பட்டது என எண்ணக் கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறான ஒரு சம்பவத்தை ஹியுங்சாங் அவர்களும் முன்வைக்கின்றார்.

There is mention about the presence of wandering monks from "Irrattativu" (Island of Gems or Sri Lanka) in Vanchi, which was the capital of the Chera kings of Deep South Tamil Nadu and Kerala. The Chinese traveler, Tsuan-Tsang, wrote that there were around 300 Sri Lankan monks in the monastery at the southern sector of Kanchipuram.

இது மட்டுமல்லாமல், நாகர்ஜூன கொண்ட பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளின் போது 43 ஆம் இலக்க அகழ்வுக்கான இடத்தைச் சூழ தர்ம கிரி சிங்கள விகாரை என்ற நாமம் இடப்பட்டதில் இருந்து தெளிவாவது இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் பௌத்த சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறுபட்ட தொடர்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதாகும். அந்த சிங்களக் விகாரையில் தங்கியிருந்த சங்கத்தார் இலங்கையில் இருந்து அங்கு கல்வியின் நோக்கமாகச் சென்றவர்கள் என்றெண்ணக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது. இதற்கமைய தெளிவாவது, இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் பௌத்த சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வகையான தொடர்பு காணப்படுள்ளது என்பதாகும். இதனைப் பின்வரும் கூற்றில் இருந்து தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

It was associated with the famous Tamil monk-scholar Buddhadutta (5th century AD). Hailing from Uraiyur in Tamil Nadu, Buddhadutta was ordained at the Maha Vihara in Anuradhapura. He later became a great exponent of Theravada Buddhism and the Pali language in Tamil Nadu

இதேபோல் இலங்கையில் உள்ள பௌத்த விகாரைகளில் காணப்படுகின்ற சிற்பக் கலைகள் தொடர்பில் அவதானத்தை செலுத்துகின்ற போதும், குறிப்பாக, அபய கிரி மற்றும் தூபா ராம போன்ற விகாரைகளில் காணப்படுகின்ற காவற் கல் சிற்பங்களில் காணப்படுகின்ற நிர்மாண அமைப்பு முறைக்கும் நாகர்ஜூனவில் காணப்படுகின்ற சிற்பங்களுக்கும் இடையில் ஒரு வகையான ஒற்றுமைத் தன்மைக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான ஒற்றுமைத் தன்மை காணப்படுவதில் இருந்து எமக்கு விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பது, இவ்விரண்டு நிலயங்களுக்கும் இடையில் தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன என்பதேயாகும். இதிலிருந்து இலங்கையின் பௌத்த மத்திய நிலையங்களுக்கும் நாகர்ஜூன கொண்ட என்ற இந்திய பௌத்த மத்திய நிலையத்துக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்பட்டுள்ளது என்பதை தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தவகையில், இலங்கையில் பௌத்த மத்திய நிலயங்களோடு உறவுகளை வைத்திருந்த மற்றைய தென்னிந்திய பௌத்த மத்திய நிலையமாக அமராவதியைக் குறிப்பிடலாம். இதுவும் கல்வியை மையமாகக் கொண்டு ஏற்பட்ட தொடர்பாகும். அமராவதியில் கல்வி கற்பதற்காகச் சென்ற இலங்கைச் சங்கத்தார்களுக்காக அங்கு பல்வேறுபட்ட வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், சிற்பக் கலைகளில் காணப்படுகின்ற ஒற்றுமைத் தன்மையை பார்க்கின்ற போதும் இவ்விரு பகுதியினருக்கும் இடையில் நெருங்கிய உறவுகள் காணப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. ஏனெனில், அதிகமான பௌத்த சிலைகளின் அமைப்பு முறையிலும் இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் பல்வேறுபட்ட ஒற்றுமைத் தன்மைகள் காணப்படுகின்றன.

இதேபோல் இவ்விரு பௌத்த மத்தியஸ்தானங்கள் தவிர்ந்த இன்னும் பல பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற பௌத்த மத்திய நிலையங்களுக்கிடையில் தொடர்புகள் காணப்படுவதை பல்வேறுபட்ட சான்றாதாரங்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக, காஞ்சிப்பூர் மற்றும் தென்னிந்தியாவின் காவேரி நதிக்கரைப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற பௌத்த மத்திய நிலையங்களுக்கும் இடையில் தொடர்புகள் காணப்பட்டுள்ளன என்பதை ஹியூங் சாங்கின் குறிப்பில் இருந்து அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. கி.பி 641 ஆம் ஆண்டு சாஞ்சி புர பொளத்த மத்திய நிலையத்திற்குச் சென்றதாகவும் அங்கு அது வரையில் பௌத்த மத்திய நிலையங்கள் நூற்றுக் கணக்கில் காணப்பட்டதாகவும், அந்த நிலையங்களில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சங்கத்தார் வாழ்ந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். இதேபோல் தமிழ் நாடு, இலங்கைச் சங்கத்தார்களுக்கு பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் உதவிகளை செய்துள்ளமையையும் காணலாம் இதில் ஒரு சந்தர்ப்பம் தான் கலிங்கனின் படையெடுப்பின் போது அதிகமான சங்கத்தார் தமிழ் நாட்டிற்கு இடம்பெயர்ந்த வேளை தமிழ் நாடு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பளித்தது. சிறிது காலத்தின் பின் அவர்களை மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு மீண்டும் வரவழைத்தான் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வாறான நெருங்கிய உறவுகள் தமிழ் நாட்டிற்கும் இலங்கை பௌத்த சமயத்திற்கும் இடையில் காணப்பட்டுள்ளது. இதனை பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்கள்.

“Tamil Nadu gave shelter to fleeing Lankan monks when Magha of Kalinga persecuted Buddhists during his rule in Sri Lanka in the early 13th century, monks

from the island fled to Tamil Nadu". Parakramabahu III (1232-1235 AD) brought the Buddhist refugees back, after having established peace in Sri Lanka. He had set up a kingdom in South Western Sri Lanka.

இக்குறிப்பில் இருந்து காஞ்சிபுரத்தில் பௌத்த மத்திய நிலையம் ஒன்று இருந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக, பௌத்த சமயத்தைப் பற்றி கற்றுக் கொள்வதற்காகவும், பௌத்த நூல்களை பாளி மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதற்காகவும் இலங்கைக்கு வருகை தந்த சங்கத்தாரில் புத்த கோச என்ற தேரருக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது. கி.பி 5 ஆம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் இலங்கைக்கு வருகை தந்த அவர், இலங்கையின் அபயகிரி விகாரைக்குச் சென்றார். வட இந்தியரான புத்த கோச தேரருடன் இலங்கையின் சங்கத்தாருள் ஒருவரான ஜோதிபால என்பவரும் ஒன்றிணைந்து மனோரத பூனி என்ற நூலை உருவாக்குவதற்காகக் காஞ்சிபுரத்தில் பௌத்த நிலையம் ஒன்றில் தங்கி இருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதன் மூலம் தெளிவாவது என்னவெனில் தென்னிந்திய பௌத்த சமயத்தின் இருப்புக்காக இலங்கையின் பௌத்த சமயமும் இலங்கையின் பௌத்த நிலையங்களும் பாரிய பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது. இதேபோல் இலங்கையின் பௌத்த சமய சங்கத்தாரின் உதவிக்காக காஞ்சிபுரத்தின் சங்கத்தார் உதவியுள்ளார்கள் என்பதை நிகாய சங்கரய என்ற நூலில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

King Parakramabahu II (1236-1271 AD) invited leading monks like Dhammakitti from the Chola country "to render assistance in re-establishing the community of monks on a formal basis." The Mahawamsa lauds Dhammakitti as being "radiant in the glory of moral discipline."

இவ்வாறாக ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே பௌத்த நாடு என்ற வகையில் இலங்கைக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது. இலங்கையானது பௌத்த நாடு என்ற ரீதியில் கடந்த காலத்தில் இருந்து ஏனைய நாடுகளுடன் நெருங்கிய உறவுகளை வைத்துக் கொண்டது. குறிப்பாக, இலங்கை பௌத்த கலாசாரத்துடன் தொடர்புடைய நாடுகளுடன் அதிக தொடர்பை பண்டைய காலத்தில் இருந்தே வைத்துக் கொண்டு வருகின்றது. இவ்வாறாக வெளிநாட்டு தொடர்புகளை வைத்துக் கொண்ட ஒரு நாடாக, திராவிடர்கள் வாழ்ந்த நாடான தென்னிந்தியா திகழ்கின்றது. இவ்வாறாக இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான பௌத்த சமய கலாசாரத்தின் தொடர்புகள் உண்மையாகவே தற்காலத்திற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகக் காணப்படுகின்றது.

இலங்கைக்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் இடையில் கடந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற அரசியல் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக குறிப்பிடத்தக்களவில் வரலாற்றுத் தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. இதேபோல் பௌத்த சமயத்திற்கும் தென்னிந்தியப் பகுதிக்கும் இடையில் காணப்படுகின்ற உறவுகளும் அதே முறையில் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன. பௌத்த சமயத்தை அறிமுகப்படுத்துவதில் பௌத்த மத்திய நிலையங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட

உறவானது இரு நாடுகளிலும் பௌத்த சமயத்தின் இருப்புக்கும் அதன் பரம்பலுக்கும் அதிகம் உதவியுள்ளது. ஒரு நாட்டின் பௌத்த சமயத்திற்குப் பாதிப்பு ஏற்படுகின்ற சமயங்களில் ஒரு நாடு மற்றைய நாட்டுக்கு எல்லா நிலைகளிலும் அதற்குப் பாதுகாவலனாகவும், உதவியாளனாகவும் இருந்திருப்பதை வரலாற்று மூலாதாரங்களில் இருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வாறான உறவுகளினால் ஒருசில பாதகமான விளைவுகள் ஏற்பட்டாலும், அதன் மூலம் ஏற்பட்ட அனுகூலங்கள் அதிகமாகும். எனவே, தற்காலத்தில் இனரீதியிலான பிரிவுகளைக் காட்டிப் பிரிந்து போகக் கூடிய சமூக நிறுவனங்களுக்கு ஆரம்ப கால உறவுகள் சிறந்த ஒரு முன்மாதிரியாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

Ashok Kumar Anand, "*Buddhism in India*", Gayan Books, 1996.

Akira Hirakawa, Paul Groner, *A History of Indian Buddhism: From Sakyamuni to Early Mahayan*, Motilal Banarsidass Publ, 1996.

Dhammika, S. *The Edicts of King Ashoka*, Kandy, Sri Lanka: Buddhist Publication Society, 1993.

Pathmanathan, S. *Budhism in Sri Lanka and India Interaction among monastic Centers*, Chennai- Sri Lanka Diputy High Commissioner, 2006.

Peter Harvey, *An Introduction to Buddhism*, Cambridge University Press, 1990.

Thapar, Romila. . *Asoka and the Decline of the Mauryas*, Oxford University Press, 1960.

அரசியலும் பொதுத்துறை நிருவாகமும்

(Politics and Public Administration)

இரா. ரமேஸ்,
உதவி விரிவுரையாளர்,
அரசறிவியல் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

1. அறிமுகம்

பொது நிர்வாகம் என்பதனை அரசாங்கத்தின் கொள்கை அமுலாக்கப் பகுதி எனச் சுருக்கமாக குறிப்பிடலாம். சிவில் சமூகத்தை மேம்படுத்துவதன் மூலம் பொது மக்கள் நலனை அடைதல், சிறப்பான ஒரு சந்தை முறையொன்றினை ஏற்படுத்தல், வினைத்திறன் மிக்க, வகைப்பொருப்புமிக்க பொதுச் சேவையினை வழங்குதல் ஆகியன இதன் குறிக்கோளாகும். பொது நிர்வாகம் பொதுத்துறையில் பணிபுரியும் சிவில் சேவையாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பொது நிர்வாகிகள் புள்ளிவிபரங்களை சேகரித்தல், வரவு செலவுத் திட்டங்களைக் கண்காணித்தல், சட்ட ஒழுங்கைப் பேணுதல், பொது மக்களின் குறைகளை அறிந்து பணி செய்தல், சட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் உருவாக்குதல் போன்ற பல பணிகளை மேற்கொள்கின்றனர். இவர்கள் பொது மக்களுக்குப் பணி செய்யும் “முன்னிலை அதிகாரிகள்” “அரசாங்கத்தின் செயற்பாட்டு கரம்” எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

பொது நிர்வாகம் இன்று ஒரு முக்கியமானதொரு கல்வித் துறையாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இது ஒப்பீட்டளவில் புதியதொரு கற்கை நெறியாகும். குறிப்பாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே தோற்றம் பெற்றது. இக்கற்கை நெறியானது அரசறிவியல், பொருளியல், சமூகவியல், நிர்வாகச் சட்டம் மற்றும் முகாமைத்துவம் ஆகிய கற்கை நெறிகளுடன் தொடர்புடையதாகும். இலாப நோக்கற்ற மற்றும் வரியற்ற தளத்தில் சேவை வழங்குதல், பொதுச்சேவை வழங்கலில் சமத்துவம், நீதி, பாதுகாப்பு, செயற்திறன், விளைத்திறன் ஆகிய சனநாயக பெறுமானங்களுடன் பொதுநிர்வாகம் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுநிர்வாகம் ஒரு கற்கை நெறியாகத் தோற்றம் பெறுவதற்கு ஆரம்ப கருத்தாவாக அமைந்தவர் அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் வூட்ரோ வில்சன் (Woodrow Wilson) ஆவார்.

2. அரசியலும் பொது நிர்வாகமும்

அரசியலுக்கும் பொதுத் துறை நிருவாகத்துக்குமிடையில் எவ்வாறான தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்பது நீண்ட காலமாக இடம்பெற்று வரும் ஒரு கருத்தாடலாகும். இது பற்றி பல வாதப் பிரதிவாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. பொதுத் துறை நிருவாகம் அரசியலிலிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு சாராரும், இவை இரண்டுக்குமிடையிலான தொடர்பு தவிர்க்க முடியாததொன்று எனப் பிறிதொரு சாராரும் கூறுகின்றனர். வேறுவகையில் கூறின், நிர்வாகமும் அரசியலும் இணைந்து காணப்படுமாயின் பொது நிர்வாகம் அரசியல் மயப்படும் என ஒரு சாராரும், நிர்வாகமும் அரசியலும் தனித்தியங்குமாயின் நிர்வாகத்தில் சுயாதீனத்தன்மை மற்றும் நடுநிலைமை காணப்படும் எனப் பிறிதொரு சாராரும் வாதிடுகின்றனர்.

நிருவாகத்தையும் பிரிக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினை கடந்த நூற்றாண்டு பூராகவும் அமெரிக்க அரசாங்கத்திலும் நிருவாகத்திலும் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருந்து வந்துள்ளது. அரசியலில் இருந்து நிருவாகத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அண்மைக் காலமாக எமது நாட்டிலும் வலுப்பெற்றுள்ளது. இலங்கையின் சோல்பரி யாப்பில் பொதுத் துறை நிருவாகம் ஒரு சுதந்திரமான துறையாகச் செயற்படுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தாலும், முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் குடியரசு யாப்புக்களின் கீழ் நிருவாகம், அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் கட்டுப்பாடுகளின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டமையால் தோன்றிய பிரச்சினைகளிலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட அனுபவத்தின் விளைவாக கடந்த மூன்று தசாப்தம் பூராவும் நிருவாகம் அரசியலிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு சுதந்திரமான துறையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துப் பலம் பெற்றுள்ளது. 1972ம் ஆண்டு அரசியல் திட்டமானது பொதுச் சேவை ஆணைக்குழு மற்றும் பொது நிர்வாகம் அரசியல் மயப்படுவதற்கான பரந்தளவிலான சட்டகத்தை ஏற்படுத்தியதுடன், அரசியல் சகாயமுறை நிர்வாகத்துள் வேரூண்டுவதற்கும் காரணமாயிற்று. இத்தகைய பின்புலத்திலேயே அரசியலில் ஏற்பட்ட இணக்கப்பாட்டின் அடிப்படையில் 2001 செப்டம்பர் 24 ஆம் திகதி பாராளுமன்றில் நிறைவேற்றப்பட்ட 2 ஆம் குடியரசு யாப்பின் மீதான 17 ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு சுதந்திரமான அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டு, பொதுத் துறை நிருவாகம் அரசியலிலிருந்து பிரித்து வைக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆயினும், 2010ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட அரசியல் அமைப்புக்கான 18வது சீர்திருத்தமானது மீண்டும் நிர்வாகமும் அரசியலும் இரண்டாகக் கலப்பதற்கு வழிவகுக்கலாயிற்று.

எவ்வாறாயினும், இன்று பெரும்பாலான நாடுகளில் இரண்டும் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. நிருவாகத்தையும், அரசியலையும் தனித்தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை முதன் முதலாக முன்வைத்தவர் Woodrow Wilson ஆவார். இவரே பொது நிர்வாகக் கல்வியின் தந்தையாவார். இவர் அரசியல் சீர்திருத்த வாதியாகவும் நிருவாகத் தலைவராகவும், அறிஞராகவும், அரசியல் தலைவராகவும், அரசியலாளராகவும், நிருவாகவியலாளராகவும் இருந்து பெற்றுக் கொண்ட அனுபவத்தின் படி, 1887 ஆம் ஆண்டு The Political Science Quarterly என்ற ஆய்விதழில் எழுதிய 'The Study of Administration' என்ற கட்டுரையில் நிருவாகத்தை அரசியலிலிருந்து பிரித்து விளக்கினார். “பொதுச் சட்டத்தின் முழுமையானதும் முறையானதுமான செயலாக்கமே (Execution) பொதுத் துறை நிருவாகமாகும். ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட பொதுச் சட்டத்தின் நடைமுறையும் ஆட்சியியலுமாகும். ஆனால், பொதுச் சட்டங்கள் தெளிவான வகையில் ஆட்சியியலுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும்” என்று அவர் வரையறுத்ததன் மூலம், அரசியலுக்கும் நிருவாகத்துக்குமுள்ள வேறுபாட்டை விளக்கியுள்ளார். மேலும், அவர் “நிருவாகம் அரசியலுக்கு வெளிவாரியானதாகும். நிருவாகம் பிரச்சினைகள் அரசியல் பிரச்சினைகளன்று. நிருவாகத்துக்கான கருமங்களை அரசியலுக்கு உட்படுத்தக் கூடாது” என்று குறிப்பிட்டு நிருவாகத்தை அரசியலிலிருந்து தெளிவாக வேறுபடுத்திக் காட்டினார்.

குறிப்பாக, வில்சன் அமெரிக்க சனாதிபதியாகிதன் பின்னர் முதலில் ஓர் அரசாங்கம் சரியாகவும் வெற்றிகரமாகவும் எதைச் செய்ய முடியும் என்பதையும் இரண்டாவதாக இந்த சரியான செயல்களை அதிகப்பட்ச செயற்திறன் மற்றும் மிகக் குறைந்த ஆற்றல் அல்லது

பணத்தின் செலவைக் கொண்டு எவ்வாறு நிர்வாகத்தால் செய்ய முடியும் என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதுமே பொது நிர்வாக கல்வியின் குறிக்கோளென விளக்கினார். வில்சன் பொது நிர்வாகக் கல்வியுடன் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தமையானது இத்தகைய கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு காரணமாயிற்று. அவரது கட்டுரை அரசியலுக்கும் நிர்வாகத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பையும் தெளிவுபடுத்தியது. மேலும்,

- ❁ அரசியல் மற்றும் நிர்வாகத்திற்கிடையிலான பிரிப்பு
- ❁ அரசியல் மற்றும் தனியார் அமைப்புகளின் ஒப்பீட்டு ரீதியான பகுப்பாய்வு
- ❁ வணிகம் போன்ற நடைமுறைகள் மற்றும் மனப்பாங்குகளின் செயற்திறனை தினசரி செயற்பாடுகளை நோக்கி மேம்படுத்தல்
- ❁ முகாமைத்துவ மற்றும் சிவில் சேவையாளர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்குதல், தகுதி அடிப்படையிலான மதிப்பீடு ஆகியவற்றின் மூலம் பொதுத்துறை நிர்வாகிகளின் வினைத்திறனை மேம்படுத்தல் ஆகியன குறித்தும் விளக்கினார்.

Frank J. Goodnow 1900 இல் வெளியிட்ட *Politics and Administration* என்ற நூலில் அரசியலுக்கும் நிர்வாகத்துக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப் பற்றி ஒரு கோட்பாட்டை அமைக்க முயன்றார். அரசியலும் பொது நிர்வாகமும் மனித வாழ்க்கையின் இரு துறைகளாகும். அரசாங்கத்தின் கருமங்கள் மீது அரசியல் பாதிப்பு இடம்பெற்றமையால் ஏற்பட்ட விளைவே பொது ஆட்சியியலாகும் என்று கூறுகிறார். நிர்வாகத்தின் செயற்திறனை மேம்படுத்த வேண்டிய சமகால அவசியத்தின் காரணமாகவே அவர் இரண்டையும் வேறுபடுத்தினார்.

வில்சனினதும் குட்னோவினதும் (Goodnow) கருத்தைப் பின்பற்றிய அமெரிக்க சிவில் சேவை சீர்திருத்த இயக்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் அரசியலுக்கும், நிர்வாகத்துக்குமிடையிலான வேறுபாட்டை ஒரு கோட்பாடாக நிலைநிறுத்த முயன்றனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் வில்லோபி (W.F. Willoughby) ஆவார். பொது நிர்வாகம் என்பது அரசாங்கத்தின் நான்காவது பிரிவாகும் என்று கூறி அதற்கு ஒரு தனியான அந்தஸ்தை வழங்கியுள்ளார். அவர் நிர்வாகத்தை இரண்டாகப் பிரித்தார். ஒன்று அரசியல் நிர்வாகம் (Political Administration) மற்றையது நிரந்தர நிர்வாகம் (Permanent Administration). அரசியல் நிர்வாகிகள் செய்கின்ற வேலைகள் நிரந்தர நிர்வாகி செய்கின்ற வேலைகளிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். அரசியல் வாதிகளைக் கொண்டது தான் அரசியல் நிர்வாகமாகும். வாழ்வுப் பணி நிர்வாகிகளைக் கொண்டதே நிரந்தர நிர்வாகமாகும். கொள்கைகளுக்குத் தலைமை தாங்குதல், வழங்கப்பட்ட சட்டத்துவ அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துதல், நிர்வாகக் கொள்கைகளுக்குப் பொறுப்புக் கூறுதல் ஆகியன அரசியல் நிர்வாகத்தின் வேலைகளில் அடங்கும். நிர்வாகத்தின் தனித் தன்மைகளை அறிதல், நிர்வாகச் செய்திகள் மற்றும் பிற செய்திகளின் களஞ்சியமாக இருத்தல், அனுபவத்தால் முகாமைத் திறனைக் கொண்டிருத்தல், நிர்வாகத்தின் தொடர்ச்சியை உன்னிப்பாகக் கவனித்தல், அரசியல் நிர்வாகத்துக்கு உதவுதல் போன்றவை வாழ்வுப் பணி நிர்வாகிகளின் வேலையாகும். இவ்வாறு கொள்கை உருவாக்கமும், அதன் நடைமுறையும் தனித்தனியாக அரசியல் வல்லுனர்களிடமும் ஆட்சியியல் நிர்வாகிகளிடமும் பிரிந்துள்ளது.

அரசியலுக்கும், ஆட்சியலுக்குமிடையிலான வேறுபாடானது, அரசியல் வல்லுனர்களினதும் நிரந்தர நிர்வாகிகளினதும் வேலைகளின் அடிப்படையிலும் அதிகரிக்கின்றது. அரசியல் நிருவாகிகள் தொழில்நுட்பமில்லாதவர்கள், புதியவர்கள். ஏனெனில், அமைச்சராவதற்கு எவ்விதத் தொழில்நுட்பப் பயிற்சியோ குறிப்பிட்ட வகை அனுபவமோ தேவைப்படுவதில்லை. அமைச்சர் அரசியல் கட்சியின் உறுப்பினராகவும், பொதுமக்களோடு நெருக்கமான தொடர்புடையவராகவும் இருக்கின்றார். 18 வயதை அடைந்த ஒருவர் யாராயினும் அரசியலுக்கு வரலாம். ஆனால், பொது நிர்வாகிகள் அவ்வாறன்று. தமது தகைமை, அறிவு மற்றும் திறமைகளைக் கொண்டு வாழ் நாள் தொழிலை செய்பவர்கள். ஆயினும், மக்கள் இறைமையினைக் கொண்ட அரசியல் வாதிகளே கொள்கை உருவாக்கத்தில் மிகுந்த தொடர்பு கொண்டுள்ளார். ஆனால், நிரந்தர நிருவாகி தொழில்நுட்பம் கொண்டவர். வேலைத் தொழிலில் உள்ளவர். நாளாந்த கடமைப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பெற்றுக் கொண்ட அறிவு, அனுபவம் மற்றும் தகைமை என்பவற்றைக் கொண்டு பணியாற்றுவவர்கள். இவரது பதவி நிரந்தரமானது. இவர் மக்களோடு நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டவரல்லர். இவரது வேலையானது அரசியல் நிருவாகி உருவாக்கிய கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட வேறுபாட்டின் படி, பொது ஆட்சியியல் என்பது ஒரு தொழில்சார் (வாழ்வுப் பணி) சேவையாகும் என்றும் அது அரசியல் பாதிப்பிலிருந்து நீக்கியிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. பொது நிர்வாகிகள் என்போர் பொது மக்களுக்குப் பணி செய்து கிடப்பவர்களாவர். அவர்கள் அரசியல் மற்றும் கட்சிக் கருத்தியலைக் கடந்து நடுநிலைத்தன்மையினைப் பின்பற்றி செயலாற்ற வேண்டும். அதன் மூலமே அப்பளுக்கற்ற நிர்வாகத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட யதார்த்தமாகும். அதனால் நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள் போட்டிப் பரீட்சையின் மூலமும், நிபுணத்துவ அறிவின் அடிப்படையிலும் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். அவர்கள் முறையற்ற வகையில் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுதல் கூடாது. இளைப்பாற்று வயது வரை அவர்களது சேவைக் காலம் நிலையானதாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அவர்களது உத்தியோகக் கடமைகளைச் சட்டத் தன்மையுடையதாக மாற்றியமைத்தால் அவர்களிடமிருந்து உண்மையான அரசு விசுவாசத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். எனவே, அரசியலுக்கும் பொது நிருவாகத்துக்குமிடையில் வேறுபாடு இருந்தால் தான் பொது நிருவாகத்தின் செயற்றிறனும், விசுவாசமும் மேலோங்கிக் காணப்படும். உண்மையில் பொது நிர்வாகம் அரசியல் தலையீட்டுக்கு அப்பால் நின்று செயற்படும் போது அதனுள் பாரபட்சமின்மை, சுயாதீனத் தன்மை, சமத்துவம், சமூக நீதி, வினைத்திறன், வகைப்பொறுப்பு மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மை ஆகிய சனநாயகப் பெறுமானங்கள் ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாகக் காணப்படும் என்பது அண்மைக்கால வாதமாகக் காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறு கோட்பாட்டு ரீதியாக நிருவாகத்தை அரசியலிலிருந்து பிரிக்க முடியுமாயினும், நடைமுறையில் இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பிரிப்பதென்பது முடியாத காரியமாகும் என்றும் நிருவாகமும் அரசியலும் நெருங்கிய தொடர்புடைய துறைகளாகும் என்றும் சிலர் வாதிடுகின்றனர். இவர்களது கருத்துப்படி பொது நிருவாகம் அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் கீழேயே செயற்படுகின்றது. Hamilton முன்வைத்த நிருவாகத்

தலைமைத்துவம் பற்றிய கருத்தில் பொதுத்துறை ஆட்சியியலுக்கும், அரசியலுக்குமிடையிலான தொடர்பே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அவர் சட்டம், நிருவாகம், நீதி ஆகிய மூன்று துறைகளுக்குமிடையில் வலுவேறாக்கம் செய்யப்பட வேண்டு எனவும் அதேவேளை பொது நிருவாகத்தை ஒரு சுதந்திரமான தாபனமாக வைத்திருக்கக் கூடாது எனவும் குறிப்பிட்டார். பொது நிருவாகம் அரசியல் நிருவாகத்தின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இருப்பதன் மூலமே நிருவாகத்திடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் கடமையைப் பொறுப்புடன் நிறைவேற்ற முடியும். அரசியல் நிருவாகம் இவ்வாறு செயற்படும் போது ஜனநாயகமும் வெற்றிபெறும். தேசிய கொள்கை உருவாக்கத்தின் போது அரசியல் நிருவாகமே தலைமைத்துவப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். அரசியல் நிருவாகத்தின் செயற்பாடுகள் சமூகத்தின் எதிர்பார்க்கக்கூடியன தொடர்புடைய வேண்டும். பொதுத் துறை நிருவாகத்தில் அரசியல் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் செயற்படும் போதே இது சாத்தியமாகும் என்று கூறினார். ஆனால், இதனைக் காரணமாகக் கொண்டு அரசியல் நிருவாகம் பொதுத் துறை நிருவாகத்தில் தேவையற்ற வகையில் தலையிடக் கூடாது. தேவை ஏற்படும் போது மட்டுமே பொது நிருவாகத்தில் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சிறந்த விளைவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதனையும் Hamilton குறிப்பிட்டார். நிருவாகத்தை அரசியலிலிருந்து பிரித்து வைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் Frank J. Goodnow கூட அரசாங்கம் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுவதற்கு நிருவாகம் நிதமும் அரசியலுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

உண்மையில் அரசியல் நிர்வாகமென்பது பொது மக்களின் பிரச்சினைகளை அடையாளம் கண்டு, அதற்கேற்ற பொதுக் கொள்கைகளை உருவாக்குகின்றது. மறுபுறமாக அரசியல் நிர்வாகம் பொதுக் கொள்கைகளை உருவாக்கும் போது, அதற்கு அவசியமான புள்ளிவிபரங்களை வழங்குதல், தகவல்கள் மற்றும் தேவையான தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்குதல் போன்ற பணிகளைப் பொது நிர்வாகம் மேற்கொள்வதுடன் மறைமுகமாக கொள்கை உருவாக்கத்தில் பங்கேற்கின்றனர். எவ்வாறாயினும், பொது நிர்வாகிகளே அரசியல் நிர்வாகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட கொள்கைகளை அமுலாக்கும் பணியினை ஆற்றுகின்றனர்.

இங்கு வலியுறுத்த வேண்டிய விடயம் யாதெனில், அரசியல் நிர்வாகத்திற்கும் பொது நிர்வாகத்திற்கும் இடையில் சீரான தொடர்பு காணப்படாவிட்டால், ஆக்கப்பட்ட பொதுக் கொள்கைகளின் நோக்கம், அதன் முக்கியத்துவம் மற்றும் அதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள் என்பவற்றை பொதுநிர்வாகிகள் சரியாக அடையாளம் காணமாட்டர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் அரசியல் நிர்வாகம் பொது நிர்வாகத்தின் மீது சரியான கட்டுப்பாட்டைச் செழுத்தி வழிப்படுத்தும் போது பொதுக் கொள்கைகள் சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு பொது மக்களுக்கு பணி, சேவைகள் வழங்கப்படும். உண்மையில் இங்கு நிர்வாகத்தின் மீது அதிகரித்த அரசியல் தலையீடு ஏற்படும் போதே நிர்வாகம் அரசியல் மயப்படுவதுடன், பொது நிர்வாகிகளும் பொது மக்களுக்குப் பணி செய்ய வந்தவர்கள் என்ற எண்ணத்தை மறந்து அரசியல் வாதிகளின் தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலை நடைமுறைப்படுத்த முற்படுகின்றனர். ஆகவே, நிர்வாகத்துக்குள் அரசியல் நடுநிலைத்தன்மை (Political Neutrality) என்ற தத்துவத்தைப் பின்பற்றுதல் மிகவும் முக்கியமானதாகும். நிர்வாகத்தின் மீது எத்தகைய கட்டுப்பாடும் இல்லாது காணப்படுமாயின், அது நிர்வாகம் தான்தோன்றித்தனமாக செயற்பட

வழி செய்யும். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் நிர்வாகம் பொதுநிர்வாகத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டினைச் செழுத்தி அவர்களைப் “பொது சேவையாளர்கள்” (Public servant) என்பதனை நினைவுப்படுத்த வேண்டும். கோட்பாட்டு ரீதியாக நிர்வாகத்தையும் அரசியலையும் பிரிப்பது சாத்தியமாயினும் நடைமுறையில் அது பொருத்தமற்றது என்ற வாதமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இவ்விரு துறைகளும் பிரிந்து காணப்படுமாயின், பொது மக்கள் எதிர்பார்க்கும் விளைவுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. இங்கு நிர்வாகிகள் அரசியல் நடுநிலைத் தன்மையினை பின்பற்றுவதே முக்கியமானதாகும். அப்பளுக்கற்ற நிர்வாகத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு அரசியல் நடுநிலைத்தன்மை பெரிதும் வழச்சேர்க்கும்.

அரசியலையும், நிர்வாகத்தையும் தனித்தனியாகப் பிரிக்க முடியாமைக்குக் காரணம், கொள்கை உருவாக்கத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் அரசியல் நிர்வாகிகளாயினும் அக்கொள்கை உருவாக்கத்திற்கு நிரந்தர நிர்வாகிகள் எண்ணிலடங்காத ஆலோசனைகளை வழங்குவதாலாகும். அவர்களது ஆலோசனைகள் தான் கொள்கைகளாக உருவெடுக்கின்றன. அந்தளவுக்கு நிரந்தர நிர்வாகிகள் ஆலோசனைகளை வழங்குகின்றனர். பெரும்பாலும் அரசியல் நிர்வாகிகள் நாட்டுக்கு அவசியமான கொள்கைத் திட்டங்களை உருவாக்கும் திறனையோ, நாட்டின் பிரச்சினைகளை விஞ்ஞான ரீதியாக அடையாளம் காணும் திறனையோ அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு அவசியமான கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கான புள்ளிவிபரங்களையோ, தகவல்களையோ கொண்டிருப்பதில்லை.

அதன்போது பொது நிர்வாகிகளே அரசியல் நிர்வாகிகளை நெறிப்படுத்துவர். மறுபுறமாக ஆக்கப்பட்ட கொள்கைகளை அமுலாக்கும் போது ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு அவசியமான தீர்வினை அரசியல் நிர்வாகிகள் பெற்றுத்தந்து கொள்கை செயலாக்க வெற்றிக்குத் துணைப்பூரிவர். இங்கு பரஸ்பர தொடர்பு உண்டு. எல்லா நிர்வாகமும் அரசியலேயாகும். ஏனெனில், அரசியல் அறிவு நிரம்பப் பெற்று, நுட்பத் திறன் கொண்டு செயற்பட்டால் தான் நிர்வாகம் சீராக நடைபெறும். அந்த நுட்பத்திறனே அரசியல் என அழைக்கப்படுகிறது. மேலும், இந்த வகையில் அரசியலையும், நிர்வாகத்தையும் பிரித்தால் முன்னையது கட்சி சார்பானதாகவும், பின்னையது கட்சிச் சார்பின்றித் திறமையாகச் செயற்படக் கூடியதாகவும் காணப்படுகிறது. இதையே Pall H. Appleby “அரசாங்கத்தில் நடைபெறும் நிர்வாகமும் கொள்கை உருவாக்கமும் அரசியலாகும். இதில் அரசியல் சார்பானது ஒரு சிறிய அளவில் தான் இருக்கும்” என்று கூறியுள்ளார். நிர்வாகத்தையும், ஆட்சியியலையும் தனித்தனியே முழுவதுமாகப் பிரிக்க முடியாது என J.M பிப்னர் கூறியுள்ளார்.

3. முடிவுரை

நிர்வாகம் என்பது அரசியல் பாதிப்புக்குட்படாத ஒரு சுதந்திரமான துறையல்ல. அரசாங்கம் என்பதும் பாரிய சமூகப் பிரச்சினைகளினதும் நெருக்கடிகளினதும் கவனத்துக்குட்படும் ஒரு நிறுவனமாகும். பிரஜைகளின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக அபிலாசைகளின் அடிப்படையில் உருவாகும் பல்வேறு நலன் பேண் குழுக்களைத் தற்கால ஜனநாயகச் சமூகங்கள் கொண்டுள்ளன. அவை தமது கோரிக்கைகளையும், நலன்களையும்

நிறைவேற்றிக் கொள்ள அரசாங்கத்தின் மீது பாதிப்புச் செலுத்துகின்றன. அதேவேளை இக்குழுக்களுடன் மோதும் வேறு குழுக்களும் காணப்படுகின்றன. இந்த மோதல்கள் கொள்கை உருவாக்கம் செய்யும் தாபனங்களிலும் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் தாபனங்களிலும் காணப்படுகின்றன. எனவே, நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் ஒன்றுமில்லாத வெற்றிடத்தில் அன்றி பிரச்சினைகள் மலிந்த சமூகச் சூழலிலே இடம்பெறுகின்றன. அதனால் தான் நிர்வாகம் என்பது அத்தியாவசியமாக கொள்கைகளுடனும், அக்கொள்கைகளினூடாக அரசியலுடனும் தொடர்புபடுகின்றது என்று L.D.White கூறியுள்ளார்.

பொதுத்துறை நிர்வாகம் நிறைவேற்றும் கடமைகள் சமூக எதிர்ப்பை தோற்றுவிப்பனவாகும். சில வேளை பிரஜைகள் அக்கடமைகளை ஏற்காது எதிர்க்கலாம். கருத்து முரண்பாட்டுக்கு உட்படும் கொள்கைகளையும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பையும் பொது நிர்வாகமே ஏற்கிறது. உணவு, கல்வி, விவசாய சேவை, காணிப் பதிவு, வறுமை ஒழிப்பு நிவாரணம், போக்குவரத்து, மருத்துவ வகை பற்றிய சட்டங்கள், நிறுவனங்கள் மீதான பரிசோதனைகளை மேற்கொள்ளுதல், லைசன்சுகளை போன்ற முக்கிய பல சேவைகளை வழங்குதல் அல்லது வழங்க மறுத்தல் போன்ற விடயங்களை பொது நிர்வாகமே மேற்கொள்கின்றது. அதனால் அதன் செயற்பாடுகள் அரசியல், சமூகக் கருத்து மோதல்களுக்கு உட்படுகிறது. பொது நிர்வாக சேவைகளின் மீது திருப்தி கொள்ளாதவர்கள் அதனை ஆளும் அரசாங்கத்தின் வாகனம் அல்லது கருவி எனவும் திருப்திகரமான பொதுச் சேவையினை பெறுவோர் பார்வையில் நிர்வாகம் வேறு மனப்பதிவுகளையும் ஏற்படுத்திவிடுகின்றமை தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

பொதுத் துறை நிர்வாகத்தில் அரசு தலையிடக் கூடிய பிறிதொரு அரசியல் துறையும் காணப்படுகிறது. அரசியல் கட்சிகளின் வெற்றிக்காக மேற்கொள்ளப்படும் பல செயற்பாடுகளை நிர்வாகிகள் நிதமும் சந்திக்கின்றனர். பொதுநிர்வாகத்தில் அபாயகரமான அரசியல் நியமனங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டாலும், தற்காலத்தில் அந்நிலை அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கூட காணப்படுகின்றது. அமெரிக்காவில் புதிதாக பதவியேற்கும் ஜனாதிபதி சுமார் 1800 பதவிகளுக்கு தாம் விரும்புவோரை நியமிக்கின்றார். 1972 இன் பின்னர் இலங்கையிலும் இந்நிலை மலிந்து காணப்படுகிறது. பிரதான நிர்வாகப் பதவிகள் அரசியல் நண்பர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் கொண்டு நிரப்பப்படுகின்றது. தேர்தல் அரசியலின் விளைவாக இந்நிலை தோன்றுவதால், ஆட்சியலில் அரசியல் பாதிப்பு தவிர்க்க முடியாதவாறு இடம்பெறுகிறது. இது நிர்வாகம் தொடர்பான எதிர்மறையான எண்ணப்பாங்கினைப் பொது மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்திவிடுகின்றது. பொது நிர்வாகத்தின் மீது பொது மக்கள் நம்பிக்கை இழப்பதற்கும், அதனைக் கட்சி அரசாங்கத்தின் நிறுவனமாக பார்ப்பதற்கும் வழிசெய்துவிடுகின்றது.

இவ்வாறு தவிர்க்க முடியாதவாறு அரசியலும் நிர்வாகமும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டுள்ளது. நிர்வாகம் மறைமுகமாக கொள்கை உருவாக்கத்தின் மூலம் அரசியலுடன் தொடர்புபடுகின்றது. மறுபுறமாக அரசியலானது கொள்கை உருவாக்கத்துக்காக நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்தவும் கண்காணிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. காரணம் அரசியல் நிர்வாகத்தின் கொள்கைகளைப் பொது நிர்வாகம் நடைமுறைப்படுத்துவதாகும். கொள்கைகள்

சீராகச் செயற்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பும் அதிகாரமும் அரசியல் வாதிகளுக்கு உண்டு. ஏனெனில், பொது மக்களுக்கு பொது நிர்வாகிகள் அன்றி மக்கள் பிரதிநிதியான அரசியல்வாதிகள் பொறுப்புக் கூறக் கடமைப்பட்டிருப்பதாகும். அரசியலுக்கும் நிருவாகத்துக்குமிடையிலான முழுமையான பிரிப்பு என்பது நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்ற ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. நிருவாகம் அரசியலிருந்து விடுபட்டுத் தனியாகத் செயற்படுமாயின் அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைதல், வினைத்திறன் மிக்க பொதுச் சேவை ஆகிய உயர் நோக்கங்களை அடைந்தக்கொள்ள முடியாது. காரணம் ஆட்சியியல் உண்மையாகவே அரசியல் சூழலிலே செயற்படுவதாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

Basu Rumki, 2001, Public Administration: Concept and Theory, Starling Publishers Pvt, Ltd, New Delhi

Sharma, M.P, 1998, Public Administration in Theory and Practice, Kitab Mahal, Alahabad, India

Raymond W. Cox & Susan J. Buck & Betty N. Morgan, 2005, Public Administration in Theory and Practice, Pearson Education, Indian Branch, New Delhi, India

Bhagavan Vishnoo & Bhushan Vidya, 2009, Public Administration, S. Chand and Company LTD, New Delhi

ഖരൈഡ - II

“கலாசாலை எழுதுகோற் சமர்”

கட்டுரைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பெறும் கட்டுரை

எத்தளத்திலும் தித்திக்கும் தமிழ்

ச.சசிகலா,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

மொழி என்பது மக்கள் படைத்துக்காக்கும் அரியதொரு கலையாகும். இம்மொழி மக்களின் அறிவை வளர்த்து உயர்த்தும் அரிய கருவியாகவும் உள்ளது. பலர் சேர்ந்து ஒரு சமுதாயமாய், ஓர் இனமாய்ப் பழகி வாழ்வதற்கு அடிப்படையாக அமைவது இம் மொழியேயாகும். உலகமொழிகளில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால இடைவிடாத இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுவாழும் மொழியாக விளங்கி வருவதும் தமிழ்மொழியேயாகும்.

இன்றைய சூழலில் நாகரிக வளர்ச்சியும், அறிவியல் வளர்ச்சியும், இயந்திரமயமான வாழ்க்கையும் காரணமாக தமிழ்மொழி ஒரு பக்கம் சிதைவுறுதலையும் மறுபக்கம் புதிய பரிமாணத்தைக்கொண்டு விளங்குவதையும் காணலாம். தொன்மை வாய்ந்த தமிழ்மொழி இன்றைய அளவில் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதனையும், இனிவரும் காலங்களில் எவ்வாறு இருக்கலாம் என்பதையும் கூறும் வண்ணம் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

வரலாற்றுக் காலங்களைப் பொறுத்தவரை, கி.பி 200 வரையுள்ள சங்க காலத்தில் தமிழின் தனித்துவமான சில பாரம்பரியங்கள் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன. இக்காலத்திலே தமிழ் தனிமொழியாகப் பயணத்தை ஆரம்பித்தது. கி.பி 250 - 600 வரையான சங்கமருவிய காலத்திலே சமண, பௌத்த மேலாதிக்கம் காணப்படுகின்றது. தமிழின் களம் விரிவடைகின்றது. இதன்போது தமிழ் இன்னொரு பாதையில் கால் பதிக்கவேண்டியிருந்தது. ஆனால், இதன் விரிவாக்கம் அப்படியே சமண, பௌத்த மதங்களைப் பிரதிபலித்த ஒன்றன்று. பௌத்தம் சமணத்தை உள்வாங்கித் தனக்கென ஒரு சிறப்பானதும் சமூக முன்னேற்றத்திற்குமான வழிவகைகளை மேற்கொண்டது. அடுத்து, கி.பி 600 - 1350 வரையிலான காலம் மிக முக்கியமானதாக அமைவதைக் காணலாம். இக்காலத்தில் தமிழின் பயணம் தனித்துவமானது. பல்லவர் காலத்தில் தெரியத் தொடங்கிய அந்த ஆளுமை சோழர்காலத்தில் நிச்சயப்படுத்தப்படுகின்றது. ஒரு பொற்காலத்திலே கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியோடு கூடிய பாதையில் தமிழ்மொழி நகர்கின்றது.

கி.பி 1300 க்குப்பின் ஏற்படும் மாற்றம் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் புதிய விரிவாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இஸ்லாத்தின் வருகை தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஏற்படுத்திய மாற்றத்தை இக்காலத்தில் காணலாம். தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் அடுத்த திருப்புமுனையாக அமைவது மேற்காலகின் தொடர்பாகும். ஈழத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், இக்காலகட்டமே முக்கிய திருப்பு முனையாக அமைந்த காலமாகும். நவீன தொழில்நுட்ப, பொருளாதார சிந்தனைகளை ஏற்க வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இதனடிப்படையில் தான் தமிழின் புதிய பரிமாணத்தை நோக்கிய வளர்ச்சி செல்கின்றது. மேற்காலகின் நேரடித் தொடர்பால் ஏற்பட்ட தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, ஆங்கில மோகம் இவற்றிற்கெல்லாம் இசைந்து கொடுக்கும் மொழியாக தமிழும், தமிழர் பண்பாடும் மாறியது.

இயல், இசை நாடகம் என முத்தமிழாக வழங்கிய தமிழ், அறிவியல் தமிழ் என்பதன் இணைவுடன் நான்காக வளர்ந்து நின்றலை இன்று காண்கின்றோம். இலக்கியத் தமிழ், வழக்குத் தமிழ், மக்கள் தொடர்புக் கருவித் தமிழ் என மூவகை இன்று நிலவக் காண்கின்றோம். எதிர்காலத்தில் இவையே முத்தமிழாக உருவாக வாய்ப்புண்டு. தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்து அறிஞர் பலரின் முயற்சியால் இன்று தமிழிலேயே இணையத்தின் ஊடாக மின்னஞ்சல் (E- Mail) அனுப்பவும், தகவல் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளவும், விவாதங்கள் புரியவும் முடிகின்றது. தமிழரின் ஆசைகளையும், தேவைகளையும் முன்னிறுத்தி, அவர்களுக்காக இன்று நூற்றுக் கணக்கான வலைப்புலங்கள்: (Web Site) முளைத்தபடி இருக்கின்றன.

கலைகள், அறிவியல், மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் எல்லாம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் மொழியாகவும் தமிழ் உள்ளது. இன்று எந்தவிதமான அறிவியலையும் தமிழிலேயே கூறும் வன்மையையும், வனப்பையும் பெற்று அறிவியல் மொழியாக வளர்ந்து வருகின்றது. அறிவியல் தமிழ் விற்பன்னர்களும், ஆய்வாளர்களும் தங்கள் தங்கள் ஆய்வுரைகளையும், கட்டுரைகளையும் ஆண்டுதோறும் தமிழ்மொழியில் வெளியிட்டு வருவது அவதானிக்கத்தக்க ஒன்றாகும். புதிய துறையாக இயங்கும் கணினித் துறையிலும் கணினி மொழிக்குரிய சொற்களை உருவாக்குவதிலும், கலைச்சொல் ஆக்கங்களிலும் தமிழ்மொழி அறிஞர்கள் மிகவும் ஈடுபாடு காட்டுகின்றனர். கணினி பற்றி மட்டுமே இன்று நூற்றுக் கணக்கான நூல்கள் தமிழில் வெளிவருகின்றன. மேலும், கணினி பற்றிய சொல்லாக்கம் மிக வேகமாக வளர்ந்து வருவதையும் காணலாம்.

தொன்மை வாய்ந்த செவ்வியல் மொழியாக மட்டும் தமிழ் வாழவில்லை. வீறும், வேகமும் கொண்ட நவீன மொழியாகவும் வளர்ந்து வருகிறது. செவ்வியல் மொழிகள் எனக் கருதப்படும் இலத்தீன், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகள் இன்று வழக்கிழந்துவிட்ட மொழிகள். ஆனால், தமிழ்மொழி, தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் மட்டுமல்லாது மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, இந்தோனேஷியா, பீஜித்தீவு, மொரிஷியஸ், மடகஸ்கார், கயானா, போன்ற நாடுகளிலும் கணிசமான அளவு மக்களால் பேசப்படுவதையும் காண முடியும்.

பழங்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த தமிழ்மொழி மிகவும் கடின சொல்லமைப்பையும், பொருள் புரிதற்குக் கடினமான செய்யுள் நடையிலும் அமைந்திருந்தது. அன்றைய சூழலில் வழங்கி வந்த தமிழ்மொழியில் சாதி, மத, வேறுபாடுகள் குன்றின் மேலிட்ட தீபம் போல் மிளிர்ந்து கொண்டிருந்ததை இலக்கியங்கள் நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. தற்காலத்தைப் போன்று தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் காணப்படாத அன்றைய நிலையில், எழுத்துக்கள் அனைத்தும் ஓலைச் சுவடிகளில் பதிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. இந்தவகையான எழுத்து முறைகளைப் புரிந்து கொண்டு மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவது சற்றுக் கடினமானதாகவே உள்ளது. அக்காலத்தில் தமிழ்மொழி ஆட்சி அமைப்பு முறைகளை அடிப்படையாக வைத்து குரு - சீடன் முறையில் ஒருவர் கற்றுக் கொடுக்க, அதை மற்றவர்கள் கற்றுக் கொண்டு தெளிவு பெறுவதாக இருந்தது. மற்றவர்களின் துணைக் கொண்டே தம் தாய்மொழி அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்ட சூழலும் நிலவி வந்தது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் வழங்கி வருகின்ற தமிழ் மொழியானது, எளிய சொல்லமைப்பும் எளிதில் பொருள் புரிந்துகொள்வதுமான உரைநடை வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளது. இத்தகைய வளர்ச்சி நிலையைக் கொண்டுள்ள தமிழ்மொழி, சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்ற முறையில் இன்றைய சூழலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழ்மொழியை வளர்ச்சிப் பாதைக்கு கொண்டு செல்லும் முயற்சியில் பிறமொழி தொடர்பான ஆய்வுகளும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மேலும், உயர் தனிச் செம்மொழி என்ற அங்கீகாரத்தையும் பெற்று எல்லாத் துறைகளிலும் நுழைந்து செயற்பட்டு வருகின்ற தமிழ்மொழி கணிப்பொறித் துறையையும் விட்டுவைக்கவில்லை என்பதே உண்மை. இன்றைய நிலையில், தமிழ்மொழியில் பிறமொழிக் கலப்பு அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. எனினும், தமிழ் அனைத்திற்கும் இசைந்து கொடுக்கும் மொழியாகவே வாழ்கின்றது.

காலந்தோறும் தமிழ் மொழியின் சொல்லிலும் பொருளிலும் நிகழ்ந்து வரும் மாற்றங்கள் தமிழ் மொழியின் வளர்நிலையையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. உலகளாவிய பல்துறை அறிவை ஆங்கிலம் வழியாகத் தமிழ் மொழிக்குக் கொண்டு வருவது, தமிழ் நாட்டின் வட்டார அனுபவங்களை இலக்கியப் படைப்புக்களின் மூலம் பொதுத் தமிழுக்குக் கொண்டுவருதல், புதிய சமுதாயத்தின் தேவைகளுக்கு ஈடுகொடுப்பது, மொழியை எளிமைப்படுத்துவது, தூய்மைப்படுத்துவது என்ற போக்குகளால் தமிழ்மொழியானது பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய மாற்றங்களைப் போக்கவும், தற்கால மொழித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவும் தமிழ் அகராதி தேவைப்படுகின்றது.

தமிழ்மொழி இனி வருங்காலத்தில் பல பிரச்சினைகளை சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். பிற மொழிக்கலப்பு நிச்சயமாக அதிகளவில் இடம்பெறும். எனினும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தமிழை வளர்க்கும் சில ஆர்வலர்கள் இருப்பர். அவர்களின் செயற்பாடுகளால் தமிழ்மொழி வாழும் மொழியாக என்றும் காலத்திற்கேற்ற மொழியாக வளர்ச்சி பெறும் என்பது நிச்சயமே. தமிழ்மொழி வருங்காலத்தில் உலக மொழியாக உயர்நிலை அடைவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகமாகவே உள்ளன. எனினும், தமிழ்மொழியில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை காணப்படும். நாளைய சூழலில் தமிழ்மொழி பல வாய்ப்புக்களைப் பெற்று, அறிவியல் மற்றும் மொழியியல் துறையிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, நாட்டின் முன்னேற்றத்திலும், வளர்ச்சியிலும் பங்குபெறும். ஒலி நாடாக்களிலும், சி.டி. ரோம் என்னும் தொழில்நுட்பத்தின் வழியாகவும் கற்றுக்கொடுக்கின்ற நிலைக்கு உயரும். புதிய பொருண்மைகளுக்கும், வகைமைகட்கும், வடிவங்கட்கும் மிகுந்த வரவேற்பளிக்கும் அதேவேளை, அறிவியலின் ஆதிக்கம் வலுப்பெறும் என்பதும் சொல்லாமலே விளங்கும். வளர்ந்துவரும் புதிய துறைகளுக்கேற்ப புத்திலக்கணம் படைக்கும் முயற்சியும் காணப்படுகிறது.

இவற்றை நோக்கிப் பரந்து விரிந்த நிலையில் புதுத்தமிழ் இலக்கணம் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்பு மிக ஒளிமயமானதாகவே உள்ளது. மொழியியல் வல்லுநரும் திறனாய்வாளரும் இதில் பெரும் பங்கேற்பர்.

இன்று இலக்கியத்துள் பெண்ணியம் பெறும் சிறப்பிடத்தை எதிர்த்து “ஆணியம்” தோன்றவும் கூடும். இது போன்று தலித்திலக்கியத்திற்கு எதிர் அல்லது முரண்நிலையில் பிறர் குரல் எழுப்பக் கூடும். படைப்புக்களின் வழி இந்நிலைவரின் இனப்பாகுபாடு மேலும் புரையோடும்.

காலத்தின் அருமையும், இயந்திரமயமாதலும் பேரிலக்கியங்களை விட குறுமையிலக்கிய படைப்பிற்கே வரவேற்பளிக்கும். உடனடிப்படைப்புக்களை விட, நன்கு திட்டமிட்டு அறிவார்ந்த ஆழ்ந்த சிந்தனையுடனான படைப்புக்களே ஏற்கப்படும். வாசகரின் விழிப்புணர்ச்சி சில படைப்பாளரின் ஏமாற்றுதலை எளிதில் இனங்கண்டு, அவரையும் அவர் படைப்பையும் புறந்தள்ளும். வாசகரின் ஐயங்களுக்கும், வினாக்களுக்கும் தெளிவாகவும், பொறுப்பாகவும், மனநிறைவளிப்பதாகவும் பதிலுரைப்போரே தொடர்ந்து படைப்பாளியாக உலாவர இயலும். எனவே, படைப்பாளரும் பல்துறையறிவு பெற்றோராயிருத்தல் தவிர்க்க இயலாததாகும்.

அடுத்த கட்டத்தில் உலகமொழிகளுடனான உறவு மேலும் நெருக்கமுறும். மொழி பெயர்ப்புக்கள் பெருகும். இவற்றின் காரணமாகப் புதிய வகைமைகளும், வடிவங்களும் இலக்கியத்துள் இடம்பெறும் என்பதும் எளிதில் ஊகிக்கக்கூடியதே. அதேவேளையில் யாப்பிலக்கணத்தைப் பின்பற்றும் மரபுக்கவிதை அருகி உரைநடையிலக்கியம் மேலும் வலுப்பெறும்.

கன்னட இலக்கியத்தின் எதிர்காலம் குறித்து, கன்னட எழுத்தாளர் சீ.யூ.ஆர் அனந்தமூர்த்தியின் கருத்தான, “இதுவரையில் முன்வாசலில் மெத்தப் படித்தவர்களும் அறிவாளிகளும் இருந்து வந்தார்கள் என்றால் பழக்கடையில் பெண்கள், தீண்டத்தகாதவர், பிற்பட்டோர் என்று காலம் காலமாய் ஒதுக்கி ஒடுக்கி வைக்கப்பட்டோர் இருக்கின்றனர். இவர்கள் மாபெரும் சக்தியாக உருவாகி எழுத முனையும் ஒளிமயமான எதிர்காலத்துக்காக இலக்கிய உலகம் காத்திருக்கின்றது உறுதியாய்” என்பது தமிழிலக்கியத்திற்கும் முற்றும் பொருந்துவதாகும்.

இன்றிருக்கும் இலக்கியங்களின் உயிர்ப்பும் கருதப்பட வேண்டியதாகும். காலத்தை வென்று நிற்கும் “திருக்குறள்” உறுதியாக அடுத்த நூற்றாண்டிலும் உலகளாவிய சிறப்புடன் தமிழுக்குப் பெருமை தரக் கூடியதாக நிலவும். உலக மொழிகள் அனைத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்படும் வாய்ப்பும் பெருகும். இதற்காக பிற மொழியினர் நன்குணர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு அதன் சிறப்புக்கள் உலகத்திற்குத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்படும். எனவே, உலகளாவிய மொழியறிஞர் பார்வை தமிழில் படரதல் ஐயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உண்மையாகும். ஏனைய படைப்புக்களைப் பொறுத்தவரையில், சிலம்பு, பாரதி படைப்புக்கள் போன்றனவும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படும். இன்று மறுசிந்தனைகளுக்கும் மீள் வாசிப்புக்கும் ஆட்பட்டுள்ள புராணங்கள் மற்றும் பக்தியிலக்கியங்களின் ஆளுமை ஐயத்திற்குரியதே. அறிவியலின் ஆதிக்கத்தால் அவை தம் செல்வாக்கினை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள இயலுமா என்பதும் சிந்தனைக்குரியதே. தத்துவச் சிந்தனைகள் அறிவியல் பார்வையுடன் மேலோங்குமாயின், இவை எந்த அளவிற்கு அன்று பயன்படக்கூடும் என்பதைப் பொறுத்தும் இவற்றின் தேவை அமையும்.

தமிழையே பாடமாகக் கொண்டு அமையும் உயர்கல்வியும் பெரும் மாற்றங்களுக்கு உட்படும். இன்று சில தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளில் தமிழ் மாணவர்களுக்கு வலியுறுத்தப்படும் பிற மொழியறிவு செல்வாக்குப் பெறும். இதனால் தமிழாய்வும் உயர்தரம் பெறும். தமிழில்

உயர்கல்வி நிலையில் பெரும் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவது உறுதி. பிற துறைகளில் தமிழ் நூல்கள் படைத்தல் மேலும் வேகமுற்றுத் தமிழாய்வுக்குப் பெருந் துணையாகும். தமிழ்வழிக் கல்வியின் பெருக்கம் கேள்விக்குரியதாயினும், மருத்துவம், பொறியியல், தொழில்நுட்பங்கள், வேளாண்மை போன்ற துறைகளில் பொதுஅறிவு நோக்கில் வெளிவரும் தமிழ்நூல்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவு பெருகும் வாய்ப்புண்டு.

பலவிதமான அரசியல், சமயச் சூழல்களால் காலம் காலமாகப் பலவித மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டே தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டுள்ள தமிழ்மொழி, எதிர்காலத்தில் பல மாற்றங்களுக்கும், சிந்தனைகளுக்கும் இடமளித்துத் தமிழாய்விலும் புதிய பாதைகளைக் காணும். எனவே, தமிழரின் பழம் பெருமையும் உண்மைப் புகழும் உலக அரங்கில் முழுநிலையில் அடுத்த நூற்றாண்டில் தெளிவாகப் புலப்படுவதற்குரிய வாய்ப்பு ஒளிமயமாகவே உள்ளது.

தமிழில் கணிப்பொறி பற்றி அதிகார பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட அருஞ்சொல் அகராதியும், கலைக்களஞ்சியமும் உண்டாக்கப்படும். அத்தோடு, இனிவரும் காலங்களில் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும், தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கும் வார்த்தைகளை மாற்ற கம்பியூட்டரின் உதவியே நாடப்படும். பொதுமக்களைத் தொடர்புபடுத்தி அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை நல்கும் ஆய்வு பெரிதும் வரவேற்கப்படும். மேனாட்டாரது ஆய்வுப் போக்குகள் உடனுக்குடன் தமிழுக்கு அளிக்கப்படும்.

“தமிழகத்தில் நாம் பிறந்தோம்
தமிழர்களாய் வாழ்வோம்
தமிழ் இனத்தில் நாம் பிறந்தோம்
தமிழ்மொழிக்காய் வாழ்வோம்”

என்றவாறு தமிழகத்தில் பிறந்து, தமிழராய் வாழ்ந்து, தமிழுக்காய் தம் வாழ்நாளை முழுமையாகப் பயன்படுத்திய பாரதிதாசன், மொழிப்போருக்குத் தொடக்கக் குரல் கொடுத்தார். இவ்வாறாக சிறப்புப் பெற்ற தமிழ் எத்தனை நூற்றாண்டுகளைக் கடந்தும் வாழும் மொழியாக இன்று உள்ளது.

எத்தனை நூற்றாண்டு கடந்தாலும், அறிவியல் தொழில்நுட்பம் எவ்வளவுதான் உலகை மாற்றினாலும் “தமிழ் என்றுமுள இன்தமிழாக” நிலைத்து நிற்கும். செல்கின்ற பாதை எதுவாக இருந்தாலும் **எத்தனத்திலும் தித்திக்கும் மொழியாக**, உயர்தனிச் செம்மொழியாகத் தமிழ் தலைநிமிர்ந்து உலகெங்கும் தனிமுரசு கொட்டும்.

தெளிவத்தை ஜோசெப்பின் சிறுகதைகளில்

நடமாடும் பெண்பாத்திரங்கள்

“நாமிருக்கும் நாடே” எனும் சிறுகதைத் தொகுதியை
அடிப்படையாகக் கொண்டது

செ.கௌசல்ஜா,
ஆய்வு மாணவி,
தமிழ்த் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே மலையக இலக்கியங்களிற்கும் தனியானதோர் இடமுண்டு. அந்தவகையிலே, மலையகத்திலே ஏற்படும் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளையும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பின்னணியில் காணப்படும் இன்னல்களையும் எழுத்தாளர்கள் பலர் இலக்கியங்களில் வடித்ததனால் எழுந்தவையே மலையக இலக்கியங்களாகும். மலையக ஆக்கங்களை வெளியிடுவதற்குப் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும், பெருந்தொண்டாற்றின. அந்தவகையில், சங்கு, சுதந்திரன், சமூக முன்னேற்றம், அண்ணா, நாம், உதய சூரியன், நவஜீவன் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

எனினும், 1960 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்புதான் மலையக இலக்கியத்தில் விழிப்புணர்ச்சி தோன்றத் தொடங்கியது. இதனால் புனைகதைத் துறை வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது. இதிலே, மக்களால் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய இலக்கியமாகச் சிறுகதை விளங்கியது. இதன் காரணமாகப் பலர் இத்துறையைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இம்மலையகச் சிறுகதையின் முன்னோடியாக விளங்கியவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை ஆவார். இவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மலையகச் சிறுகதை வரலாற்றிலே 1960களில் இலக்கியத் துறையில் காலடி எடுத்து வைத்தவர்களில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய ஒருவர் தெளிவத்தை ஜோசெப் ஆவார்.

தெளிவத்தை ஜோசெப் அவர்கள் இலங்கையிலுள்ள, பதுளை என்னும் மாவட்டத்தில் கட்டவளை என்கின்ற ஊரில் 1934.02.16 ஆம் திகதி சந்தனசாமிப்பிள்ளை, பரிபூரணம் தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். 1960 களில் இலக்கிய உலகில் கால்பதித்த இவர் நாவல், சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை, விமர்சனம், திரைப்படக் கதை வசனம், தொலைக்காட்சி நாடகம் முதலிய அனைத்துத் துறைகளிலும் கால்பதித்தார்.

தெளிவத்தை ஜோசெப் இயல்பிலேயே முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்டவராகக் விளங்குகின்றார். இவ்வாறு முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் என்று கூறும் போது, சமூகத்தில் காணப்படும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளான கல்வி, தொழிலாளர் சம்பளம், இடப்பிரச்சினை (லயம்), பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை, பெண்கள் பிரச்சினை என்பவற்றைத் துணிச்சலுடன் வெளிப்படுத்துபவராக விளங்குகின்றார். இதற்குக் காரணம் இரண்டு கம்பராக்களைக் கொண்ட லயத்தில் வசித்தமையே ஆகும். ஏனெனில், இவருடைய வாழ்க்கை அனுபவங்கள் தான் பிற்காலத்தில் இவரின் எழுத்துக்களில் வெளிப்பட்டன. இதனை,

“ஒரு தோட்ட உத்தியோகத்தரின் மகன் என்றாலும் கூட, தோட்ட மக்களுடனும் அவர்தம் குழந்தைகளுடனும் இறுக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்ட ஒரு வாத்தியாரின் மகன்

என்பதும், நூற்றாண்டு வரலாறு கொண்ட தோட்டத்து லயத்தில் பிறந்ததையும் எனது எழுத்துத் தொடர்ச்சிக்கான ஒரு அடித்தளமாக எண்ணுகின்றேன்” என இவர்குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பெண்களின் விடுதலை பற்றிய சிந்தனைகளைத் தமது படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தாத எழுத்தாளர்களே இல்லை என்று கூறும் அளவிற்குப் பெண்விடுதலை சார்ந்த ஆக்கங்கள் அதிகளவில் வெளிவருகின்ற காலகட்டம் இதுவாகும். தெளிவத்தை ஜோசெப் அவர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல என்பது அவருடைய “நாமிருக்கும் நாடே” என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது புலப்படும். அந்தவகையில், சோதனை, தீட்டு ரொட்டி, மண்ணைத் தின்று, ஒரு தோட்டத்துப் பையன்கள் படம் பார்க்கப் போகிறார்கள், நாமிருக்கும் நாடே, பாவ சங்கீர்த்தனம், சிலுவை, அது, மீன்கள், பாட்டி சொன்ன கதை, கூனல் போன்ற சிறுகதைகள் இத்தொகுதியுள் அடங்குகின்றன.

மலையகத்திலே பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களே சமுதாயத்தின் ஆணிவேராகத் திகழ்கிறார்கள். தேயிலைக் கொழுந்து பறிப்பது முதல் வீட்டிலே உள்ள சகல வேலைகளையும் அவர்களே கவனிக்கிறார்கள். இத்தகைய பெண்களை முற்போக்குச் சிந்தனையோடு காண விளைகிறார் தெளிவத்தை ஜோசெப்.

பெண்கள் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவே வாழுவதற்கு விரும்புகிறார்கள். தம் தகுதிக்கு ஏற்ற வாழ்க்கையே அமைய வேண்டும் என எண்ணுகிறார்கள். உழைக்கும் வர்க்கத்தில் கீழ் நிலையில் இருந்தாலும், குடும்ப கௌரவம் அழிக்கப்படுவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. எனவே உயர்வர்க்க ஆண், கொழுந்து பறிக்கும் சாதாரண பெண்ணைப் பார்த்து “உன்னை நான் காதலிக்கிறேன்” எனக் கூறுகிறான்.

“நீங்க படிச்சவுக ஆபீசல வேலை பாக்குறவுக, உங்களுக்கு நான் புத்தி சொல்றதா கோவிச்சுக்கிறக் கூடாது. நான் கூலிக்காரி, எங்கப்பன் வாசல் கூட்டியாயிருந்தாலும் மானம் மருவாதியில் உட்டுக் கொடுக்காது. எங்கயாச்சம் தோட்டக்காட்டுல ஒரு கண்டாக்கோ, கணக்குப் பிள்ளையோ, கிளாக்கரோ, மாஸ்டரோ, சுப்பர்வைசரோ, டீமேக்கரோ ஒரு கூலிக்காரியைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டு வாழ்றதா கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? அப்புடியாம், இப்புடியாம், அவ ஒரு மாதிரி இருக்காளாம், அய்யாவை தோட்டம் விட்டுப் போகச் சொல்லியாச்சாம், வேறு யாருக்கோ அவளை சேத்து வைச்சுட்டாங்களாம் அப்பங்குற கதைகளானா, நெறையக் கேள்விப்பட்டிருப்பீங்க..... நாமளும் அப்படி ஆகணுமாங்க.....”

இங்குள்ள பெண்கள் பட்டணங்களில் உள்ள பெண்களைப் போல் ஒருவனைக் காதலித்து வேறொருவனை மணம் முடிப்பவர்கள் அல்ல. இதனை, “இந்தக் கூலிக்காரியோ காதல் என்பது கேவலம் வெறும் வாலிப விளையாட்டல்ல என்பதை எப்படிக்காட்டிவிட்டாள் அவள்” என்று கூறுகிறார். அதனூடாக மலையகச் சமுதாயத்திலே உள்ள பெண்களின் மனம் தன்னுடைய ஒழுக்கத்தில் மிகவும் கவனத்தை நாடுவதாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

என்னதான் இவர்கள் ஒழுக்கமுடையவர்களாக வாழ நினைத்தாலும் அவர்களுடைய வறுமை மற்றும் குடும்ப நிலை என்பன அவர்களை இதிலிருந்து தவறி இழி செயல்களையும் செய்ய வைக்கிறது என்பதனை, “அவனை முந்திக் கொண்டு வந்த இருவரில் ஒருவன் ஒருத்தியுடன் மறைந்து விட்டான். மற்றவன் இப்போதுதான் ஒருத்தியின் இடுப்பைக் கோர்த்து அணைத்தபடி இழுத்துக் கொண்டு நடக்கிறான். ஒட்டிய வயிறு அவளுடைய மாப்பைப் பெரிதாகக் காட்டுகிறது. அவளை அடையாளம் கண்டு கொண்டவன் துடித்துப் போனான். அவனுடைய தலையில் யாரோ முரட்டு இரும்பால் அடிப்பது போல் அது தெரிகிறது. அவளே தான் மண்ணைத் தின்றாவது உயிர் வாழத் துணிந்திருக்கிறாள்” எனும் இவருடைய கூற்று வெளிப்படுத்துகிறது.

கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் என்பது போல கணவன் எத்தகைய குடிகாரனாக இருந்தாலும் அவனை அனுசரித்து வாழப்பழகியுள்ளார்கள் மலையகத்துப் பெண்கள். “லெட்சுமியின் அப்பா நாட்டுக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறார். நாலுமணி பிந்திவிட்டதென்றால் நாட்டுக்குப் போகாமல் இருக்க முடியாது அவரால். ஊற்றும் மழையாயிருந்தாலும் “உக்குவா” ஊற்றும் தண்ணீரைச் சுவைக்கா விட்டால் அவருக்குத் தூக்கம் வராது” எந்நாளும் இவ்வாறு இருக்கும் ஆண்களுடன் வாழ்வதென்பது மிகமோசமானதொரு வாழ்க்கையாகும். ஆனாலும், இங்குள்ள பெண்கள் அனுசரித்து வாழப்பழகிக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதனைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

கீழ்வர்க்கப் பெண்களின் நிலை மட்டுமன்றி உயர்வர்க்கப் பெண்களின் நிலையும் கஷ்டத்துடனேயே கழிகிறது. “ஐயாவின் காட்டுத்தனம் தோட்டம் அறிந்த ஒன்று சின்னவருக்கும் தெரியும். “சின்ன விஷயம்” என்று இருந்து விட்டார். பெரியம்மாவுக்கும் தெரியும் பெரிது படுத்திக் கொள்ளவில்லை” என்பதன் ஊடாக உயர்வர்க்கப் பெண்கள்

கூடக் கணவன் என்ன செய்தாலும் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்பவர்களாகவே உள்ளனர் என்பதனைத் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“இந்தா காவேரி அந்தக் கருவாட்டு மண்டையை பொட்டில் போட்டு மூடு. கவிச்சின்னா சனியன் நாய்க் எங்கேன்னு நிற்கும், பாட்டி எதைக் குறிப்பிடுகிறாளோ தெரியவில்லை” இவ்வாறு கூறுவதன் வாயிலாகப் பருவவயதினை அடைந்த பெண் தன் இளமையை வெளிக்காட்டிக் கொண்டு கட்டுப்பாடின்றித் திரியும் போது ஆபத்து ஏற்படுகிறது. எனவே, அவள் மிகக்கவனமாக தன்னைப்பேணிக் காத்தல் வேண்டும் என்பதனைக் குறியீட்டு முறையில் சுவைபடக் கூறியுள்ளார். இதனூடாக ஜோசெப் அவர்கள் சமூகத்திற்குச் சொல்ல வருகின்ற செய்தியைத் தனக்கேயுரிய சிறப்பான பாணியில் காட்டியுள்ளார்.

பெண்கள் எப்போதும் அட்டுழியங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. அவர்கள் கோழைகளாகப் பயந்து வாழ முடியாது. “நேரமாவுதில்லே” என்று இழைத்தபடி அவள் உடம்பில் கையை ஒட்டினான். இருட்டுத்தான் என்றாலும் கைக்குத் தெரியாதா...? பளார்...! உழைத்து உறுதி வாய்ந்த கையல்லவா காவேரியின் கை? இருசனின் கன்னம் சிவந்தது” பெண்ணின் அனுமதியின்றி அவளை ஆண்கள் தீண்ட முடியாது என்பதனை, பாட்டி சொன்ன கதையிலுள்ள இக்கூற்று விளக்குகிறது.

இவ்வாறு “நாமிருக்கும் நாடே” என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியில் மட்டுமன்றித் தனது ஏனைய நாவல்கள், சிறுகதைகள் போன்றவற்றிலும் பெண்களின் நிலையினை யதார்த்த பூர்வமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையும், அவர்களிற்குச் சமுதாயத்தில் காணப்படும் இன்னல்களையும் புலப்படுத்தியதோடு அதிலிருந்து பெண்கள் எவ்வாறு வெளிவர முடியும் என்பதனையும் சித்திரித்துள்ளார். இவரின் சிறுகதை பற்றி மு.நித்தியானந்தன் நாமிருக்கும் நாடே என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியின் முன்னுரையில், “தாங்களே பாதையும் வெட்டிப் பயணமும் போக வேண்டிய மலையக இலக்கியச் சூழலைக் கவனத்தில் கொண்டால் தெளிவத்தை ஜோசெப் ஒரு சாதனைக்காரர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை” என்று கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறாத் தெளிவத்தை ஜோசெப் அவர்கள் பெண்களினுடைய இயல்புகளையும், பிரச்சினைகளையும், வாழ்க்கை முறையினையும் மிகச்சிறப்பாகத் தனது சிறுகதைகளிலே எடுத்து விளக்கியுள்ளார் எனக் கூறலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. தெளிவத்தை ஜோசெப் (1974) காலங்கள் சாவதில்லை 1. (நாவல்), வீரகேசரி வெளியீடு.
2. .... (1979) நாமிருக்கும் நாடே (சிறுகதைகள்), வைகறை வெளியீடு.
3. .... (1997) பாலாமி (மூன்று குறுநாவல்கள்), துரைவி வெளியீடு
4. .... (2000) மலையக சிறுகதை வரலாறு, துரைவி வெளியீடு
5. .... இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும் (மூன்றாவது மனிதன் வெளியீடு)

பதுளை மாவட்ட இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் வகிபாகம்

- ஒரு முன்னோட்டம்

ரா.சுகந்தினி,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், மலையக தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஒரு தனி இடமுண்டு. கருப்பொருளிலும், மொழிநடையிலும் தனக்கென ஒரு தனிப் பாணியை வகுத்துக்கொண்டு 1960 காலம் முதல் இன்றுவரையில் மலையக இலக்கியம், வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கிறது.

தோட்ட மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளும், அரசியல் ரீதியாக அவர்கள் எதிர்கொண்ட சவால்களுமே இவ்விலக்கியங்களில் பிரதிபலித்து நிற்பதனைக் காணலாம். அந்தவகையில் கண்டி, ஹட்டன், மஸ்கெலியா, நுவரெலியா, மாத்தளை, பதுளை எனப் பல பிரதேசங்களிலிருந்தும் எழுத்தாளர்கள் தோன்றி மலையக இலக்கியத்துக்கு புதிய உரமுட்டினர்.

இவர்களில், பதுளை மாவட்டத்தில் பிறந்து, சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல், இலக்கிய விமர்சனம், திரைப்படக் கதை, ஆய்வு எனப் பல துறைகளிலும் தன்னைத் தடம் பதித்துக் கொண்டு, மலையக இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலும், பதுளை மாவட்ட இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலும், தன்னை முன்னிருத்திக் கொண்டவர் தெளிவத்தை ஜோசப். இவரது இலக்கியங்கள், ஈழத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தனித்துவம் மிக்கனவாக விளங்குகின்றன. “தெளிவத்தை ஜோசப் என்ற படைப்பாளி மலையகத்திற்கு மட்டும் சொந்தமானவர் அல்ல. அவர் இலங்கை இலக்கியத்திற்குச் சொந்தமானவர். இவரது படைப்புக்கள், இலங்கை இலக்கியத்துக்கு சொந்தமானவை. அவர் ஆரோக்கியமான இலங்கை எழுத்தாளர். இலங்கையின் சிறந்த படைப்பாளிகளில் ஒருவர்.” என்ற செங்கையாழியானின் கூற்று இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

தெளிவத்தை ஜோசப், பதுளை மாவட்டம், ஊவாகட்டவளை தோட்டத்தில் 16.02.1934 இல் சந்தனசாமிப்பிள்ளை, பரிபூரணம் தம்பதியினருக்கு மகனாக பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியினை ஊவாகட்டவளை தோட்டப் பாடசாலையில் ஆசிரியராக இருந்த தனது தந்தையாரிடமும் பின்னர் தமிழ்நாட்டு கும்பகோணம் டவைவடந கடழறநச அபைா ளஉாமுட இலும் பின்னர் இலங்கை திரும்பி, பதுளை st. bede's college இலும் கல்விக்கற்று, 1956 முதல் 1964 வரை தெளிவத்தை தோட்ட பாடசாலையில் ஆசிரியர் பணி புரிந்தார். தான் தொழில் செய்த தெளிவத்தை தோட்டத்தையே தனக்கு அடைமொழியாக வைத்துக்கொண்டு அதனை நாடறிந்த ஊராக்கினார். இக்காலத்தில்தான் இவரது எழுத்துலக பிரவேசம் ஆரம்பமாகியது.

சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த “உமா” சஞ்சிகையில் “வாழைப்பழத்தோல்” என்ற சிறுகதையின் மூலமாக எழுத்துலகிற்கு அறிமுகமான இவர், இலங்கையில் வீரகேசரி - தோட்ட மஞ்சரி பக்கத்திலும் கதம்பம், மலைமுரசு, கலைமகள் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும்

எழுதியுள்ளார். 1963 இல் மலைமுரசு நடாத்திய சிறுகதை போட்டியில் இவரது “பாட்டி சொன்ன கதை” முதலிடம் பெற்றது. ஒரு பாட்டி தன் பக்கத்துவீட்டு பரமசிவத்தின் பிள்ளைகளுக்கு கதை சொல்வதாக ஆரம்பித்து, தன் அன்புக்குரிய பேத்தியின் நடத்தையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, தன் குடும்ப மானத்தை காப்பாற்றுகிறாள். இக்கதை பற்றி கலாநிதி துரை மனோகரன் குறிப்பிடும் போது, “இலங்கை சிறுகதை துறையில் தமது சுவடுகளை ஆழமாக பதித்தவர்களில் ஒருவராக தெளிவத்தை விளங்குகிறார். அவரது பல்வேறு சிறந்த சிறுகதை படைப்புக்களுள் ஒன்று “பாட்டி சொன்ன கதை”. பல சிறுகதைகளில் பலர் கதை சொல்லிகளாக மாத்திரம் இருப்பதுண்டு. ஆனால், இச் சிறுகதையில் தெளிவத்தை ஜோசப் தம் ஒரு கதாசிரியர் என்பதனை நிரூபித்திருக்கிறார். சிறந்த கதாபாத்திர வார்ப்புக்கும் கதை சொல்லும் திறனுக்கும் மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களுள் ஒன்றாக பாட்டி சொன்ன கதை விளங்குகிறது” என கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனைத் தொடர்ந்து 1965 இல் வீரகேசரி சிறுகதைப் போட்டியில் இவரது “பழம் விழுந்தது” எனும் சிறுகதை பரிசினை பெற்றுக் கொண்டது. பணம் இல்லாத பிரச்சினை மலையகத்தில் எவ்வாறு உறவுகளையும் துச்சமென மதிக்கும் நிலையை உருவாக்கிவிட்டிருக்கிறது என்பதனை இக்கதை உயிரோட்டமாக சித்தரிக்கிறது.

இவ்வாறு இவர் பெற்ற பாராட்டுக்கள் ஈழத்து இலக்கிய உலகை இவரை நோக்கி திரும்பி பார்க்கச் செய்தது. இதன் விளைவாக, பதுளையைச் சேர்ந்த பட்டதாரியான கலாநிதி மூ. நித்தியானந்தன் இவரது சிறுகதைகளை தொகுத்து “நாமிருக்கும் நாடே” என்ற பெயரில் சிறுகதை தொகுதியொன்றை 1979 ஆம் ஆண்டு தனது “வைகறை” வெளியீடாக வெளியிட்டார். இத் தொகுதி, தெளிவத்தை ஜோசப்புக்கு ஈழத்து சிறுகதைத் துறையில் இன்னும் ஆழமாக கால் பதிக்க உதவியது. இச் சிறுகதை தொகுதி அவ் ஆண்டுக்கான அரச சாகித்திய மண்டல விருதினையும் பெற்றுக் கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய வம்சாவழியினர் தம்மை இந்தியர்களாக வரித்துக்கொண்ட அக்கால சூழ்நிலையில், தெளிவத்தையின் “நாமிருக்கும் நாடே” அன்றைய மலையக சமூகத்துக்கு அவசியம் தேவையாக இருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. “நாமிருக்கும் நாடே” என்கிற சிறுகதையின் மூலம் தெளிவத்தை கோடிட்டுக்காட்டும் “கிழவன்”, தன் பூர்வீகம் பற்றிய பிடிப்பும் அதன் மீது மானசீகப்பூர்வமான காதலும் கொண்டவனாக சித்தரிக்கப்படுகின்றான். என்ன இருந்தாலும் நம் நாடு நாடுதான் என்று சொல்லப்படுவதற்குரிய மனிதனான இவனது பிற்காலம் பற்றி அவனுக்கே தெளிவில்லாத நிலைப்பாடு அவனை தள்ளும் சூழல், இதுதான் பலரின் கதி என்பதை சொல்கிறது.

இத் தொகுப்பில் வரும் “தீட்டுரொட்டி” என்ற சிறுகதை, அக்காலத்தில் மலையக சமூகத்தில் புரையோடிப்போயிருந்த சாதிய சமூகத்தினை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. 1970 காலப் பகுதியில் மலையகம் ஒரு பட்டினி யுகத்தினை எதிர்நோக்கியது. மக்கள் சேமன்தண்டையும், புல்லுக்கீரையையும் தின்று, பட்டினி வாழ்வு வாழ்ந்த அவலத்தை சித்தரிப்பதாக இவரது “மண்ணைத்தின்று” என்ற சிறுகதை அமைகிறது. இத் தொகுதியில் இடம்பெறும் இன்னுமொரு குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதை “மீன்கள்” என்பதாகும். தொழிலாளர்கள் இடவசதி இல்லாத அந்த லயத்து வாழ்க்கையில் எத்தகைய அவலங்களை எதிர்நோக்க

வேண்டி இருக்கிறது, முதலாளித்துவத்தின் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக அவர்கள் வாழ்ந்து, இறுதியில் எதுவும் இல்லா நிலையில் தரையில் மீனாக துடிக்கும் வாழ்க்கை என்பவற்றை தத்துருபமாக இக் கதை சித்தரிக்கிறது.

இதுமட்டுமன்றி, அக்கால சூழ்நிலையில் மலையகத்தில், யாழ்ப்பாணத்தவர்களின் மேலாதிக்கத்தில் மலையகத் தமிழர்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளையும் இவர் கதைக் கருவாக்கி இருக்கிறார். “சோதனை”, “பாவசங்கீர்த்தனம்” என்பன இவற்றில் முக்கியமானவையாகும். இதனால் இவர் யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்த இலக்கியகாரர்களின் வெறுப்புக்கும் ஆளானார். ஆனால், இவர் கதைகளை வாசிக்கும் போது, அவை கதைக்காக சொல்லப்பட்ட கற்பனை அல்ல. மலையக சமூகத்தில் அன்றாடம் இடம்பெறும் அவலங்களை நேரடியாக பார்த்த அனுபவத்தில் அவரது ஒவ்வொரு கதைக் கருவும் அமைந்திருப்பதினை எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளலாம். “கூனல்” போன்ற சிறுகதைகள் அக்கால மலையக சமூகத்தில் இடம்பெற்ற ஊழல் மோசடிகளுக்கு மத்தியில் ஏழைத் தொழிலாளியின் சாதாரண ஆசை நிராகரிக்கப்படும் முரண்பாட்டினை மிக லாவகமாக சித்தரிக்கிறது. இதைப் பற்றி கலாநிதி மு.நித்தியானந்தன் குறிப்பிடும் போது, “ஈழத்து சிறுகதைகளில் தரமான பத்துக் கதைகளை தேர்ந்தெடுத்தால் “கூனல்” அதில் நிச்சயம் ஒன்றாக இருக்கும்”. என்கிறார்.

சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியராக தன்னை இனங்காட்டிய தெளிவத்தை “காலங்கள் சாவதில்லை” “பாலாயி” (குறுநாவல்) போன்றவற்றின் மூலமாக தன்னை சிறந்த நாவலாசிரியராகவும் அடையாளப்படுத்தியிருக்கிறார். “காலங்கள் சாவதில்லை” என்ற இவரது நாவல் 1974 ஆம் ஆண்டு வீரகேசரி வெளியீடாக வெளிவந்தது. அக்கால மலையகத்தின் அடக்குமுறைக்கு எதிராக ஒரு கிளர்ச்சி நிலை எழுந்த காலகட்டத்தினை சித்தரிப்பதாக இந்நாவல் அமைந்துள்ளது. சிங்கள பேரினவாதத்துக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழும் போக்கு இந்நாவல் முழுவதும் பேசப்படுகிறது. இந்நாவல் அவ்வாண்டிற்கான சாகித்திய மண்டல விருதுக்காக பரிந்துரை செய்யப்பட்ட போதிலும், சில அரசியல் காரணங்களால் அவ்வாய்ப்பினை இழந்தது. இருப்பினும் மலையகத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தை சித்தரிக்கும் வரலாற்று ஆவனமாக இந்நாவல் விளங்குகிறது என்றால் அது மிகையிலலை. இதைவிட “காதலினால் அல்ல” (1967), “நாங்கள் பாவினாக இருக்கிறோம்” (1996) ஆகிய நாவல்களும் இவரால் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும், 1966 இல் கலைமகளில் வெளிவந்த “ஞாயிறு வந்தது”, 1967 இல் கதம்பத்தில் வெளிவந்த “பாலாயி”, தினகரன் பத்திரிக்கையில் வெளிவந்த “மனம் வெளுக்க” எனும் குறுநாவல்கள் மூன்றையும் தொகுத்து, 1997 இல் துரைவி பதிப்பக வெளியீடாக “பாலாயி” என்ற குறுநாவல் தொகுதியினை வெளியிட்டார். இம்மூன்று படைப்புக்களிலும் நெஞ்சையள்ளும் சிறந்த சித்தரிப்பாக மிளிர்வது, “பாலாயி” என்ற குறுநாவலாகும். பிரஜாவுரிமை பிரச்சினை அக்கால மலையக சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய அதிர்வினை இந்நாவல் ஆழமாக சித்தரிக்கிறது. “குரூர சக்திகளின் மீது கொண்டிருக்கும் வெஞ்சினத்தையும் நேரடியாக தாக்க முடியாதவிடத்து அவற்றை எழுத்து எனும் சொல் ஈட்டியால் குத்திக்கின்றி

தயவு தாட்சயனியமின்றி கண்டித்தும் நையாண்டி செய்தும் போலிகளை சுட்டெரித்து, அசுர துணிச்சலுடனும் அசாத்திய திறமையுடனும் உண்மைகளை புலப்படுத்தும் பாங்கினையும் இக் குறுநாவலில் நாம் ஒருங்கே தரிசிக்க முடிகிறது.” என பேராசிரியர் க. அருணாசலம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும், இவரது இன்னுமொரு குறுநாவலாக கொள்ளப்படுவது “குடைநிழல்” என்பதாகும். 1995 ஆம் ஆண்டு “சுபமங்களா” சஞ்சிகை நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில், இந்நாவல் இரண்டாம் இடத்தை பிடித்தது. பின் 2010 ஆம் ஆண்டு நூல் வடிவில் வெளிவந்தது. இலங்கையில் அசாதாரண சூழ்நிலைகளுக்கு மத்தியில், தமிழர்கள் நகர்புறங்களில் எவ்வாறு வாழ்க்கை நடாத்துகின்றனர் என்பதனை சித்தரிப்பதாக இக்குறுநாவல் அமைந்துள்ளது.

தெளிவத்தை அவர்கள், ஆக்க முயற்சிகளில் மட்டுமல்லாது, துரைவி பதிப்பகத்துடன் இணைந்து தொகுப்பு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். 33 சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 1997 ஆம் ஆண்டு “மலையக சிறுகதைகள்” என்ற பெயரிலும், 55 சிறுகதைகளை தொகுத்து “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” என்ற பெயரிலும், பரிசு பெற்ற 15 சிறுகதைகளை தொகுத்து “பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள்” என்ற பெயரிலும் சிறுகதைகளை தொகுத்துள்ளார்.

இதுமட்டுமன்றி இலக்கிய உலகில் தன்னை ஓர் ஆய்வாளனாகவும் இவர் நிலைநிறுத்தியிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது ஆய்வுகளாக “இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும்”, “மலையக நாவல் - வரலாறும் வளர்ச்சியும்” “மலையக சிறுகதை வரலாறு” என்பனவற்றை குறிப்பிடலாம், 2000 ஆம் ஆண்டில் மலையக சிறுகதை வரலாறு எனும் நூலுக்காக “சாகித்திய மண்டல” பரிசினையும் அவ்வாண்டிற்கான “சம்பந்தன்” விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

மலையக இலக்கியப் படைப்பாளர்களில் தம்மை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தாது, ஏனைய இலக்கியப் படைப்பாளிகளையும் ஆதரித்தும், அறிமுகப்படுத்தியும் வந்துள்ளார். இலக்கிய படைப்பாளியாக மட்டுமன்றி, சிறந்த பேச்சாளராகவும், இலக்கிய விமர்சகராகவும் விளங்குகின்ற தெளிவத்தை ஜோசப், மலையக இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலும், பதுனை மாவட்ட இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலும் தம்மை ஆழமாக தடம் பதித்துக் கொண்டவர் என்றால் அது மிகையாகாது.

நற்றிணையில் இடம்பெறும் நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் தலைவன்

ஏ.எஸ். முனவ்வரா,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சங்கத்துச் சான்றோர் எழுதிய காதற் கவிதைகளில் நானூறு செய்யுள்களின் தொகுப்பாக விளங்குவது “நற்றிணை நானூறு” ஆகும். நல்ல ஒழுக்கமாகிய அகத்திணையைப் பற்றிக் கூறும் நூல் நற்றிணை. நல் - திணை நற்றிணை. திணை - ஒழுக்கம், நற்றிணை - நல்லொழுக்கம். எட்டுத் தொகையைச் சேர்ந்த அகத்திணை நூல்களில் இது ஒரு சிறந்த நூல். நற்றிணை என்ற பெயரைக் கொண்டே இதன் சிறப்பை உணரலாம்.

இந்நூலில் நானூறு பாடல்கள் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் ஒன்று. அது பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரால் பாடப்பட்டது. நானூறு பாடல்களிலே ஆசிரியர்கள் பெயர் தெரியாத பாடல்கள் ஐம்பத்தொன்று. மொத்தமாக 175 புலவர்களின் பாடல்கள் இந்நூலிலே அடங்கியிருக்கின்றன. ஐவ்வகை நிலங்களிலே வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் சிறந்த ஒழுக்கங்கள் பலவற்றை இந்நூலிலே காணலாம். தமிழர்களின் சிறந்த பண்பாடு, தமிழ்ப் பெண்களின் கற்பொழுக்கம், ஆண்களின் அசையாத அன்பு, தமிழர்களின் சிறந்த குடும்ப வாழ்க்கை இவைகள் பற்றி இந்நூல் விளக்கமாகக் கூறும். தமிழ்ப் புலவர்களின் சிறந்த கற்பனைகளையும் கவியின்பத்தையும் இந்நூலிலே மிகுதியாகக் கண்டுளிக்கலாம்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களுக்கு முதல், கரு, உரி என்ற முப்பொருள்களின் அடிப்படையில் திணை வகுக்கப் பெற்றுள்ளது. இம்முப்பொருள்களும் தலைவன், தலைவியர் எந்நிலத்திற்குரியவர்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளவும் உதவுகின்றன. ஒவ்வொரு திணைப் பாடல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ள தலைவியர் அந்தந்த நிலத்திற்குரியவர்களாக உள்ளனர். ஆனால், பாட்டுடைத் தலைவர்கள் இதிலிருந்து வேறுபடுகின்றனர். குறிப்பாக, நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பாட்டுடைத் தலைவர்கள் நெய்தல் நிலத்திற்குரிய தொழில் செய்பவர்களாக இல்லை. மாறாக, மருத நிலத் தலைவர்களே நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் தலைவர்களாக வைக்கப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை இக் கட்டுரை முன் வைக்கின்றது.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருத நிலத்தவர்கள் வெவ்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றமை குறித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில், குறிஞ்சி நிலத்தவர்களின் தொழில் வேட்டையாடுதல். இதனடிப்படையில் குறிஞ்சி நிலத்தலைவர்கள் வேட்டைக்குச் சென்று திரும்பும் தலைவர்களாக வைக்கப்பெற்றுள்ளனர். முல்லை நிலத்தவர்களின் தொழில் கால்நடை மேய்த்தல். எனினும், முல்லை நிலத்தைச் சார்ந்த போர் வீரர்களும் சிற்றரசர்களுமே முல்லைத் திணைப் பாடல்களில் பாட்டுடைத் தலைவர்களாக உள்ளனர். மருத நிலத்தவர்களின் தொழில் வேளாண்மை செய்தல். இத்தலைவர்கள் வேளாண்மை செய்பவர்களாகவே பாடல்களில் காட்டப்பெற்றுள்ளனர். மருத நிலத்தவர்கள் வேளாண்மை செய்பவர்கள் என்பதற்கு கீழ்வரும் செய்யுளை எடுத்துக் காட்டலாம்:

“மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பின்
 பெருநெல் பல்கூட் எருமை உழவ!
 கண்படை பெறாது தண்புலர் விடியல
 கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொரு
 புகர்வை அரிசிப் பொம்மல் பெருஞ்சோறு
 கவர்படு கையை கழும் மாந்தி
 நீருறு செறுவில் நாறுமுடி யழுத்தநின்
 நடுந ரோடுநீ சேறி யாயின்வண்
 சாயும் நெய்தலும் ஓம்புமதி எம்மன்
 மாயிரும் கூந்தல் மடந்தை
 ஆய்வளைக் கூட்டும் அணியுமார் அவையே”

(நற்றிணை : 60)

மேலும், பாலைத் திணைப் பாடல்களுக்கென்று தனியான தலைவன் தலைவியர் சுட்டப்பெறவில்லை. பிறநிலப் பாட்டுடைத் தலைவர்களே பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளனர். நெய்தல் நிலத்தவர்களின் தொழில் மீன்பிடித்தல். எனினும், மீன்பிடிக்கச் சென்று திரும்பும் தலைவர்கள் நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் இடம்பெறவில்லை.

சங்கப் பாடல்கள் நெய்தல் திணைப் பாட்டுடைத் தலைவர்களை சில அடைமொழிகள் கொண்டு குறிப்பிடுகின்றது. உதாரணமாக, நெய்தல் திணைத் தலைவனை “கடல் வளத்தை உடைய தலைவன்” என்று குறிப்பிடப்படுவதை எடுத்துக்காட்டலாம். இதற்குச் சான்றாதாரமாகப் பின்வரும் செய்யுள் அடியைக் குறிப்பிடலாம்:

“திரைதரு புணரியில் கழுஉம்
 மலிதிரைச் சேர்ப்பொடு அமைந்த நம் தொடர்பே”

(நற்றிணை : 60)

மேற்படி செய்யுள் வரிகளில் “கடல் வளத்தை உடைய தலைவனுடன் கொண்ட என்காதல்” என்று தலைவி குறிப்பிடுகிறாள். மேலும், கடற்கரைத் தலைவன் என்றும் சில இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றான். குறுக்குண்டு கிடக்கும் வலையைப் பரதவர்கள் பிரித்து உலர்த்தும் துறையை உடைய தலைவன் எனவும், நீர் நிறைந்த வலிய கடற்கரைத் தலைவன் எனவும்,

“முழங்குதிரை கொழிஇய மூரி எக்கர்
 நுணங்குதுகில் நுடக்கம் போலக் கணங்கெள
 ஊதை தூற்றும் உரவநீர்ச் சேர்ப்பே!...”

(நற்றிணை : 60)

எனும் செய்யுளின் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேற்குறித்தவை நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் தலைவன் அடைமொழிகளால் சுட்டப்பெறுகின்றான் என்பதற்கு சில சான்றகளாகும்.

ஆனால், கடலுக்குச் சென்று மீன் பிடித்து வரும் தலைவன் என்று எங்குமே குறிப்பிடப்படவில்லை. தலைவி, தோழி உரையாடல் போன்று அமைந்திருக்கும் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள குறிப்புகளும் தலைவர்கள் கடலுக்குள் மீன்பிடிக்கச் செல்பவர் இல்லை என்பதை விளக்கி நிற்கின்றன. தலைவி ஒருத்தி தலைவனுக்காக இரவில் காத்திருக்கின்றாள். தலைவன் வராத நிலையில், இனி விடியும் நேரம் வந்துவிட்டது. என் தமையன்மார் படகுகள் வந்துவிடும் என வருத்தமடைகிறாள். இதன் போக்கிலமைந்த பல செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. இதேபோன்று தலைவியின் தந்தைமார் மீன் பிடிக்கசென்று வருபவர்களாகவும், தாய் உப்பு விற்கச் செல்பவளாகவும் பல இடங்களில் காட்டப்பட்டுள்ளனர். ஆனால், தலைவன் மட்டும் அந்நிலத்துக்குரிய மீன் பிடித்தலோ அல்லது உப்பு விதைத்தல், உப்பு விற்றல் முதலான எந்தவொரு தொழிலையும் செய்பவனாகக் காட்டப்படவில்லை. பாட்டுடைத் தலைவனும் நெய்தல் நிலத்தொழில் செய்யும் தலைவனாக இருந்திருப்பின், அவனும் மீன்பிடிக்கச் சென்றதாகக் காட்டப்பெற்றிருக்க வேண்டும். தலைவனைப் பிரிந்து வாழும் தலைவி, தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் அவ்வாறான குறிப்புகள் எவற்றையும் காணப்பெறவில்லை. ஆகவே, இவ்வாறான நெய்தல் திணைப் பாடல்களை அவதானிக்கின்ற போது, நெய்தல் நிலத் தலைவன் மருத நிலத் தலைவனாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற ஊகம் தோன்றுகிறது.

நற்றிணையில் நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் 28 பாடல்களில் தேரில் வரும் தலைவர்கள் இடம்பெற்றுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக,

“வடு வின்று நிறைந்ந மான்தேர்த் தெண்கண்
மடிவாய்த் தண்ணுமை நருவண் ஆர்ப்பக்...”

(நற்றிணை : 60)

எனும் செய்யுளைக் குறிப்பிட முடியும். இச்செய்யுளில் தெளிந்த ஓசையுடை தண்ணுமை ஒலித்தது. தலைவர் எல்லா இலக்கணமும் நிறைந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் சென்றான் என்றவாறு தலைவன் தேரிலே சென்ற செய்தியை இச் செய்யுள் விளக்குகிறது. இவ்வாறே,

“போன்னின் அன்ன தாதுபடு பல்மர்
குடுநர் தொடுத்த மிச்சில் கோடுதொறும்
நெய்கனி பசங்காய் தூங்கும் துறைவனை”

(நற்றிணை : 60)

எனவரும் பாடல் அடிகளும் தலைவன் தேரில் செல்வதற்கான ஆதாரங்களாகும்.

மேலும், தோழி! நம்மை குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வருமாறு கூறிய தலைவன் வரவில்லை என்று கவலைப்படுகிறாயா? அவன் வந்து கொண்டிருக்கும் தேரின் மணியோசையை நீ கேட்கவில்லையா? அவ்வோசையைக் கேட்ட இளைஞர்கள் ஆரவாரம் செய்கின்றனரே. தலைவன் கட்டாயம் அவன் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து சேருவான் என்பதாக தலைவன்

தேரிலே வருவான் என்பதை தோழி கூறுகிறாள். இக்கருத்தைப் பின்வரும் பாடலடிகள் விளக்கிச் செல்கிறது.

“கவர்பரி நெடுந்தேர் மணியும் இசைக்கும்
பெயர்பட இயங்கிய இளையாரும் ஒலிப்பர்
கடல் ஆடு வியல் இடைப் பேர் அணிப் பொலிந்த
ததைலை அல்குல் நம்பா ராட்டிய
வருமே தோழி...”

இவ்வாறு நற்றிணையில் நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் தலைவர் தேர்களில் வருவதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, இவ்வாறு வரும் தலைவர் மருத நிலத் தலைவர்களே எனலாம்.

தலைவன் கூற்றிலிருந்தும் தலைமகன் நெய்தல் நிலத்துக்குரியவன் அல்ல என்பதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பாடலில் தன் வினையை முடித்துக் கொண்டு செல்லும் போது தலைவன் தேர்பாகனுக்கு பின்வருமாறு கூறுகின்றான். “பாக என் காதலியிடத்து நான் வினைவயிற் செல்லும் பிரிவுணர்த்திய போது அவள் மறுமொழி கூறாது, இளந்தளிர்களைப் பிசைந்த கையளாய் வருத்த முற்ற நிலையை நீ அறிந்தனையோ அறியாயோ!”

மேற்படி கருத்தை விளக்கி நிற்கும் பாடல் கீழ்வருமாறு :

“அறிதலும் அறிதியோ பாக! பெருங்கடல்
எறிதிரை கொழிஇய எக்கர் வெறி கொள
ஆடு வரி அலவன் ஓடுவாயின் ஆற்றாது...”
(நற்றிணை : 60)

சங்க இலக்கியத்தில் மருத நிலத் தலைவன் மீது அந்நிலத் தலைவி ஊடல் கொள்வதாய் அமைந்த பாடல்கள் உண்டு. ஊடல் மருத நிலத்துக்குரிய ஒழுக்கமாகவே காணப்படுகிறது. மருத நிலப் பாடல்களில் தலைவன் தலைவியின் ஊடலைப் பார்த்து வருமாறு பாணனைத் தூதுவனாக அனுப்புவான். இதே பண்பு நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் ஓரிரண்டில் காணப்படுகின்றது. நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் பாணன் தூதுவனாக வரும்போது, தலைவி மற்றும் தோழி என்போர் ஊடல் கொள்வது போன்ற பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

“வடகதிர் திரிந்த வல் ஞாண் பெருவலை
இடி குரற் புணரிப் பௌவத்து இருமார்
நிறையப் பெய்த அம்மி, காழோர்...”
(நற்றிணை : 60)

எனத் தெடர்ந்து செல்லும் நெய்தல் திணைப் பாடல், தலைவி தூதுவனாக வந்த பாணனிடம் ஊடல் கொள்வதாக அமைந்துள்ளமையினைக் குறிப்பிடலாம்.

நெய்தல் நிலத்தில் விரைவான பொருளாதாரப் பெருக்கு இல்லாத காரணத்தால் முல்லை, மருத நிலங்களில் தோன்றியது போன்று இனக்குழுத்தலைமையோ அரசு என்ற நிறுவனமோ தோற்றம் பெற முடியாமல் போய்விட்டது. இதனால், கடலோரப் பகுதிகள் மருத நில ஆட்சியாளர்களினால் அரசாட்சி செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்நிலையில் தான் நெய்தல் திணையில் தோற்றம் பெற்றுள்ள பாடல்கள் மருத நிலத்தில் இருந்து நெய்தல் நிலத்தை ஆட்சி செய்த மன்னர்களையும், வீரர்களையும் தலைவர்களாக கட்டமைத்துக் கொண்டது.

இவர்களை நெய்தல் திணைக்குரிய தலைவர்களாக கட்டமைத்தமையினாலேயே, கடலுக்குச் சென்று மீன் பிடிக்கும் தலைவர்களாக இவர்கள் சுட்டப்பெறவில்லை. மாறாக, “கடற்கரைத் துறைவன்” என்பது போன்று சுட்டப்பெறுகின்றனர்.

திருக்குறளில் இல்லறவியல் ஓர் அறிமுகம்

எம்.எம்.எப். முர்சிதா,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

திருவள்ளுவர் இயற்றிய அரிய நூலாகிய திருக்குறள் உலகின் பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தாலும், தமிழில் அமைந்திருப்பது தமிழருக்குக் கிடைத்த நற்பேறு என்று கூறலாம். வள்ளுவர் தனது வாழ்வில் பெற்ற அனுபவங்களையும், தான் அறிந்த அறிவு நலன்களையும் பிறருக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்பதற்காக அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நன்னோக்கமே திருக்குறளாக உருவெடுத்தது. தமிழருக்கு மாத்திரமன்றி எல்லா சமயத்தினருக்கும், எல்லா இனத்தினருக்கும், மொழியினருக்கும் பொதுவான கொள்கைகள் பல திருக்குறளிலே அடங்கியிருக்கின்றன. திருக்குறள் இன்ன சமயத்தினருக்கு உரியது, இன்ன இனத்தினருக்கு உரியது என்று கூற முடியாது.

இத்தகைய தலை சிறந்த நூலாகிய திருக்குறளிலே 133 அதிகாரங்களையும், 1330 குறட்பாக்களையும் வள்ளுவர் வகுத்து, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பால்களினுள்ளும் அவற்றை அடக்கி, அதனுள் பல இயல்களையும் பிரித்துக்காட்டியுள்ளார். அறத்துப் பாலில் உள்ளடங்குகின்ற ஓர் இயலே இல்லறவியல். இல்லறவியல் என்பது கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள் என குடும்பமாக இணைந்து இல்வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமான, அன்றாடம் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குற செய்து வாழ்தலாகும். உலக மக்களுக்கான வாழ்நெறியை வகுத்துக் கூறியுள்ள திருக்குறளில் இல்லறவியல் சம்பந்தமாக இருபது அதிகாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத் துணை, மக்கட் பேறு, அன்புடைமை, விருந்தோம்பல், செய்ந்நன்றியறிதல் என இருபது அதிகாரங்களிலுள்ள 200 குறட்பாக்களிலும் இல்லறவியல் தொடர்பான விடயங்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றையும் சிறந்த முறையில் உலகிற்கு அளித்த தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர், தாம் எழுதிய அறத்துப் பாலில் இல்லறத்தையே முதலில் பேசுகிறார். எது வாழ்க்கை என்று கேட்கும் கேள்விக்கு வள்ளுவர்,

“அறன் எனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை அ. தும்
பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று”

(குறள் - 49)

என்ற குறள் மூலம் விடை பகர்கிறார்.

அறம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்வது இல்வாழ்க்கையையே ஆகும் என்கிறார் வள்ளுவர். ஆகையால் மக்கள் நடத்தும் இல்லறம் அறத்தின் வடிவாய் இருக்க வேண்டும் என்பது அவர் கொள்கை. திருவள்ளுவர் கூறியுள்ள முறைப்படி இல்வாழ்க்கையை

நடத்துகிறவன் அறச் செயல் புரியும் பெரியோன் ஆகிறான். ஒருவனும், ஒருத்தியும் தம் மக்களோடு ஒரு வீட்டில் வாழ்வது மாத்திரம் இல்லறமாகாது. அவ்விருவரும் அறம் கிடந்த நெஞ்சுடையவர்களாய், அன்பென்னும் அரும் பொருளையுடையவர்களாய் விளங்க வேண்டும். பழியிலிருந்து நீங்கியிருக்க வேண்டும். இல்லறம் எனும் நல்லறத்தை நடத்தும் இருவரில் ஒருவர் மீது பழி காணப்படினும் அவ்வில்லறத்தின் சிறப்பு குன்றிவிடும். துறவறம் என்ற ஒன்று இருக்க இல்வாழ்க்கையே அறமீ என்று வள்ளுவர் கூறியிருப்பதனூடாக இல்வாழ்க்கையின் சிறப்பு தெளிவாகிறது.

வருந்தி வருகின்றவர்களின் அரும் பசியைப் போக்கி பின் தான் உண்பவனே இல்லறம் எனும் நல்லறத்தை நன்கு நடத்தும் நல்ல ஆண் மகனாவான். இவ்வண்ணம் நல்வழியில் பொருளையீட்டி பசித்தோர்க்கு பங்கிட்டு உண்ணும் நல்லறத்தில் ஒருவன் ஈடுபடுவானாயின், அவனது சந்ததி வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து உலகில் நிலைபெறும் என்ற கருத்தை,

“பழியஞ்சிப் பாத்தாண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்”

(குறள் - 44)

என்ற குறள் மூலம் அறியலாம்.

திருவள்ளுவர் இல்வாழ்க்கைக்கு ஒரு பண்பு கூறுகிறார். அப்பண்புதான் அன்பு. அன்பென்னும் பண்பு இல்லையேல், இல்வாழ்க்கை இல்வாழ்க்கையாகாது. அவ்வன்பு, “இல்லறத்தான் தன் மனைவி மேல் காட்டும் அன்பு” என்கிறார். அன்பை இல்லறத்தின் பண்பாகக் கூறிய வள்ளுவர், பிறர்க்குப் பகுத்துண்ணலாகிய அறத்தை இல்வாழ்க்கையின் பயனாகக் கூறுகிறார். இவ் வாழ்க்கை, “அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்” என்று திருவள்ளுவர் கூறுவதிலிருந்து, இல்லறத்தான் அன்பையும் அறத்தையும் உடையவனாக இருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. இதனையே,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது”

(குறள் - 45)

எனும் குறள் விளக்குகிறது.

ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அற வழியிலே நடத்த வல்லவனாயின் அவன் இல்லறத்திற்குப் புற நெறியாகிய தவத்திற்குப் போய்ப்பெறும் பயன் ஒன்றுமில்லையென்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். அதனால் ஒருவன் தவ நெறியில் நின்று அடையும் பயனை இல்லறத்தில் நின்றே பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை அறிகிறோம்.

இல்வாழ்க்கை செல்வத்தாலும், தலைவனாலும், ஏனைய இதர செயற்பாடுகளாலும் எத்துணை சிறப்புற்று விளங்கினாலும், இல்லறத்திற்குத் துணையாக விளங்கும் இல்லாளிடம் நற்குண நற்செய்கைகள் இல்லையாயின் அவ்வில்லறம் சிறந்து விளங்காது. இல்லாள் நற்குணங்களால் சிறந்து விளங்குவாளாயின், அவளை மனைவியாகப் பெற்றவனுக்கு

உலகில் இல்லாத பொருளே இல்லையெனலாம். அவ்வகையில் “வாழ்க்கைத் துணை நலம்” என்னும் பகுதியில் வள்ளுவர் இல்லாளின் பெருமை பற்றிப் பேசுகிறார். “பெண் பிறவி இழிவானது என்று கூறுவோர் அறிவிலார்” ஆவார் என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். இல்லறம் மேம்பட்டுத் திகழ வாழ்க்கைத் துணையாய் வரும் பெண் எத்தகையவளாக இருக்க வேண்டும் என்று வள்ளுவர் கூறுகையில்,

“மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை”

(குறள் - 51)

என்றும்,

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”

(குறள் - 56)

என்றும்,

“இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக்கடை”

(குறள் - 53)

என்றும் அமைந்துள்ள குறட்பா அடிகள், வாழ்க்கைத் துணையாய் அமைகின்ற பெண் விருந்தோம்பும் பண்பு, வறியவர்களுக்கு உதவும் பண்பு போன்ற நற்குணங்களாலும், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களை அறிந்து கடைப்பிடித்தல், ஒப்புரவு செய்தல், கற்பைப் பாதுகாத்து வாழ்தல் போன்ற நற்செயல்களாலும் இல்லறத்தை மாட்சிமை ட்ற நடத்திச் செல்லும் திறமை படைத்தவள் என்னும் கருத்தையே அறிவிக்கின்றன.

இல்லறத்தை மேற்கொண்டொழுகுவதற்குரிய பல செல்வங்களுள் மக்கட் செல்வமே சிறந்ததாகும். ஒருவர் பொன்னும், புகழுமுடைய செல்வராக இருந்தாலும், மக்களைப் பெறாதவர்கள் செல்வமுடையவராக மாட்டார். அவ்வகையில் பல செல்வங்களைப் பற்றிப் பேசியுள்ள திருவள்ளுவர் மக்கட் பேறு குறித்தும் பேசியுள்ளார். “அறிவறிந்த மக்கட் செல்வமல்லாத பிற செல்வங்களை யாம் அறிவதில்லை” என்று அழகுறக் கூறியுள்ளார்.

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட் றே அல்ல பிற”

(குறள் - 61)

என்ற குறள் மூலம் மக்கட் பேற்றினது சிறப்பை வள்ளுவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

அறிவுடைய மக்கள் தம் அருஞ்செயல்களால் தம்மைப் பெற்றவர்களுக்கும், தாம் பிறந்த குடிக்கும் புகழை உண்டாக்குவர். அத்தகைய மக்களை, “பழியிறங்காப் பண்புடை

மக்கள்” என்கிறார் வள்ளுவர். ஒரு மகனது நற்குண நற்செயல்களைக் காணும் பெரியோர்கள், “இத்தகைய மகனைப் பெறுதற்கு இவன் எத்தகைய தவத்தை மேற்கொண்டானோ” என்று வியந்து சொல்லும்படி நடத்தலே மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி என்கிறார் திருவள்ளுவப் பெருந்தகையார்.

இல்லறத்தை இனிதே நடத்த இடம், பொருள், ஏவல் செய்வோர் முதலிய புறத்துறுப்புக்கள் அவசியம். அத்தோடு, அன்பென்னும் அகத்துறுப்பும் அவசியமாகும். கண் முதலிய புற உறுப்புக்கள் இருப்பினும், மனத்தின் கண்ணுள்ள அன்பென்னும் அகத்துறுப்பும் இல்லையெனின் இல்லறத்தில் யாதொரு பயனும் இருக்காது. இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அன்பென்னும் ஒரு பொருள் உண்டு என்பதனைக் கூற எண்ணிய வள்ளுவர் “அன்புடைமை” என்னும் அதிகாரத்தினை அமைத்து, அதன் முதற் குறளில் அவ்வுண்மையை அழகுறக் கூறியுள்ளார்.

“அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்ணீர் பூசல் தரும்”

(குறள் - 71)

என்று அக்குறள் அமைகிறது. “உள்ளத்தில் உறைகின்ற அன்பைப் பிறர் அறியாமல் அடைத்து வைக்கும் தாழக்கோல் உண்டோ” என்று வள்ளுவர் வினவுவதிலிருந்து அப்பொருளை எவ்வகையாலும் மறைத்து வைக்க முடியாதென்பதை அறிகிறோம்.

வெறுப்பின்றி எங்கும் எப்பொழுதும் ஒரே தன்மையுள்ள வெயிலின் முன் ஊழும்பில்லாத புழு முதலியவை தம் இயல்பால் சென்று கெடுகின்றன. அது போலவே அன்பில்லாதது அறத்தின் முன் தன் இயல்பால் சென்று கெடுகின்றது. இக்கருத்தை,

“என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை யறம்”

(குறள் - 77)

என்ற குறள் மூலம் விளக்குகிறார்.

இத்தகைய அன்பு இல்லறத்திற்கு இன்றியமையாததாகும். இதற்கு மாறாக அன்பில்லாத ஒருவன் இல்லறத்தில் வாழ்கின்றான் என ஒருவன் சொன்னால், அவனது சொல்லை உலகம் ஏற்காது. மனதில் அன்பில்லாத ஒருவன் இல்லறத்தை இனிது நடத்தி வாழ்கின்றான் என்பது பாலை நிலத்தில் நன்கு உலர்ந்து பட்ட மரம் தளிர்ந்துப் பூத்துக் காய்த்தது என்பதை ஒக்கும் என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிறார். இதிலிருந்து அன்பில்லாதவர் இல்லறத்தில் இருந்து வாழ முடியாது என்பது தெளிவாகிறது.

“ஒருவன் பலவகைத் துன்பங்களைத் தாங்கி இல்லறம் நடத்துவது எதன் பொருட்டு” என்னும் கேள்விக்கு, “ஒருவன் தன் வீட்டிலிருந்து, பொருள் தனைப் போற்றி, இல்லற வாழ்வு வாழ்வது விருந்தினரைப் பேணி அவருக்கு உதவி செய்தற் பொருட்டே என்ற கருத்துப்பட,

“இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”

(குறள் - 81)

நாள்தோறும் விருந்தினரை ஓம்பி இல்லறத்தை நடத்திவரின், அதனால் பொருள் தொலைந்து போய்விடுமே என்று சிலர் நினைக்கலாம். “இறைக்கும் கிணறு சுரக்கும்” என்னும் பழமொழி போல் விருந்தோம்பலால் பொருள் கிளைக்குமேயன்றி, வற்றிப் போகாது என்பது திருவள்ளுவரது முடிவாகும். இது பற்றியே, “தன்னை நோக்கி வந்த விருந்தினரை நாள் தோறும் உபசரிப்பவனது இல்லாழ்க்கை வறுமையால் வருந்திக் கெடாது” என்று அவர் அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார். இதனை,

“வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று”

(குறள் - 83)

என்ற குறள் மூலம் காட்டுகிறார்.

இல்லற வாழ்க்கை இன்பமாய் அமைய இனிய சொற்களையே பேச வேண்டும் என்றும் வள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார். இவ்வின் சொல்லின் இலக்கணத்தை வள்ளுவர் போல் சொல்ல வல்லவர் இல்லையென்றே கூறலாம். மக்களின் வாயிலிருந்து பிறக்கும் இனிய சொற்களெல்லாம் இன்சொல் ஆகாது என்பது வள்ளுவர் கருத்து. உள்ளத்தில் சிறிதும் அன்பின்றி இன்சொல் பேசும் மக்களும் உலகில் உண்டு. ஆகையால், இன்சொல் அன்போடு கலந்திருக்க வேண்டும். வஞ்சனையிலிருந்து நீங்கியிருக்க வேண்டும். அன்பும், வாய்மையும் உடைய அறச் செயலாளர் வாயிலிருந்து பிறக்கும் சொற்களே இன்சொற்கள் என வள்ளுவர் கூறுகிறார். இதனை,

“இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய் சொல்”

(குறள் - 91)

எனும் குறள் மூலம் தெளிவுறுத்துகிறார். எல்லாரிடத்திலும் இன்பத்தைப் பெருக்கும் இனிய சொற்களைப் பேசுகின்றவர்கள் துன்பத்தைப் பெருக்கும் வறுமைப் பிணியால் வருந்துவதில்லை என்பதை,

“துன்புறா உம் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறா உம் இன்சொல் அவர்க்கு”

(குறள் - 94)

என்ற குறள் விளக்கி நிற்கின்றது.

உயிருக்கு உறுதி பயந்து அணியெனத்திகழும் இன்சொற்களை அமிர்தமாக இனிக்கும் கனிகளாகவும், பிறருக்கும் தமக்கும் துன்பத்தை விளைவிக்கும் வன்சொற்களை நஞ்சைக் கொண்டுள்ள காஞ்சிரங்காய்களாகவும் வள்ளுவர் காண்கிறார்.

இல்லறத்தில் நின்று இனிய சொற்களைக் கூறி மக்களை மகிழ்விக்கும் மாண்புடையவர்கள் செய்ந்நன்றி மறவாது வாழ வேண்டும் என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். கற்றறிந்த பெரியோர் கைம்மாறு கருதாது பிறர் படும் துன்பத்தைக் கண்டு உள்ளம் நொந்து, தாமே சென்று தம்மாலான உதவி புரிவர் என்று கூறுகிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. அத்தகைய உதவிக்கு எதனைக் கொடுத்தால் ஈடாகும் எனத் திருவள்ளுவர் எண்ணிப் பார்த்து வைகத்தையும், வானகத்தையும் கொடுப்பினும் ஒப்பாகாது என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்.

இல்வாழ்க்கை கசப்பின்றி இனிப்பாக அமைய வேண்டுமாக இருந்தால் பிறர் மனைவியை நாடிச் செல்லக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்துகிறார். இதனை “பிறனில் விழையாமை” என்ற அதிகாரத்தில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

இல்வாழ்க்கை என்னும் அதிகாரத்தின் இறுதிக் குறளில், “இவ்வுலகில் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ வேண்டிய முறைப்படி வாழ்கின்றவன் தேவர்களுள் ஒருவனாக வைத்து மதிக்கப்படுவான்” என்று வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். இதனால், அவன் இம்மையில் மதிப்போடு கூடிய புகழையும், மறுமையில் துறக்க இன்பத்தையும் பெறுவான் என்பது உறுதி. அப்புகழின் சிறப்பையும், அதனையுடையாரது மேன்மையையும், அப்புகழைப் பெறாத மாக்களின் தாழ்வையும் “புகழ்” என்னும் அதிகாரத்தில் ஒன்பது குறட்பாக்களால் உரைத்த திருவள்ளுவத்தேவர் இறுதியாக,

“வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழாதவர்”

(குறள் - 240)

எனக் கூறி இல்லறவியலை முடிக்கிறார். “இல்வாழ்க்கை” முதல் “புகழ்” வரை பத்தொன்பது அதிகாரங்களில் இல்லறவொழுக்கத்தை சுருங்கச் சொல்லி, பற்பல சிறந்த பொருள்களை விளங்க வைத்த திருவள்ளுவரது பெரும் புலமைத்திறன் பெரிதும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

தமிழ்ச் சூழலில் "அறம்" என்ற கருத்தாடலின் தோற்றம்

செ. பிரமிளாதேவி,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

உலகில் உள்ள உயிரினங்களுள் மனித குலம் ஒன்றே அறம், ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு முதலிய நெறிமுறைகளை வகுத்துக்கொண்டு, வாழ்க்கையை செம்மையாக்க முயன்று வந்திருக்கிறது. நீண்ட காலமாகவே மனிதனுக்கு தன் வாழ்வில் ஒழுங்கு, அமைதி, நீதி, இன்பம், அன்பு ஆகியவை இருத்தல் வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இடம்பெற்று வந்துள்ளது. மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்வாங்கு வாழ ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் அவசியம் என்பதை உணர்ந்த மனித குலம் அறநெறியை கடைப்பிடிக்க முயன்றுள்ளது. சமயம் சார்ந்த வாழ்க்கையானாலும், சமயம் சாராத வாழ்க்கையானாலும், மக்கள் விரும்புவது, இன்ப வாழ்க்கையையே ஆகும். மனிதன் இயல்பாகவே துன்பத்தை வெறுக்கிறான், பிறருக்கு துன்பம் செய்யாத வாழ்க்கையொன்றே எல்லோராலும் விரும்பத்தக்கது. அதுவே அற வாழ்க்கையாகும். அறம் என்றால் பண்படுத்துதல் அல்லது பக்குவம் செய்தல் எனப் பொருள்படும். மனிதன் தன் உள்ளத்தையும் உணர்வுகளையும் உலக வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற பண்புகளுக்குப் பொருந்த பக்குவம் செய்தலே அறத்தின் நோக்கமாகும்.

இவ்வாறாகப் பேசப்படும் அறம் என்ற எண்ணக்கரு பற்றிய விளக்கம் பற்றி நோக்குவோமாயின், அறத்தை பற்றி பேசும் தமிழ் நூல்கள் மிகப் பலவாக தோன்றியுள்ளன. எனினும், அறம் என்றால் என்ன? என்ற வினாவினை எழுப்பினால் அதற்கான விளக்கத்தை அவை சரியாக தருகின்றதா என்பது ஐயத்திற்குரியதாகவே காணப்படுகிறது. அறம் எனும் சொல் பொருளில் மிகவும் நெகிழ்ச்சித் தன்மையுடையது. அதனைப் பகுத்து, பொருள் காணுதல் எளிதன்று. அச்சொல்லின் பொருளை வரையறுத்து விளக்குகின்ற பொழுது பல சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. அறம் எனும் சொல் காலப்போக்கில் பல்வேறு பொருள்களை உணர்த்தும் பொருள் செறிவு வாய்ந்த சொல்லாகச் சிறப்புற்று விளங்குகிறது.

"அறு" எனும் வினைச்சொல் அடியாக பிறந்ததே அறம் என்ற சொல்லாகும். "அறு" எனும் அடிச்சொல்லிற்கு அறுத்துச்செல், வலியை உண்டாக்கு, உருவாக்கு, துண்டி, வேறுப்படுத்து என்ற பல வகையில் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றன. "அம்" எனும் தொழிற்பெயர் விகுதி, அறுத்தலாகிய தொழிலை உணர்த்துகிறது. இத்தகைய சொல்லமைப்பியல் ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில், அறம் எனும் சொல்லிற்கு பின்வரும் விளக்கம் தரப்படுகின்றது. மனிதன் தனக்கென வரையத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே - முழு நிறைவடிவமே அறம் என்று கூறப்படுகிறது. பிறவிதோறும் மனிதனைப் பற்றிக்கொண்டு வரும் தீவினையின் பயனாகிய அறியாமையை அறுத்தெறிவதே அறம் என்று ஆன்மீக வண்ணம் குழைத்த மற்றொரு விளக்கமும் இதற்கு தரப்படுகிறது.

பண்டைத் தமிழ் மக்கள் தனிமனிதனையும் சமுதாயத்தையும் போற்றி வளர்க்கும் ஒழுக்க நெறியாக அறத்தை கருதினர். மறுமைப் பேற்றை அளித்தாலும் அளிக்காவிட்டாலும், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் தனிமனிதனும் சமுதாயமும் நலமாக வாழ்வதற்கும், முன்னேற்றத்தை அடைவதற்கும் அற வாழ்வு இன்றியமையாதது எனும் நம்பிக்கை நம் முன்னோர்களிடம் நெடுங்காலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. பொதுவாக, மனித இனம் பலதரப்பட்ட விளைவுகளையும் முரண்பட்ட தேவைகளையும் உடையதாக இருந்து வருகிறது. மக்களினம் உருவாக்கும் நிலையங்களும், அமைப்புக்களும் வளர்ச்சியுறுகின்ற பொழுது அவற்றிடையே முரணான இயல்புகளும் பண்புகளும் தோன்றி வளர்ச்சியும் மாற்றமும் அடைகின்றன. இத்தகைய பலதரப்பட்ட விருப்புக்களையும், வெறுப்புகளையும், முரண்பட்ட எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு அவற்றிற்கு செம்மையான முழு வடிவம் கொடுக்கும் பணியைச் செய்வதே தமிழன் கண்ட அறத்தின் உள்ளார்ந்த பண்பாக இருந்து வந்துள்ளது.

அறம் எனும் சொல்லிற்குத் தமிழில் எட்டு வகையான பொருள்கள் வழங்கி வருகின்றன. பொதுவாக அது நற்பண்பு அல்லது ஒழுக்கம் என்னும் பொருளிலேயே பெரும்பாலும் தமிழ் இலக்கியங்களில் வழங்கப்பட்டிருப்பதனை நாம் காணுகின்றோம். அறம் உணர்த்தும் இப்பொருள் அறிவியல் சொற்பொருள் வகையைச் சேர்ந்ததாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், வழக்கம், நீதி, கடமை, புண்ணியம், ஈகை, சமயம் என்ற பல்வேறு பொருள்களிலும் அறம் எனும் சொல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

நம்முடைய முன்னோர்கள் அறம் எனும் சொல்லிற்கு தந்துள்ள விளக்கத்தோடு, நவாடை எனும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு தரப்படும் பொருள் விளக்கம் மிகவும் பொருத்தமானதாக அமைந்துள்ளது. நல்ல அல்லது தீய செயல்களின் மூலம் தானே வெளிப்படும் மக்களுடைய நடத்தையைப் பற்றிய ஆய்வியல் கலையே ethics எனும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு தரப்படும் பொருள் விளக்கம் மிகவும் பொருத்தமானதாக அமைந்துள்ளது. நல்ல அல்லது தீய செயல்களின் மூலம் தானே வெளிப்படும் மக்களுடைய நடத்தையைப் பற்றிய ஆய்வியல் கலையே ethics என்பதாகும். இதை தமிழில் அறவியல் எனலாம். அறவியல் என்பது சமுதாயத்தில் வாழும் மனிதர்களின் நடத்தையை பற்றி ஆராயும் கலை என்று நாம் வரையறுத்துக் கொள்ளலாம்.

Ethics எனும் சொல் கிரேக்க மொழிச் சொல்லாகும். ethosethos எனும் வேர்ச்சொல் அடியாக பிறந்தது. முதன்முதலில் இவ்வடிச்சொல் பழகிப்போன நடத்தை, வழக்கம், மரபு எனும் பொருள்களையே உணர்த்தி வந்தது. பின்னர் அவற்றுள் “நடத்தை” எனும் பொருளே ethos எனும் சொல்லிற்குரிய சிறப்பு மிக்க பொருளாகப் போற்றப்படலாயிற்று. நாளடைவில் ethics என்பது “ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய அறவியல் கலை” என்று கூறப்படும் நிலையை அடைந்தது.

ஒழுக்கத்தைக் குறிப்பிடும் moral எனும் ஆங்கிலச்சொல் இலத்தின் மொழியில் mores என்ற சொல்லின் திரிபாகும். இதன் பொருள் “பழக்கவழக்கம்” என்பதாகும். இதனால், மனித

நடத்தையைப்பற்றி குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயத்தில் வாழும் மக்கள், வழக்கமாகக் கொள்ளும் முடிவையே ஒழுக்கமாகக் கொண்டனர் என்பது புலனாகின்றது. தனிமனிதர்களாகிய சான்றோர்கள் தத்தம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஒழுகிய பழக்கவழக்கங்களை அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகியவர்கள் முதன்முதல் பின்பற்றி நடக்கலாயினர். நாளடைவில் அச்சான்றோர்களின் பழக்கங்கள் அவர்கள் வாழ்ந்த சமூகத்தினரால் சிறப்புடையனவாகப் போற்றப்பட்டன. அச்சமூகத்தைச் சார்ந்த பெரும்பான்மையான மக்களுடைய உள்ளத்தை அவை கவர்ந்தன. அத்தனிமனிதர்களின் பழக்கங்களே அவர்கள் வாழ்ந்த மக்கள் சமுதாயத்தின் வழக்கங்களாகப் போற்றப்படும் தகுதியையும் சிறப்பையும் அடைந்தன. இவ்வாறு படிப்படியாக தனிமனிதனின் பழக்கமாக அரும்பிய நடத்தை பெரும்பாலானோரால் பின்பற்றப்பட்ட பொழுது, தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த “ஒழுக்கம்” எனும் பண்பாக மலர்ந்து, பொன்றாப்புக்கு வாய்ந்த வாழ்க்கை நெறியாக மாண்புற்றது எனலாம்.

மனிதன் நன்னெறியில் இடையறாது ஒழுகுவதே ஒழுக்கம் என்று போற்றப்படுகிறது. திருக்குறளிற்கு உரை வகுத்த பரிமேலழகர், “அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதத்தின செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அவை ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது, அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமச்சரியம் முதலிய நிலைகளில் நின்று அவ்வவற்றிற்கு ஓதிய அறங்களில் வழுவாது ஒழுகுதல்” என்று விளக்கியுள்ளார். இதில் கூறப்பட்டுள்ள சாதி பற்றிய செய்திகளை நாம் புறந்தள்ளிவிட்டு பார்ப்போமானால், மனிதன் நலமாக வாழ்வதற்கும் அந்நல்வாழ்வின் பயனாகிய இன்பத்தை அடைவதற்கும் அவன் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டிய செயன்முறைகளையும் அறிந்து, நல்லனவற்றை மட்டும் பின்பற்றி ஒழுகுவதே அறமெனப் போற்றப்படுவது புலனாகும்.

இத்தகைய அறம் என்ற எண்ணக்கருவானது, தமிழ்நாட்டில், தமிழ்ச் சூழலில், தமிழ் இலக்கியங்களில் எவ்வாறு உள்நுழைந்தன என்பது பற்றி அடுத்து நோக்குவோம். குறிப்பாக ஹைபர் கணவாயூடாக மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த ஆரிய சமுதாயத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட யாகம், யாகத்தில் உயிர்ப்பலி போன்றவற்றை கண்டிக்க எழுந்ததாகவே இவ்வறம் என்ற கருத்தால் இந்திய உபகண்ட சூழலில் தமிழ்நாட்டில் பரவியது. இத்தகைய ஆரிய சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட வருணாச்சிரம பாகுபாடும் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் சமுதாயத்தை சீரழித்தது. இத்தகைய முரண்பட்ட சமுதாயம் உருவாக ஆரியரின் வருகை வழி சமைத்தது.

இத்தகைய அறம் என்ற எண்ணக்கருவானது, தமிழ்நாட்டில், தமிழ்ச் சூழலில், தமிழ் இலக்கியங்களில் எவ்வாறு உள்நுழைந்தன என்பது பற்றி அடுத்து நோக்குவோம். குறிப்பாக ஹைபர் கணவாயூடாக மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த ஆரிய சமுதாயத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட யாகம், யாகத்தில் உயிர்ப்பலி போன்றவற்றை கண்டிக்க எழுந்ததாகவே இவ்வறம் என்ற கருத்தால் இந்திய உபகண்ட சூழலில் தமிழ்நாட்டில் பரவியது. இத்தகைய ஆரிய சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட வருணாச்சிரம பாகுபாடும் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் சமுதாயத்தை சீரழித்தது. இத்தகைய முரண்பட்ட சமுதாயம் உருவாக ஆரியரின் வருகை

வழி சமைத்தது. மகாநதி பள்ளதாக்கில் அசோகனால் நிகழ்த்தப்பட்ட கலிங்கப் போரில் ஏற்பட்ட அதிகரித்த உயிர்ப் பலிகள் தர்மவழி வந்த பௌத்தத்தை இன்னுமோர் தளத்திற்கு எடுத்துச் சென்றது. அதே சூழ்நிலையில் தமிழ் நாட்டில் நிலவிய வரட்சி நிலை சமணம், பௌத்தம் ஆகிய மதங்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்நுழைய ஏதுவாக அமைந்தது. இத்தகைய உட்பிரவேசமானது, சங்க கால இறுதிப் பகுதியில் நிகழ்ந்தது. மக்களுடைய அக, புற வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் சங்ககாலத்து அறக் கருத்துக்களுக்கு வித்திட்டன.

அதாவது, சங்ககாலத்து இறுதிப் பகுதியில் மூவேந்தர்களுக்கிடையில் நிகழ்ந்த போர், முறையற்ற ஆட்சியையும் நாட்டில் வரட்சியையும் ஏற்படுத்தியது. இதனால் அதுவரை காலமும் சிறப்பாக வாழ்ந்து வந்த மக்கள் பசிக்கும், பட்டினிக்கும், பல கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகத் தொடங்கினர். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அந்நாட்டில் நிலவிய ஆட்சியில் வெறுப்புக் கொண்டனர். அதுவரை காலமும் மன்னனை உயிராகப் போற்றிய மக்கள், மன்னனைத் துச்சமாகக் கருதினர். அத்துடன் அதே காலப்பகுதியில் உலகியல் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட பிறழ்வும் மக்களை விரக்தி நிலைக்கு இட்டுச்சென்றது. அதாவது, ஓத்த அன்பால் இணைந்த காதலுக்குப் புறம்பாக, காதலை அதிகார தோரணையில் பார்க்கும் கைக்கிளை, பெருந்திணை எனும் அம்சங்களும் அதிகளவில் நிலவத் தொடங்கின. இவற்றுடன் காமக் களியாட்டங்களும் அதிகளவில் ஏற்பட்டு, சமுதாயம் சிதையத் தொடங்கியது.

இவ்வாறாக மக்களின் அக, புற வாழ்வில் ஏற்பட்ட பிறழ்வுகள் தமிழ் நாட்டில் மிக இலகுவாக சமண, பௌத்த மதங்களின் வருகையுடன் அறம் என்ற எண்ணக்கருவும் உள்நுழைய வழிகோலியது. சமண, பௌத்த மத குருமார்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட போதனைகள் மற்றும் சமயப் பிரசாரங்கள் என்பன விரக்தி நிலையில் காணப்பட்ட மக்களின் மனதிற்கு அமைதியையும் ஆறுதலையும் அளித்தன. இதனால் அச்சமயங்களின் போதனைகளின் பால் ஈர்க்கப்பட்ட மக்கள் மத மாற்றத்திற்கு உள்ளாகினர். குறிப்பாக, பசியால் வாடிய மக்களுக்கு அப்போதனைகள் பசி தீர்க்கும் மருந்தாக அமைந்தன. இவ்வாறான போதனைகளாலும் மதப் பிரசாரங்களாலும் தமிழ்நாட்டுச் சூழலில் அறம் என்ற எண்ணக்கருவானது நிலைபெறத் தொடங்கியது. இதனை அடியாகக் கொண்டு சங்ககாலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களில் குறிப்பாக, புறத்திணை சார் இலக்கியங்களில் அறம் பேசப்பட்டது. ஆனால், முழுமையாக, அறம் சார்ந்த கருத்துக்களின் பெரு வளர்ச்சி, அடுத்து வந்த காலமான சங்கமருவிய காலத்திலேயே இடம்பெறுகிறது. இக்காலத்தில், அறமானது தனித்தொரு கோட்பாடாக தோன்றுகிறது. அதற்கென தனியான இலக்கியங்களும் படைக்கப்பட்டன.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு

எம்.என்.எப்.சஸ்னா,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மையும் பெருமையும் வாய்ந்த மொழியாக தமிழ்மொழி திகழ்கிறது. இன்றுவரையும் அதே பெருமையுடன் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கின்றது. இத்தகு பெருமையுடைய தமிழ்மொழியின்கண் பலவகையான இலக்கியங்கள் தோன்றி அணி சேர்த்துள்ளமையும் ஒரு காரணமாகும். சைவ, வைணவம், சமணம், பௌத்தம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் முதலான சமயத்தவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு நற்பணி புரிந்துள்ளனர்.

சைவ சமய இலக்கியங்களும், வைணவ சமய இலக்கியங்களும் இக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. சங்க காலத்திலும் சமய நூல்கள் தோன்றிய அதேவேளை சங்கமருவிய காலத்திலும் களப்பிரர் வருகையின் பின்னர் ஏற்பட்ட சமய பண்பாட்டு மாற்றங்களின் அடியாக இக்காலத்தில் இலக்கியங்கள் மிகுந்து எழுந்தன. அந்தவகையில் சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்த மணிமேகலை பௌத்த சமய அறநூலாகக் காணப்படுகின்றது. இதுபோலவே பல்லவர் காலத்திலும் சைவம், வைணவம் தொடர்பான இலக்கியங்கள் எழுந்தன. தேவாரம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு முதலியவை சைவ இலக்கியங்களாகவும், திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை, பெரியதிருவந்தாதி என்பன வைணவ இலக்கியங்களாகவும் இக்காலத்தில் எழுந்தன. இதுபோலவே பின்வந்த சோழர்கால நாயக்கர் காலத்திலும் காப்பியங்களும் சமயக் கருத்துக்களை பரப்புவனாக எழுந்தமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. இதே ரீதியில் பிற்பட்ட காலங்களிலும் சமய சார்பான இலக்கியம் படைப்பதில் அவ்வவ் சமயத்தவர் முனைப்புடன் இயங்கினர். இதற்கு முஸ்லிம் அறிஞர்களும் விதிவிலக்காக அமையவில்லை. முஸ்லிம் அறிஞர்களது பணியும் காலத்தால் ஏற்றிப் போற்றப்பட வேண்டியதாகத் திகழ்கின்றது.

இந்தவகையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பை எடுத்தியம்புவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் இலங்கை, இந்தியா முதலான நாடுகளில் பெரும்பான்மையாகவும், மலேசியா முதலான நாடுகளில் சிறுபான்மையாகவும் வாழ்கின்றனர். இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் பல இடங்களிலும் இஸ்லாமியர்கள் பரந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் சிங்களத்தை தாய்மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பல பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்ற அதேவேளை சிங்களத்தை தாய்மொழியாகக் கொள்ளாது தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு தமிழிலே பற்றுக் கொண்டோராய் வாழ்ந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே முஸ்லிம்கள் தமிழைக் கற்று அதில் புலமை பெற்று விட்டனர். புலமை மிக்க முஸ்லிம் புலவர்களால் யாத்தளிக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் நூலமைப்பு முறையிலும், நடை, போக்கு ஆகியவற்றிலும் தமிழ் இலக்கியப் போக்கிற்கு மாறுபாடின்றி, யாப்பிலக்கணங்களுக்கு அமைவானவையாகவே இருக்கின்ற அதேவேளை, தமிழ் புலவர்களின் கற்பனைத்திறம், சொல்லழகு, பொருட்தெளிவு என்பன இஸ்லாமிய இலக்கியங்களிலும் விரவி வரும் பாங்கைக் கண்டு கொள்ளலாம். முஸ்லிம்கள் யாத்தளித்த இலக்கியங்களை பற்றி நோக்கு முன் தமிழிலக்கிய மரபில் முஸ்லிம்கள் கால் பதித்த வரலாற்றுப் பின்னணியை சற்று நோக்குவோம்.

வணிகத் தொடர்புகள் துரிதமடைய, கீழைத்தேய நாடுகளின் வியாபாரப் பொருட்களான இரத்தினம், பட்டாடை போன்ற பல வியாபாரப் பொருட்கள் மேனாடுகளால் விரும்பி வாங்கப்பட்டன. இஸ்லாம் சமயம் தோன்ற முன்னரே அரேபியர் இவ்வியாபாரத்தில் முழு உரிமையையும் கொண்டிருந்தனர். இந்தியாவில் பட்டு, மிளகு போன்ற பொருட்களையும், ஐரோப்பிய சந்தைகளில் விற்றுப் பெரும்பணம் சம்பாதித்தனர். காலம்செல்லச் செல்ல வியாபார நோக்கத்துக்காக வந்த கீழைத்தேய அரேபிய வர்த்தகர்கள் இந்திய தீபகற்பத்தில் குடியேறி வாழவும் தலைப்பட்டனர். அரசர்களின் ஆதரவும் அமோகமாகக் கிடைக்கப்பெற்றமையால் தமிழ் பேசும் மக்களுடன் கலந்து மக்களுள் ஒருவராக தம்மையும் ஆக்கிக் கொள்வதில் ஒவ்வொரு அரேபியரும் முனைந்ததுடன், தமிழ்ப் பெண்களையும் திருமணம் முடித்தனர். இவர்களுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் தமிழை தாய்மொழியாக கொண்டிருந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறாக தமிழுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையே தோன்றிய உறவு வலுப்படத் தொடங்கியது.

அத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடாது தமிழுக்குப் புத்துயிரளித்துத் தமிழ்த் தாய்க்குப் பல அணிகளைச் சூடி, தமிழன்னையை வீறுநடை போடச் செய்யுமளவுக்கு முஸ்லிம்களது தமிழ்த்தொண்டு அமையப்பெற்றுள்ளது. ஏனைய சமயத்தவர்களது தமிழ்த் தொண்டு எந்தளவுக்கு தமிழுக்குக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளதோ, அதேயளவு முஸ்லிம்களும் தமிழுக்கு பணிபுரிந்துள்ள என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். இதனாலன்றோ,

“தமிழின் உயர் ஆற்றல் காண சங்ககாலத்தைப் பார்
கருத்தைக் கவரும் காவியமாம் இராமாயணம் காண சோழர் காலத்தைப் பார்
பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் மூலம் உணர்ச்சி மிக்க கவிதைகள் காண பாரதியார் காலத்தைப் பார்
முஸ்லிம்களின் சிறந்த இலக்கிய ஆற்றல் காண தமிழ் மொழியைப் பார்.”

என ஓர் அறிஞர் கூறியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

முஸ்லிம் அறிஞர்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பரியன. தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏலவே தோன்றிய இலக்கியங்களைப் பின்பற்றியும் தமக்கு உரித்தான பாணியில் தமிழில் இல்லாத புதுவகை இலக்கியங்களையும் பாடி தமிழுக்கு மெருகூட்டியுள்ளனர். சமண, பௌத்தர்கள் ஆற்றிய தொண்டினால் திருக்குறள், இரட்டைக்

காப்பியங்கள் எனப் போற்றப்பெறும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற நூல்கள் தமிழில் முகிழ்த்தன. மேனாட்டில் இருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்களின் அரிய தொண்டினால் தமிழில் வசன நூல்களும், விஞ்ஞான நூல்களும், அகராதிகளும் தோன்றின. முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழ்மொழிக்குமிடையே ஏற்பட்ட தொடர்பினால் தமிழ்க் காப்பியங்கள், கதை நூல்கள், செய்யுள்கள், புராணங்கள் படைப்போர் இலக்கிய வடிவங்கள், கும்மிப் பாடல்கள் என்பன தமிழில் எழுந்தன.

தமிழில் தோன்றிய இஸ்லாமியக் காப்பியங்களுள் சீறாப்புராணம் தலைசிறந்ததாக விளங்குகின்றது. முஹம்மது நபியின் பிறப்போடு ஒட்டிய சரித்திரத்தை அழகு நடையில் எழுதியுள்ளார் சீறாப்புராணத் தோற்றுவாய் உமறுப் புலவர். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் சீறாப்புராணத்திற்கு தனியானதோர் இடமுண்டு. அதன் பொருளாழமும், சொல் நயமும், செந்தமிழும் பலரையும் அதன்பால் ஈர்க்கின்றது. முஹம்மது நபியவர்களின் வாழ்க்கை விளக்கமாக அமைந்திருக்கும் சீறாப்புராணம் கவித்திறனும், கற்பனைச் செறிவும், பொருளாழமும் மிகக்கொண்டு நயம் பயக்கும் தீந்தமிழ்க் காப்பியமாக விளங்குகின்றது.

பிரபந்தங்கள் பாடுவதிலும் முஸ்லிம் புலவர்கள் வல்லவர்களாய் விளங்குகின்றனர். சங்ககால பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஆற்றுப்படை நூல்களான திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

புறப்பொருள் பற்றிய கருத்துக்களும், பொருள் வளம் கிடைக்கப்பெற்ற புலவன் வறுமையால் வாடிய புலவனுக்கு வழிப்படுத்திக் கூறி அவனிடம் ஆற்றுப்படுத்துதலும் ஆற்றுப்படை எனப்படும். அது அக்கால ஊர்களின் பெயராலேயே வழங்கும்.

“கூத்தரும் பாணரும், பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றி
பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவுநீஇச்
சென்றுபயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்”

இதுபோலவே இஸ்லாமிய மரபில், தமிழ் மரபை ஒத்ததாக மதுரைச் சங்கத்து ஆற்றுப்படை, குலாம் காதிரு நாவலரால் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டுமல்லாமல் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்களும் முஸ்லிம் புலவர்களால் யாத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. நபிகள் நாயகம் பிள்ளைத்தமிழ் முஹியத்தீன் ஆண்டகை பிள்ளைத் தமிழ், பாத்திமா நாயகி பிள்ளைத் தமிழ் முதலான ஆண்பால் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களையும், பெண்பால் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களையும் பாடிச் சென்றுள்ளனர். அம்மாளை இலக்கிய வடிவங்களும் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்றன. இதிலும் தம் கைவன்மையைக் காட்டத் தவறவில்லை முஸ்லிம் புலவர்கள். நபி அவதார அம்மாளை, பப்பாத்தி அம்மாளை முதலியன முஸ்லிம் புலவர்கள் பாடிய அம்மாளை இலக்கிய

வடிவங்களுள் சிலவாகும். நபி அவதார அம்மானையில் அவரது பிறப்பு வரலாற்றையும் பப்பாத்தி அம்மானையில் முகம்மது நபியின் மருமகன் அலி அவர்களின் வரலாற்றையும் பாடியுள்ளனர்.

அந்தாதி பாடுவதிலும் முஸ்லிம் புலவர்கள் கைதேர்ந்தவர்களாக விளங்கினர். இந்தவகையில் திருமதினத்தந்தாதி குறிப்பிடத்தக்கது. “இலக்கியக் கடல்” எனப் புகழப்படும் இப்றாஹீம் புலவரால் பாடப்பட்டது. அறபுச் சொற்பிரயோகம் அதிகம் இல்லாத இவ்வந்தாதியில் மதீனாவின் எழில், நகர அமைப்பு, ஆட்சி முறை என்பன பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

கும்மிப்பாடல் என்பது பெண்களுக்கே உரித்தான ஒரு விளையாட்டாகும். பெண்கள் கூடிநின்று கைதட்டி ஆடிப்பாடுவர். அவ்வாறு பாடுவதற்கு முஸ்லிம் புலவர்கள் பல பாக்களை யாத்துச் சென்றுள்ளனர். கும்மிப் பாடல்களை பெரியார்களது சீரிய சரிதைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு பாடியுள்ளனர். அந்தவகையில், ஆலிம்லெப்பை சீவிய சரித்திரக் கும்மி, ஞானஅகீதாக் கும்மி முதலானவை சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. ஒரு பாணைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல அப்துல் ரகுமான் புலவரினால் பாடப்பெற்ற ஞான அகீதாக் கும்மியில் இடம்பெறும்

“ஓரெழு பேர்கள் இறைமக்களாம் - நல்ல
உத்தமியான முறை மக்களாம்
ஓரைந்து பேர்களோ மேன்மக்களாம் - சகி
ஓதிய பேர்கள் துரை மக்களாம்”

என்ற ஒரு கவி அவரது புலமைத்திறனை எடுத்துக் காட்டும்.

இவை தவிர படைப்போர் என்ற புதுவகை இலக்கிய வடிவத்தை தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்த பெருமை முஸ்லிம் புலவர்களையே சாரும். “ஒருவன் படைகளுடன் போர் மேற் சென்று பகைவர்களுடன் போர் புரிந்து வருவதை கருப்பொருளாக அமைத்துப் பாடுவதே படைப்போர் இலக்கியங்களாகும். “சக்கூன் படைப்போர்”, “இபுனியன் படைப்போர்” முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கன. இதுமட்டுமன்றி “முனாஜாத்து” என்ற இலக்கிய வடிவமும் மிகவும் முக்கியத்துவம் பொருந்திய ஒன்றாகும். மாணிக்கவாசகரின் நீத்தல் விண்ணப்பச் செய்யுள்களை ஒத்த “கிஸ்ஸா” எனப்படும் கதைகூறும் நூல்களும், “மஸ்அலா” எனப்படும் வினாவிடை அமைப்பில் அமைந்த நூல்களும் முஸ்லிம் புலவர்களின் புலமையாற்றலுக்கு சான்று பயப்பனவாய் அமைந்துள்ளன. இதுமாத்திரமன்றி “இசைத்தமிழ்” இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றான ஏசல் எனப்படும் பாடல்கள் காதலை மையமாக வைத்து பாடப்படுகின்றன. முஸ்லிம் புலவர்கள் தம் மார்க்கக் கருத்துக்களை மையமாக வைத்து இவ்வடிவ இலக்கியங்களுக்கு மெருகூட்டியுள்ளனர். மட்டுமல்லாமல் தாயுமான சுவாமிகளின் பாடல்கள் தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களை எந்தளவுக்கு உருக்கி விடுமோ அதேயளவு மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள் முஸ்லிம்களின் உள்ளங்களை உருக்குவனவாக அமையப் பெற்றுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இவ்வாறாக இஸ்லாமிய இலக்கிய மரபில் முன்னூறு ஆண்டு காலமாக செய்யுள்களும், காப்பியங்களும், முனாஜாத்து, கிஸ்ஸா, மஸ்அலா, அந்தாதி போன்ற சிற்றிலக்கியங்களும் இருந்து வந்துள்ளன. இவற்றின் பாடுபொருளாக இஸ்லாமிய வரலாற்று மாந்தர்களும், இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளும் இருந்து வந்துள்ளன. இவையே, “இஸ்லாமிய இலக்கியம்” என்ற கோட்பாட்டுக்கு ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்குகின்றன.

ஈழத்திலும் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், அறிஞர்கள் என்போர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்யும் வகையில் தடம் பதித்து வருகின்றனர். இந்தவகையில் 1965-1970 காலகட்டப் பகுதியில் அப்துலாபி அப்துல் லதீப் என்பரால் “இன்ஸான்” என்ற வார இதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்காலகட்டம் ஈழத்து முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு பொற்காலமாகவே திகழ்ந்தது என்று கூறின் மிகையிலலை. பட்டிதொட்டிகளில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம் மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகள், முதலாளி வர்க்கத்தின் அட்டகாசங்கள், மதப்போலிகளின் குரூரங்கள், அந்தந்தப் பிரதேச மண்வளத்தோடு அரங்கேறின. இஸ்லாத்தின் உள்ளீடான சகோதரத்துவம், சமத்துவம், மனிதநேயம், சமூகநீதி போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தி ஒரு சமூக மாற்றத்தை வேண்டி நின்று படைப்பாக்கம் செய்தனர். இன்று ஈழத்தில் முன்னணியில் இருக்கும் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பலர் இவ் இன்ஸான் பண்ணையில் வளர்க்கப்பட்டவர்களே. இன்ஸானில் தமது ஆரம்பச் சுவடுகளைப் பதித்த பின்னர் “மல்லிகை” போன்ற சஞ்சிகைகள் மூலம் முன்னணிக்கு வந்தனர். இந்தவகையில் ஏ.இக்பால், எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ், திக்குவல்லை கமால் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். எம்.எச்.எம் ஷம்ஸின், “கிராமத்துக் கனவுகள்” திக்குவல்லை கமாலின், “ஒளி பரவுகிறது” போன்ற நாவல்கள் சமூக மாற்றத்தை நோக்கிய நகர்வுகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் ஆவணங்களாக அமையப் பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்ற போர்வையில் முஸ்லிம் புலவர்கள் அன்று தொட்டு இன்று வரையும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உரமூட்டும் இலக்கியக் கன்றுகளை பயிரிட்டு வந்துள்ளனர் என்பது கண்கூடு.

பொலன்னறுவை மாவட்ட தாலாட்டுப் பாடல்கள் ஓர் அறிமுகம்

றைஹானா அப்துல் ரஸாக்,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

நாட்டுப்புறவியல் என்பது, நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், கலைகள், மருத்துவ முறைகள் என அம்மக்களின் முழு வாழ்க்கையையும் பற்றிய ஆய்வுகள் அனைத்தையுமே உள்ளடக்கிய ஒரு துறையாகும். வாய்மொழிமரபில் வழங்கிவரும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களை, நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் எனப் பொதுவாக வகைப்படுத்தி நோக்குவர். நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றான நாட்டார் பாடல்களைத் தாலாட்டுப் பாடல்கள், சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள், தொழிற் பாடல்கள், காதற் பாடல்கள், வழிபாட்டுப் பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என வகைப்படுத்த முடியும்.

மேற்கூறிய வகைப்பாட்டில் ஒன்றாகிய தாலாட்டுப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. அதிலும், பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் காணப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் தொடர்பிலான ஓர் அறிமுகத்தை வழங்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கிழக்கு மாகாணத்தின் அகத்தே அடங்கியிருக்கும் பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் பலர் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். பொலன்னறுவையில் தமிழின் பிரவேசம் ஆனது சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நிகழ்ந்துள்ளது என்பதற்கு போதிய சான்றுகள் உண்டு. இங்கு மெதிரிகிரிய, (தம்பாளை, சுங்காவில், ஒனேகம) லங்காப்புர, தமன்கடுவ, (முஸ்லிம்கொலனி, புதூர், திவுலான) திம்புலாகல (மன்னம்பிட்டி, கட்டுவன்வில்) ஆகிய பிரதேசங்களின் எல்லைப் புறங்களில் இன்றும் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்தவகையில், பொலன்னறுவை மாவட்ட தாலாட்டுப் பாடல்களையும் அதன் வெளிப்பாடுகளையும் இங்கு நோக்குவோம்.

தாலாட்டு என்பது, தாலுஆட்டு எனப் பிரிந்து பொருள் கொள்ளப்படும். தால் என்பது நாக்கு எனும் பொருளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. எனவேதான், தாலாட்டு என்பது நாக்கை ஆட்டிப் பாடும் பாடல் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. தாலாடானது தாராட்டு, ஓராட்டு என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகிறது.

பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் வாழும் முஸ்லிம்களிடையே வழங்கும் தாலாட்டுப் பாடலானது பெருமளவு தமிழ்ச் சமூகத்தின் தாலாட்டுப் பாடல்களையே ஒத்துள்ளது. அவை தாயானவள் தன் குழந்தையை துயில் கொள்ளச் செய்யும் பிரயத்தனத்தின் வார்த்தைகளின் வெளிப்பாடாகவே அமைகின்றன. அதேவேளை, இப்பாடல்களில் வெளிப்படுவது ஒரு தாயின் இலட்சியங்களும், தன் பிள்ளையின் எதிர்காலம் குறித்த கனவுகளுமே என்பதை யாவரும்

அறிவர். குழந்தையானது தாலாட்டின் வழியே பிறக்கும் இசையிலேயே உறங்குகிறது. அக்குழந்தைக்குத் தாய் கூறும் செய்திகள் புரிவதில்லை. ஆயினும், தாயானவள் தனது இலட்சியங்களையும் தனது மகன் பிற்காலத்தில் எவ்வாறு சமூகத்தில் விளங்க வேண்டும் என்பதையும் தனது மன அவசத்தின் வெளிப்பாடாக தாலாட்டுப் பாடல்களில் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

பொன்னறுவை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களிடத்தில் வழங்கும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் சிலவற்றில் தன் குழந்தையை இறைவனாக, தேவனாக, ஆசானாக விளித்துக்கூறும் பண்பினைக் காண்கிறோம். மேலும், அவற்றினூடாக தனது குழந்தை குறித்த எதிர்காலக் கனவுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

தன் குழந்தையானது எதிர்காலத்தில் அறிஞர்கள் பட்டியலில் நாமம் பதிக்க வேண்டும், சமூகத்தில் அறிஞனாக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவாவினை வெளிப்படுத்தி நிற்பதாக கீழ்வரும் பாடல் அமைகின்றது :

பொன்னால் எழுத்தாணி
நான் வளர்க்கும் செல்ல மகள் - நொக்கு
பொன்பதிக்கும் கண்ணாடி

கடலத்திடலாக்கி - நொக்கு
கடற்கரைய வில்லாக்கி
வில்லெல்லாம் நல்ல தண்ணி
விளையாட நல்ல தலம்.

ஆலிம் கிளையோ மகன் - நீங்க
அறிஞர்மார் வங்குசமோ

மேற்படிப் பாடலின் இறுதியில் தன் குழந்தை எதிர்காலத்தில் கல்வியில் சிறந்து விளங்க “தங்கத்தால் எழுத்தாணி” தருவதாக குறிப்பிடுகிறாள். மேலும், தனது குழந்தைக்கு தன்னால் செய்ய இயலாத கடலைத் திடலாக்கல், கடற்கரையை வில்லாக்கல் போன்ற செயல்களையும் செய்து தருவதாகவும் கூறுகின்றாள். முஸ்லிம்களிடத்தில் “ஆலிம்” என்பவர் பெருமதிப்புக்குரியவர். (மரபு ரீதியாக இஸ்லாம் சமயம் தொடர்பான விடயத்தில் வல்லமை பெற்றிருந்தலை குறிக்கிறது. அதாவது, ஹதீஸ் தெரிந்தவர்களையும் குர்ஆன் ஓத தெரிந்தவர்களையும் இது குறிக்கிறது.) தனது மகனும் எதிர்காலத்தில் ஓர் ஆலிமாக வரவேண்டும் என்று அவாவி நிற்கின்றாள். அதன் மூலம் தனது மகன் எதிர்காலத்தில் சமூகத்தால் மதிக்கப்படக் கூடியவனாக விளங்க வேண்டும் என்ற தாயின் எண்ணம் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. மேற்குறித்த பாடலில் இடம்பெறும் “நொக்கு” என்ற சொல்லானது உனக்கு என்பதன் வடிவமாகும். இப்பிரதேச மக்கள் சரளமாக பயன்படுத்தும் நொக்கு, உனக்கு என்பதன் கிளைமொழி வடிவமாகும்.

பொதுவாக நாட்டார் பாடல்கள் எச் சமூகத்தில் வழங்கி வருகின்றதோ அச்சமூகம் குறித்த பதிவுகளை அவை கொண்டிருக்கும். அதாவது, சமய உணர்வுகள், கலாசாரம், பாரம்பரியங்கள் என்பவற்றைப் பதிவுசெய்வதோடு, அவற்றைப் பெருமைப்படுத்திக் கூறுவனவாகவும் அமையும்.

நித்திரை மௌத்தாகும்
 நினைவெல்லாம ஹயாத்தாகும்
 பத்திரமாய் என் மகளே
 பக்தியுடன் நித்திரை செய்.

நாயன் அமானிதத்த
 நாடிச் சுஜுது செய்
 மாயன் இப்லிசவன்
 மருட்டியே நித்திரை செய்.

மக்கா முஹம்மதுவை
 மனதில் நிலைநிறுத்தி
 முக்காலும் நீ உணர்ந்து
 முக்தி பெற நித்திரை செய்.

தீனை முகர்ந்திடுவாய்
 தீனோரை கண்டிடுவாய்
 தீனில் உதித்திடுவாய்
 திப்பு மகளே நித்திரை செய்.

உள்ளபடி நடக்க
 உள்ளும் புறமுமொன்றாய்
 உள்ளதைக் கண்டறிஞ்சி
 உத்துணர்ந்து நித்திரை செய்

மேற்குறித்த பாடலானது, இஸ்லாமிய சமூகம் சார்ந்த பல்வேறு செய்திகளைப் பதிவுசெய்வதாக அமைந்துள்ளது. அதாவது, “மௌத்தாகும்”, “ஹயாத்தாகும்” போன்ற சொற்களின் பிரயோகம் தொடர்பாக ஆராயும் இடத்து, இஸ்லாமிய மரபில் மௌத்து என்பது மரணத்தையும், ஹயாத்து என்பது வாழ்வையும் குறித்து நிற்கிறது. நித்திரை என்பது சிறு மரணம் நித்திரைக்கு முன் ஒவ்வொருவரும் தங்களை சுயவிசாரணை செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பது நபி வழி. வாழும் காலத்தில் நபி வழி வாழுவேண்டும் என்பதையும் தொடர்ந்தம் பக்தியுடன் நித்திரை செய் என்பதனுடாக முஸ்லிம்கள் நபிவழி வாழவேண்டும் என்ற கருத்துக்கு மேலும் அழுத்தம் கொடுத்திருப்பதனையும் காணமுடியும். தன் குழந்தையும் அதன்படி வாழ்ந்து வெற்றிபெற வாழ்த்துவதாகவும் முதற்பாடல் அமைகின்றது.

மேலும், “சுஜூது” என்பது இஸ்லாமியர்களின் கடவுளான அல்லாஹ்விற்கு சிரம் சாய்த்தலைக் குறிக்கின்றது. இஸ்லாத்தின் எதிரி “இப்லிஸ்”. அவனை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறுகிறாள். இதனூடாக இஸ்லாமிய மார்க்கம் சார்ந்த சில செய்திகள் வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணமுடிகிறது. அதற்கும் மேலாக மார்க்கப் பற்றாளனாக தனது மகன் விளங்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் புலப்பட்டு நிற்கின்றது.

தொடர்ந்தும் கூறுகையில், முஹம்மது நபி மக்காவில் பிறந்தவர். அவரது வழிகாட்டல்களை எக்காலத்துக்கும் பின்பற்ற வேண்டும். தீன் என்பது மார்க்கத்தின்வழி அதாவது, இஸ்லாத்தின்வழி வாழ்ந்து ஈருலகிலும் வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறாள்.

இவ்வாறாக தன் குழந்தைக்கு தனது கலாசாரத்தையும், மதத்தையும் உணர்த்துவதாய் தாலாட்டுப் பாடல்கள் சில அமையப்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இஸ்லாமிய சூழலில் தாலாட்டுப் பாடல்கள் இவ்வாறு அமைந்திருப்பதைப் போன்று பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் வாழும் தமிழ்ச் சமூகத்திலும் இப்பண்பினைக் காணமுடிகிறது. எடுத்துக் காட்டாக,

நெல்லெடுத்து நேந்தனல்லோ
நேருடைய சிவனுக்கு
ஆதி இடத்தினின் மகன்
அறியவரம் பெற்றனல்லோ

எனவரும் பாடலைக் குறிப்பிட முடியும்.

இங்கு ஆதி, சிவன் என இந்துக்களின் முழுமுதற்கடவுளான சிவன் சுட்டப்படுவதனைக் காணமுடிகிறது. மேலும், இப்பாடலானது குழந்தைச் செல்வம் வேண்டித் தான் செய்த நேர்த்திக் கடனையும், அதன் பயனாகத் தான் பெற்ற வரமே தன் குழந்தை எனவும் சுட்டுவதனைக் காணமுடிகிறது. இதன்வாயிலாக தனது குழந்தையின் அருமையையும், பெருமையையும் எடுத்தியம்புகிறாள்.

பொலன்னறுவை மாவட்டத்தின் பிரதான பொருளாதார முறை நெற்செய்கையாகும். அங்கு வாழ்பவர்கள் அதனையே தங்களை வாழவைக்கும் செல்வமாகக் கருதுகின்றனர். அத்தகைய செல்வத்தையே கடவுளுக்கு காணிக்கையாக வைத்து நேர்த்திக்கடன் வைக்கிறாள்.

தாலாட்டுப் பாடல்கள் வழியே ஒரு தாய் குழந்தையின் உறவுகளை அடையாளப்படுத்துவதோடு அவர்களின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்தியம்புகிறாள். எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் பாடல்களைக் குறிப்பிட முடியும் :

ஆராரோ ஆரிவரோ
 ஆரடித்து நீ அமுதாய்
 அடித்தாரைச் சொல்லியமு
 கண்ணே உன்னை யாரடிச்சாரோ
 கண்மணியை தொட்டது யார்
 பொன்னே உன்னை யாரடிச்சாரோ
 பொன்மணியை தொட்டது யார்

அத்தை அடித்தாளோ
 அல்லிமரச் செண்டால
 மாமன் அடித்தாளோ
 மல்லிகைப்பூச் செண்டால

பாட்டி அடித்தாளோ
 பாலுட்டுங் கையால
 அண்ணன் அடித்தாளோ
 அணைத்தெடுக்கும் கையால

பொதுவாகக் கிராமங்களில் உறவுகளின் முக்கியத்துவம் மேலோங்கிக் காணப்படுவதை இப்பாடல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

தாய், தன் குழந்தைகள் வேதனைப்படுகின்ற பொழுது அடையும் துன்பம் சொல்லொணாத்தக்கது. அதனை வெளிப்படுத்தும் தாலாட்டுப் பாடல்களும் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றன.

சிற்பெறும்பு வண்டு கொசு
 தேன் மூட்டை வெண்கரையான்
 குத்தினதோ இத்தினையும்
 குலக்கொழுந்தே நித்திரை செய்

மேற்குறித்த பாடல், தான்பட்ட துன்பங்களை தன் பிள்ளைகளும் அனுவிப்பதைக்கண்டு தாய் வேதனையுறுவதையும், அவர்கள் அதிலிருந்து மீள வேண்டும் என்ற மன அவசங்களையும், தாங்கள் எவ்வாறானதொரு சூழலில் வழ்கின்றோம் என்பதையும் வெளிப்படுத்தி நிற்பதாக அமைகிறது.

இன்றைய நிலையில் நாட்டுப்புற மக்களின் பொக்கிசங்களான நாட்டுப்புறவியல் கூறுகள் நகரமயமாக்கல், தொழில்நுட்ப வசதி காரணமாக அருகி வருகின்றன. எனவேதான், நாட்டார் இலக்கியங்களைத் தேடிப்பெற்று தொகுப்புறச் செய்யவேண்டிய கட்டாயத்தினை நாம் இன்று எதிர்நோக்குகின்றோம். இவைகள் தொகுக்கப்படும் போது, நாட்டுப்புறச் சமுதாயத்தினை முழுவதும் அவ்விலக்கியங்கள் வழி கண்டுகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

உடப்பு பிரபந்தங்கள் - ஓர் அறிமுகம்

எப்.பி. மேரி யூஜினா,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

உடப்பங்கரையாம் எம்மண்ணில்
உயர்ந்த நல் கலையிருக்கு
உப்புக்காற்று வீசும்
உவந்த நல் கடலிருக்கு
ஊர்மக்கள் நல் பண்பாடு கூறும்
உடப்புக் கோயிலிருக்கு
ஊரவர் போற்றும்
ஊற்றுத் தண்ணீரும் இங்கிருக்கு

இலங்கைத் தாய்த் திருநாட்டிலே வடமேல் மாகாணத்தின்கண் பல்வேறு வளங்களையும், வரலாற்றுப் பெருமைகளையும் கொண்ட இடமாக புத்தளம் மாவட்டம் விளங்குகிறது. இம்மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்களுடைய பாரம்பரியம், கலாசாரம், பண்பாட்டு விழுமியங்கள் என்பவற்றைப் பாதுகாத்துவரும் கிராமங்களில் உடப்புக் கிராமமும் ஒன்றாகும். இங்கு வாழ்பவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இந்திய வம்சாவழி மக்களே. இவர்கள், இந்தியாவின் இராமேஸ்வரத்திலிருந்து வந்தவர்கள். மொகலாயர் இந்தியாவை ஆண்ட காலத்தில் தென் இந்தியாவின் இராமேஸ்வரக் கரையிலிருந்து பதினெட்டுக் குடும்பங்கள் ஏழு தோணிகளில் புறப்பட்டு கி.பி 1654 இல் மன்னாரை அடைந்ததாகவும், சிலகாலம் மன்னாரிலும், புத்தளத்திலும் தங்கியிருந்து பின்னர் கி.பி 1678 இல் உடப்பில் குடியேறியதாகவும் செம்பலிங்கம் உடையாரின் குறிப்புக்களின்வழி அறிய முடிகின்றது.

உடப்புத் தமிழ் மக்களின் சமய வழிபாட்டில் மேனிலையாக்கம் பெற்ற வழிபாட்டு மரபுகளும், ஆகமம் சாராத வழிபாட்டு மரபுகளும் காணப்படுகின்றன. ஒப்பீட்டளவில் மேனிலையாக்கம் பெற்ற வழிபாட்டு மரபுகளைவிட, ஆகமம் சாரா வழிபாட்டு மரபுகளே அதிகம் காணப்படுகின்றன. தங்கள் குலதெய்வமாக சிறுதெய்வ வழிபாட்டை மேற்கொள்பவர்கள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றனர். அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க தெய்வங்களாக, திரௌபதையம்மன், காளியம்மன், முத்துமாரியம்மன், ஐயனார் முதலியன விளங்குகின்றன.

இவ் ஆலயங்களில் உற்சவ காலங்களிலும், கும்பாபிஷேகம், தீ மிதிப்புக் காலங்களிலும் மற்றும் ஊர்வலத்தின் போதும் பாடல்கள் இசைக்கப்படுகின்றன. அப்பாடல்களை உடப்பூர் வரகவி மா.கதிரவேற் புலவர் 1910 இல் இயற்றியதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இவற்றை திரு.ச.கோபாலன் (ஆசிரியர்), திரு.க.பகீரதன் (ஆசிரியர்) இருவரும் இணைந்து “உடப்பின் பிரபந்தங்கள்” என்ற தலைப்பில் தொகுத்துள்ளனர். அதனையே நாமும் உடப்புப் பிரபந்தங்கள் எனக் கொள்கின்றோம். அப்பிரபந்தங்கள் தொடர்பிலான ஓர் அறிமுகத்தினை வழங்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழிலே சிற்றிலக்கிய வகைகள் எனச் சுட்டப்படும் இலக்கிய வடிவம் “பிரபந்தங்கள்” எனவும் அழைக்கப்படலாயின. பிரபந்த மரபியல், பிரபந்தத் தீபிகை போன்ற நூல்களிலே இதற்கான விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் காணப்படுதாக அவை சுட்டுகின்றன. “பிரபந்தம்” எனும் வடசொல்லுக்கு நன்கு கட்டப்பட்ட நூல் என்பது பொருளாகும் என செயராமன் கூறுகின்றார். அத்தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்த வகைகளில் காவியம், கும்மி, ஊஞ்சல், எச்சரிக்கை, விருத்தம் போன்றன உடப்புப் பிரபந்தங்கள் என்ற தொகுப்பில் உள்ளடங்குகின்றன. அவையாவன :

- காவியம் :** விநாயகர் காவியம், ஐயனார் காவியம், வீரபத்திரர் காவியம், ஸ்ரீ ராமர் காவியம், மாரியம்மன் காவியம், வைரவர் காவியம், காளியம்மன் காவியம், திரௌபதையம்மன் காவியம், ஐவர் காவியம்.
- கும்மி :** காளியம்மன் கும்மி, முத்துமாரியம்மன் கும்மி, திரௌபதையம்மன் கும்மி, திரௌபதையம்மன் பூர்வீகக்கும்மி, பாரதக்கும்மி.
- எச்சரிக்கை :** திரௌபதையம்மன் எச்சரிக்கை, ஸ்ரீராமர் எச்சரிக்கை, காளியம்மன் எச்சரிக்கை.
- ஊஞ்சல் :** திரௌபதையம்மன் ஊஞ்சல், முத்துமாரியம்மன் ஊஞ்சல்.
- விருத்தம் :** திரௌபதாதேவி விருத்தம், காளியம்மன் விருத்தம், சிவபெருமான் விருத்தம் என்பனவாகும்.

இப் பிரபந்தங்கள் திருவிழாக் காலங்களில் இசையுடனும், பக்தி உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுடனும் பாடப்படுகின்றன. மக்களைக் கவரும் நோக்கமும், மக்கள் மனங்களை வேறுதிசையிலிருந்து மீட்டு ஆன்மீகத்துடன் இரண்டறக் கலக்கச் செய்யும் நோக்கமுமே பிரபந்தங்கள் இசையுடன் பாடப்படுவதற்கான காரணங்களாகும்.

இதில் “எச்சரிக்கை” எனும் வடிவம், புதுவகை இலக்கிய வடிவமாக விளங்குகின்றது. இது திருவிழாக் காலங்களில் ஊர்வலம் முடிந்து, ஆலயத்தினுள் நுழையும் போது பாடப்படுகின்றது. எச்சரிக்கையின் பிரதான அம்சம் மக்கள் தெய்வங்களிடம் தங்களை எல்லா துன்பங்களிலிருந்தும் காத்தருள வேண்டும் என தெய்வத்திற்கே எச்சரிக்கை விடுப்பதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, காளியம்மன் எச்சரிக்கையில்,

“ஊழிவினை அணுகாமல்
உன் பாதம் துதிக்க
காளி பகவதியே
என்றும் காப்பாய் எச்சரிக்கை”

என்றவாறு பாடல்கள் தொடர்ந்து செல்வதைக் குறிப்பிட முடியும்.

உடப்பு மக்களிடையே பிரசித்தி பெற்று விளங்குவது கும்மிப் பாடல் ஆகும். ஊர்வலம் இடம்பெறும் போது, பாதையின் முற்சந்திகளில் பெண்கள் கும்மிப் பாடல்களைப் பாடி கும்மியடிப்பர். இச்செயல் மக்களைக் கவருவதாக அமைந்திருக்கும். கும்மியடிப்பதைப் பார்ப்பதற்காக கூடுதலான மக்கள் வீதிகளில் கூடியிருப்பர்.

பக்தர்களின் முக்கிய நோக்கம் தெய்வங்களைப் புகழ்ந்து பாடி, மகிழ்வித்துத் தங்களுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதாகும். ஏனைய பிரபந்தங்களை விட ஊஞ்சல் பிரபந்தத்தில் இத்தன்மை அதிகமாகவே இடம்பெறும். உதாரணமாக, உடப்பில் அமைந்துள்ள திரௌபதையம்மன் ஆலய வசந்த மண்டபத்தில் வைத்துப் பாடப்படும் திரௌபதையம்மன் ஊஞ்சலைக் குறிப்பிட முடியும். இங்கு திரௌபதைக்குப் பதிலாக பூசகரை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டுவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அப்போது திரௌபதையம்மன் ஊஞ்சல் பாடப்படும். உதாரணமாக கீழ்வரும் பாடலைக் குறிப்பிட முடியும் :

“கற்பக மலராய் திருஊஞ்சல்
உற்பவமாய் வரும்
கரிந்திடும் வருதுயர் தீர்த்திடும்
காரணியே ஆடிரு ஊஞ்சல்”

திரௌபதையம்மன் ஊஞ்சலில் குலதெய்வமாகிய திரௌபதியம்மனின் வரலாறும் (பிறப்பு, அருச்சுனன் மாலை அணிவித்தல், ஐவர் திருமணம்) வேறுபல வரலாற்றுச் சம்பவங்களும் உள்ளடங்கிக் காணப்படுகின்றன. இங்கு வாழும் சைவமக்கள் தங்களை குருகுல வம்சத்தினர் என்றும், பாண்டவர்கள் தங்கள் வம்சத்தினர் என்றும் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் பாடலைக் குறிப்பிட முடியும் :

“குருகுலத்தாதிபன் தருமவீமன்
கோவிந்த மைத்துனனாம்
பரிமள நகுலசகாதேவனர்
பஞ்சவர் நாங்கள்”

பொதுவாகக் காவியங்களை எடுத்துக் கொண்டால், சிறுதெய்வங்களின் பிறப்புப் பற்றிய புராணக் கதைகள் காணப்படுகின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. உதாரணமாக, ஐயனார் காவியத்தில் அவருடைய பிறப்பு பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் மகனாக ஐயனார் பிறந்தார் என்ற புராணக்கதையை,

“ஆதிசிவன் மகனெனவே அவணியில் பிறந்தாய்
ஆலிலையில் துயின்றோன் கை அன்புடன் பிறந்தாய்”

எனவரும் வரிகள் எடுத்துக் காட்டும்.

உடப்பு மக்களின் பழைமைமிகு வழிபாட்டுத் தெய்வமாக மாரியம்மன் விளங்குகிறாள். மாரி என்பது மழையைக் குறிக்கும். வெப்பத்தைத் தவிர்த்து, அம்மை முதலியவற்றைத் தீர்த்து நாடு, மாடு பிழைக்கச் செய்பவள் மாரி. அம்மை நோயிலிருந்து விடுதலைபெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் மாரிக்கு குளிர்ந்தி வழிபாடு செய்வர். அச்சமயம் மாரிக்கு பக்திப் பாடல்கள் பாடி வழிபாடு செய்வர். இப்பாடல்களே மாரியம்மனுடன் தொடர்புடைய பிரபந்தங்களாக உடப்பில் காணப்படுகின்றன.

உடப்புப் பிரபந்தங்களின் வழி கிராமிய மக்களின் நம்பிக்கைகள் பலவற்றையும் அறிந்துகொள் முடிகின்றது. கண்ணூறுபாராம் காக்கும்படி காளிதேவியை வேண்டுவதனையும். உடப்பில் பேதிநோய் ஏற்பட்ட சமயம் காளியம்மனுக்கு வழிபாடு செய்தமையையும் காளியம்மன் கும்மிப் பாடலின்,

“முன்னம் கொடுத்த திருவாக்கால்
மூழ்கிய பேதிநோய் வராமல்
நன்னயம் காக்கும் மாகாளியம்மன்
நாடி கும்மியடிங்கடி”

எனும் பாடல் வரிகளின் மூலம் அடையாளம் காணமுடிகிறது.

இப் பிரபந்தங்களைப் பாடும்போது, மக்களின் பக்தி உணர்வு மேற்கிளம்புவதைக் காணமுடிகிறது. மக்கள் மனமுருகி வேண்டும் பொழுது, தம்மை மறந்து தெய்வ உணர்வு கொண்டு இப்பிரபந்தங்களைப் பாடுகின்றனர். தெய்வங்களைப் பலவாறு புகழ்ந்தும், வீரச் செயல்களை உலகறியச் செய்தும் பாடுவர்.

உடப்பில் எழுந்த பிரபந்தங்கள் ஏனைய பிரபந்தங்களிலிருந்து வேறுபடக் காரணம் இங்கு, திருவிழாக்காலங்களில் பண்ணோடு பாடப்படுவதாகும். இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி ரசனையுடன் பாடுவர். இவ்வாறு சிறப்புப் பெற்றிருக்கும் இப் பிரபந்தங்கள் உண்மையிலேயே மா.கதிவேற் புலவரால் தான் இயற்றப்பட்டதா என்ற சர்ச்சை உள்ளது. சில இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் “மா.கதிவேற் புலவரால் எழுதப்பட்டிருந்தால், அவர் பரம்பரை இன்றும் உடப்பில் இருந்திருக்க வேண்டும். இப்படியான பிரபந்தங்கள் இன்றும் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுவர். எவ்வாறு இருந்த போதும், இப் பிரபந்தங்கள் உடப்பு மக்களின் சிறுதெய்வ வழிபாட்டோடு இரண்டரக் கலந்து காணப்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகிறது.

பாஞ்சாலி சபதம் பாத்திரங்களின் பண்பு நலன்

எம்.எப்.எப். ரிஸ்வானா,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

“எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொது சனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய் மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோன் ஆகின்றான்”. இது கி.பி 1912 இல் வெளியான பாஞ்சாலி சபத முதல் பாகத்து நூலின் முகவுரையில் பாரதி குறிப்பிட்டது. பாரதியின் கவிதைக் கொள்கை இதுவே ஆகும். மரபு வழியிலே தோய்ந்து, காலத்திற்கேற்ப மாறுதல்களைத் தயக்கமின்றி ஏற்றிச் செயல்படுத்தினார். பாரதப் பழங்கதையின் ஒரு பகுதியைத் தமது காலப் பின்னணியில் பாரதியார் உருவாக்கிப் பார்த்ததே “பாஞ்சாலி சபதம்” என்ற காவியமாக உருவாயிற்று. பாரதியார் கவிதைகளுள் நடுநாயகமாக அமைந்து, முப்பெரும் வைரங்களாயத் திகழும் கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகியவற்றுள், குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக பாஞ்சாலி சபதம் விளங்குகின்றது. “தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக வரையப்பட்டது பாஞ்சாலி சபதம்.” என பாரதியே சொல்கின்றார்.

பாஞ்சாலி சபதம் இரு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. முதற் பிரிவில் அழைப்புச் சருக்கம், சூதாட்டச் சருக்கம் என இரு சருக்கங்கள் அடங்கியுள்ளன. அடிமைச் சருக்கம், துகிலுரிதல் சருக்கம், சபதச் சருக்கம் என்ற மூன்று சருக்கங்கள் இரண்டாம் பிரிவில் அடங்கியுள்ளன. இவ்விரு பெரும் பிரிவுகளுள் அடங்கும் ஐந்து சருக்கங்களும் கதைத் தொடர்பு குன்றாமல் பின்னப்பட்டுள்ளன. இதில் பல வகைப்பட்ட, பலதரப்பட்ட செய்திகளை தொடர்புறுத்தி ஒரு கலை மாளிகையாக ஒன்றாக்கி வடித்துள்ள பாரதியின் கலைத்திறன் இங்கு ஒளி வீசுகின்றது.

வில்லிபுத்தூரார் குட்டிய “சூதுபோர்ச் சருக்கம்” என்ற தலைப்பு பாரதியாரைக் கவராதது குறிப்பிடத்தக்கது. வீரத்தைக் காட்டவோ வியப்பூட்டவோ சூதாட்டத்தில் ஒன்றுமில்லை. நேருக்கு நேர் நின்று போரிடுவதிலேயே மனிதனின் பேராற்றலும் பெருமையும் வெளிப்படும். நற்பேறு காரணமாகப் பெறும் எவ்வெற்றியும் வீரத்தின் விளைவு என எண்ண இயலாது. நுண்ணறிவு, வெறும் சூழ்ச்சி, நற்பேறு ஆகிய மூன்றைப் பொருத்தே சூதாட்டத்தில் வெற்றி தோல்விகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, பேராற்றலையும், பெரு வீரத்தையும் போற்றும் பாரதிக்கு வில்லியின் தலைப்பு வேதனையையே ஊட்டும். உறுதியூட்டும் இவ்வுக்கக் காப்பியத்திற்குப் “பாஞ்சாலி சபதம்” என்ற தலைப்பைத் தவிர, வேறு எம்மாற்றுத் தலைப்புக்கும், கலை நயமும் கற்பனை மெருகும் இருக்க முடியாது. பாரதி தன்னிறைவு பெற்ற ஒரு தனி உலகில் வாழ்வவன்.

நாட்டின் விடுதலைக்கும் நாட்டு மக்களின் விடுதலைக்கும் தன் எழுத்துத் திறமையால் குரல் கொடுத்த பாரதி, சமூகத்தில் நிகழ்ந்த கொடுங்காளையும், அட்டூழியங்களையும் கண்டு மனம் நொந்தார். அதனைக் களைந்தெடுக்க எழுத்துக்களை ஆயுதமாகக் பயன்படுத்தினார். ஏழைகளின் பிரச்சினைகளையும், மாதர்கள் இழிவாக நடத்தப்படுவதையும், சுதேசிய மக்கள் அடிமைகளாக வாழ்வதையும் எழுத்துக்களால் சாடினார். மனித உலகின் சூழலைக்கண்ட பாரதிக்கு, உலக நடப்புக்கள் அதிருப்தி தருவதாக அமையவே, அந்த அதிருப்தியில் அவரது மனதில் புரட்சிக்கனல் எழும்பியது. “நாட்டு ராஜ நீதி மனிதம் நன்கு செய்யவில்லை” எனும் எண்ணம் அவருள் மேலோங்கி நின்றது.

கலைஞனின் முக்கிய நோக்கம் நல்ல பாத்திரங்களைப் படைப்பதாகும். பாத்திரப் படைப்புக்களின் வளர்ச்சியே கலை. கதைக்காகப் பாத்திரப் படைப்புக்களல்ல. செயற்போராட்டம், உரையாடல்கள், ஒரு பாத்திரம் மற்றப் பாத்திரத்தின் மீது கூறும் கூற்றுக்கள், பாத்திரங்களின் தனி மொழிகள், கவிக் கூற்று ஆகியவற்றின் மூலம் பாத்திரங்களின் இயல்புகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. பாத்திரங்களையே பேசவிட்டுக் கவிஞர் விலகிக் கொள்வது நல்லது. ஆனால், பாரதியார் அவ்வப்போது இடையே புகுந்து மறுப்புக் கூறுகிறார். அவருடைய மன இயல்பைக் காட்ட முனைகிறார். துச்சாதனன் இயல்பைக் கூறும் போது அவர் அத்தகைய இடையீடு செய்கிறார்.

பாஞ்சாலி

மகாபாரத்தின் முழுச்சிறப்பும் **பாஞ்சாலியின்** சினத்தீயால் உயர்வு பெறுகின்றது. மானபங்கப்படுத்தப்பட்ட ஏந்தினையாழின் எரிச்சலே மகாபாரத்தில் தொடர்ந்து வரும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் காரணம் எனக் கூறப்படுகின்றமையைக் காணலாம். பாஞ்சாலி மிகவும் முக்கியமான ஒரு பாத்திரமாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளார். பாஞ்சாலி அரசர்களும், முனிவர்களும் கூடியுள்ள அவையில் உணர்ச்சியுடன் முறையிடுவது கண்ணகி மதுரை மாநகர் மக்களை நோக்கி முறையிடுவதையே நினைவூட்டுகின்றது. தலைமைப் பாத்திரமான பாஞ்சாலி மாதர்குல விளக்கு, அன்பே வாய்ந்த வடிவழகு என்றெல்லாம் போற்றப்பட்டுள்ளார். அவள் கண்ணகியிடம் கொண்ட பக்தியின் சிறப்பு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. தலைமைப் பாத்திரத்திற்கு ஏற்றதாக உயர் குடியைச் சேர்ந்தவளாக, வீரமுடையவளாக, சாபமிட்டு வெல்லும் பாஞ்சாலியாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளார். தேச பக்தியின் கருவூலம்து.

மேலும், பாஞ்சாலி பஞ்ச பாண்டவர்களது முழு நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகப் பொலிவுறுகிறார். ஆனால், அவளிடம் இருந்த பதியன்பு வாழ்க்கையின் உயர்ந்த நோக்கத்தை மறைக்கவில்லை. அடிமையாக்கப்பட்ட பொழுது, பொங்கி எழுகிறார். தன் கணவரின் பெருந்தவற்றை அரசிளங்குமரர்களும், முனிவர்களும் கூடியுள்ள அவையில் சுட்டிக் காட்டுகிறார். துச்சாதனனின் செயல் பொருத்தமானதா என்று அவர்கள் தமக்குள் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவள் தன் உள்ளக் கருத்தை அச்சமின்றி வெளியிடுகின்றார். இப்பேச்சுரிமையைப் பாரதியார், தாம் பாடிய “புதுமைப் பெண்” எனும் பாடலில் தற்காலப் பெண்களின் குணங்களில் ஒன்றாகக் கூறுகின்றார். அவளுடைய கரும் சினமும் நம்பிக்கையும், கண்ண பெருமானிடம் அவள் கொண்டுள்ள அசையாத நம்பிக்கையும், அவளிடம் பூரண சரணாகதி அடைவதும் இக்காவியத்தில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதை,

“பிச்சேறியவனைப் போல் - அந்தப்
 பேயனுந் துகிலினை உரிகையிலே
 ஊட்சோ தியிற் கலந்தாள்ளு - அன்னை
 உலகத்தை மறந்தாள், ஒருமை யுற்றாள்”

என்பதனூடே காணலாம்.

பாரதத் தாயின் அடிமைப்பட்ட நிலையைப் பின்திசையாக வைத்து, பாஞ்சாலியைப் பாரதத் தாயாக நுட்பமாக வர்ணித்து, மகாபாரதக் கதையின் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்த ஒரு கட்டத்தைப் பாரதி தன் காவியத்திற்குப் பொருளாகவும் களனாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளார். பாரதி தம் ஆழ்ந்த நெஞ்சத்தினால் கண்ட உண்மையை,

“ஓரஞ் செய்திடாமே, தருமத்துறதி கொன்றிடாமே
 சோரஞ் செய்திடாமே, பிறரைத் துயரில் வீழ்த்திடாமே
 ஊரையாளும் முறைமை, உலகில் ஒருபுறத்து மில்லை”

என்கிறார். மன்னர்கள் வகுத்திருந்த அநீதியை,

“மன்னர்க்கு நீதி ஒரு வகை - பிற
 மாந்தர்க்கு நீதி மற்றோர் வகை”

என்று வியாச முனிவர் சொன்னதைத் தூரியோதனன் நினைவு கூர்ந்து அங்கீகரிப்பதன் மூலம் காணலாம். மேலும் அரச நீதி பற்றி,

“குழைதல் என்பது மன்னவர்க்கில்லை
 கூடக் கூடப்பின் கூட்டுதல் வேண்டும்
 பிழை ஒன்றே அரசர்க்கு உண்டு கண்டாய்
 பிறரைத் தாழ்த்துவதில் சலிப்பு எய்தல்”

என்பதன் மூலம், பிறரை அடிமைப்படுத்துவதில் சலிப்பு ஏற்படுவதொன்றே அரசருக்குப் பெரும் குற்றமாக இருக்க முடியும் என்பதும், கொஞ்சம் கூடக் கவலையின்றிச் சுரண்டிச் செல்வம் சேகரிப்பதே அரச தர்மம் என்பதும் தூரியோதனனின் கருத்து. இது அன்றைய பொதுவான அரசியல் நிலவரமாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும் எனலாம். அதனையே பாரதி, தூரியோதனன் வாழ்க்கை மூலம் காட்டியுள்ளார் எனலாம்.

தருமன்

தருமன் சூதாட்டத்தில் தன் நாட்டை இழந்தான். இச்செயல் பாரதியின் உள்ளத்தில் பெரும் வெறுப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. அவ்வெறுப்பு எல்லையற்றுத் தோன்றுகின்றது. அதுவே,

“கோயிற் பூசை செய்வோர் - சிலையைக்
கொண்டு விற்றல் போலும்,
வாயில் காத்து நிற்போன் - வீட்டை
வைத் திழத்தல் போலும்,
ஆயிரங் களான - நீதி...”

எனும் வரிகளால் பரிணமிக்கின்றன எனலாம்.

நாட்டு மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்த வேண்டிய அரசன், மக்களின் வாழ்வோடு விளையாடுகின்றான். தருமரின் இத்தகைய கயமைச் செயல் கண்டு பாரதி, “சீசீ சிறியர் செய்கை செய்தான்.” என ஏசுகின்றார். இது தருமன் செயல் மீது பாரதி கொண்ட ஏளனத்தைக் காட்டுகின்றது. நாட்டுக்கென்று தனியே உயிரும் தனித்துவமும் உண்டு என்பதை அரசன் அறியாதவனாக இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. தம் நாட்டில் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் உள்ளத்தில் நாட்டுப் பற்றினை எழுப்புவதற்குப் பாரதியார் இந் நிகழ்ச்சியைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார். தருமன் உயர்ந்த உள்ளம் படைத்த ஒருவனாக இருந்தும், அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போலப் பெருமை கொண்டவனாகத் திகழ்ந்தும், அவர் இரு இடங்களில் பொறுமை இழக்கின்றார். தன் சகோதரர்களான சகாதேவனையும், நகுலனையும் சூதாட்டத்தில் பணயமாக வைத்திழந்த போது, மாற்றார் இகழ்ந்தனர். அப்போது கொந்தளித்து எழுகிறார். சினம் உள்ளத்தைக் குழப்பமடையச் செய்கின்றது. அர்ச்சுனனை இழக்கின்றார். வீமனையும் பணயமாக வைத்திடுக என்று மாற்றார் கூறிய போது,

“தருமன் தக்கது செய்தல் மறந்தனன்,
உளஞ் சார்ந்திடு வெஞ்சின வெள்ளத்தில் - எங்கும்
அக்கரை இக்கரை காண்கிலன்.”

என்றவாறு கடும் சூதாட்டத்திற்கு தருமர் இரையாகிறார். அதுவே அவரை முழுதும் அழித்தது.

அர்ச்சுனன்

எல்லா வகைப் பண்புகளுக்கும் உறைவிடமான தன் தமயனிடத்தில் அர்ச்சுனன் கொண்டுள்ள உயர்ந்த மதிப்பு, சத்தியம் வெல்லும் என்பதில் அவனுக்குள்ள உறுதியான நம்பிக்கை, தன் கையில் உள்ள வெற்றி பொருந்திய காண்டீவத்தில் அவனுக்குள்ள தளரா நம்பிக்கை, தருமத்தின் மீது அவனுக்குள்ள வஞ்சம், அவனுடைய காதல் உணர்வு என்பனவெல்லாம் பாடலைப் படிக்கும் பொழுது நம் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன.

திருதராட்டிரன்

இவர் உண்மையில் ஒரு துன்ப வடிவமே. பொருள்களை வேறுபடுத்தி அறிந்து, நேர் வழியைக் காட்டும் நுண்ணறிவு அவருக்கு இருந்தும், தன் மகன் மீது கொண்ட அன்பு அவரிடம் இருக்க வேண்டிய நீதியையும் நேர்மையையும் மறைத்து விட்டது. தன் மகனிடம் கொண்டிருந்த அளவு கடந்த வாஞ்சையால் அவர் தன் உள்ளக் கருத்தை வெளியே சொல்ல முடியவில்லை. தன்னால் ஏதும் இயலாத நிலையில், தான் விதியின் கையில் சிக்கிய ஒரு பாவை என உணர்கின்றார். விதுரனின் விவாதத் திறனால் உண்மையைத் திருதராட்டிரன் உணர்கின்றார் என்பது உண்மையே. எனினும், அவர் உறுதியற்ற கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறார். சகுனியின் பேச்சினை மறுத்துக் கூறுவதில் அவர் தன் பெருமைக்குரிய புத்தி கூர்மையைக் காட்டுகின்றார்.

சகுனி

சகுனிதான் இக்காவியத்தில் முக்கியமான கொடியன். அவனது சூழ்ச்சித் திறனும், மனதைக் கவரும் சொல் வன்மையும் குறிப்பிடத்தக்கவை. அத்திறன்களினை நல்லதற்குப் பயன்படுத்தாமல் பாண்டவர்களைத் தன் சூழ்ச்சி வலையில் சிக்க வைக்கப் பயன்படுத்துகின்றான். இந்தப் பண்பற்ற பாத்திரத்தின் மீது பாரதியார் கூறும் புண்படுத்தும் சிந்தனையும், அவன் மீது அவர் பொழியும் வசை மாரியும் இத்தகைய கீழ்த்தரப் பண்பின் மீது அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த வெறுப்பினைக் காட்டுகின்றன. இதனை,

“கலகல வெசச்சிரித் தான் - பழிக்

கவற்றையொர் சாத்திர மெனப்பயின் றோன்...”

என்பதன் மூலம் அதை அவதானிக்கலாம்.

விதுரன்

விதுரனின் பண்பு இந்தக் கொடுமை வாய்ந்த சகுனியின் கீழ்த்தர இயல்புக்கு எதிராக, வானவில் போன்று ஒளிவிட்டுத் தோன்றுகிறது. அவரது நேர்மை, எதனையும் அலட்சியப்படுத்தாத உயர்ந்த போக்கு, அச்சமின்மை, அறவுணர்ச்சி, உண்மைக்காகப் போராடுவதில் அவருக்குள்ள அஞ்சாத பேராண்மை, உண்மைக்காகப் போராடும் பிடிவாத குணம் ஆகியவை நம் மனதைக் கவர்ந்து, அவர் மீது மதிப்புக் கொள்ளச் செய்கின்றன. விதுரனின் பேச்சு நன்னெறியில் மனிதரைத் தூண்டுகின்ற பேச்சு. ஆனால், காப்பிய ஓட்டத்தில் யாரும் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. விழலுக்குப் பாய்ச்சிய நீராய்ப் பயன்றூப் போகின்றது.

“மூட மகனே! மொழியோணா வார்த்தையினைக்
கேடுவரல் அறியாய், கீழ்மையினாற் சொல்லி விட்டாய்
புள்ளிச் சிறுமான் புலியைப் போய்ப் பாய்வது போல்,
பிள்ளைத் தவளை பெரும்பாம்பை மோதுவதுபோல்,
ஐவர் சினத்தின் அழலை வளர்க்கின்றாய்.”

என்பதாகத் துரியோதனனுக்கு விதுரன் அறிவுறுத்துவதைக் காணலாம்.

துரியோதனன்

துரியோதனன் பொறாமையே உருவாக விளங்குகின்றான். பாண்டவரின் பெருமையையும் வெற்றியையும் கண்டு அவன் பொறாமைப்படுகின்றான். அவர்கள் பெரும் அளவற்ற பரிசுகள், அவனுக்குச் சினத்தையும் பொறாமையையும் ஏற்படுத்துகின்றன. எப்படியாவது அவர்களை அழிப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டுகின்றான். தன் வினை தன்னைச் சுடும் என்பதை அவன் வாழ்வில் காணலாம். அதாவது, அவனது வினை அவனையே அழித்து விடுகின்றது. அவனது நேர்மையற்ற இயல்பு, நகைச்சுவை உணர்வு, வீரம், முரட்டுத் தன்மை, பொருளற்ற வீண் பிடிவாதம், சிறிதும் பண்பற்ற போக்கு, பொறுமையின்மை ஆகியவை அவனது வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பிரதிபலிக்கக் காணலாம். ஆயிரம் யானைப் பலம் அவனுக்குண்டு. எனினும், அவன் உடலில் வலியனாகவும், அறிவில் பலவீனனாகவும் தோன்றுகின்றான். அதை,

“...ஏகி நமதுளங் கூறடா - அவள்

ஏழு கணத்தில் வரச்செய் வாய் - உன்னைச்

சாக மிதித்திடு வேனடா...”

என்று பாகனிடம் இடும் கட்டளை மூலம் அவதானிக்கலாம்.

துச்சாதனன்

இவன், கொடுமை செய்வதில் தன் அண்ணனான துரியோதனனை மிஞ்சுகின்றான். கடுகளவு இரக்க உணர்வு கூட அவனிடம் இல்லை. அளவு கடந்த மதுவும் புலாலும் உட்கொள்கின்றான். சிற்றின்பச் சேற்றில் புரளுகின்றான். பண்பும் கல்வியும் அற்ற அவன், தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எத்தகைய பாவச் செயலையும் செய்யும் இழிநிலைக்கு இறங்குகின்றான். பிறர் படும் துன்பத்தில் இன்பம் காண்கின்றான். அவன் கர்வப் போதை தலைக்கேறியவனாகவும், பிறர் சொல்லுக்குக் கட்டுப்படாதவனாகவும், தன்னை உயர்வாக நினைத்து முரட்டுத்தனமான செயல் புரிபவனாகவும் காணப்படுகின்றான். பாரதியார், அவனுடைய மனித இகழ்ச்சிப் போக்கினையும், கடவுள் நம்பிக்கையற்ற நிலையினையும் நமக்குக் காட்டுகின்றார்.

வீமன்

வீமனுக்கு அர்ச்சனனிடம் இருந்த அமைதி இல்லை. அவனுடைய சினம் எரிமலை போன்றது. அவனது அளவற்ற வலிமை, கபடமற்ற பேச்சு, தன் சகோதரர்களிடத்தில் கூட எதற்கும் இசைந்து வராத போக்கு, போரிடுவதில் உள்ள பெரு மகிழ்ச்சி, துரியோதனனின் குருதியைக் குடிப்பதாக அவன் எடுத்துக் கொள்ளும் வாக்குறுதி ஆகியவை காப்பிய ஓட்டத்தில் ஆங்காங்கே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

முடிவுரை

மனதைத் தொடும்படியான நல்ல முறையில் அமைந்த பாத்திரங்களாக இவை இருப்பினும், ஆசிரியர் ஆங்காங்கே இடையிட்டுத் தன் கருத்தைப் பாத்திரங்களின் மீது பாய்ச்சுவதையும் காணலாம். பாரதி, சகுனி மீது இகழ்ச்சி கொண்டு பொழிகின்ற வசை மொழிகள் இதற்குச் சான்று எனலாம். இவ்வாறு, தலைமைப் பாத்திரம் துணைப் பாத்திரம் என்று பல்வேறுபட்ட பாத்திரங்களின் மூலம் இக்காவியம் செழுமை பெறுகின்றது.

பாஞ்சாலி சபதத்தில் உவமைகளும், இயற்கை வர்ணனைகளும், கவிச் சிறப்புக்களும் நிறைந்திருந்தாலும் இறவா நிலை பெற்ற குயில் பாட்டு, மற்றும் கண்ணன் பாட்டு போன்று பெருமை பெற்றிலங்கவில்லை. அன்னியர் ஆட்சியை எதிர்த்துக் கடுமையாகப் போராடிய இந்திய மக்களின் தேசிய உணர்வினால் உந்தப் பெற்று பாரதியார் இக்காவியத்தைப் பாடியிருக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதில் மறைமுகப் பிரசாரம் அமைந்திருப்பதை நம்மால் உணராமல் இருக்க முடியாது. பாஞ்சாலியின் உறுதி வாய்ந்த எதிர்ப்பிலும், அச்சமற்ற சபதத்திலும், அவமதிக்கப்பட்ட இந்திய மக்களின் பொங்கியெழுந்த சினக் குரலையே நாம் தெளிவாகக் காண்கின்றோம்.

மரபு மீறிய மகளிர் (காரைக்காலம்மையார், ஆண்டாள் பாடல்களை அடிப்படையாக கொண்ட ஒருநோக்கு)

எம்.என் எப். நஸ்ரின்,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சங்கப் பெண் புலவர்களை அடுத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தோன்றிய பெண் படைப்பாளிகளுள் காரைக்கால் அம்மையாரும், ஆண்டாளும் முக்கியமானவர்கள். தலைசிறந்த பக்திப் பாடல்களைப் பாடிய இரண்டு தமிழ்ப் பெண் சமயக் குரவர்கள் என்றவகையிலேயே நாம் இவர்களை அறிவோம். இதற்கு மேலாக, பெண்கள் மீது சமூகத்தில் திணிக்கப்பட்ட மரபுகளால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி, அவற்றுக்கு வடிகால் தேடும் முயற்சியாகத் தங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும், அவற்றால் ஏற்பட்ட மனக்காயங்களையும் பக்தி இலக்கியத்தின் ஊடாக இறக்கி வைத்துள்ளனர் என்ற உண்மை பெரிதும் அறியப்படாத ஒன்றாகவே இருக்கின்றது. இந்தவகையில் மரபார்ந்த பக்தி இலக்கியங்களின் பாதையிலிருந்து சற்றே விலகி, பெண்ணியத்திற்கு அடித்தளம் அமைக்கும் வகையில் இவ்விரு சமயக் குரவர்களின் பாடல்கள் அமைந்திருப்பதை மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் விளங்கிக் கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

காரைக்காலம்மையார் சங்கமருவியகாலத்துப் பிற்பகுதியைச் (கி.பி 6ம் நூற்றாண்டு) சேர்ந்தவர். ஆண்டாள் பல்லவர் - பாண்டியர் காலத்தைச் சேர்ந்தவர். (கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டு) காரைக்காலம்மையார் சைவ சமயத்தை சார்ந்தவர். ஆண்டாள் வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர். இருவரும் உயர் குலப் பெண்கள். ஒருவர் வணிக குலம். ஒருவர் பிராமண குலம். இருவருமே கல்வி, கேள்விகளில் மிகுந்த பாண்டித்தியம் மிக்கவர்கள். எனினும், இருவரினதும் வாழ்வியல் அனுபவங்களும் வெவ்வேறானவை.

புனிதவதியார் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட காரைக்காலம்மையார், செல்வந்த குடும்பமொன்றில் ஆசையாக ஒரே குழந்தையாக வளர்க்கப்பட்டவர். அவர் தகப்பனார் உள்ளூர் விவாகம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து, மகளைத் தன்னுடனே வைத்துக் கொண்டார். அவர் சிறுவயதிலேயே சிவபக்தி மிக்கவராக விளங்கினார். அவரது கணவன் பரமத்தன் சிவனடியாருக்குச் சேவை செய்வது சம்பந்தமாக அக்கறை காட்டவில்லை. எனினும், அவரைத் தடுக்கவில்லை. இந்நிலையில் அவரது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட அற்புத நிகழ்ச்சி அவரின் வாழ்க்கைப் பாதையையே மாற்றிவிட்டது. கணவன் அவரது தெய்வீகத் தன்மையை மதித்து, அவரை விட்டுவிடல்கினார். இவ்வாறு கணவனால் கைவிடப்பட்ட பின்னர் தமது இளமையும், அழகும் தேவையற்றது எனக் கருதிய புனிதவதியார், முழுமையாக இறைவன்பால் நாட்டம் செலுத்தி, பிறர் அஞ்சத்தக்க பேயாகத் தம்மை மாற்றிக் கொண்டார் என்பதே புனிதவதியார் பற்றி வரலாறு தரும் செய்திகள்.

காரைக்காலம்மையாரின் வரலாற்றில் இருந்து, அவர் பெண்ணாகப் பிறந்ததினால் அனுபவித்த பன்முகப்பட்ட துன்பங்களையும், அவற்றுக்குக் காரணமாக இருந்த உரிமை

மறுக்கப்பட்ட, பெண் சமத்துவத்தைப் பேணாத ஒரு சமூக அமைப்பைப் பற்றியும் நாம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. அவருடைய பாடல்களினூடாக வெளிவந்த சிந்தனைகளும், உணர்ச்சிகளும் அவரது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் அவர் அனுபவித்த அவலங்களினதும், மறுப்புக்களினதும் வெளிப்பாடுகளாக இருப்பதுபோல் தெரிகிறது.

அந்தவகையில் நோக்கினால், கல்யாணம் என்ற தளையிலிருந்து விடுதலையான புனிதவதியார், பெண்களுக்கென விதிக்கப்பட்ட சமூக வரையறைகளுக்கு மாற்றமான ஒரு வாழ்க்கையையே கைக்கொள்கிறார். “வாழ்விழந்தவள்” என்ற கணிப்பில் வீட்டின் மூலையில் முடங்கி ஏனையோருக்கு சேவை செய்து வாழ அவர் விரும்பவில்லை.

தனக்கேற்ற மனைவியாக காரைக்காலம்மையார் இல்லாமையால், இன்னொரு மனைவியைத் தேடும் உரிமையைப் பரமதத்தனுக்கு சமூகம் அளித்திருந்தது. தனக்கேற்ற கணவனாக அமையாமையால், இன்னொரு கணவனைத் தேடும் உரிமையை சமூகம் காரைக்காலம்மையாருக்கு மறுத்தது. எனவே, இறை உருவில் தன் இன்னொரு துணையைக் கண்டார். கணவனை இழந்ததால் தன் உயிரை மாய்க்க விரும்பாமல் இறைவன் மீது அன்பு செலுத்த விரும்பினார். கற்புப் புகழ் பெற்ற மகளீர் பெயர் பெறவோ, இறக்கவோ அவர் விரும்பவில்லை. வாழவே விரும்பினார். சமூகத்தின் பாற்பட்ட வெறுப்பினால், அவர் தான் முழுமையாக அன்பு செலுத்தும் ஓர் உருவைத் தேடினார். இறை உருவில் அதனைக் கண்டுகொண்டார். தனது அற்புதத் திருவந்தாதியில் ஐந்தாவது பாடலில்,

“இறைவனேஎவ்வுயிரும் தோற்றுவிப்பான்,தோற்றி
இறைவனேஎண்டு இறக்கம் செய்வான்-இறைவனே
எந்தாய் என இரங்கும் எங்கள் மேல் வெந்துயரம்
வந்தால் அதுமாற்றுவான்”

எனப் பெற்றதாயும், தந்தையும் அவருக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கவோ, தேற்றவோவில்லை. எனவே, அவர் இறைவனிடமே தஞ்சமடைவதை சுட்டிக்காட்டுகிறார். மூன்றாவது பாடலில் திடமாக ஒரு சங்கட்பமே செய்துவிடுகின்றார்.

“அவர்க்கேஎழுபிறப்பும் ஆளாவோம் - என்றும்
அவருக்கேநாம் அன்பாவதுஅல்லால் - பவர்சடைமேல்
பாதுகாப்போழ் குடும் அவர்க்கு அல்லால் மற்றொருவருக்கு
ஆகாப்போம் எஞ்ஞான்றும் ஆள்”

மேற்குறித்த பாடலில், “அவருக்கே ஏழு பிறப்பும் ஆழாவோம், மற்றொருவருக்கு ஆகாப்போம்” என்று அவர் கூறுவது எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றது. “கணவனை இனி நாடமாட்டேன்” என அவர் அழுத்திக் கூறுகின்றார். “மற்றொருவர்” என்று அவர் பாடலில் கூறுவது அவரது கணவனாக இருக்கலாம். அவர் தனது பத்தாவது பாடலிலே பின்வருமாறு அழுத்திக் கூறுகின்றார்:

“எனக்கு இனியஎம்மாணை, ஈசனை யான் என்றும்
மனக்கு இனியவைப்பாக வைத்தேன்- எனக்கு அவனைக்
கொண்டேன் பிரானாகக் கொள்ளலுமே இன்புற்றேன்
உண்டே எனக் கரியஒன்று”

நூற்றொரு பாடலையும் படிக்கும் போது, சகலதையும் இழந்து ஓர் உயிர் தன்னை நிலைப்படுத்துவதற்கான மூலத்தையும், ஆதரவையும், பலத்தையும் தேடி அலைவது தெரிகின்றது. ஏனைய பாடல்களிலும் இத்தன்மை வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

பெண்ணொருத்தி, அதிலும் குலப் பெண் ஒருத்தி ஈம்புறங்காடு செல்வது மறுக்கப்பட்டிருந்த அக்காலத்தில் தன் இறுதி வாழ்வை சுடுகாட்டில் கழிக்கத் தீர்மானித்தது அம்மையாரின் மிகப் பெரிய சமூக மீறல் ஆகும். சுடுகாட்டில் பேய்கள் நடுவே சுடலையாண்டியாக நின்று ஆடும் சிவனின் நடனம் ஒரு குலப் பெண்ணின் பாடுபொருளாகி விடுகிறது. ஆண்களே பயப்படும் காட்சிகளை அம்மையார் ரசித்துப் பார்க்கின்றார். இங்கெல்லாம் பெண்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்ட வரையறைகளிலிருந்து எத்தனையோ வகைகளில் மீறிவிட்ட ஒரு பெண்ணின் எதிர்ப்புக் குரலைத்தான் நாம் கேட்கின்றோம்.

வரையறைகளை மீறித்தானுள்ளார். ஆனால், அம்மீறல் வரையறை, சமூக வரையறைகளின் முழுவதிலுமான மீறல் அல்ல. வரையறைகளை முற்றாக அவர் மீறி இருப்பின், ஆணாதிக்க சமூகம் அவரின் பெயரையே வரலாற்றிலிருந்து நீக்கியிருக்கும். எனவேதான், அவர் அறுபத்துமூன்று நாயன்மர்களில் ஒருவராக்கப்பட்டார். பூசனைக்குரியவருமானார். அதேநேரம் சமூக முறைமைகளை மீறியமையினால் தான் அவரது திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் கோயில்களில் பாடாது விடப்படுகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆண்டாளுடைய பாடல்களும் இவ்வகையில் கவனத்துக்குரியவை. பெரியாழ்வாரின் வளர்ப்பு மகளாகிய இவர், பால்ய பருவத்திலிருந்தே கண்ணவதாரத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருபெண் தன் உணர்வுகளை, விரகதாபத்தை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களாக அவரது பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆண்டாளின் வயதும், உணர்வும் காரைக்காலம்மையாரில் இருந்து வேறுபட்டவை. சமூகம் விதித்த ஒழுங்கு விதிகளுக்கும், சமூகநீக்கங்களுக்கும் எதிராகப் பிரகளை பூர்வமாகக் காட்டப்படும் மீறல் என்று இதனை அழைப்பர்.

பெண்ணின் உடல் உறுப்புக்கள் மோட்சத்திற்கு வழியடைக்கும் தடைகள் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில், பெண் தன் ஆசைகளை வெளிப்படுத்தக் கூடாது என்றிருந்த வேளையில், ஆண்டாளின் பாடல்கள் சமூகத்தை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கும் பாடல்களாய் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். இதனை,

“உன்னித்து எழுந்த என் தடமுலைகள்
மானிடவர்க்கு என்று பேச்சுப்படில்
வாழ்கில் லேன் கண்டாய்.....”
(நாச். திரு.1.5)

“அவரைப் பிராயம் தொடங்கி என்றும்
ஆதரித்து எழுந்த என் தடமுலைகள்
துவரைப் பிரானுக்கே கருகற்பித்துத் தொழுது வைத்தேன்”
(நாச்.திரு.1.4)

“கொள்ளும் பயனொன்று இல்லாத கொங்கை தன்னை கிழக்காடும்
அள்ளி பறித்திட்டு அவன் மார்பில் எறிந்தென் அழலைத் தீரவேனே”
(நாச்.திரு.13.8)

எனவரும் பாடல் வரிகள் தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றன.

ஆண் மீது பெண் கொண்ட காமத்தை வெளிப்படையாகக் கூறுவது குலப் பெண்களுக்கு அழகல்ல என்று வரையறை இருந்த காலத்தில் அவள் திருமாலின் வாய்ச் சங்கைப் பார்த்துக் கேட்கும் கேள்விகள் பெரிய வரம்புமீறல்தான். இதனை,

“கற்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ?
திருப்பவள செவ்வாய்தான் தித்திருக்குமோ?
மருப்பொசித்த மாதவன் தனவாய்ச் சவையும் நாற்றமும்
விருப்புற்றுக் கேட்கிறேன் சொல்லாழிவெண்சங்கே?”
(நாச்.திரு.7.1)

எனும் பாடல் விளக்குகிறது. பெண் தன் ஆசைகளை வெளிப்படையாகக் கூறக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்ட சமூகத்தில் ஒரு பெண்ணின் இக்கூற்றுக்கள் வரம்பு மீறல்கள்தான். எனினும், இவ்வரம்பு மீறல்கள் யாவும் அக்கால வரம்புக்குள்ளேதான் மீறப்பட்டுள்ளன. அம்மையாரைப் போல ஆண்டாளும் ஓர் ஆணில் தான் தன்னை இழக்கிறாள். அக்கால கட்டத்தைப் பொறுத்தவரை பெண்களின் இம்மரபு மீறல்கள் சமய நிலையிலிருந்தே வெளிப்பட்டன.

ஆண்டாள் மரபுகளில் ஒருங்கிணைந்தமையினால் இறைவனுடன் இணைந்து பூஜிக்கும் வைணவ சம்பிரதாயம், வரம்புகளை மீறியமைக்குத் தண்டனையாக அவரது நாச்சியார் திருமொழியின் சில பாடல்களை கோயில்களில் பாடாதும் விட்டது. எனவே, கால மரபு மீறிய இவ்விரு சமயக் குரவர்களையும் சைவ, வைணவ சம்பிரதாயங்கள் ஒதுக்கிவிடவில்லை என்ற விடயமும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

புதுமைப்பித்தன் - ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகளில் மொழி நடை

எம்.ஐ.மபாஹிரா,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இன்று தமிழ் இலக்கிய உலகின் பெரும்பான்மையான இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சிறுகதை எனும் இலக்கிய வகை முக்கால் நூற்றாண்டு கால வரலாறுடையது. இன்று பல்வேறு பரிமாணங்களை உடையதாக வளர்ந்திருக்கின்ற இச்சிறுகதை, காலந்தோறும் பல்வேறு அரசியல், பொருளாதாரச் சூழல்களினால் பாதிக்கப்பட்டுச் செம்மையும் பொலிவும் பெற்று வளர்ந்துள்ளது. சிறுகதையானது இன்று இலக்கிய வகைகளுள் ஒரு தனிக் கலையுருவம் படைத்ததாக விளங்குகிறது.

இத்துறையில் பலர் ஈடுபட்டாலும் இன்றளவும் பேசப்படுபவர்களாகவும் அதில் தடம் பதித்தவர்களாகவும் ஒரு சிலரையே குறிப்பிடலாம். அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன் ஆகிய இருவரும் விளங்குகின்றனர். இருவரும் சமகாலத்தவர் அல்லர். விடுதலைக்கு முன், பின் எனும் இரு காலப்பகுதிகளைச் சார்ந்தவர்கள்.

1930கள் தமிழ்ச் சமூகம், கடுமையான நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்ட காலப்பகுதியாகும். இந்தியாவின் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பிரித்தானியர்களிடமிருந்து பெறுவதற்கான போராட்டம் முனைப்புப் பெற்றிருந்தது. இந்தச் சூழல் மிகப் பரந்த அளவில் தொழிலாளர் இயக்கங்கள் உருவாக வழி கண்டது. சோசலிசக் கட்சிகள் உருவாயின. சுயமரியாதை இயக்கம் வலுப்பெற்றது. இந்தக் காலங்களில்தான் புதுமைப்பித்தன் செயற்பட்டார்.

ஜெயகாந்தன் கிட்டத்தட்ட 1950களின் பின்னரேயே சிறுகதைகளை எழுதத் தொடங்கினார். இவர் தமிழகத்தின் பிரபலமான எழுத்தாளராக தனது எழுத்துலக வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். இடையில் ஒரு சில நீண்ட புதினங்கள் எழுதியிருந்தாலும் இன்றும் அவர் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியராகக் கொள்ளப்படுகிறார்.

புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன் படைப்புகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும் பொழுது, குறிப்பிட்ட சில ஒற்றுமைகள் இருப்பதைக் காணலாம். இவை அவர்களது அநுபவ வாழ்வை சார்ந்தவை என்பதைவிட, அனுபவங்களுக்கான வாழ்க்கைத் தளத்தைச் சார்ந்தவை என்பது பொருத்தமானது.

இவர்கள் படைப்புக்கள் இனங்காட்டும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் ஒன்றாகவே அமைகின்றன. வறுமையில் உழலும் மக்களின் சமூக வாழ்வையே இருவர் படைப்புக்களும் இனங்காட்டுகின்றன.

கணவனுக்குப் பாற்கஞ்சி கொடுக்க தன்னையே விற்கும் அம்மாலுவைப் புதுமைப்பித்தனின் "பொன்னகரம்" கதையில் காணும் போது, மகளின் திருமணச் செலவிற்காக அதிகப்படியாக உழைத்துத் தன் உயிரையே இழக்கும் ஏழ்மலையை ஜெயகாந்தனின் "ஓவர் டைம்" கதையில் காணமுடிகின்றது. நிகழ்கால நெருக்குதல்கள் மனிதனைச் சலிப்படையச் செய்து அவனைக் கேலிக்குள்ளாக்கும் நிலை இருவர் படைப்புக்களினும் உள்ளது. வாழ்வின் சலிப்பினை ஒரு நாள் வாழ்விலாவது தீர்த்துக் கொள்ள முயன்று, அதிலும் தோல்வியறும் ஜெயகாந்தனின் "ராஜாகண்ணுவில்" (சலிப்பு) கனவில் மாளிகை வாழ்வைக் கண்டு, நிகழ்காலத்தில் அதனைத் துறக்கும் புதுமைப்பித்தனது குப்பனின் (குப்பனின் கனவு) சாயல் தென்படத்தான் செய்கிறது.

புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன் ஆகிய இருவரின் கதைகளில் பல்வேறு விடயங்களிலும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் காணலாம். அது போன்று இருவரினதும் மொழிநடையிலும் பல்வேறு விடயங்களையும் கண்டு கொள்ளலாம். நாம் கூறவரும் மொழி நடையானது வித்தியாசமான போக்கைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

வண்ணம் ஓர் ஓவியத்தின் ஒரு கூறாகவே அமைகின்றது. இலக்கிய வடிவின் தனித்த இயல்புகளை மொழி நடையிலும் காண இயலும். கதையின் வடிவ மற்றும் இயல்பான சிக்கனத்தை மொழி நடையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். நாவலைப் போல் நீண்ட வர்ணனைக்காக அதிகமாக சொற்களைப் பயன்படுத்தும் வசதி சிறுகதையின் மொழிக்கு இல்லை. ஆனால், நாவலின் நீண்ட வர்ணனைகள் சாதிப்பதை ஓரிரு வரிகளில் தெரிந்தெடுத்த சொற்கள் மூலமாகச் சிறுகதையின் மொழி சாதிக்க வேண்டும். மொழி நடை வாழ்வில் ஆற்றும் பணியிலிருந்து வேறான ஒரு பணியைப் படைப்பிலக்கியத்திற்கு ஆற்றுகிறது. இவ்விரண்டிற்குமான வேறுபாட்டைப் புதுமைப்பித்தன் படைப்பிலிருந்து ஆராய்வதன் மூலம் தெளிவாக்கலாம்.

"சப்புவையரின் வீடு, ஜன்னல்களுக்குப் பெயர் போனதன்று" இத்தொடருக்குச் சப்புவையரின் வீட்டிற்கு ஜன்னல்கள் இல்லை என்பது தான் பொருள். ஆனால், படைப்பு முயற்சியில் இவ்வரி பொருளுக்கும் அப்பால் சப்புவையரின் வீட்டிற்கு ஜன்னல்கள் இல்லாததை ஒரு சிக்கலாக இனங்காட்டி, அதைக் குறித்து எதையோ உணர்த்திவிடத் துடிக்கும் புதுமைப்பித்தனின் நிலையைக் காட்டி, அவருடன் தொடர்பு கொள்ளவும் செய்கிறது. இது அனுபவ நிலையைக் குறிக்கின்றது.

படைப்பின் இம்மொழி, நடைமுறை வாழ்வில் நாம் பயன்படுத்தும் மொழியினின்றும் வேறானது இது படைப்பைச் சார்ந்தது. எனவே, இதைப் படைப்பு மொழி என வேறுபடுத்தி இனங்காணலாம்.

நடைமுறை வாழ்வின் மொழியிலிருந்து வேறுபட்டு, படைப்பு மொழி படைப்பைச் சார்ந்திருப்பதால், நடைமுறை வாழ்வின் மொழியில் எதிர்பார்க்கப்படும் இயல்புகள் படைப்பு

மொழியில் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. மாறாகப் படைப்பு மொழி, கலைஞரின் அனுபவத்தை உணர்த்துவதாக அமைய வேண்டும்.

புதுமைப்பித்தனுக்கு முன் தமிழில் உரைநடை இலக்கியங்கள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், உரைநடை இலக்கியத்திற்கேற்ற நடை புதுமைப்பித்தனால்தான் தமிழில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. கவிஞன் வார்த்தைகளை எடுத்துக்கொர்ப்பதில்லை. உணர்ச்சிகளின் பெருக்கு, சரியான வார்த்தைகளைச் சரியான இடத்தில் கொட்டுகின்றது. புதுமைப்பித்தனும் அகத்திலிருந்து எழும் இம்மொழியைச் சரியாகவே இனங்காட்டுகிறார். இம்மொழியே படைப்பு மொழியாகும். இம்மொழி அனுபவ நிலைக்குத் தொடர்பானது படைப்பு முயற்சிக்கு ஆதாரமானது.

புதுமைப்பித்தனின் “கல்யாணி” கதையிலிருந்து சில வரிகளை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு அவரது படைப்பு நடையை இனங்காணலாம். “சுப்புவையர் ஏறக்குறைய மெஜாரிட்டியைக் கடந்து விட்டவர். தமது 45 ஆவது வயதில் மூத்தாளை இழந்து விட இரண்டாவது விவாகம் செய்து கொண்டார். இளையாள் வீட்டிற்கு வந்து சிறிது காலந்தான் ஆகிறது. அவள் சிறு குழந்தை. 16 அல்லது, 17 வயதுள்ள கல்யாணி சுப்புவையரின் கிரகத்தை மங்களகரமாக்கவே அவரது சமையற்காரியாக காலம் கழித்தாள்...”

இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லும் வெறும் பொருளை மட்டும் குறிக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இவை பொருளிற்கும் அப்பால் உணர்வு நிலைகளை எழுப்ப முயல்கின்றன. “மங்களகரமாக்கவே அவரது சமையற்காரி” எனும் போது அந்த வாழ்வின் சோகத்தை, கல்யாணியை உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. இங்கு மொழியின் நோக்கம் தெளிவாகின்றது. பொருளை விளக்க அல்ல, அனுபவத்தை உணர்த்தும் நோக்கையே கொள்கிறது.

தயாரிப்பு மொழியின் இயல்புகளான தூய தமிழ்ச் சொற்களையோ அடுக்கு மொழி ஆடம்பரத்தையோ படைப்பு மொழியில் காண இயலாது. “மெஜாரிட்டியை” எனத் தயக்கமின்றிப் பிறமொழிச் சொல்லை கையாள்கிறார். மூத்தாள், இளையாள் என்ற வழக்குச் சொற்களும் இடம்பெறத்தான் செய்கின்றன. இத்தனைக்கும் இப்பகுதி உரையாடலாக அமையவில்லை. அநுபவத்திற்குப் பொருத்தமாக அமைகிறது. எனவே, படைப்பு முயற்சிக்கு இம்மொழி வெற்றி தேடித்தருகின்றது. “புதிய நந்தன்” கதையில் ஒரு பகுதியைக் கொண்டு இதனை விளக்க முடியும். “நந்தா சாம்பாளை நந்த நாயனாராக்க, சிதம்பரத்தில் அக்கினிப்புடம் போட்ட பின்னர் வெகு காலம் சென்றது” “அந்தப் பெருமையிலேயே ஆதனூர் சந்தோச - அல்லது துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி அப்படியே மெய்மறந்தது”

புதுமைப்பித்தனின் ஆளுமையின் கூறுகளான அவரது காலம், நம்பிக்கைகள், தனிப்பட்ட அவர் இயல்பு, இவையனைத்தையும் இவ்வரியின் ஒவ்வொரு சொல்லும்

உணர்த்துகின்றன. மொழி ஒரு கருவியாக அல்லாமல், படைப்பு முயற்சியின் ஒரு கூறாக அவர் அகத்திலிருந்து எழுதுவதால், அவர் ஆளுமையின் வளர்ச்சி நிலைகளையும், முதிர்ச்சியையும் அவர் உரைநடை உணர்த்துகின்றது. வார்த்தைகளை ஒரு தொடர்பு சாதனமாகக் கொண்டு தாவிச்செல்லும் நடையை அவருடைய தொடக்க காலக் கதைகளில் காண முடிகின்றது. ஆவேசமான மனநிலையைக் கொண்ட அவருடைய தொடக்ககாலச் சிறுகதைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக, “புதிய நந்தன்” கதையில் சில வரிகள் அமைகின்றன. “நந்தன் பறைச்சேரியில் விடைபெற்றுக் கொண்ட பிறகு, பறைச்சேரிக்கு என்னமோ மோட்சம் கிடையாது. பழைய பறைச்சேரிதான், பழைய கள்ளுக்கடைதான்.

ஆனால், இப்பொழுது பழைய வேதியரின் வழிவந்த புதிய வேதியரின், ஆள் மூலம் குத்தகை. சேரிக்குப் புறம்பாக அல்லது தீண்டக் கூடாது என்ற கருத்துடனோ, மரியாதையான தூரத்திலே ஒரு முனிஸ்பல் விளக்கு, அதை ஏற்றுவதைப் பற்றி ஒருவருக்கும் தெரியாது. சேரிப் பறையர்கள் ஆண்டையின் அடிமைகள், அத்துடன் அவர்களுக்குத் தெரியாத வெள்ளைத் துரைகளின் அடிமைகள்” கருத்து முற்றுப் பெறுவதற்கு முன்னமே இன்னொரு கருத்து தொடர்ந்து விடுவது, முழுமை பெறாத வாக்கிய அமைப்புக்கள் ஆகியன அவருடைய ஆவேச மனநிலைக்கு மிகப் பொருத்தமாகவே அமைந்து விடுகின்றன.

மேலும், பாத்திர அறிமுகத்திற்கும் வித்தியாசமான வர்ணனையை கையாள்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும் பகுதியைக் குறிப்பிடலாம். “சேரியிலே கருப்பன் ஒரு கிழட்டு நடை பிணம். அறுபது வயது பெரிய நயினாரின் தோட்டக் காவல். இதில் ஒரு ஸ்வாரஸ்யம் கருப்பன் சிறு பிராயத்தில் தெரியாத் தனத்தினாலோ, ஐயரவர்கள் இப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபடி, “பறக்கிருதினாலோ, ஒரு நாள் இரவு அக்காரத்தில் இருக்கும் தெப்பக்குளத்தில் இறங்கி ஒரு கை தண்ணீர் அள்ளிக் குடித்து விட்டான். கோயில் தெய்வத்தின் உலாவுப் பிரதி நிதியான சுப்பு சாஸ்திரிகள் கண்டுவிட்டார். அக்காரத்தில் ஏக அமளி. அப்பொழுது சிறுவனாக இருந்த விஸ்வ நாத ரௌதி தன்னை மீறிய கோபத்தில் அடித்த அடி கருப்பனைக் குருடாக்கியது. விளையும் பயிர் முளையிவே தெரியாதா?”

புதுமைப்பித்தனின் இரண்டாவது கட்டக் கதைகளில் இதிலிருந்து வேறுபட்ட, ஆனால் இதனோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு நடையை இனங்காண முடிகின்றது. “காலனும் கிழவியும்” கதையிருந்து சில வரிகள் இதனை உணர்த்தும். “எனக்கு முடியாத ஒன்று இருக்கிறதா? நான் இதுவரை எத்தனை பேரை அழைத்துச் சென்றிருக்கிறேன். அது உனக்கெப்படித் தெரியும்? “அதெல்லாம் இருக்கட்டும், நீ என்னக் கூட்டிக்கிட்டுப் போய்த்தின்னா நான் இருந்த நெனப்பே, என்னப்பத்தின நெனப்பே, நான் வெச்சியிருந்த பெளங்கின சாமானெல்லாம் ஒன்னோடே எடுத்துக்கிட்டுப்போவ முடியுமா? என்னமோ எமன் கிமன்னு பயமுறுத்தியே, ஒன்தொழிலையே ஒனக்கு செய்யத் தெரியலையே! அதத் தெரிஞ்சுக்கிட்டு எங்கிட்ட வா! என்று காலை நீட்டிக் கொண்டு முழங்காலைத் தடவினால் கிழவி”

இந்நடையில் தொடக்க காலத்தில் கண்ட ஆவேச மனநிலையைக் காணமுடியாது. ஆனால், கேலியையும் குத்தலையும் உணர் முடிகின்றது. முழுமை பெற்ற வாக்கிய அமைப்புகள் சீவிக் கூராக்கப்பட்ட சொற்கள் ஆகியன புதுமைப்பித்தனின் ஆளுமையின் வளர்ச்சியைத் தெளிவாகவே காட்டுகின்றன. முதிர்ச்சி பெற்ற புதுமைப்பித்தனின் ஆளுமையின் பதிவை அவருடைய மூன்றாவது கட்டக் கதைகளின் நடையில் காணமுடிகின்றது.

ஜெயகாந்தனின் படைப்புலக வருகைக்கு முன்னமே, தமிழ்ப் படைப்பு மொழி வளர்ச்சியின் உச்சியை அடைந்து விட்டது. ஜெயகாந்தனின் படைப்பானது பாத்திரங்களின் நுண்ணிய உணர்வோட்டங்களை படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. ஜெயகாந்தனின் படைப்பு நடைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது "டிடிடி" கதையில் அவர் கையாண்டுள்ள நடை. "ட்டக்...ட்டக்...ட்டக்...ட்டக்... மூங்கில் குச்சி போன்ற ஒரு கால் பெடலை மிதிக்கிறது. ஆம் அந்த யந்திரத்தின் உயிர் அதில் தான் இருக்கிறது..."

இங்கு சொற்கள் பொருளை விளக்குவதை நோக்கமாகக் கொள்ளவில்லை என்பதை இயந்திரத்தின் ஓட்டத்தைக் குறிக்கும் ஒலிகளைக் கூட மொழி நடையில் பதிவு செய்திருப்பதில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு டிரிடல் அச்ச இயந்திரத்தில் கவனத்தை ஈர்க்கும் பகுதி. அதை இயக்கும் தொழிலாளியின் கால்களாகத் தான் இருக்க முடியும். மூங்கில் குச்சி போன்ற ஒரு கால் என்பதில் சொற்கள் பொருளை அல்ல பொருளுக்கும் அப்பால் வேறு எதையோ உணர்த்திவிடத் துடிப்பதை உணர்ந்து கெள்ள முடியும். அக்காலுக்குரியவனின் பொருளாதார நிலையை, இயந்திரத்தோடு இயந்திரமாகி விட்ட அவன் வாழ்வை, வாழ்வின் சோகத்தை என்று இந்த அநுபவ நிலை விரிந்து கொண்டே செல்கின்றது. இங்கு ஜெயகாந்தனின் இந்நடை படைப்பு நடைதான்.

இதற்கு முரணான இயல்பு கொண்ட நடையை அவர் கதைகளில் காணமுடிகின்றது. ஜெயகாந்தனின் "ஆளுகை" கதையின் ஒரு சிறு பகுதியை எடுத்துக் காட்டாகக் கொண்டு இப்போக்கை இனங்காண முடியும். "என் உணர்ச்சிகளில், என் ஹிருதயத்தில் உன் ஆட்சி எவ்வளவு சக்தி கொண்டு இருந்ததுங்கறது அந்த சிம்மாசனம் காலியாகிப் போனப்புறம் தான் தெரியும். ஓ! சில விடயங்கள் ஆளப்படுவதற்காகவே இருக்கின்றன. அவற்றின் மீது ஆளுகை அற்றுப்போனால் அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும்... அது போலத்தான் நான் பத்து வருஷம் உனது ஆளுகைக்கு உட்பட்டு, அதில் சுகம் கண்டு பழகிப் போயிட்டேண்டி பட்டு." வெளித் தோற்றத்தில் இந்நடை அழுத்தமாகச் சித்தரிக்கக் கூடும்.

இறந்து போன மனைவி அவன் மீது செலுத்தும் ஆளுமை உணர்த்தப்படவில்லை. விளக்கப்படுகின்றது. இங்கு படைப்பு நடை மலினப்படுகின்றது. ஜெயகாந்தனின் நடையில் இம்மலினப் போக்கை நோக்கின், இப்போக்கின் மூலத்தை மொழியின் வாயிலாகத் தன்னை உணர்ந்து கொள்ளும் நிலை ஜெயகாந்தனிடம் இல்லை. மாறாக அவர் தான் சொல்ல விரும்புவதை குறிப்பிட்ட இயல்பைக் கொண்டவர்களிடம் கொண்டு சேர்க்க மொழியை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறார். எனவே, பெறுபவர் இயல்பு முக்கியமானதாகி விடுகின்றது.

ஆனால், “ஐ ஆம் யுவர் ஸன்... நான் உங்க மகன். இது என் கடமை” “நோ ஸன்... இது உன் கடமை இல்லை” இந்த உரையாடலானது ஆங்கிலத்தில் ஒன்றைக் கூறிவிட்டு, அதற்கு மொழிபெயர்ப்பாக தமிழிலும் உரையாட வைக்கிறார். ஆங்கிலம் தெரியாத வாசகர்களையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு முன்னெச்சரிக்கையுடன் செயல்பட்டமையைக் காட்டுகின்றது. பெறுபவர்கள் முக்கியமாகி விடும்போது அவர்களுக்குப் புரியும் விதத்தில் விளக்குவதும் தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது. இதன் விளைவே அவர் நடையின் மலினப் போக்கு அமைந்துள்ளது.

புதுமைப்பித்தனைப் போலவே ஜெயகாந்தனும் வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். ஆனால், புதுமைப்பித்தனிடம் வட்டார வழக்கு, வாழ்வின் ஒரு கூறாக இயல்பாகவே அமைந்துவிடுகிறது. ஆனால், ஜெயகாந்தன் செயற்கையாகவே இதைக் கையாண்டிருப்பதைக் காணலாம். புதுமைப்பித்தன் தனக்கு மிகவும் பழக்கமான வாழ்வைப் படைப்பு முயற்சியில் எதிர்கொள்ளும் போது, அந்த வாழ்வின் இயல்பான மொழியைப் புறக்கணிக்காது வாழ்வோடு அதையும் அரவணைத்துக் கொள்கிறார். ஜெயகாந்தன் தொடக்க காலத்தில் நகர வாழ்வில் புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களின் மொழியைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். இரண்டாவது கால கட்டத்தில் பிராமண வாழ்வைச் சித்திரிக்க அவர்கள் மொழியைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்.

எனவே, புதுமைப்பித்தனும், ஜெயகாந்தனும் வட்டார வழக்கினைக் கையாண்டாலும், இருவரின் அடிப்படை நோக்கங்கள் வேறானவை. புதுமைப்பித்தனின் நோக்கங்கள் கலையைச் சார்ந்ததென்றால், ஜெயகாந்தனின் நோக்கம் அவர் தொழில் திறனைச் சார்ந்தது.

அகத்திணை மரபும் மாற்றமும்

- திருக்குறள் -

காமத்துப்பாலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சில

அறிமுகக் குறிப்புகள்

ர. நிஷாந்தினி,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழிலக்கியத்தில் திருக்குறள் ஆராயப்பட்டது போல் எந்த இலக்கியமும் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. ஏராளமான ஆய்வுகளும், உரைகளும் வெளிவந்துள்ளன. இன்றும் வெளிவந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அத்துடன் பல மொழிகளிலும் திருக்குறள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், கடந்த சில தசாப்தங்களாக திருக்குறளின் மேல் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஆய்வுகளும் அது தொடர்பான பதிப்புக்களும் முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் முனைப்புடன் மேற்கொள்ளப்படுவதைக் காணலாம்.

திருக்குறளில் ஏனைய விடயங்களை விட, காமத்துப் பாலே புரட்சிகரச் சிந்தனைகளின் அடிப்படையாக விளங்குகிறது எனக் கூறலாம். ஏனெனில், காமத்துப்பால் சங்ககாலம், அதற்கு முற்பட்ட காலங்களில் இருந்த அகத்திணை மரபினையே மாற்றமுறச் செய்கிறது. சங்க இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கணம் கூறும் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டதை விட, மாறுபட்ட புரட்சிக் கருத்துக்களையே காமத்துப்பால் கொண்டுள்ளது. காமம் + பால் எனப் பிரிபடும். இது “அத்து” சாரியை பெற்று “காமத்துப்பால்” எனக் கூறப்படுகிறது. “காமம்” என்பது, தற்காலத்தில் இன்னதென்று கூற முடியாததாகவும், விரசம் நிறைந்ததாகவும், பாலியல் சம்பந்தமானதாகவும் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், வள்ளுவர் காலத்தில் காமம் என்பது உடலும் உள்ளமும் ஒத்த உச்ச நிலை அன்பினையே குறித்து நின்றது. எனவே, காமத்துப்பால் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே ஏற்படுகின்ற ஒத்த அன்பினைப் பேசுவதாக உள்ளது.

சங்ககால அகத்திணை இலக்கியங்களில், தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில் கூறுகின்ற அகத்திணை அம்சங்கள் சிறப்பாகக் கூறப்படுகின்றன. அக இலக்கிய மரபுகளைத் தொல்காப்பியர் அகத்திணையியல், களவியல், பொருளியல், செய்யுளியல் போன்ற பொருளதிகார இயல்களில் கூறுவதைக் காணலாம். அக ஒழுக்கங்களை ஏழாகப் பிரித்து அதில் அன்பின் ஐந்திணை, கைக்கிளை, பெருந்திணை என வகைப்படுத்துவதைக் காணலாம்.

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இருவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப”

(தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம்)

எனக்கூறும் தொல்காப்பியரின் மரபினையே சங்ககால அகத்திணை இலக்கியங்களான அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை முதலியன பின்பற்றுகின்றன. எனினும், தொல்காப்பியரின் அகத்திணை இலக்கணத்திற்கும் சங்ககால அகத்திணை இலக்கியத்திற்கும் இடையிலும் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

திருக்குறள் சங்ககால அகத்திணை மரபுகளைப் பின்பற்றுகிறது என்பது உண்மையே. எனினும் அவற்றிடையே பல புதிய விடயங்களை உட்புகுத்தி, மாற்றங்களை நிகழ்த்தி, தான் காண விழையும் சமுதாயம் இவ்வாறு இருக்க வேண்டும் எனும் நோக்கிலேயே வள்ளுவரின் அக இலக்கணம் அமைகிறது. அறத்திணைக் கூறுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு, மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட திருக்குறள், காமத்துப் பாலையும் இவ்வடிப்படையிலேயே நோக்குகின்றது.

திருக்குறளின் முதல் இரு பால்களும் கருத்தை எடுத்துரைக்கும் முறையிலிருந்து வேறுபட்ட முறையிலேயே காமத்துப்பாலை இயற்றியிருக்கிறார் வள்ளுவர். அவ்வாறு இயற்றியிருப்பதன் மூலமாகவே காமத்தின் இயல்பையும், வகையையும், மகளிர் ஆடவரை கையாளும் முறைமைகளையும், காம உணர்வால் கருத்தழிந்து கெட்ட ஆடவர் நிலையையும் எடுத்துக்காட்டுவதன் ஊடாகத் தான் ஒரு கலைஞன், கலையுள்ளம் படைத்தவன் என்பதையும் காதல் பற்றிய தன் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் படைக்கிறார்.

தனக்கு ஏற்படும் துன்பத்தைக் கண்டு வருந்துதல், தனக்கு ஏற்படும் இன்பத்தைக் கண்டு களித்தல் ஆகியன எல்லா உயிருக்கும் பொதுவான தன்மைகள். இவை மனிதனிடமும் உள்ள தன்மைகளாகும். “மற்றோர் உயிரின் துன்பத்தைத் தன் துன்பம் போல் போற்றாவிட்டால் அறிவில் பயனில்லை” என்பது வள்ளுவர் கருத்து. இந்த சிறந்த பண்பு காதல் வாழ்க்கையில் சிறப்புற அமையும் வகையில் வள்ளுவர் படைத்துள்ளார். ஒத்த அன்பும், பண்பும், அறிவும் வாய்ந்த காதலர் இருவர் வாழும் வாழ்க்கையில் ஒருவர் அனுபவிக்கும் துன்பம் அத்தனையையும் மற்றவர் அனுபவிக்கிறார். இந்தச் சிறப்புக் காரணமாகவே திருவள்ளுவர் காதல் வாழ்க்கையைக் கலைச் சுவையுடன் விளக்குகிறார். இதனாலேயே அறம், பொருள் என்பவற்றைக் கற்கும் போது, வள்ளுவர் உரைப்பவராகவும் கற்பவர் கேட்பவராகவும் இருக்கின்றனர். காமத்துப் பாலில் அவர் தலைவன் தலைவியைப் பேசவிட்டு இயக்குபவராக இருக்கிறார்.

பண்டைய அகப்பொருள் இலக்கிய மரபினைப் போற்ற விரும்பிய வள்ளுவர், உள்ளத்தில் தோன்றுகின்ற உணர்ச்சிக்கே முதலிடம் கொடுக்கிறார். சங்க காலத்து அகத்திணைப் பாடல்களில் அன்பின் ஐந்திணையினை மாத்திரமே கூறுகிறார். ஒத்த அன்புடைய ஒருவனதும் ஒருத்தியினதும் காதலே உயர்ந்தது எனக்கருதி, அவர்களை மாத்திரம் தனது காமத்துப் பாலுக்கு நாயகன் - நாயகி ஆக்குகிறார்.

**“அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு”**

(குறள் : 1081)

என்பாடுகிறார். இவ்வாறு காதலின் ஆரம்பத்தைக் கூறும் வள்ளுவர், இல்லற வாழ்வின் வளர்நிலை வரை வளரும் காதல் நிகழ்வுகளை எல்லாம் காமத்துப் பாலில் கூறுகிறார். காமத்துப் பாலின் முதல் ஏழு அதிகாரங்கள் தலைவனும் தலைவியும் திருமணத்தின் முன், ஒருவர் மற்றவரிடத்தில் அன்பு பூண்டு வாழும் வாழ்க்கையைக் கூறுகின்றன. அடுத்து குறிப்பறிதலில், தலைவியும் தலைவனும் ஒருவர் மற்றவரின் உள்ளக் குறிப்பைப் நோக்காலும் செயலாலும் அறியும் வகை கூறப்படுகிறது. இருவரும் கூடி மகிழ்தல் அடுத்த பத்து அதிகாரங்களில் பேசப்படுகிறது. காதற் சிறப்புரைத்தலில் தலைவன் - தலைவி இருவர் கூறுவனவும் உண்டு. தலைவனும் தலைவியும் தம் எல்லை கடந்த நிலையினைத் தோழிக்குக் கூறுவது நானுத்துறவுரைத்தல். காதலை அறிந்து ஊர் தூற்றுவதலான அலர் தூற்றுதல் என காதல் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நுண்ணிய உணர்வுகளையும் இவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

மேலும், சங்ககால அகப்பொருட் பாக்களுக்கும் திருக்குறளின் அகப்பொருள் பாக்களுக்கும் உள்ள மற்றுமொரு மாற்றம் காதலுணர்வை மட்டும் பாடுவதாகும். தொல்காப்பியர் முதல், கரு, உரி என வகுத்த முறையிலேயே பழைய அகப்பாட்டுக்களில் நிலமும், பொழுதும் அங்குள்ள மா, மரம், புள் முதலியனவும் பின்னணியாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. ஒரு சில பாட்டுக்களே காதல் உணர்வாகிய உரிப்பொருளை மட்டும் பெற்று விளங்குகின்றன. ஆனால், திருக்குறளின் காமத்துப் பாலில் முதற் பொருளும் கருப்பொருளும் இல்லாமல் காதலுணர்வாகிய “உரி” மட்டுமே பேசப்படுகிறது.

காமத்துப்பாலில் தலைவன் தலைவியினைக் காணுகின்ற காட்சி குறிக்கப்பெறவில்லை. எனினும் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர், பொழில் விளையாட்டு விரும்பான் ஆயம் நீங்கத் தமிழனாய்க் கண்ணுற்ற தலைமகன் அவள் வனப்புத் தன்னை வருத்த சொல்லுதல்” என்கிறார். எனினும், தலைவன் தலைவியைக் கண்டு அவளது அழகை வியந்து கூறுதல் “தகையணங்குத்தல்” எனும் அதிகாரத்தில் இருந்து தொடங்குவதைக் காணலாம். காமத்துப் பாலின் இறுதி “ஊடல் உவகை” எனும் அதிகாரத்தில் நிறைவு பெறுகிறது.

சங்ககாலத்து அக இலக்கியங்களில் “ஊடல்” என்பது பரத்தமை ஒழுக்கத்தினால் ஏற்படுவது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மருத நிலத்துத் தலைவன் பரத்தையை நாடிச் செல்வதாகவும் அதனால் தலைவி ஊடல் கொள்வதாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், வள்ளுவர் பரத்தமை ஒழுக்கத்தை அறத்துப் பாலில் “பிறர்மனை விழையாமை” யிலும், பொருட் பாலில் “வரைவின் மகளிர்” அதிகாரத்திலும், காமத்துப் பாலில் “புலவி நுணுக்கத்தி” லும் கண்டிக்கிறார். இதனால் ஊடலுக்குப் புதியதொரு காரணம் கற்பித்துக் காட்டுவதுடன் பரத்தையர் நாட்டம் இல்லாத தலைமகனைப் படைத்து, பரத்தையர் இல்லாத ஊடலைப் படைத்து ஒரு பெரும் புரட்சியையே செய்கிறார். அங்கு ஏற்படும் ஊடலுக்கு எதுவுமே காரணமில்லை. அன்புதான் காரணமாகிறது எனக் காட்டுகிறார்.

“வழுத்தினாள் தும்மினே னாக, அழித்தமுதாள்

“யாடுள்ளித் தும்மினீர்” என்று”

(குறள்: 1317)

“தும்முச் செறுபய அழுதாள்,” நுமருள்எல்

எம்மை மறைத்திரோ” என்று”

(குறள்: 1318)

இக்குறள்களினை நோக்கும்போது, தும்மல் ஊடலுக்குக் காரணமாகிறது. யாரை நினைத்துத் தும்மினீர்கள்? என ஊடல் கொள்கிறாள் தலைவி. இங்கு ஊடலுக்கு சிறு தும்மல் அடிப்படையாக அமைவது தலைவி, தலைவன் மீது கொண்ட அன்பினையும், தலைவன் தன்னையே நினைக்க வேண்டும் எனும் அவளுடைய அன்பினையும் புலப்படுத்துகிறது.

அக இலக்கியத்தில் அன்பின் ஐந்திணைக்குக் கூறும் விடயங்களை வள்ளுவர் குறிஞ்சி, பாலை எனும் இரு பிரிவுகளுள் அடக்குகிறார். காதலர் கூடியிருந்து மகிழும் குறிஞ்சி நில “புணர்தல்”, பிரிந்து வருந்தும் பாலை நில “பிரிதல்”, பிரிந்த பிறகு மீண்டும் சேருவோம் என “இருக்கும்” முல்லை, பிரிந்த பிறகு மீண்டும் காணும் நம்பிக்கை இழந்து சோர்ந்து “துயருறும்” நெய்தல், அன்பு மறந்து மீண்டு வந்த போது உரிமையோடு “ஊடும்” மருதம் எனும் இவை ஐந்தையும் குறிஞ்சி, பாலை எனும் இரண்டினுள் விரிவாகக் கூறுகிறார் வள்ளுவர். களவியலில் காதலர் கூடும் ஒழுக்கத்திற்கு உரிய பகுதிகளையும், காதலர் பிரிவாற்றாது வருந்தும் வருத்தத்தை, கற்பியலிலும் கூறுகிறார்.

நம்பிக்கையோடு இருத்தலாகிய முல்லை, நம்பிக்கை இழந்து இரங்குதலாகிய நெய்தல் ஆகிய இரண்டையும் தனித்தனியே கூறாமல் பாலையிலேயே அடக்குகிறார். பிரிந்து மீண்ட போது ஊடுதலாகிய மருதம் பற்றி இறுதியில் கூறுகிறார். காதலர் ஒருவரை ஒருவர் பெற விழைந்த வேட்கையில் உள்ள தூய்மையைக் காட்டுவதே களவியலில் வள்ளுவரின் நோக்கம். காதலர் ஒருவர்க்கு ஒருவர் இன்றியமையாதவராய் அன்பால் பிணைப்புற்றிருத்தலை விளக்குவதே கற்பியலின் நோக்கம். இதனாலேயே களவியலில் குறிஞ்சித் திணையினையும் கற்பியலில் பெரும்பாலும் பாலைத் திணையினையும் கூறுகிறார்.

காமத்துப் பாலில் அமைந்த கூற்றுக்கள் அக இலக்கியங்களைப்போல் கதையாகக் கோர்க்கப்படவில்லை. சங்க அக இலக்கிய மரபினைப் போல் உணர்ச்சிகள் நிகழ்ச்சிகளாக விளக்கம் பெறாமல் சொற்கள் உணர்வுகளாக வடிவம் பெறுகின்றன. இங்கு சொற்பெருக்கம் இல்லை. பொருட் செறிவு உண்டு. உரிப்பொருளே இங்கு உயிர்ப் பொருள். உணர்வுகளும் கூட வெளிப்படையாகப் பேசப்படுவதனால் உள்ளுறை, இறைச்சிப் பொருளுக்கும் இடமில்லை. உவமையே பொருளுக்குச் சுவை கூட்டுகிறது. இதற்கு, பின்வரும் குறள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

“உடம்பொடுமிரிடை யென்மற்ற றன்ன

மடந்தையொடெம்மிடை நட்பு”

(குறள்:1122)

அத்துடன் அறத்தோடு நின்றல், உடன்போக்கு, பரத்தமை ஒழுக்கம் முதலிய பழம்பெரும் நெறிகள் இல்லை. தகையணங்குறுத்தல், புணர்ச்சி விதும்பல், புலவி நுணுக்கம் போன்ற புத்துணர்வு நிலைகள் கூறப்படுகின்றன. அகத்துறை மாந்தர்களில் தலைவன், தலைவி கூற்றுக்களே மிகுதியும் உண்டு. தோழி கூற்றுக்கள் மிகச் சிலவே. இவையும் சங்க இலக்கிய அகமரபில் வள்ளுவர் காணும் புதுமைகள்.

காமத்துப்பால் தொடர்பாக பேராசிரியர் ந.சஞ்சீவி தனது “திருக்குறளில் கற்பனைத்திறன்” எனும் நூலில், “காமத்துப்பால் கருத்தினை உணர்த்தும் முறை புதுமையானது, கவர்ச்சி மிக்கது, கற்பவர் உள்ளத்தைக் களிப்புக் கடலில் ஆழ்த்துவது, அறிவுறுத்துவதை விட இன்புறுத்துவதையே தலையாய பண்பாகக் கொண்டு விளங்குவது. காமத்துப் பாலில் வள்ளுவர் அறக்கருத்துக்களைத் தொகை வகைப்படுத்திக் கூறும் ஆசானாகத் திகழவில்லை. மெல்லிய காதல் உள்ளத்தையும், தூய உணர்வையும், அன்பின் ஆழத்தையும் நயம்பட விளக்கும் கலைஞனாகத் திகழ்கிறார். இப்பகுதி ஒரு கலைப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. இதனால் அது ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் கற்றுத்தேறும் கலைக் களஞ்சியமாக விளங்குகிறது.” என்கிறார். இது காமத்துப் பாலின் சிறப்பினைக் காட்டுகிறது.

கா.சிவத்தம்பி, “...சங்ககாலத்தில் நிலவாத ஒருபுதிய சமூக நியமத்தை வள்ளுவர் வேண்டுகிறார் என்பது காமத்துப்பால் மூலம் அறிகிறோம். சங்க காலத்திற்குரிய பரத்தையர் ஒழுக்கம் முற்றிலும் கைவிடப்பட்டுள்ளது.” எனக் கூறுவதிலிருந்து சங்க காலத்தில் இருந்த அகத்திணை மரபிலிருந்து ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியாகவே காமத்துப் பாலையும், அதன் ஒவ்வொரு அமைப்பு முறையினையும் வள்ளுவர் கையாண்டுள்ளார் எனக் கூறலாம்.

தி.ஞானசேகரனின் படைப்புலகம்

மலையகம் சார்ந்து வெளிவந்த அவரது
நாவல்கள் தொடர்பான சில அறிமுகக் குறிப்புகள்

ம.சந்திரோதயமேரி,
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழகத்து தமிழ் நாவல் வரலாற்றுக்குச் சமாந்தரமாக ஈழத்துத் தமிழ் நாவலுக்கும் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாறு உள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சி நிலைகளை நோக்கும் போது, நாவல் இலக்கியம் மிகவும் சிறப்பான முறையில் தனிமனித வாழ்க்கையில் நிகழும் அவலங்களை மட்டுமின்றி, சமூகத் தளத்தில் நிகழும் ஊழல்களையும், சமூக சீர்கேடுகளையும், அடக்கு முறைகளையும், இனப்பிரச்சினையையும், அவை ஒன்றோடு ஒன்று முரண்படும் விதம் பற்றியும் சித்தரிக்கும் கலைச் சாதனமாக திகழ்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. இத்தகைய நாவல் படைப்பு முயற்சிகளை ஈழத்தவர்க்குத் தந்த படைப்பாளிகளுள் தி.ஞானசேகரன் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

தி.ஞானசேகரன், ஈழத்தில் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராகவும், “ஞானம்” சங்கிகையின் ஆசிரியராகவும் விளங்குகிறார். மலையகத்தில் வைத்திய அதிகாரியாக கடமையாற்றிய அவர், யாழ்ப்பாணம் புன்னாலைக் கட்டுவான் என்னும் இடத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மலையகத்தில் தொழிலாளர்களுடனே வாழ்ந்து அவர் பெற்றுக்கொண்ட அநுபவங்களும், அவர்களின் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்வதில் கொண்டிருந்த ஆர்வமும் மலையக மக்களின் வாழ்வியல், பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாவல்களைப் படைப்பதற்கு வழிசமைத்தது எனலாம்.

இவரது படைப்புக்களில் இவருக்குப் பெயரையும், புகழையும் ஈட்டித்தந்த மலையக மக்கள் குறித்த நாவல்களாக குருதி மலை, லயத்துச் சிறைகள், கவ்வாத்து என்பன விளங்குகின்றன. குருதி மலை, லயத்துச் சிறைகள் ஆகிய நாவல்கள் வாசகர்களின் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதோடு, குருதி மலை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றதுடன், மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் எம்.ஏ பட்டப் படிப்பிற்குரிய பாடநூலாகவும் விதந்துரைக்கப்பட்ட பெருமைக்குரிதாகவும் விளங்குகிறது.

இம்மூன்று நாவல்களும் உண்மையும், யதார்த்தமும் நிரம்பிய மலையக சமூகத்தின் சோக வரலாற்றையும், அவர்கள் அநுபவித்த கொடுமைகளையும், சித்திரவதைகளையும், அக்காலக்கட்டத்தில் நிகழ்ந்த உண்மைச் சம்பவங்களையும் நம் மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன. மலையகம் தொடர்பாக வெளிவந்த நாவல் இலக்கியங்களில் கோடிட்டுக் காட்டக்கூடிய தளத்தில் தி.ஞானசேகரனின் மலையகம் சார்ந்த நாவல்கள் அமையப் பெற்றுள்ளதை இனி சுருக்கமாக ஆராயலாம்.

குருதிமலை

இந்நாவல் ஈழத் தமிழரின் ஒரு முக்கிய சமூகப் பிரிவினரான மலையக தோட்டத் தொழிலாளர் சமூதாயத்தினர், பௌத்த - சிங்கள பேரினவாத சூழலிலே தம் இருப்பை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்காகத் தற்காப்பு போராட்டத்தை நிகழ்த்தி வந்த வரலாற்றின் ஒரு காலக்கட்டத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்நாவலுக்குப் பொருளாக அமையும் தொழிலாளர் சமூகம் இலங்கையின் பொருளியல் அடித்தளத்திற்கு முதுகெலும்பானவர்கள்.

ஆனால், வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூட நிறைவு செய்து கொள்ள முடியாத நிலையில், பல்வகை சுரண்டல்களுக்கு உட்பட்டு நின்ற இவர்களின் வரலாறு ஒரு கண்ணீர் காவிடும். இலங்கையின் தோட்டங்களில் கூலிகளாகப் பணிப்பூரிவதற்காக தமிழகத்தில் இருந்து அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள், தோட்டங்களை நிர்வாகம் செய்தவர்களின் மனிதநேயமற்ற அணுகுமுறைகள், “சுரண்டல்” உள்பாங்கு என்பவற்றின் காரணமாக பல்வேறு இன்னல்களை எதிர்நோக்கினர். நாளடைவில் பௌத்த - சிங்கள பேரினவாதத்தின் கொடூர பார்வையும் இவர்கள் மீது படிந்ததுடன், 1948 இல் இவர்களின் குடியரிமையும் பறிபோனது. 1970 களில் “தோட்டங்கள் தேசியமயம்” என்ற பெயரில் ஆட்சியாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள், அயல் கிராம சிங்கள மக்கள் தொழிலாளர்களின் வாழ்விடங்களை ஆக்கிரமிப்பதற்குத் துணை நின்றன.

இத்தகைய துன்பம் நிறைந்த தொழிலாளர் சமூகத்தின் தொடர்கதை அநுபவங்களை நாவல் இலக்கியத்தில் மிகவும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் தொழிலாளர்களின் துன்ப துயரங்கள், உள்முரண்பாடுகள், தோட்ட நிர்வாகத்தின் சுரண்டல், குடியரிமை இழப்பின் துயர விளைவுகள், தொழிற்சங்க நிலையிலான போராட்ட எழுச்சிகள் முதலியவற்றினைக் கருவாகக் கொண்டு மலையக நாவல் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

குருதி மலை இலங்கையின் மலையக பெருந்தோட்ட மக்களின் ஒரு காலகட்ட வரலாற்றினைக் காட்டுகின்றது. தோட்ட நிர்வாகம் பற்றிய விமர்சனம், தொழிலாளர்களின் போராட்ட எழுச்சிகள், தொழிலாளர்களின் பரிதாப நிலை பற்றிய கவனயீர்ப்பு என்பவற்றை ஏனைய நாவல்கள் சித்தரிக்க, குருதி மலை நாவல் தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட சூழலை சித்தரித்து நிற்கின்றது. அத்தோடு, பௌத்த - சிங்கள பேரினவாதம் என்ற ஆக்கிரமிப்பு உணர்வோட்டமும், அதற்கு எதிராக தொழிலாளர் மத்தியில் உருவான பேரெழுச்சியையும் சித்தரிக்கின்றது. தோட்டங்களைத் தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் அமுலுக்கு வந்த காலத்தில் தொடக்கத்தில், மலையகத் தொழிலாளர் சமூகம் அதனை வரவேற்றது.

அத்திட்டத்தால் தமது கல்வி, பொருளியல், அந்தஸ்து என்பன உயரும் என அச்சமூகம் நம்பியது. ஆனால், அத்திட்டம் செயற்படத் தொடங்கியபோது, இதனை அத்தொழிலாளர் சமூகம் அதனை அநுபவிக்க முடியாத பரிதாப நிலை தோன்றியதுடன், அயற் கிராம சிங்கள மக்கள் தோட்டங்களைச் சூறையாடவும், தொழிலாளர்களின் வாழ்விடங்களை ஆக்கிரமிக்கவும் முற்பட்டனர். இந்நிலைமையை அடியொற்றி தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களையும் அவர்களது இழப்புக்களையும் பற்றி விரிவாகவும் விபரமாகவும் தருவதாக குருதிமலை எழுந்துள்ளது.

மேலும், போராட்ட நிலை முற்றியதால், தமது வாழ்விடங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டும், சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டும், தமது மேலதிக வருமானத்தை ஈட்டித் தரும் கால்நடைகள் உயிரோடு எரிந்து சாம்பலாக்கப்பட்டதுமான நிலைமைளை உணர்வு பூர்வமாக சித்தரித்துள்ளார்.

அத்தோடு, தீக்காயத்துடன் தப்பிய மக்கள் கிழிந்த உடைகளோடும், அடுத்த நேர்ச் சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லாத அளவிற்கு பசியோடும் காணப்பட்டமையையும், அதே இரவில் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாகி எதிர்காலம் கேள்விக்குறியான மக்களின் அலலத்தையும் நாவலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளமை வாசகர் உள்ளங்களை உருகச் செய்கிறது. இத்தகைய நிலையிலும் காணியளவையாளர்கள் காணியளக்க வருவதும், அதனைத் தடுக்கும் தோட்ட மக்களின் ஒற்றுமையும், அத்தோட்ட மக்களுக்காக கதாநாயகன் தன்னுயிரை இழப்பதனுடாக அடைந்த வெற்றியும், போராட்டத்தின் விளைவால் தொழிலாளர்க்கு தீங்கு விளைவித்த தீயசக்திகள் சட்டத்தின் பிடியில் சிறைப்படுத்தபடுவதும் இந்நாவலின் சிறப்பை மென்மேலும் மிகைப்படுத்துகின்றது.

அதேபோல் சமூக உணர்வோடு காதல் உணர்வையும் கலந்து, ஆசிரியர் கூற்றாகவே நாவல் வளர்த்துச் செல்லப்படுவதனுடாக கதைமாந்தரின் உணர்வுகளிலும் உறவுகளிலும் ஏற்பட்டுள்ள அநுபவங்களை அடி ஆழத்திற்கே சென்று சித்தரித்து வெற்றி கண்டுள்ளார். இந்நாவல் பற்றி பேராசிரியர் க.அருணாசலம் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “இதுவரை வெளிவந்த நாவல்களுக்கெல்லாம் “குருதி மலை” சிகரமாகத் திகழ்கின்றது. இந்நாவலின் சிறுமை கண்டு பொங்கும் உணர்ச்சியும், துடிப்பும், சத்திய வேட்கையும் படிப்படியாக வளர்க்கப்பட்டு உச்ச நிலை அடைவது சிறப்பம்சமாகும்.

தோட்டத்தில் வாழும் பழைய தலைமுறையினரின் போக்கிற்கும் இளந்தலைமுறையினரின் போக்கிற்கும் உள்ள வேறுபாடு நாவலில் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டு இரு தலைமுறையினரும் சங்கமிக்க வைக்கும் திறன் பாராட்டக்கூடிய விதத்தில் அமைந்துள்ளது. பிரதேசப் பேச்சுமொழி வியக்கத்தக்க வகையில் வீச்சுடனும் விறுவிறுப்புடனும் கையாளப்பட்டுள்ளது. இந்நாவலைச் சிறந்த உத்திமுறைகளும் அளவான வர்ணனைகளும் அணி செய்கின்றன. தெளிந்த இலக்கியமாகத் திகழும் குருதி மலை நாவல், உலக நாவல் இலக்கியத்தில் சிறப்பான இடத்தினைப் பெறும்.” இக்கூற்றின் மூலம் இந்நாவலின் முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்படுவதோடு, மலையக நாவல் வளர்ச்சியில் குருதிமலை பெறும் இடமும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

லயத்துச் சிறைகள்

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை புலப்படுத்தும் மற்றுமொரு நாவல் லயத்துச் சிறைகள் ஆகும். “லயம்,” தோட்டத் தொழிலாளர்களின் இருப்பிடம். ஒரு கூரையின் கீழ் பத்துப் பன்னிரண்டு காம்ராக்கள் அமைந்திருக்கும். அந்தக் காம்ராக்கள் ஒரு புகையிரதத்தின் பெட்டிகள் போல் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக தொடராக அமைந்திருக்கும். இவை ஒவ்வொன்றும் பத்தடி நீள அகலம் கொண்டவை. அந்தச் சிறிய பரப்பு ஒரு குடும்பத்துக்காக வழங்கப்பட்டிருக்கும். மலையகத்தில் சுமார் இருநூறு வருடங்களாக பரம்பரை பரம்பரையாக மக்கள் இந்த லயங்களிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

200 வருடப் பழைமை வாய்ந்த லயங்களின் கூரைத் தகடுகள் பெரும்பாலும் துருப்பிடித்து ஓட்டை விழுந்து காணப்படும். மலைநாட்டில் மழைக்கு குறைவிருக்காது, அதனால் காம்ராக்கள் எப்போதுமே நனைந்து ஈரலிப்புடன் இருக்கும். ஆனால், தோட்ட நிர்வாகம் இலாப நோக்குடன் இயங்குவதால், கூரையைத் திருத்துவதில் அக்கறை காட்டாது. மேலும், ஒரே கூரையின் கீழ் பல

குடும்பங்கள் வாழ்வதால், லயத்தைச் சுற்றி குப்பை கூழங்கள் நிறைந்திருக்கும், அசுத்த நீர் தேங்கி வழியும். அங்குள்ள காண்களிள் சிறுவர்கள் சிறுநீர் கழிப்பதும் மலங்கழிப்பதும் உண்டு. கூரை ஒழுகினால் அதனைத் தொழிலாளர்கள் திருத்த முடியாது. தோட்ட நிர்வாகம் தான் அதனைத் திருத்திக் கொடுக்க வேண்டும். லயத்தைச் சுற்றி குப்பை கூழங்கள் நிறைந்தால், அதனைத் தொழிலாளர்கள் துப்புரவு செய்யமாட்டார்கள். தோட்ட நிர்வாகம் தான் அதற்கு “வாசல் கூட்டி” போட்டுத் துப்புரவு செய்ய வேண்டும். குடும்பத்தில் யாராவது சுகவீனமுற்றிருந்தால் அல்லது கர்ப்பிணித் தாய் பிரசவத்துக்குத் தயாரானால் தோட்ட நிர்வாகம் தான் மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். தோட்ட நிர்வாகம் தான் இவர்களுக்கு மலசலகூட வசதி அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படியாக எதற்கெடுத்தாலும் தோட்ட நிர்வாகத்திலே தங்கியிருக்கிற ஒரு மனப்பான்மை தோட்டத் தொழிலாளர்களிடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதற்கு முக்கிய காரணம் தோட்டத் தொழிலுக்கு ஒரு மலிவான தொழிலாளர் வர்க்கம் தேவைப்பட்டதால், சகல வசதிகளையும் இவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அவர்களை வெளியிலகத் தொடர்புகள் ஏதுமின்றி ஒரு மூடிய கட்டமைப்புக்குள் வைத்திருக்க வேண்டி, அவர்களுக்குத் தேவையான ஏற்பாடுகளை தோட்ட நிர்வாகமே ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமையே ஆகும். இத்தகைய கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தியவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள். ஆங்கிலேயர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்திய சலுகைகளைப் பிற்பட்ட காலத்தில் தோட்ட நிர்வாகிகளாக வந்த சுதேசிகள் உதாசீனம் செய்யத் தொடங்கினர். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு செய்து கொடுக்கவேண்டிய சலுகைகளை அலட்சியம் செய்யத் தொடங்கினர்.

1971ம் ஆண்டில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் யாவும் அரசுடமையாக்கப்பட்டு, இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னர் மீண்டும் தோட்ட நிர்வாகம் கம்பனிகளின் கரங்களுக்கு மாறியது. தோட்டங்கள் அரசுடமையாக இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல், சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களை உள்ளடக்கி எழுதப்பட்டதே லயத்துச் சிறைகள். 1994 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட இந்நாவல் வெளியிலகத் தொடர்புகள் அதிகமின்றி ஒரு மூடிய கட்டமைப்புக்குள் வாழ்ந்த தோட்ட மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் அக்காலப்பகுதியில் அரசும் அரச சார்பற்ற வெளிநாட்டு நிறுவனங்களும் பலதரப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொண்டதையும், வெளியார் பெருமளவில் தோட்டங்களுக்குள் உள்நுழையத் தொடங்கியமையையும், தோட்டப் புறத்தில் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தவெனத் தோட்டப் பாடசாலைகள் சுவீகரிக்கப்பட்டு ஆசிரியர் தொழில், கல்வி நிர்வாகம் போன்ற துறைகளில் இந்தியத் தமிழருக்குச் சலுகை அடிப்படையில் முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டதையும், பிரஜாவுரிமையற்ற யாவருக்கும் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டு, சில நடைமுறை சிக்கல்களுக்கு மத்தியிலும் இவர்கள் அரசியலில் பங்கேற்கவும், அரசாங்க உத்தியோகங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், சொந்தமாக நிலம், வீடு போன்ற சொத்துக்களை வாங்கவும் சட்ட ரீதியாக வழி சமைக்கப்பட்ட நிலைமைகளை எடுத்துக்காட்டுவதாக இந்நாவல் அமைந்துள்ளது.

அத்தோடு, இத்தகைய ஊக்குவிப்புகளுக்குப் பின்னரும் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்க்கைத் தரத்தில் எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதனையும் அதற்குக் காரணம், வாழ்வாதாரத்தக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் தோட்ட நிர்வாகமே செய்து தரவேண்டும் என்ற “தங்கி வாழும்” மனப்பான்மையிலிருந்து பெரும்பாலானோர் விடுபடல்லை என்பதனையும், இந்த லயத்து வாழ்க்கை தான் இவர்களது முன்னேற்றத்திற்கு தடையானது என்பதையும், இந்த லயத்து வாழ்க்கைச் சூழல் சிறார்களின் கல்வி, சுகாதாரம், அமைதி என்பவற்றைப் பாதிப்பதோடு, முன்னேற்றகரமான சிந்தனைகளுக்குத் தடையாக இருப்பதோடு இளைஞர்களைத் தீய வழிகளில் சிந்திக்கச் செய்யவும் இந்த லயத்து வாழ்க்கை சூழல் இவர்களை சிறைப்பிடித்து வைத்திருக்கிறது என்ற கருத்தோட்டத்தை முன்வைத்து, இந்தச் சிறையிலிருந்து இவர்கள் வெளியில் வர வேண்டும் எனவும் தோட்டங்களில் தொழில் புரிந்தாலும் லயங்களில் வாழக்கூடாது, மாறாக, தமக்கென நிலபுலங்களை வாங்கவும் சொந்தமாக வீடு வாசல்களை வைத்திருக்கவும் வேண்டும் என்றவகையில் கருத்தோட்டங்களை முன்வைத்து மலையக சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான வாய்ப்புக்களைக் கூறுவதாகவே இந்நாவல் அமைந்துள்ளது.

இந்நாவலின் கதாநாயகனான சுந்தரம் குடும்ப நல உத்தியோகத்தர். இவர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த எடுத்த முயற்சிகளே இந்த நாவலின் கதையம்சமாகவும் குறிக்கோளாகவும் விரிந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. சமூக மேம்பாட்டு நோக்கில் எழுதப்பட்ட இந்நாவல் கலைத்துவம் குன்றியதாயினும், சமூக ஊழல்களை சித்தரிப்பதில் பேரிடத்தை வகிக்கின்றது எனலாம். இந்நாவல் குறித்து கே.எஸ்.சிவகுமாரன் குறிப்பிடும் போது, “தோட்ட வாழ் மக்கள் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். மிக இலகுவான முறையில் அடிப்படை விடயங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்குடன் நாவல் எழுதப் பட்டிருக்கிறது” என்கிறார். எனவே, லயத்துச் சிறைகள் தோட்ட மக்களை கட்டிப்போட்டிருக்கும் அடிமை வாழ்விலிருந்து மீட்பதற்கான சிறந்த விழிப்பணர்வு தரும் படைப்பாக மிளர்கிறது.

கவ்வாத்து

மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணரும் நோக்கில் தி.ஞானசேகரன் அவர்களால் படைக்கப்பட்ட மற்றுமொரு படைப்பாக்க முயற்சியாக “கவ்வாத்து” விளங்குகிறது. தோட்ட மக்களுடனே வாழ்ந்து, அவர்களின் பிரச்சனைகளை இனங்கண்டு, அவற்றுக்கு தீர்வு வழங்கும் நோக்கில் படைக்கப்பட்ட இவ்விலக்கியம், பெருந்தோட்டத் தமிழர் எதிர்போக்கிய முக்கிய பிரச்சினைகளுள் ஒன்றான தொழிற் சங்கங்களின் பயன்பாடு பற்றி எடுத்தியம்புகிறது. எந்த தொழிற்சங்க இயக்கம் அவர்களின் சமூக, பொருளாதார தனித்துவங்களை உணர்ந்து, அவர்களின் நல்வாழ்க்கைக்குப் போராடிற்றோ இன்று, அதே மக்களின் ஒற்றுமையின்மைக்கு வழிகோலும் சமூகக் கருவியாக மாறியுள்ள நிலைமையைக் கூறும் குறுநாவலாக ஒன்பது அத்தியாயங்களை கொண்டு “கவ்வாத்து” அமையப்பெற்றுள்ளது.

அத்தோடு, தோட்டத்தில் பணிபுரியும் மேல் அதிகாரிகளான கங்காணிமார்களும், உத்தியோகத்தர்களும் தொழிலாளர்களை நடாத்தும் விதத்திலிருந்து தொழிலாளர்களை அவர்கள் மனிதர்களாகப் பார்க்காமல் வெறும் அடிமைகளாகவும், உழைக்கும் இயந்திரமாகவும் நோக்கும் நிலையை வெளிப்படையாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். அதேபோல் தொழிற் சங்கங்களுக்கிடையே நிலவும் போட்டி, பொறாமைகள் எவ்வாறெல்லாம் இம்மக்களின் வாழ்வைச் சீரழிக்கின்றன என்பதையும், இன்றைய காலகட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் எதிர்நோக்கும் சம்பளப் பிரச்சனை, வேலை நாட்கள் குறைப்பு, வீட்டுப் பிரச்சினை, சுகாதாரப் பிரச்சினை போன்றவற்றிற்குத் தீர்வு காணமுடியாமல் பின்னடைவுகள் ஏற்படுவதற்கு எவை காரணமாய் உள்ளன என்பதனையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இந்நாவலில் சித்தரிக்கப்படும் பிரச்சினைகள் இன்று வேர்விட்டு, கிளைப்பரப்பி, விருட்சமாக வளர்ந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

கவ்வாத்து வெட்டுதல் என்பது, தோட்டத் தொழிலில் ஆண்களுக்கு உரித்தான வேலையாகும். அவ்வேலையை செய்யும்போது எதிர்நோக்கும் சவால்களை கதைப் பின்னணியாக அமைந்துள்ளது. இந்நாவல் வழியாக கவ்வாத்து தொழிலின் அவசியம் உணர்த்தப்படுவதோடு, தொழிலாளரின் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் சகுனம் பார்க்கும் நிலைகளையும் ஆரம்பத்தில் கூறிச்சென்றுள்ளார். அத்தோடு தொழிலாளி குறிப்பிட்ட மலையில், குறிப்பிட்ட நிரையை, குறித்த மணித்தியாலத்துக்குள் வெட்ட வேண்டும். சுணக்கம் ஏற்பட்டால் சம்பளத்திற்கான பெயர் போடுவதில்லை. இதனால் நஷ்டம் அடையும் தொழிலாளர் மனநிலையையும், ஆள் பார்த்து வேலைவாங்கும் மேலதிகாரிகளின் தில்லுமுல்லுகளும், தமது சொந்த வேலைகளுக்காக ஆட்களைக் கள்ளத்தனமாக பயன்படுத்தி பெயர் போடுவதும், உண்மையாக உழைக்கும் தொழிலாளர்களை மட்டந் தட்டும் நிலையையும் இந்நாவல் விளக்கிச் செல்கின்றது.

கொழுந்தெடுப்போருக்கு அநியாயமாக றாத்தல் வெட்டுதல், கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு லீவு கொடுக்காமை, மேலதிகாரிகளை தட்டிக்கேட்கும் போது ஏற்பட்ட அவலங்கள், வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்கள், களவுகள், புதிய தொழிற்சங்களின் வரவும் அவற்றின் முரண்பட்ட கருத்துக்களும் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலைக் கேள்விக்குறியாக்கியமை போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளை நாவலின்வழி ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டுபுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து, தனது தொழில் நிமித்தமாக மலையகத்தில் வாழ வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டபோது, தான் கண்டு, அருபவித்த மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை படைப்பாவணமாக்கிய இலக்கிய வாதியாக நாம் தி.ஞானசேகரனை அடையாளப்படுத்த முடியும். ஓர் இலக்கிய கர்த்தாவுக்கு இருக்க வேண்டிய சமூக அக்கறை இவரது நாவல்களில் வெளிப்படையாவே துலங்குகின்றது. ஒப்பீட்டளவில் இவரது மேற்காட்டிய மூன்று படைப்புகளில் உச்சத்தைத் தொட்ட படைப்பாகக் குருதிமலை விளங்குகிறது. இம்மூன்று நாவல்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட கால மலையக மக்களின் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்யும் ஆவணமாகவும் விளங்குகின்றன.

தமிழ்மொழியின் அடுத்த கட்டத்தை

நோக்கிய நகர்வுகள்

சு. சரணியா,
மூன்றாம் வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சங்ககாலப் பாடல் ஒன்றில் அரசன் அதியமான் நெடுமாறன் ஒரு கட்டத்தில் நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் அற்புத நெல்லிக்கனியைப் பெறுகின்றான். அவன் அவ்வேளை அதை தானுண்டு வாழ்வதை விட, தமிழ் புலமை கொண்ட ஔவையார் நீடுழி வாழ வேண்டும் என்பதற்காய் அந்நெல்லிக்கனியை ஔவையாரிடம் உண்ணக் கொடுத்துத் தமிழை வளர்த்து ஓங்கச் செய்யுமாறு பணிக்கிறான். இதே போன்றே பிறப்பு முதல் தமிழாய் தமிழமுதம் உண்ட பாரதி,

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்

இனிதாவதெங்கும் காணோம்

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம்

பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.”

என இனிமையாகப் பாடியதோடு மட்டுமல்லாமல் அத் தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியைத் தான்மட்டும் அனுபவியாது அது தமிழராய் உலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் சென்று பரவ வேண்டும் எனப் பாடியுள்ளார்.

அந்தவகையில் முதலாவதாக நாம் நோக்குகின்ற போது, அடிப்படையில் “மொழி” என்பது மனித நாகரிகத்தின் ஒரு குறிகாட்டியே ஆகும். மொழி என்பது அடிப்படையில் கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்ற தொடர்புச் சாதனமாகப் பயன்படுத்தப்படுவது மாத்திரமன்றி, மனிதனின் ஆளுமையை விருத்தி செய்யும் ஓர் அடிப்படையாகவும் விளங்குகின்றது. அதேவேளை மொழியின் சிறப்பு அதன் தொடர்பு சாதனத் தன்மையில் மாத்திரமன்றி, அதனைப் பயன்படுத்தும் மனிதனின் படைப்பாற்றல் விருத்தியிலும் பெரிதும் தங்கியுள்ளது என்பது மறுக்கவியலாத உண்மையாகும்.

எனவேதான், இத்துணை சிறப்பு வாய்ந்த மொழிகளுள் ஒன்றான தமிழ்மொழியின் வளத்தை அதன் நடைமுறைப் பயன்பாட்டையும், அறிவியல் ரீதியான பங்களிப்பினையும் கொண்டு மாத்திரமின்றி, அதன் இலக்கியப் பரப்பைக் கொண்டும் தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆழப் பரந்த இலக்கிய வளம் மொழியின் ஆற்றலை எப்போதும் உணர்த்தி வந்துள்ளது. இதனாலேயே இன்றும் நவீன கலைச் சொல்லாக்கத்திற்கும் தமிழ்மொழி போன்ற இலக்கிய வளமுள்ள மொழிகள் பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது. மொழியின் பயன்பாட்டையும், பங்களிப்பையும் மனித சமூகத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கும் போது, மனித ஆளுமையை வளர்க்கும் வகையிலும் சமுதாயத்திற்கு உதவும் வகையிலும் மொழியும் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளமையை உணரலாம். இதனடிப்படையில் மொழி மனிதனின் படைப்பாற்றலுடன் இணைந்து இவற்றைச் சாதித்து வந்துள்ளது.

அந்தவகையில் நோக்கும் போது, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஆரம்ப காலமான சங்க காலத்திலேயே (கி.மு.3ம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.3ம் நூற்றாண்டு வரையான காலப் பகுதி) பிறமொழிக் கலப்பு அதிகமின்றி செம்மையான இலக்கியங்கள் பல படைக்கப்பட்டன என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையே.

அதிதொன்மையும், பழமையும், பெருமையும், ஆதியையும் கொண்ட தமிழ் மொழியாம் எம் செம்மொழி இன்று பல்வேறு கால சமுதாய மாற்றங்களுக்கேற்ப பல்வேறுபட்ட சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுப்பதால், தனது அடுத்த கட்ட நகர்வுகளை எவ்வாறு கொண்டு செல்வது என்பதில் சற்று குழப்பமடைந்துள்ள நிலையை நாம் இன்று தமிழ் மொழியில் காணலாம்.

இதற்கு முக்கிய காரணம் இன்று “இயந்திரமயமாக” மாறிவரும் உலகில் விஞ்ஞானத்தின் விரல் நுனியில் இருந்து கொண்டே உலகைச் சுற்றிப் பார்க்க வைக்கும் நவீன தொடர்பு சாதனங்களின் வருகையே என்பது மறுக்கத்தக்கதல்ல. அதாவது, இத்தொடர்பு சாதனங்களைப் பயன்படுத்தும் மொழியாக, இன்று சர்வதேச மொழியாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஆங்கில மொழியின் இன்றைய முக்கியத்துவமும் இந்நிலை ஏற்படக் காரணமாகலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

இன்று மிகத் தொலைவில் நடைபெற்ற ஒரு செய்தியை எமது வீட்டிலேயே இருந்து பார்க்கத் “தொலைக்காட்சி”, உலகில் எந்த ஒரு மூலையிலும் இருந்து கொண்டு விரல் சொடுக்கில் தகவல்களை அறியவும், வழங்கவும் உருவாக்கப்பட்ட கையடக்கத் தொலைபேசியின் வருகை, அனைத்து துறைகளுக்கும் பிரதானமாக வேலைவாய்ப்பு என்ற நோக்கில் கணினிமயப்பட்ட அறிவின் எதிர்பார்ப்பு போன்ற பல்வேறு காரணங்களை இன்று தமிழ் மொழியின் நகர்வைத் தடைசெய்யும் காரணிகளாகக் கொள்ளலாம்.

இருப்பினும் கூட, இன்று அனைத்துத் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களும் என்று சொல்லமுடியாது போய்விடினும், இன்றைய நவீன யுகத்தின் தலைமகனாக வலம் வந்து கொண்டிருக்கும் கணினியின் தொழிற்பாடுகள் எம் தமிழ் மொழியிலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளமை எமக்கும் எமது தமிழ் மொழிக்கும் அது ஒரு வளர்ச்சிக்கட்ட நிலை என்றும் கூறிக் கொள்ளலாம். இது போன்ற சில அரிய முறைகள் அனைத்துத் தொடர்பு சாதனங்களிலும் நம் தமிழ் மொழியில் உருவாக்கப்படுமாயின், தமிழ் மொழியும் இன்று வரை வாழ்ந்ததுடன் இனியும் அதன் அடுத்தகட்ட நகர்வுகள் ஒவ்வொன்றும் சிறப்புற அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், இவ்வாறு நடக்குமா? என்பதே எம் மத்தியில் இன்றளவில் எழும் சந்தேகமாகும்.

வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத சிறப்புக் கூறான இசை அதாவது தாலாட்டு, ஒப்பாரி போன்ற உணர்வுப் பாடல்களைக் கொண்டது எம் தமிழ்மொழி. ஆனால், இன்று இந்நிலை அருகி வருகின்றமையைக் காணமுடிகிறது. ஆயினும், இன்றும் சிற்சில கிராமங்களில் பாடப்படுவது தமிழின் பெருமையை எடுத்தியம்புகிறது எனலாம்.

அடுத்து நாம் தமிழ் மொழியினை சினிமாத் துறையிலிருந்து பார்க்கின்ற வேளை, ஆரம்ப காலத் திரைப்படங்களில் நடிக்க திலகம் சிவாஜி கணேசன் நடித்த “திருவிளையாடல்” என்ற

திரைப்படத்தில் அவர் பேசும் ஒவ்வொரு தமிழ் மொழி வார்த்தையும் “சிவனாகக் கூட இருந்தால் அவ்வாறு தமிழ்மொழியை பேசியிருப்பாரா?” என்ற வினாவை எழுப்பும் வகையில், அங்கு நடிகர் திலகத்தின் தமிழ் மொழிப் பற்று காணப்படுகின்றது. இதற்கு **“அங்கம் புழுதி படைபரவ, அரிவாளை அரையில் நக்கீரா”** என சிவன் நக்கீரரைப் பார்த்துக் கேட்பதாக அமையும் உரையாடலை உதாரணமாகக் காட்டலாம். “வீரபாண்டியன் கட்டபொம்மை” திரைப்படத்திலும் சுத்தத் தமிழ் மொழியால் காதிர்கினிமையாக நடிகர் திலகம் பேசுவது தமிழின் சிறப்பையும் பெருமையையும் இனிமையையும் காட்டியது.

ஆனால், இன்றைய காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற சினிமாப் பாடல்கள் சரி, உரையாடல்கள் சரி பிறமொழி சார்ந்த கலவைபுடன் ஒரு விடயத்தை கூறுவதாகவோ, பாடலைப் பாடுவதாகவோ பிறமொழிக் கலப்புடன் காணப்படுகின்றன. இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு அண்மையில் வெளிவந்த **“வை திஸ் கொலைவெறி”** எனத் தொடங்கும் ஒரு பாடல், எல்லா இடங்களிலும் இன்று பிரபலமாகிப் பேசப்படும் ஒரு பாடல்து. இது இந்தியத் தமிழ் சினிமாவில் ஆங்கில மொழி கலந்து படைக்கப்பட்ட பாடல். இதைப் பார்க்கும் போதே விளங்குகிறது எமது தமிழ் மொழியின் மதிப்பு என்ன? ஆங்கிலத்தின் மதிப்பு என்ன? என்பதாகும்.

இவ்வாறு மேற்குறித்த பாடல்கள் தமிழ் மொழியை மெல்லச் சாக வைக்க முயன்றிருப்பதாக கூறினும், இப்பாடலுக்கு எதிராக **“என் தமிழ்மொழி மீது ஏன் இந்தக் கொலை வெறிடா”** என வெளிவந்த மறுபாடல் எம் தமிழன் ஒருவனால் வெளிவந்து, மேற்குறித்த பாடலை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கியமையானது எம் தமிழ் மொழி மெல்லச் சாவதை விடமாட்டோம் என்பதன் ஒரு குரல் ஆகும்.

இவ்வாறு இருக்கின்ற பல உள்ளங்கள் மத்தியில் எம்மொழி சாகும் என்பதையும், எம்மொழியின் அடுத்த கட்ட நகர்வு தடையாகும் என்பதையும் எம்மால் உறுதியாகக் கூறமுடியாது. இருப்பினும் கூட, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐந்து வகை நிலங்களுள்ளும் பரவியிருந்த தமிழ் மொழியானது, ஐந்து கண்டங்களையும் தாண்டி உலகில் பரவிச் சென்று இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால், அது தமிழ்மொழியின் சிறப்பான நகர்வென்றே சொல்லலாம். இவ்வாறு **தொல்காப்பியர் காலத்தில் அவரது சங்கப் பலகையில் எழுதப்பட்ட தமிழ்மொழி இன்று வில்கேட்லின் சங்கப் பலகையிலும் தமிழ்மொழி கணப்படுவது** பெருமைக்குரியதாக இருப்பினும், வளர்ந்து வருகின்ற விஞ்ஞான யுகத்தில் ஆங்கில நவநாகரிக மோகத்தின் பால் தமிழ்மொழி தன்னை வீறு போட்டுக்கொண்டு நடைபோடுமா? என்பது கேள்விக்குரிய ஒன்றே.

“.....”

ஊமையராபீச், செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்

வாழ்கின்றோம் ஒரு சொற்கேளீர்

சேமமுற வேண்டுகெனில் தெடுவெல்லாம்

தமிழ்முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்

பிற நாட்டார் சாஸ்திரங்கள்

தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்

இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்

தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்”

என்ற பாரதியின் கவிவரிகளுக்கிணங்கவும் அவை ஒவ்வொன்றையும் வேதவாக்காகக் கொண்டும் தமிழ் மொழி என்ற இன்தமிழ் வாழ முன்னின்று உழைப்போமெனில், எமது தமிழ்மொழியின் அடுத்த கட்ட நகர்வுகள் ஒவ்வொன்றும் சிறப்புற அமையும் என்பதில் துளிகூட சந்தேகமில்லை.

வாழ்க தமிழ் வளர்க தமிழ்மொழி!

பொதுத்துறை நிருவாகத்தில் பணிக்குழுவாட்சி

கி. மலர்மணி,
விடுகை வருடம்,
அரசறிவியல் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அரசின் முத்துறைகளாக சட்டத்துறை, நிருவாகத்துறை, நீதித்துறை என்பன காணப்படுகின்றன. அதில் நிருவாகத் துறையின் பிரதான அம்சமாக பொதுத்துறை நிருவாகம் காணப்படுகின்றது. “அரசு” எனும் அமைப்பு தோன்றிய காலம் தொட்டே அரசு நிருவாகமும் நிர்வகிக்கும் நிர்வாக குழுவும் தோன்றி தோன்றிவிட்டது. பொதுநிர்வாகம் எனும் பதம் மக்களாட்சியைச் செயற்படுத்தல் என்றும் விளக்கப்படுகின்றது. சாதாரண மனிதனின் அன்றாட செயற்பாடுகளில் உள்ள நிர்வகிக்கும் தன்மையினை பொது நிர்வாகம் எனக் கூற முடியாது. மாறாக “மக்களுக்காக” அல்லது “பொது நலனுக்காக” அரசு செயற்படுவதையே பொது நிர்வாகம் என்று விதந்துரைக்கப்படுகின்றது.

மேலும், பொது நிர்வாகம் நிரந்தரமான தன்மைகளை அடிப்படையாக கொண்டு இயங்குகின்றது. தனக்கென காணப்படும் கடமைகளுக்கும், செயற்பாடுகளுக்கும் ஏற்ப நிர்வாகம் ஒரு நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பினைக் கொண்டு செயற்படுகின்றது எனலாம். பொது நிர்வாகத்தைக் கோட்பாட்டு ரீதியாகவும், அறிவியல் ரீயாகவும் நோக்க முடியும். இங்கு அவதானித்தலும், தகவல் சேகரித்தலும் இடம்பெறுகின்றது. பின்பு இதனை பாகுபடுத்தியும் பொது நியதிகள் எட்டப்படுகின்றது. சுற்றுச் சூழலைக் கட்டுப்படுத்தி, மனித செயற்பாட்டினை ஆராய்கின்றனர். தொடர்ந்தேர்ச்சியான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் சிறந்த முடிவுகளை நிரூபிக்கின்றனர். ஆனால், இயற்கை விஞ்ஞானங்களில் போன்ற திட்டமிட்டு பரிசோதனை மூலமான நிலையான முடிவுகளை முன்வைக்க முடியாது. ஏனெனில், இத்தகைய சமூக விஞ்ஞான கற்கைகள் மனிதனையே சார்ந்து நிற்கின்றன.

1887இல் அமெரிக்க சிந்தனையாளரான Woodro wilson “பொது நிர்வாகம் ஓர் விஞ்ஞானம்” என்று குறிப்பிட்டார். இவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்து வரும் பொது நிர்வாகவியலில் அதன் முக்கிய அங்கமாக விளங்கும் அரசாங்க பணியாளர்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. பணியகவர்க்கம் (Bureaucracy) என்ற பகுதிக்குள் உள்ளடங்கும் நிர்வாகிகள், மக்களின் கூட்டுத் துணிவுகளை ஒழுங்குற அமைத்துக் குறிப்பிட்ட சில குறிக்கோள்களையும், இலட்சியங்களையும் அடையும் படியான செயல்களை மேற்கொள்கின்றனர். அரசியல் தலைவர்கள் நிரந்தர ஆட்சித் துறையினர் மூலம் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை நடைமுறையாக்குகின்றனர். இவர்கள் நேரிடையாக இல்லாவிட்டாலும் மறைமுகமாக பொதுக்கொள்கை வகுப்பதிலும் கூட்டு மசோதாக்களைத் தயாரிப்பதிலும் அதிகார அனுமதி பெற்ற கூட்டங்களை இயற்றுவதிலும் பெரும் பங்கேற்கின்றனர். பொதுத்துறை நிர்வாகம் மனிதனின் கூட்டு வாழ்க்கையில் இணைபிரியாத அங்கமாக கூடவே வளர்ந்து வருகின்றது. கடந்த இரு சகாப்தங்களாக மேலை நாடுகளில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது.

தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அல்லாத நிரந்தர நிர்வாக பதவிகளுக்கு தலைமை தாங்குகின்றவர்களே பணியகவர்க்கத்தினர் அல்லது அதிகார வர்க்கத்தினர் ஆவார். அதிகார வர்க்கம் என்ற பதமானது எங்கிருந்து உருவானது என்பது முழுமையான தெளிவு கொண்டதாக இல்லை. ஒரு சில பொது ஆட்சியல் அறிஞர்கள் அதிகார வர்க்க ஆட்சியினை ஒரு சபையிலான அரசாங்கம் அல்லது மேசை அரசாங்கம் என கூறுகின்றனர். இதில் “Bureau” எனும் சொல் குழு அல்லது சபை என்பதை குறித்து நிற்கின்றது.

மறுபுறம் Max weber இன் கருத்துப்படி “இது நீண்ட காலத்திற்கு பின் பிரெஞ்சு நாட்டில் தோற்றம் பெற்ற ஒரு பிரஞ்சு பதம் என்றும் இந்த யுகத்திலே தோன்றி மிகவும் கூடாத பெயர் எடுத்த பதம்” எனவும் கூறுகின்றார். 18ம் நூற்றாண்டின் பிரான்சிய வர்த்தக மந்திரி ஒருவரால் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி குறிப்பிடுவதற்காக “பீரோ” எனும் பதம் உபயோகிக்கப்பட்டது. பின்னர் 19ம் நூற்றாண்டில் இப்பதம் “Bureaucracy” என ஜேர்மன் மொழிக்கு பரவி, பின்னர் ஆங்கில மொழிக்கும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய பல மொழிகளிலும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தினை பெற்றுக் கொண்டது.

பணியகவர்க்கம் தொடர்பாக பல அறிஞர்களும் பல்வேறான கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். பீட்டர்பிளா (Peter Blau) என்பவரின் கருத்துப்படி, “நிர்வாகத் திறமைகளை உயர்த்தும் நிர்வாக அமைப்பு” அதிகார வர்க்கம் என்கின்றார் “கூட்டான பெரிய நிர்வாக அமைப்புகளில் திறமையையும், நிலைத்தன்மையையும் பாதுகாக்க உதவும் ஒரு வகை நிர்வாக அமைப்பு முறை தான் அதிகார வர்க்கம் என Francis, சுடோன் (Stone) கூறுகின்றார்.

அதிகார வர்க்கத்தை நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம் என Marx கூறுகின்றார். அவை:

1. காவல் அதிகார வர்க்கம்
2. இன அதிகார வர்க்கம்
3. தகுதி அதிகார வர்க்கம்
4. மரபார்ந்த அதிகார வர்க்கம் என்பனவாகும்.

பணிக்குழு என்பது சிவில் நிருவாகத்தில் மேல்மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகளைக் குறிப்பதாகும். இவர்கள் தங்கள் நிருவாகத்தில் மட்டுமன்றி, அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் ஆலோசனை வழங்குபவர்களாக காணப்படுகின்றார்கள். வளர்முக நாடுகளில் இவர்கள் அபிவிருத்தியின் முன்னோடிகளாகவும் தமது பங்கினை வகிக்கின்றார்கள். இந்த பணியாளர்கள் படிநிலையமைப்பில் உள்ளதால் பதவிக்கு ஏற்ற அதிகாரங்களும், செல்வாக்கும் காணப்படுகின்றது. பணியாளர் தொகுதி, சாதனங்கள், நடைமுறைகள் என்பவற்றை வைத்துக் கொண்டு ஓர் அமைப்பு தனது கடமைகளையும், பணிகளையும்

நிறைவேற்றுவதைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாட்சி வகையை சேர்ந்த பணியாளர்களிடையே அதிகார அவாவும், வெறியும் அதிகமாக இருப்பதால் மக்கள் மனதில் இவர்களைப் பற்றிய புழுக்கமான கருத்துத் தோன்றி “அதிகார வர்க்கத்தினர்” என்று வெறுப்புக்குரியவர்களாக நோக்கப்படுகின்றனர். நவீனத்துவம், அபிவிருத்தி என்பவற்றில் அரசியல் தலைமைத்துவத்துடன் நிர்வாக அமைப்பின் பங்களிப்பும் இன்றியமையாததாகும். ஒரு நாட்டின் அரசியல் பீடம் நாட்டின் முழு தேசியக் கொள்கையினையும் வகுக்கின்றது. மக்களின் தேவைகளை கண்டறிந்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை வளப்படுத்த அரசியல் தலைவர்கள் முனைகின்றார்கள். அதேவேளை இத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் பொறுப்பு நிர்வாகப் பகுதியினரிடமே தங்கியுள்ளது.

அரசு உருவாக்குகின்ற திட்டங்களுக்கும், கொள்கைகளுக்கும் நடைமுறை வடிவத்தினைக் கொடுக்கும் பொறுப்பு நிர்வாக அமைப்பிடமே பொதிந்துள்ளது. அரசினுடைய திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் சரியாக அமுல் செய்து, நடைமுறைப்படுத்தி நாட்டிற்கு நன்மை தேடித் தருபவர்கள் பணியகவர்க்கத்தினரே ஆவர். இவர்கள் சாதாரண அலுவலர்களாகவும், உயர்மட்ட அலுவலர்களாகவும் வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர். உயர்மட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் அனுபவம் பெற்ற உயர் அதிகாரிகளாகவும், துறை சார்ந்த நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாகவும் இருப்பதால் அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் அமைச்சர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குபவர்களாக திகழ்கின்றார்கள்.

நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதும், அதனைச் செயற்படுத்தாமல் விடுவதும் பணிக்குழுவினர் கைகளிலேயே உள்ளது. எனவே, இவர்களை சிவில் சேவையின் நடைமுறைக் கரம் எனவும் கூறலாம். இன்றைய நவீன அரசுகளில் அதிகார வர்க்கம் அரசியல் வாதிகளைப் போன்று ஆட்சி புரிகின்றது. ஓர் அரசாங்கம் ஆட்சி புரிவதற்கும், சிறப்பாக செயற்படுவதற்கும் அதிகார வர்க்கம் காத்திரமான பங்கினை வகிக்கின்றது. இன்றைய அரசுகளின் பொறுப்புக்களும், நடவடிக்கைகளும் பலவாறாகப் பெருகியுள்ளதால், பொதுத்துறை நிர்வாகிகளின் பொறுப்புள்ள கடமைகளும் பெருகியுள்ளதுடன் அரசு நிர்வாகத்தை கொண்டு நடாத்தும் பொறுப்பு அவர்களின் கைகளில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதால், பொதுத்துறை நிர்வாகிகள் இன்றி அரசாங்க நிர்வாக பொறிமுறை இயங்க முடியாதுள்ளது.

19ம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் அரைப் பகுதியில் பொதுத்துறை நிர்வாகத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு பொது நிர்வாகத்துக்கான நடுநிலையான தரத்தின் ஊடாக சிரத்தையை ஏற்படுத்த பணிக்குழுவாட்சி பாதுகாப்பளித்துள்ளது. அதனால், பணியகவர்க்கமானது தனியார் துறைக்கு தெளிவான ஓர் அமைப்பாக தன்னை வெளிப்படுத்தியது, ஏனெனில், தனியார் நன்மைகளை விட தேசிய நன்மைகளைப் பாதுகாப்பதுடன் விருத்தி செய்வதையும் கவனத்தில் கொண்டது. பொதுத்துறை நிர்வாகம் பொது நன்மையை ஊக்குவிப்பதற்காக மிக அதிகமான தேசியத்தின் கரத்தின் ஊடாக வழிநடத்தியது. இதனையே 1887 இல் வூற்றோவில்சன் தனது கட்டுரையான “The study of Public Administration” இல் தனது மையவாதமாக குறிப்பிட்டு இருந்தமையைக் கூறலாம்.

பொது நிருவாக செயற்பாடுகளில் பின்வரும் அடிப்படையில் பணிக்குழுவாட்சியின் பண்புகள் காணப்படுகின்றது.

- ❁ ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டதும், மட்டுப்படுத்தப்பட்டதுமான உரிமைகள் - படிநிலையமைப்பு
- ❁ விசேட கவனம் செலுத்துவதற்கான முழுமையானதும், சாத்தியமானதுமான பாவனை
- ❁ சட்ட முறையிலான முழுமையானதும், சாத்தியமானதுமான பாவனை
- ❁ பயிற்சி, தகுதி அடிப்படையிலான தெரிவுமுறை
- ❁ அலுவலகத்திற்காக ஒருவரை சுட்டிக்காட்டாத தன்மை.
- ❁ நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமான வளங்கள் : பணியாளர்களுக்கான சம்பளம், ஓய்வூதியம் ஒப்பந்தம் விடுப்பதற்கான சுதந்திரம்
- ❁ மேலதிகாரிகளுக்கு கீழதிகாரிகள் அடிப்படிவினை வழங்கல்
- ❁ ஈவு இரக்கமின்றி விதிமுறைகளை பின்பற்றல்
- ❁ ஆதிகார வெறித்தனம்
- ❁ இத்தகைய தொழில் சார்ந்த மனப்பாங்கில் மக்கள் சமுதாயத்திற்கு இழைக்கப்படும் துரோகங்கள்
- ❁ நிருவாகத்தில் புதுமைகளைப் புகுத்த மறுத்தல்
- ❁ தன்னலம் அல்லது சுயநலம், தங்களைப் பற்றியே எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் சுய முக்கியத்துவம், தன்னலம் காப்பதற்காக அதிகாரத்தைத் தவறாக பயன்படுத்துதல்
- ❁ எளிதான செயலையும் சிக்கலாக்கும் தன்மை
- ❁ நிருவாக அதிகாரிகள் தங்களை ஒரு தனிவர்க்கமாக எண்ணிக் கொள்ளும் மனநிலை

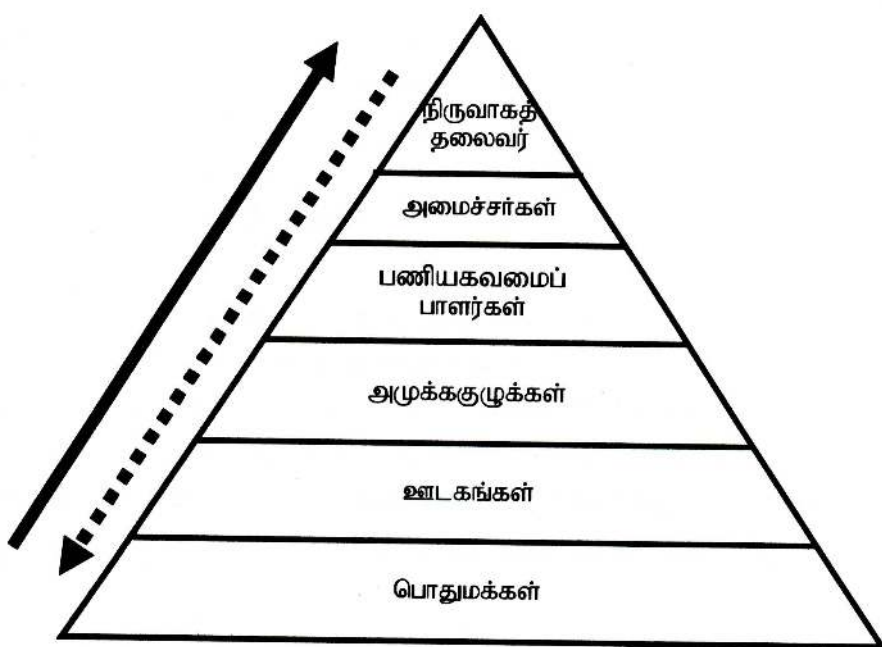
மேற்கூறப்பட்ட பண்புகள் அமைப்புக்களை, திறமையாக நிருவகிப்பதற்கு அடிப்படையான அம்சங்களாக காணப்படுகின்றன. அத்தோடு, நவீன அரசுகளின் வினைத்திறன் மிக்க செயற்பாடுகளுக்கு இன்றியமையாத அம்சமாகவும் காணப்படுகின்றது.

அதிகார வர்க்கத்திற்கான ஊக்கமளிப்பிற்கான கட்டமைப்பு மேலிருந்து கீழ் நோக்கிய அணுகுமுறை (Top - Down Approach) யினை கொள்கை உருவாக்கலிலும், கொள்கை அமுலாக்கலிலும் காண முடிவதுடன், அரசாங்கத்தில் ஓர் அரசியல் ஆட்சிக்காக தயாரிக்கப்பட்ட அதிகமான மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரவர்க்க கொள்கை தீர்மானத்திற்காக ஒரு சிறந்த அமைப்புருவாக்கமாக மிக விரைவில் முடிவெடுக்கப்பட்டது. இம்முறையை அரசியலோடு இணைந்த நிருவாகத்தில் காணலாம். சுருக்கமாக கூறின், கட்டளைகள் மேலதிகாரியிடமிருந்து கீழதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படுதலையே இம்முறை குறிக்கின்றது.

மேல் இருந்து கீழ் நோக்கிய முறையில் உச்சியில் ஆளணி குறைந்தும், ஆனால், அதிகாரம் கூடியும் காணப்படும். பணியகவமைப்பில் அதிகாரி என்போர் நடுநாயகர்களாக அமைந்துள்ளனர். அதிகாரிகள் சட்ட ரீதியாக அதிகாரங்களைக் கொண்டிருப்பார்கள். அவ்வதிகாரங்களை யாப்பு ரீதியாக பெற்றிருப்பார்கள் அல்லது மேலிடத்திலிருந்து கட்டளை மூலம் பெற்றிருப்பார்கள். பணியகவமைப்பாளர்கள் தமது அன்றாட கடமையைப் புரிவதற்கு இது இன்றியமையாததாகும். தமது செயற்பாடு மக்களை சென்றடைவதற்கு பலரின் பங்களிப்பு தேவைப்படுகின்றது. தமக்கு கீழ் வேலை செய்யும் பணியாளர்களை வழிப்படுத்தவும், தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி மக்களைப் பயனடையச் செய்யவும் அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது.

பணியகவமைப்பின் வடிவமானது முக்கோணக் கூம்பு போன்று தலைமை நிருவாகியுடன் தொடங்கி மேல் நிலை, இடை நிலை உத்தியோகத்தர்களையும், கீழ் மட்டத்தில் செயற்பாட்டுக் கடமைகளை மேற்கொள்ளும் ஊழியர்களைக் கொண்டும் நிர்வாகச் செயல்களையும், அதிகாரங்களையும் செயற்படுத்துகின்றது.

: அதிகாரம் மேலிருந்து கீழ் நோக்கிக் குறைகின்றது.

: பொறுப்புகள் கீழிருந்து மேல் நோக்கி உயர்கின்றது.

இவ்வாறான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டு இயங்கும் பணியகவர்க்கம் சில குறைபாடுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கத் தவறவில்லை. இவர்களுக்கு சிவில் நிர்வாகம் தொடர்பான எல்லாத் தரவுகளிலும் அனுபவம் உள்ளதால், அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பணிக்குழு என அழைக்கப்படுகின்றார்கள். தற்கால அரசுகளில் பொதுத்துறை நிருவாகிகள் தங்களை அரசாங்கத்தின் ஓர் இனமாகவோ அல்லது வர்க்கமாகவோ நிலையானதொரு பதவிக்காலத்தைப் பெற்று நிர்வாகச்செயல்களை நிர்வாக விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப கட்டுப்பாடுகளுடன் எத்தகைய ஈவு இரக்கமின்றி அதிகாரத்தின் வழிமூலமாகச் செயற்படுவதனால் “பணியகவமைப்பாளர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள்.

அதிகார வர்க்கம் ஆள்தன்மையற்றதாக, நெகிழ்வில்லாத் தன்மையுடன் இருப்பதால் பல குறைகளுக்கு இலக்காகியுள்ளது. அமைப்பின் அடுக்கு வரிசை, கட்டுப்பாட்டு அளவு, அல்லது வீச்சு போன்றவை அமைவதற்கிணங்க சிக்கலாக காணப்படுகின்றது. பணியகவமைப்பின் ஒழுங்கு விதிகளும், வரையறுப்புக்களும் கடுமையாக இருப்பதால், நெகிழ்வின்மை இல்லாததும் ஒரு பெரிய சிக்கலாக உருவெடுத்து விடுகிறது. அமைப்புக்குத் தனித்தன்மைகளும் மேலாதிக்கம் செய்யக்கூடிய தலைமைப் பொறுப்பும் கிடைப்பது அரிது. பணியகவர்க்கத்தினர் பொது மக்களின் திறமையான கட்டுப்பாட்டு எல்லையினின்றும் விலகியிருப்பதாலும், சுயநலம் கருதி தம் அதிகாரங்களை செலவிடும் போதும், பொது மக்களது திறனாய்வுக்கு பொறுப்பற்று வளைந்து கொடுக்காதிருக்கும் போதும், சமூகத்தில் தாம் ஒரு தனிப்பட்ட வகுப்பினர் போல எவருக்கும் அஞ்சாது கண்முடித்தனமாக பணியாற்றும் போதும் அதிகார வர்க்கத்தினர் என்ற வறையரையில் செயற்படுகின்றனர்.

F.H. Hayword என்பவர் அதிகார வர்க்கத்திலுள்ள குறைபாடுகளாக “அரசாங்க பணிகள் வாழ்க்கைத் தொழில்களாக மேற்கொள்ளப்படுதலின் அதிகாரிகள், தாம் எப்பணிகளை அல்லது குறிக்கோள்களை நிறைவேற்ற வேலை அமர்வு செய்யப்பட்டுள்ளனரோ அக்குறிக்கோள்களை மேற்கொள்வதற்குரிய செயல்களில் காலப்போக்கில் ஊக்கமின்றி, நெறிகோணிய அல்லது ஏறுமாறான போக்கினை கொண்டு வருகின்றனர். இதனால் துன்பப்படுவது மக்களே அன்றி வேறு எவருமல்லர்.” எனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

முடிவாக இன்றைய அரசுகள் அதிகார வர்க்கத்தை பெறாது பொது நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாததலின், அதனைக் கண்முடித்தனமாக தாக்குவது பொருத்தமற்ற செயலாகும். மக்களின் சேவைகள் என்ற முறையில் தான் அரசாங்க பணியாளர்கள் இந்நூற்றாண்டில் குடியாட்சி நாடுகளில் செயல்பட்டு வருகின்றனர். பிரித்தானியா, இந்தியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற குடியரசுகளில் ஆயிரமாயிரம் திறமையான, பற்றுறுதியுடைய பணியகவர்க்கத்தினர் பணியாற்றி வருகின்றனர். சாதாரண மக்களைப் போலவே இவர்களது பின்னணியும் அமைந்து, பொது வேலை பற்றிய பொதுமக்களின் கருத்துக்கிணங்க

இவர்களின் செயல்களும் மேற்கொள்ளப்படுமாயின், "பணியக வர்க்கம்" சிறப்பானதொன்றாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல் (Bibliography)

Nichlasheng (2003), **Public administration and public affairs**, prentice hall.

Gocktung Moncol (1999) **Public administration and policy**, Chertlain pass Bukeva.

அமிர்தன், வீ. (2001) பொதுத்துறை நிர்வாகம் ஓர் அறிமுகம், கண்டி: தகவல் நலன்புரி நிலையம்.

கிருஷ்ணமோகன், டி. (2007) ஒப்பியல் பொதுத்துறை நிர்வாகம், கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

நாதன், ச.கா.ச. (2004) "பொது ஆட்சியியல், கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

சமூகவியல் நோக்கில் பால்நிலை

ச. கோபிநாத்
மூன்றாம் வருடம்,
சமூகவியல் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஆரம்பகாலங்களில் பால் (Sex), பால்நிலை (Gender) ஆகிய இரண்டு பதங்களும் பாரிய வேறுபாடுகளின்றிக் கையாளப்பட்டுவந்த போதிலும், 1955 ஆம் ஆண்டு, பாலியல் ஆய்வாளர் ஜோன்மணி (John Money) என்பவர் முதலில் பால் மற்றும் பால்நிலை ஆகிய இரண்டு பதங்களுக்குமிடையிலான தெளிவான வேறுபாட்டை முன்வைத்தார். சமூகவியல் நோக்குநிலையில் பால் என்பது “ஒரு மனிதனின் உயிரியல் ரீதியான ஆண் (Male), பெண் (Female) அடையாளத்தை குறித்துநிற்கின்றது”. அதாவது, ஒரு மனிதன் பிறக்கின்ற போது அவனது பிறப்புறுப்புக்களை மையமாகக்கொண்டு ஆணா அல்லது பெண்ணா என்று வகைக்குறிக்கின்ற தன்மையினை பால் என்ற பதத்தினுள் அடக்கிக்கொள்ளலாம். இது அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும். அதேநேரம் பால்நிலை என்பது “சமூகவியல் சார் ஓர் எண்ணக்கருவாகவே கொள்ளப்படுகின்றது”.

ஒவ்வொரு பாலின் மீதான சமூக எதிர்பார்க்கைகளும், சமூகத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற பால்சார் நடத்தைகளும், அல்லது சமூகத்தால் போதிக்கப்படுகின்ற குறித்த பாலின் மீதான எதிர்பார்க்கைகளும் பால்நிலை என்ற பதத்தால் விளக்கப்படுகின்றன. தொகுத்து நோக்கும் போது, பால் ஓர் உயிரியல் ரீதியான எண்ணக் கருவாகவும், பால்நிலை சமூகவியல் ரீதியான எண்ணக்கருவாகவும் விளக்கிக்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த இரண்டினுள் சமூகவியலாளர் ஒருவர் (Sociologist) தனது கவனத்தை, கற்கையை பால்நிலையின் மீதும், அது சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தின் மீதுமே கொண்டுள்ளார்.

ஒரு குழந்தை பிறக்கின்ற ஆரம்பத் தருணங்களில் இருந்தே அந்த குழந்தையின் மீதான சமூகரீதியான பால்நிலையின் எதிர்பார்ப்புக்கள் (Gender Expectation), அது தொடர்பான போதிப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிடும். இது எவ்வாறு சிறுவர், சிறுமிகள் சமூகத்தில் நடக்க, நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க வழிசமைக்கும். இன்றைய நவீன யுகத்தில் தாயின் கருப்பையில் இருக்கின்ற காலத்திலேயே பிறக்கப்போகும் குழந்தை ஆணா அல்லது பெண்ணா என அறிவதற்கான வாய்ப்புக்கள் விரவிக்காணப்படுகின்றன. இது தற்காலத்தில் பால்நிலை ரீதியான எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைகின்றது.

பிறக்கப் போகின்ற குழந்தை பெண்ணாக இருந்தால் அதன் பெற்றோர், ஏனைய உறவினர்கள் அந்தக்குழந்தைக்கு இளம் சிவப்பு நிற ஆடைகள், பொம்மைகள் வாங்கி பத்திரப்படுத்தும் அதேநேரம், அது ஆணாக இருந்தால் இராணுவ பொம்மைகள், நீல நிற ஆடைகள் என்பவற்றை வாங்கிச் சேமித்து வைப்பார்கள். இது கருப்பையில் இருக்கும்

மீதான சமூகத்தின் ஒரு முற்சாய்வு (Stereotype) ரீதியான பால்நிலை எதிர்பார்ப்பினையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இதனூடாக ஒரு பெண் குழந்தை இயல்பாகவே மென்மையானவள், அமைதியானவள் என்ற கருத்தேற்றங்கள் கருவிலேயே விதைக்கப்படுகின்றன. அதேநேரம் ஆண் குழந்தைகள் வீரமானவர்கள், இறுக்கமானவர்கள், மனவெழுச்சிகளை கட்டுப்படுத்தும் தன்மைகொண்டவர்கள் என்ற கருத்துநிலை தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது. இது பிள்ளை பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து முடியும் வரை அவனது வாழ்வில் வரும் ஒவ்வொரு பருவங்களிலும் உயர்ந்த செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதனை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

பால்நிலை ரீதியான சமூகவியல் கற்கையில், பால்நிலை அடையாளம் (Gender identity) என்பது முக்கியமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இது கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற அல்லது போதிக்கப்படுகின்ற ஒரு சமூக நடத்தையினால் உருவாக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறே ஒரு குழந்தை பிறந்து, தனக்குரிய பால் சார் சமூக அடையாளங்கள், எதிர்பார்க்கைகள் என்பவற்றை கற்றுக்கொள்ளும் நடத்தையினை பால்நிலைச் சமூகமயமாதல் (Gender Socialization) என்று குறிப்பிடலாம். இதனூடாக ஒரு குழந்தை (ஆண், பெண்) தனது பாலின் மீதான சமூக எதிர்பார்க்கைகளை இலகுவில் உணர்ந்து வெளிப்படுத்திக்கொள்கின்றது. இதேபோல் பால் நிலை வகிபங்கும் (Gender Role) பால்நிலை தொடர்பான சமூகவியல் கற்கையில் முக்கியதொன்றாக கருதப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பாலின் மீதான சமூகத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு தொகுப்பு எதிர்பார்க்கைகளை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒவ்வொரு பாலினரையும் இந்த வரையறைக்குள் உள்ளடக்கிக் கொள்ளலாம். அதாவது ஆண் (Male) ஆணுக்குரிய வகிபங்கினையும் (Masculinity), பெண் (Female) பெண்ணுக்குரிய (Femininity) வகிபங்கினையும் வகிப்பதற்கேற்ப சந்தர்ப்பங்களை பால்நிலைச் சமூகமயமாதல் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது.

இவ்வாறே சமூகத்தினால் ஆண், பெண் என்ற நடிபங்குகள், அவர்களுக்கூரிய இயல்புகள் சமூகத்தினால் வழங்கப்படுகின்ற போது ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஆண்களுக்கூரிய பால்நிலை அடையாளங்கள், வகிபங்கு, எதிர்பார்க்கைகள் என்பன பெண்களின் பால்நிலை அடையாளங்கள், வகிபங்கு, எதிர்பார்க்கைகள் என்பவற்றை விட உயர்வாகவே பெரும்பாலான சமூகங்களில் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய நிலைகளே பெண்ணியம்சார் (Feminist) பிரச்சினைகள், சமூக ரீதியிலான ஆண், பெண் ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்பவற்றிற்கு வழிவகுப்பதாக அமைகின்றன.

பால்நிலை அடையாளங்கள், பால்நிலை நடிபங்கு என்பவற்றின் உருவாக்கத்திற்கு பிரதான காரணமாக நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட பால்நிலைச் சமூகமயமாதல் காணப்படுகின்றது. ஏனைய சமூகமயமாதல் (Socialization) பொறிமுறைகள் போன்று பால்நிலை சமூகமயமாக்கத்திலும் குடும்பம் (Family), விளையாட்டு (Playing), பாடசாலை

(School), சமவயதுக் குழுக்கள் (Peer Groups), சமயப் பயிற்சிகள் (Religious Practice), ஊடகங்கள் (Mass media), மற்றும் ஜனரஞ்சக கலாசாரம் (popular culture), என்பன செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளையினுடைய பால்நிலை சமூகமயமாதல் பொறிமுறையில் பெற்றோர்கள் பாரிய செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதனை அவதானிக்கலாம். பெண் சிறுமிகள் அதிகளவில் ஆண் சிறுவர்களுடன் விளையாடுதல், கடுமையான விளையாட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபடல், வெளியகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடல் என்பன பெற்றோர்களினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்ற அல்லது தண்டிக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. மாறாக ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்றோர்கள் வெளியிடங்களுக்குச் செல்ல அனுமதித்தல், வித்தியாசமான முயற்சிகளில் ஈடுபட ஊக்குவித்தல் போன்றவற்றிற்கு உறுதுணை செய்கின்றனர். இதன் மூலமாக ஆண் உறுதியானவன், பெண் மென்மையானவள் என்ற எண்ணங்கள் பதிய வைக்கப்படுகின்றன. மேலும், மனவெழுச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதிலும் வேறுபாடுகள் வரையறுக்கப்படுகின்றன.

ஆண்பிள்ளை அழகூடாது, கோபம் ஆணுக்குரியது என்றும் பெண்பிள்ளைகள் பொறுமையாகவும், அதிகம் சிரிக்காமலும் இருக்கவேண்டும் என்றும், அழகை பெண்ணுக்குரியதே என்றும் கருத்தேற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இவை அப்பிள்ளையின் வாழ்நாள் பூராகவும் தொடர்ந்து வருகின்ற தன்மையினை ஏற்படுத்துகின்றன. தனக்கு முத்த ஆண் உறவினர்களுக்கு அடிபணிதல் என்ற பண்பினை பெண் குழந்தை இயல்பாகவே பெற்றுவிடும். இது பிற்பட்ட காலங்களில் அவர்களுக்கெதிராகவே பெண்ணிலை அடக்குமுறையாக உருமாறுகின்ற தன்மையினை அவதானிக்கலாம்.

இன்றைய நமது சமூகத்தில் மட்டுமல்லாது மேற்கத்தைய சமூகத்திலும் கூட பெண்கள் இரண்டாம் நிலை (Subordinate or submissive Gender Role) வகிபங்காகவே கருதப்படுகின்றார்கள். சமைத்தல், ஆடைகள் துவைத்தல், கணவனையும் பிள்ளைகளையும் பராமரித்தல், வீட்டு வேலை செய்தல் என்பவற்றிற்கான ஓர் இயந்திரதரமான பிறப்புக்களாகவே கருதப்படுகின்றார்கள். சில குடும்பங்களில் ஆண்கள் பெண்களை பாலியல் ரீதியான தேவைகளை பூர்த்திசெய்வதற்கான ஓர் ஊடகமாகவே (Sexual object) கையாளுகின்றனர்.

ஆண்களை எடுத்துக்கொண்டால், பாரம்பரிய சமூகம் முதற்கொண்டு, இன்றைய நவீன சமூகம் வரை அவர்கள் முதல் தர வகிபங்கினை (Key Role) உடையவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் பொருளாதார நலன்களை பெற்றுக்கொடுத்தல், பாதுகாப்பு, குடும்பத் தீர்மானங்களை எடுத்தல், உணவு பழக்கவழக்கங்களில் முதல்தர இடத்தை வகித்தல் என்பவற்றைக்கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய குடும்பரீதியிலான ஆண், பெண் அடையாளங்கள், வகிபங்குகள் என்பவற்றை உருவாக்குவதில், பால்நிலை சமூகமயமாதல் செயல் முறையில் குடும்பம் பாரிய செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதனைக் காணலாம்.

பால்நிலை சமூகமயமாதலில் பாடசாலைகள், சமவயதுக் குழுக்கள் (peer groups), விளையாட்டுக்கள் என்பன செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. பிள்ளைகள் பாடசாலைகளிலும், (Interaction), சமவயதுக் குழுக்களுடனும் தங்களுடைய அதிக நேரத்தைச் செலவு செய்கின்றார்கள். அங்கு மேற்கொள்கின்ற இடைத்தொடர்புகள் பகுப்பாய்வு ஆளுமைகள், உள்ப்பாங்கு விருத்திச் செய்முறைகள் என்பன பால்நிலை சமூகமயமாதலில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

ஒரு சிறுமி தன்னுடைய சிறுவயதில் ஆண் பிள்ளைகளைப்போல துடிப்பாக இருந்தால் (Tomboy), அவள் சமூகத்தால் மகிழ்வுடன் பார்க்கப்படும் அதேநேரம், அந்தச் சிறுமி பெரியவள் ஆனதும் அத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டால் கேலிப்பொருளாக அல்லது சமூகத்தில் பொருத்தமற்ற ஒரு நபராக கருதப்படுவாள். மாறாக, ஒரு சிறுவன் தன்னுடைய சிறு வயதிலேயே பெண்பிள்ளைகளைப் போல அமைதியாக, கூச்ச சபாவத்துடன் (Sissy) இருந்தால், அது குடும்பத்தினரால் வெறுக்கப்படுகின்ற, மாற்றுவதற்கு எத்தனிக்கப்படுகின்ற ஒரு விடயமாகக் காணப்படுகின்றது. இதுவும் பால்நிலை ரீதியிலான முற்சாய்வினையே (Gender Based Stereotype) வெளிப்படுத்துகின்றது.

சமயம் மற்றும் பண்பாட்டு பழக்கவழக்கங்கள் என்பனவும் பொதுவாக பால்நிலை சமூகமயமாதலில் பெண்களை இரண்டாம் நிலை அந்தஸ்து உடையவர்களாகவும், (Inorthodox Judaism) ஆண்களை மெச்சப்படுகின்ற வீரதீரச் செயல்களை புரிபவர்களாகவும் சித்தரிக்கின்றன. உதாரணமாக யூத சமயத்தில் (In orthodox Judaism) ஆண்கள் எப்போதும் கடவுளினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக கருதப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் தங்களை ஒரு பெண்ணாக அல்லது அடிமையாக (Slave) படைக்காததற்கு நன்றி செலுத்தி வழிபடுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதுபோன்றே சமயரீதியான பால்நிலை ஏற்றத்தாழ்வான சமூகமயமாதல் தன்மைகள் பொதுவாக அனைத்து மதங்களிலும் மத ஒழுக்கங்கள் என்ற பெயரில் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

பால்நிலை சமூகமயமாக்கல் காரணிகளில் ஊடகங்கள் அளவிட முடியாத பங்களிப்பினை வழங்குகின்றன. நிகழ்ச்சி நிரல்கள், பிரசார நடவடிக்கைகள், விளம்பரயுத்திகள், நிகழ்ச்சித் தொகுப்புக்கள் என்பவற்றில் பால்நிலை வேறுபாடுகள், பாரபட்சங்கள் அதிகளவில் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சித்தரிக்கப்படுகின்ற தன்மையினைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சமையல், அழகுக் குறிப்பு நிகழ்ச்சிகள், தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகள் என்பன பொதுவில் பெண்களுக்குரியதாகவும் மாறாக அரசியல் கலந்துரையாடல்கள், அறிவுசார் நிகழ்ச்சிகள், விளையாட்டுக்கள் என்பன ஆண்களுக்கானதாகவும் காட்டப்படுகின்றன. அதேசமயம்

விளம்பரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், சிலவகையான பாலியல் இச்சைகளைத் தூண்டக்கூடிய பொருட்கள், மதுபாவனைப் பொருட்களுக்கான விளம்பரங்கள் என்பவற்றில் கூட பெண்களையே விளம்பர யுத்தியாக (Advertisement Technique) கையாளுவதைக் காணலாம். இது பால்நிலை ரீதியான சமூக அடையாளப்படுத்தலில் பெண்களைப் பொருட்களாகவும், ஆண்களின் இச்சை தீர்க்கும் கருவிகளாகவும் காட்டுகின்றன. இது பால்நிலை அடையாளங்கள், வகிபங்கு என்பவற்றில் பாரிய செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதாக உள்ளது.

ஜனரஞ்சகப் பண்பாடு மற்றும்மொரு பால்நிலை சமூகமயமாக்கத்தின் முகவராகக் கொள்ளப்படுகின்றது. வாழ்த்து அட்டைகள், இறுவெட்டு உறைகள் (CD Covers), புத்தகங்கள், புதுப் பாடல்கள், படங்கள் போன்ற அனைத்திலும் பெண்களுடைய பல்வேறு விதமான புகைப்படங்கள் பிரசுரிக்கப்படுகின்ற தன்மையினை காணமுடியும். வீதி விளம்பரங்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தொகுத்து நோக்குகையில் ஆண், பெண் இருபாலாரினதும் பால்நிலை அடையாளம், வகிபங்கு என்பவற்றை கட்டிவளர்ப்பதிலும், காலங்கடந்து நிலைபெற வைப்பதிலும் சமூகமயமாக்கல் பாரிய தாக்கத்தினை செலுத்துவதைக்காணலாம்.

சமூகத்தினால் வரையரை செய்யப்படுகின்ற பால்நிலை ரீதியான எண்ணப்பாங்குகள், நடத்தைக் கோலங்கள், சிந்தனைகள் என்பன சமூகத்தில் பாரிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் (Stratification), சமத்துவமின்மைகள் என்பவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்குகின்றன. பால்நிலை என்பது சாதாரணமாக கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு விடயமல்ல. மாறாக, சமூகக் கட்டமைப்பாகவே (Social Structure) நோக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறு நிற வர்க்கம் (Race), இனத்துவம் (Ethnicity), அந்தஸ்து (Status) என்பன சமூகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றனவோ, அதே அளவில் பால்நிலையும் செல்வாக்குச் செலுத்துவதைக்காணலாம். இவ்வாறான தன்மை பால்நிலை ஏற்றத்தாழ்வு (Gender Stratification) என அழைக்கப்படும். சமூக, பொருளாதார வளங்களைப் பகிர்தல் மற்றும் நுகர்தல் செயன்முறைகளில் ஆண், பெண் என்ற ரீதியிலான வரம்பிடப்பட்டிருக்கும் நிலை காணப்படின் அங்கு பால்நிலை ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு என கணிப்பிடலாம்.

பொருளாதாரப் பங்களிப்பு, கல்வியை அடைந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பு, சமய, பண்பாட்டு விழுமியங்களின் பால்நிலை சமத்துவமின்மை என்பன சமூக நிறுவனங்களில் (குடும்பம், உறவுமுறை) செல்வாக்குச் செலுத்தும். பால் பகுப்பினை அடிப்படையாகக்கொண்ட வேலை வாய்ப்பு, அதிகாரம், ஆட்சியில் பங்கெடுக்கும் தன்மை, தனிமனித ஆளுமை மற்றும் முடிவெடுக்கும் திறன் போன்றவற்றில் ஆண், பெண் இடையிலான வேறுபாடு, ஆண் மேலாதிக்கம் (Male Supremacy), பெண் பணிவுத் தன்மை, கட்டுப்பாடு

போன்ற விடயங்கள் பால்நிலை அடையாளம் மற்றும் ஒவ்வொரு குறித்த பாலுக்குமுரிய வகிப்பங்குகள் என்பவற்றின் ஊடாகவே சமூகத்தில் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் தீர்மானிக்கப்படுவதைக் காணலாம். பால்நிலை தொடர்பான எண்ணக்கருக்களில் முக்கியமான ஒன்றாக பால்நிலை சார் நிறுவனங்கள் (Gendered Institution) கருதப்படுகின்றன. எந்தவொரு சமூக நிறுவனத்தினதும் (குடும்பம், பொருளாதாரம், சமயம், கல்வி நிறுவனங்கள்) அனைத்து அல்லது பெரும்பான்மைச் செயற்பாடுகள், ஒரு மனிதனின் பால்நிலையை மையமாக கொண்டு அமைந்து காணப்படின், அது பால்நிலை சார் நிறுவனங்கள் என்ற வரையறைக்குள் உள்ளடக்கப்படும். குறிப்பாக, சில பொருளாதார நிறுவனங்களில் ஆண், பெண் இருபாலரும் ஒரே சம வேலையை புரிகின்ற சந்தர்ப்பங்களில், ஆண்களுக்கு பெண்களிலும் பார்க்க அதிகளவு ஊதியம் வழங்கப்படுகின்ற தன்மையினைக் காணலாம் இவை போன்ற சந்தர்ப்பங்கள் பால்நிலை சார் புறமொதுக்கல்களுக்கு (Gender Segregation) வாய்ப்பேற்படுத்துகின்றமையைக் காணலாம்.

பால்நிலை சார் உட்பாங்குகள் மற்றும் அது தொடர்பான நிலைப்பாடுகள் உலகின் அனைத்து நாடுளிலும் பொதுவான ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. இதற்கு நமது நாடான இலங்கை தேசம் விதி விலக்கானதொன்று அல்ல. எனினும், ஏனைய பொருளாதார ரீதியல் உயர்மட்ட நிலையில் உள்ள நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில், இலங்கையில் பால்நிலை சார் பாரபட்சங்கள் குறைந்த அளவிலேயே நிலவுகின்ற தன்மையினைக் கண்டுணரலாம். பாரம்பரிய தந்தை வழிச் சமுதாய அல்லது ஆண் முதன்மைச் சமுதாய (Patriarchy Social System) அமைப்பினைக் கொண்ட நமது நாட்டிலும் ஆண்கள் தனிமுதன்மையானவர்களாகவும், மேலாதிக்கம் படைத்தவர்களாகவும் எண்ணப்படுகின்ற அதேவேளை, பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டியவர்களாகவே சமூகத்தால் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றார்கள். இதுவே பால்நிலை அல்லது பால்நிலை வகிப்பங்கு தொடர்பான நமது சமூகத்தின் எதிர்பார்க்கையாகும்.

2011 ஆம் ஆண்டின் உலக பொருளாதார அமைப்பு வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையின் படி, இலங்கையின் பால்நிலைகளுக்கிடையிலான வேறுபாடு அதிகரித்துள்ள அதேவேளையில், மேலும் பால்நிலைச் சமநிலை வீழ்ச்சி கண்டுள்ளமையினையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. 2010 ஆம் ஆண்டில் 16 ஆவது இடத்தில் இருந்த பால்நிலைச் சமநிலையின் வீச்செல்லை 2011 ஆம் ஆண்டில் 31 ஆவது இடத்திற்கு வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளதாகவும் அறிய முடிகின்றது. பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பங்கெடுப்பு, கல்வி நிலை, சுகாதாரமும் ஆரோக்கியமும், அரசியல் அதிகாரமும், பங்கெடுத்தலும் என்ற அடிப்படை அம்சங்களை மையமாகக்கொண்டே அந்த அறிக்கை தகவல் வெளியிட்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகு பால்நிலை தொடர்பான போக்குநிலை தற்காலச் சமூக மாற்றங்களுக்கேற்ப மாறிவருகின்ற தன்மையினைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பெண்ணியக் கருத்துக்களின் வியாபகம், பெண்ணியம் சார் அசைவு இயக்கங்களின் (Feminist Movement) எழுச்சி நிலை என்பன பாரம்பரியமான பால்நிலை தொடர்பான எண்ணக்கருக்களில் மாற்றங்கள், நெகிழ்ச்சித் தன்மைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் போது, பிள்ளைகளின் சிறுவயதில் நடைபெறுகின்ற பால்நிலைச் சமூகமயமாதலே அவர்களின் எதிர்கால பால்நிலை தொடர்பான உடம்பாங்குகளில் அதிகளவில் பிரதிபலிப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. எனவே, அவற்றில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களின் மூலமே பால்நிலை சார் தெளிவான நிலைப்பாட்டினை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற கருத்து நிலையே ஓரளவிற்கு பொருத்தமான முறையாகும்.

References

Margavet L. Andersen, Howard F. Tylor "Sociology the Essentials" Third Edition, Thomson Wadsworth, 10 Davis Drive Belmont, USA .

Davit Gauntlett, (2008) "Media, Gender and Identity An Introduction, 02nd Edition, Eoutledge, Tylor and Prancis Group London.

Wikipedia.org/wiki/gender

പുണെപ്പ - I

“கலாசாலை எழுதுகோற் சமர்”
போட்டியில் பாராட்டுப் பெறும் கவிதை
மெல்லத் தமிழ் இனி (துற) வாழும்

ச. கிஷோக்குமார்,
மூன்றாம் வருடம்,
சமூகவியல் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஆதிசிவன் பெற்றளித்த இனிமைத் தமிழ்
இனிவரும் சந்ததிக்கே தெரிந்திடாமலே
நாதியற்றுப் போய்விடுமோ? என்றிங்கு
உயிர் பதைத்து நிற்கின்றோம்.
சோழச் சக்கரவர்த்திக்கே அஞ்சிடாத
கம்பநாடா! நீ எங்கே?
உன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் தமிழ்க்கவி
பாடும் என்பார்களே! இன்னமும்
உன் விருத்தக் கவிதை வேண்டும் இங்கே
தமிழுக்கு உரை கல்லாய் ஒலித்திடத்தான்.
பொய்யா மொழி ஈன்றளித்த
வள்ளுவன் தான் எங்கே?
அவன் உயிர்த் தமிழில் பொய்மை
நிதம் கலக்குதன்றோ.
பைந்தமிழின் ஏறே! பாரதியே!
நீ சிந்துநடை பயின்ற தமிழ்
நவயுக உலகில் அல்லாடுவதை

உன் ஆவிதான் பார்த்துப் பொறுத்திருமோ?
தமிழை அமுதென்ற பாரதியின்
தாசனே! உன் இதயத் தமிழில் ஆங்கிலம்
விஷமாய் கலந்து ‘தமிழ்க்கிலமாய்’
மாறிடலாயிற்று.
மூவேந்தர் வளர்ப்பு மகள்
குறுமுனியாம் அகத்தியனும்
தொல்காப்பியனும்
தாய்வீட்டுச் சீதனமாய் தந்த இலக்கணம்
என்னும்
வைரமணி சூடிக்கொண்ட மகள்
தன் புதல்வர்களின் நவயுக மோகத்தினால்
அயர்ச்சியறுகின்றாள்.
விடமாட்டோம்
பொதிகை மலைத் தென்றல் உடன் வீச
மதுரையிலே சூல் கொண்டு
உலகெங்கும் மணம் கமழும் தமிழை
அழிந்திட விடமாட்டோம்.

விடிவெள்ளிகளாய் நமக்கு வழிகாட்டிட
 தமிழ்ச் சான்றோர் வியர்வையில் பூத்த
 தமிழ்ச் சங்கங்களும்
 உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடுகளும்
 இன்னும் எஞ்சியிருக்கின்றன
 சங்கம் முதல் தமிழ் வளர்த்த நம்
 தெய்வத் தமிழ்ப் புலவர்களின்
 ஆன்ம பலத்தின் ஆசிகளும்
 என்றென்றும் செந்தமிழை
 சிரஞ்சீவியாய் வாழ வழி செய்திடக்
 கூடவே இருக்கின்றன
 எம் தமிழ்மொழி சாம்பல் மேட்டிலிருந்து
 எழும் பீனிக்ஸ் பறவையென
 அழிவிலும் உயிர்த்தெழும்.
 வாருங்கள்
 மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும்
 என்ற கூற்றதனைப் பொய்ப்பித்து
 எம் இதயத்திலாவது மெல்லத் தமிழை
 இனி (துற) வாழவைப்போம்.

தமிழ்ச் சங்கம்

வித்யாஷனி சிவசுப்பிரமணியம்,
விடுகை வருடம்,
விவசாய பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சங்கம் அமைத்து வளர்த்த தமிழ்
நம்மை இணைக்கச் - சங்கம் அமைத்தார்
பேராதனை தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்தார்
வாழிய வாழியவே
அவர்பணி அரும்பணி ஆகிடலாமோ?
நமக்கிடை உறவுகள் கருகிடலாமோ?
நம்பணி தமிழ்ப் பணி தொடர்ந்திடலாமே!
தமிழ்ச் சங்கத்தில் இணைந்தினிச் செயற்படலாமே!
முத்தமிழ் இணைகின்ற முத்த சங்கம் - இது
நற்றமிழ் செய்திட முற்பட்ட சங்கம்
முளைத்திட்ட இச்சங்கம் முளைக்கின்ற முயற்சி
முயற்சியில் இணைந்திட தேவையில்லை அயற்சி
உரமானோர் வாழ்த்துவார் - உரமிட வாரீர்
உமதில்லை எமதென்று எண்ணிப் பார்
வாழ்வோடு வளம் எங்கள் தமிழென்று
தமிழ்ச் சங்கமும் முழங்கும்
குரல்வளை நீங்களானால்
குரல் கூடத் தேவையில்லை - நம்
கரம் இணைந்திட்டால்
உலகுக்கு எமை உணர்த்த
இணைக எம் தோழா...
உலகுக்கே நமை உணர்த்த
வருக நம் தோழா...

தொடரும் காத்திருப்பு

உ. தர்ஷினி,
மூன்றாம் வருடம்,
விவசாய பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சீதனச் சந்தையில்
பணம் கொடுத்தும்
வாங்கப்படாமலிருக்கும் பெண் பொம்மையிவள்
வருடங்கள் போகையில்
ஏறுகின்றது இவள் வயது மட்டுமல்ல
இவளுக்கான சீதனத் தொகையும்தான்
நேசமும் பாசமும்
தொலைந்து போன உலகில்
தீண்டப்படாதவளாய் இவள்

சாதிச் சிறையில்
தன் காதலை சிறைவைத்துவிட்டு
ஆயுள் தண்டனைக் கைதியாய்
சீதனக் கூண்டில் அவள்
“கொஞ்சம் நிறம் குறைவு,”
“செவ்வாயில் தோஷம்,”
“படிப்பு கூடிப் போச்சு”
இவை அவளுக்கு எதிரான
மாப்பிள்ளை வீட்டாரின்

நிராகரிப்புப் பிரேரணைகள்
ஏதோ பத்தும் பொருந்தாமல் போனதால்
யாருக்கும் பொருந்தாமல் போய்விட்டாள்.
ஆயிரம் அர்ச்சனைகள்
கோடிப் பிரார்த்தனைகள்
அரங்கேறின அம்மன் சந்நிதியில்
இவள் பெயரில்

நடக்கின்றன மணவாளக் கோலங்கள்
வருடம் தோறும் சந்நிதியில்
இவளுக்கல்ல...
அந்த அம்மன் சாமிக்குத் தான்

படைத்தவனுக்கே
பரிதாபம் தோன்றாததால்
அர்த்தமற்று நிற்கின்றது இவள் வாழ்வு
மனதின் ஆசைகளும், ஏக்கங்களும்
ஊமை கண்ட கனவாகிட
கல்யாண மாலைக்காய்
தொடர்கிறது
கன்னியிவள் காத்திருப்பு...

மனச்சாட்சி

க. கஜவதனி,
உதவி விரிவுரையாளர்,
விஞ்ஞான பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

என் நெஞ்சறைக்குள் நின்றபடி
என் மனச்சாட்சிக்கும்
என் உணர்வுகளுக்கும்மையில
ஏதேதோ போராட்டம்!

காரணங்கள் எதுவென்று புரியாது
கண்ணீரில் கரைந்து கொண்டிருக்கும்
என் உணர்வுகளைத் தட்டி
எள்ளி நகையாடுகின்றது என் மனச்சாட்சி!

ஓயாது புலம்பி - தன்

இறுதித் துளியையும் இழந்து விட்டு
விட்டத்தை வெறித்துக் கொண்டிருக்கும்
விழிகள் - என் மனச்சாட்சியை
வினவுகின்றன:

“வேதனையின் எல்லையில்
விம்மும் உணர்வுகள் - உம்மை
எள்ளி நகையாட
வைக்கின்றனவோ” என!

மரணத்தின் விளிம்புகள்
நெருங்கி வரும் - அந்தத்
தருணத்தின் ஓசைக்காகவே
இன்னும்
காத்திருக்கும் செவிகள்
என் மனச்சாட்சியை வினவுகின்றன:

“உருகி உருகிக் கருகிய உணர்வுகளை
நீர் மேலும் உருக்கவோ
எள்ளி நகையாடுகின்றீர்”

விடைகாணா விடுகதைகளில்
எதிர்காலத்தைத் தொலைத்து விட்டு
ஊமையாகிப் போன உதடுகள்
தாமும் தம் பங்குக்கு
விரக்தியுடன் புன்னகைக்க

முட்பாதைகளில் மட்டுமே பல காலமாய்
முடிவின்றிப் பயணித்தது போன்ற
வடுக்களோடு,
இரத்தம் கன்றி வலுவிழந்து
இனியும் துடிக்குமோ என
இழுத்துக் கொண்டிருக்கும்
இதயம் கூட
மனச்சாட்சியை விட்டு விடவில்லை!

எதிர்த்து நிற்கத் திராணியற்று
ஏங்கி ஏங்கியே காலத்தைக் கடந்தும்
என் எளிய உணர்வுகளை நீர்
எள்ளி நகையாடலாமோ?

இத்தனை நாழிகை மௌனமாய்
செவிசாய்த்த மனச்சாட்சி
நெளியும் புன்னகையோடு
தன் நியாயங்களை
உதிர்க்கத் தொடங்குகிறது!

ஏழாம் அறிவைத் தேடி
ஓடும் பயணத்தில்
ஓராம் அறிவையும் ஏனோ
இழந்து தவிக்கிறீர்!

அடக்க அடக்க அடங்கிப்போன
அப்பாவி உணர்வுகளே!
மிதிக்க மிதிக்க - நீர்
மண்புழுவாய் இருந்து விடின்
மீதியும் விட்டிடுமோ இவ்வுலகு! உம்
முதுகெலும்பில் கொஞ்சம்
முறுக்கேற்றி எழுந்து பாரீர்!
முயன்று நீவிர் எழுந்து விடின்
முன்னேற்றம் உம் காலடியில்!

சாவுமணி ஓசை மட்டும்
கேட்கத் துடிக்கும் செவிகளே
நல்ல மெல்லிசை கேட்டுப் பாரீர்!
உம் கருகிய உணர்வுகளும்
மெல்லத் துளிர்விடும்!

விட்டத்தை வெறிப்பதால்
வெந்த புண்கள் ஆறிடுமோ?
விரக்திப் புன்னகை தான்
விடுகதைக்கு விடை தருமோ?

மாசற்ற உணர்வுகள் - ஏன்
மரணத்தை நாட வேண்டும்?
மறுமலர்ச்சிக்கான வழியை விட்டு
மனதை ஏன் வாட்ட வேண்டும்?

காலங்கள் மாறிவிடும்!
கார் மேகம் நீங்கி விடும்!
துணிந்து நீவிர் முயன்று விடின்
துயரம் இனி வாழ்வில் இல்லை!

தன் உரையின் முடிவோடு
மனச்சாட்சி
ஆறுதலாய்ப் புன்னகைக்க
ஒரு நாழிகை மௌனம்!
நீண்ட பெருமூச்சு!
இப்போ...
துடிக்கின்றது இதயம்
புத்துணர்ச்சியோடு!!

நதியின் பயணம்...

லோகேஸ்வரன் வித்யாஷினி,
மூன்றாம் வருடம்,
விவசாய பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

வானுயர் நெடுமலையில்
அருவியென பிறப்பெடுத்த
மழலையவள் சிறுமியாகி
குதித்து வந்தாள் நிலம் காண

தோழியர் அணிசேர
சிற்றாறாய் சலசலத்து
மங்கையவள் புறப்பட்டாள்
வீடுவிட்டு நாடு காண

தெள்ளிய படிகமது தேகமென்ன
கன்னல் விஞ்சும் மொழியுடனே
இளமை தந்த வனவனப்பில்
புள்ளி மானாய் துள்ளி வந்தாள்

வழி நெடுகும் காண் தருக்கள்
தனை அணைத்து அமுதாட்டி
பஞ்சம் தீர்த்து பயணித்தாள்
தான் செல்லும் நாடு நோக்கி

பழமரங்கள் பழம் கொடுக்க
பல மரங்கள் பூச் சொரிய
பாவையவள் மனம் மகிழ்ந்து
ஓய்வெடுக்க உளம் கொண்டாள்

கடு வேகம் தனை குறைத்து
மழை காணா அடவியதில்
தரித்து நின்றாள்
குளம் எனவே

தீராத தாகத்துடன் தவித்திருந்த
விலங்கினங்கள் சரணெனவே
அவளை நாட அன்னையென
துயர் தீர்த்தாள் அன்புடனே

கொண்டு வந்த கனி வகைகள்
அங்கேயே நட்டு வைத்தாள்
மரணித்த சோலையதை
மரகதமாய் மாற்றிச் சென்றாள்

நங்கையவள் செல்வழியை
பெரும் பாறையது தடை செய்ய
செல்வழியின்றி பரிதவிக்க
வீரன் வந்தான் அவ்வழியே

வனிதையவள் வடிவு கண்டு
காதல் கொண்ட காளையவன்
செந்திருவின் செங்கை பற்றி
பறந்தானே சிறகு பூண்டு

சலசலத்த அருவியது
நீர்வீழ்ச்சியெனப் பரிணமித்து
தம்பதியர் பயணம் தொடர
மனிதன் வந்தான் இடைநடுவே
காரிகையை வழிமறித்து
சிறை செய்து அவள்

காதலனை திசை மாற்றி
அடைத்து வைத்தான் தனக்காக

அவள் செல்வமெல்லாம்
தான் சுரண்டி விவசாயம்
மின் பிறப்பென பல
வதைகள் செய்தான்

அடை மழையது அவள்
விழிநீராய் விடாது பொழிய
சிறை உடைத்துப் புறப்பட்டாள்
தன் காதலனைக் கண்டிடவே

நாற்றிசையும் அலைந்தலைந்தும்
காணவில்லை அவளுயிரை
ஆதலினால் உயிர் பறித்தாள்
வரும் வழியில் காண்போரை

சினமடங்கி மீண்டும் வந்தாள்
தன் சிறையுற்ற பதியை தேடி
ஆண்டு பல தேடிச் சென்றாள்
மனிதர் வாழும் ஊரிலெல்லாம்

திக்கற்ற அபலை மேலே
மானிடர்கள் சொரிந்தர் சேறு
குப்பையெல்லாம் உண்ணச் செய்தர்
அவள் உதிரமதை உறிஞ்சிக் குடித்தர்
படிகமென்ற தேகமது
காரியமாய் திரிபடைந்து
உரு மெலிந்து நடை தளர்ந்தாள்
அளவற்ற கொடுமைகளால்

வேதனையின் சிகரமதில்
விரும்பிப் பாய்ந்தாள்
சாகரம் நோக்கி
“சா” வரம் பெறவே...

விடியலை நோக்கியே...

த.கஜேந்திரகுமார்,
மூன்றாம் வருடம்,
சமூகவியல் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

சூரியன் விழிக்குமுன்னே
சேவலை எழுப்பச் சொல்லிவிட்டாள்
எஜமானியம்மாவின் ஏவலை
சேவல் மறக்குமா? கூவி
விட்டது அதிகாலையிலேயே

கனவில் கேட்ட சத்தத்தில்
கூவல் சத்தம் தனித்திடவே
திடுக்கிட்டுப் பார்க்கின்றாள்
திசை நூலும் சிரித்திடவே

கறவன் கலைத்துவிட்ட மாராப்பை
போர்த்துக் கொண்டு
மெதுவாய் எழுகையிலே
மேனி நடுங்குகின்றது - மெல்லப்
பனியும் படர்கின்றது

காலையில் வேலைக்கு
நேரத்தோடு சென்றாலே
நாலு றாத்தல் எடுத்திடலாம்
இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக
இலாபத்தைப் பெற்றிடலாம்

இருட்டும் பனியும் வழி மறிக்க,
லாந்தர் உதவியினாலே அவற்றை
வெற்றிகொண்ட களிப்பினிலே

வீறுநடை போடுகின்றாள் - இவளது
வெற்றியைப் பீலிக்கரை
ஆர்ப்பரித்துப் பேசிடவே - நீரின்
வெண்முத்துப் பற்கள் சிரித்துச் சிதறினவே
நீரள்ளி முகங்கமுவி
நிலன் நோக்கி நடக்கின்றாள்
எஜமானி எழும்பவில்லையோவென
சந்தேகத்தில் ஒருமுறை மீண்டும்
சத்தமிட்டு ஓய்கின்றது சேவல்

தட்டுத் தடுமாறி விறகொடித்து
மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி
மலர்க்கரத்தால் தீ வார்த்தாள்
கேத்தலுக்குள் நீர் வார்த்தாள்

மலைக்குப் போகும் அவசரத்தில்
ரொட்டியும் கைகளும் மாறி மாறி
தீயில் வெந்தன - வயிற்றுத்
தீயதனைத் தணிப்பதற்கு

மலைத்து எழும்புகையில்
“அம்மா” வென்ற கூவலும்
“மதினி” யெனும் கூச்சலும்
ஒருங்கே ஒலிக்கின்றன

நேரமாகிவிட்டதென்று
நெஞ்சமும் அடிக்கின்றது

ரொட்டி வாசம் மூக்கிலேற
முண்டிப் படுத்தான் சின்னவன்
மூலையிலே சுருண்டிருந்த
சீலைக்குள்ளே குடி புகுந்தான்

நேற்றுப் போட்டு வைத்த தலை வேட்டியை
வீடு முழுக்கத் தேடுகின்றாள்
புதையல் தேடுவதை விட
கஷ்டமான காரியம் அது.

வேலைக்குப் போகும் வழியில்
வேற்று நாட்டுக் கதையெல்லாம்
வீறுபட ஒலிக்கின்றதே...
எங்கே நம் பாட்டைப் பாட
ஒரு வானொலியும் உதிக்கலையோ?

கங்காணியின் காட்டுக் கத்தல்
காதினிலே முரசொலிக்க
முத்துமணி பேசுகிறாள்
“ஏதோ இவன் தோட்டம் மாதிரியில்ல
இப்படியெல்லாம் பேசுறான்”

“என்னடி சத்தம்” என்ற
இடியோசை கேட்ட பின்னர்
முத்துமணி ஓய்கின்றது சூடாகவே
காலைப்பணி தொடர்கின்றது

எண்ணியெண்ணி எடுத்தாலும்
எட்டுக் கிலோ குறையுதடி
ஏழை மனம் பதறுதடி
கொஞ்சம் கீழிறங்கி
ரோட்டோரம் பார்த்துக்கடி
பழைய மலைப் பக்கத்திலே
கொஞ்சம் பறிச்சுக்கிறேன்.

ஐயோ ஐயையோ ஆபத்து வந்ததடா
ஆணுருவம் ஆனதடா
குள்ளக் கபோதி மவன் - காட்டுப்
பண்ணிக்கு பொறந்த மவன்
என்னைப் பார்த்து இளிச்சாண்டி
என் தாலி பார்க்காம
எடுத்தேனடி ஓட்டம் ஏழுகிலோ
கொழுந்துடனே

முட்டி மோதி வந்து விட்ட
முதுமையினைப் புறந்தள்ளி
முதுகினிலே ஒருகூடை
முழுவதுமே பசுந்தளிர்கள்

நிறுத்துப் பார்க்கணுமே...
அட்டா பாவி
என்ன நியாயம் சொல்லுறான்
என் றாத்தல் எத்தனையாம்?
இருவது வருட சேர்விஸூல
எத்தனை தரம் ஏமாறுவது?
ஆறுகிலோ குறைச்சு
அநியாயம் பண்ணுறானே
எதிர்த்துக் கேட்டாலே
என் “பேரில்” கைவைப்பான்

சீரழிந்த சிந்தையுடன்

ஒருகட்டு மிலாறு - சீராக அடுக்கிவச்சி

சிரம் மீது சுமக்கின்றாள் - பாரம்

சிலுவை போலாகின்றது

வீட்டுக்கு ஒளியேற்றி - நல்ல

விதமாகச் சமைத்து விட்டு

சாமி கும்பிடுகிறாள் - அது

சாடையாய்த் திரும்புகின்றது.

வந்ததொரு வாதையால்

வாய்வரை வந்தது வாந்தி.

“அடியே சாந்தி” யென அதிர்ந்த

ஒரு சப்தத்தால்

அடங்கி நின்றாள் சாந்தி - சாராயம்

மீது புருஷனுக்கு அவ்வளவு பிராந்தி.

அப்பா... என்ன கொண்டுவந்த?

ஏக்கம் நிறைந்த கேள்விக்கு

ஏப்பத்தைப் பதிலாக அவன் கொடுக்க

இதயம் நூறாய் வெடிக்கிறது

இறக்க மனமும் துடிக்கிறது

பாவி படுத்தபின்னே - பாலகனும்

தூங்கிவிட

வேலை செய்த களைப்பு நீக்க

வேட்டித் துண்டை விரிக்கின்றாள்

நன்றாகத் தூங்கிவிட...

உண்டு களித்து உறங்கப்

போன சேவலோ

அதிகாலையில் அவளைத் துயிலெழுப்ப

இப்போதே தயாராகின்றது

பனித்துளிக்குள் பாலைவனம்

வை. வாமணன்,
முன்றாம் வருடம்,
விவசாய பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

பரந்த வெளி
அனல் காற்று
மண்படைகளுக்கிடையில்
பிணைப்புடைப்பு
வெடிப்புக்களில் வறுக்கப்படுகிறது
காற்று

பச்சையம் வலுவிழந்து
பழுப்பு நிறமேறிய
மரம்
வெட்டப்பட்ட காயங்களிலிருந்து
சீழ் வடிகிறது
தனிமையின் வெறுமை
ஒவ்வொரு கலத்திலும்
கருத்தரிக்கிறது....

வெம்மையின் கொடுமை
வேர்களில் வழுவழுப்பால்
கைப்பற்ற முடியவில்லை
உயிராதார திராவகத்தை
காழ்கலன்களுக்குள் கிசுகிசுப்பு
தண் இரவுகளிலும்
தவிர்க்க முடியாத
கதிரவன் வருகை பற்றிய
கலக்கம்
உடைந்து விழும்

உடல் பாகங்களை
உரமாக்கி
உயிர் பற்றி நிற்கிறது
உருப் பெருக்கம் சாத்தியமின்றி
எப்போதாவது
முளைக்கும்
சிறுபுல்தான்
நண்பன்
உடன்பிறப்பு
அத்தனை உறவுகளும்
ஆசைகளோடு அளவளாவும்
அரவணைத்து ஆளாக்கப் பார்க்கும்
வெம்மையின் கொடுமை
நாலு நாள்தான்
கெடுகொடுக்கும்
உறவுப் பாலத்துக்கும்

கண்முண்ணே
கதறி
கருகி முடியும்
நண்பன்

ஒரு துளி நீரையும்
சந்ததிப் பெருக்கமற்ற
மலட்டுப் பூவையும்
காணிக்கையாக்கும்
கண்ணீருடன்

மீண்டும்

தனிமை

வெறுமை

சூனியப் புள்ளியில் எதிர்காலம்

தன்னினம் பெருக்க திறனில்லை

நம்பியவளை காக்க திராணியில்லை

பழுப்பு பச்சையத்தை

பச்சையாக்க

மீண்டும் போராட்டம்

எஞ்சிய துளிகளின்

எல்லையில்

உயிர் வளர்ந்து

காத்திருக்கிறது

மழைத்துளிக்குத்

தமிழ் மரம்

மாறிவிடு மலையகமே

ம. தெய்வானை,
விடுகை வருடம்,
அரசறிவியல் விசேட துறை,
பேராதுணைப் பல்கலைக்கழகம்.

மாறிவிடு மலையகமே நீ - நம்

சந்ததி சமத்துவத்துடன் வாழ

நாடற்றவராய், அரசியல் அநாதைகளாய்

இருந்த - நம் இனம்

விடிவுகாண மா(ற்)றி விடு

கூலிகளாய் வாழ்ந்த எம் இனமே,

குறிக்கோளுடன் புறப்படு புதுயுகம் படைக்க

மதுவிடம் மண்டியிட்ட காலம் மடியட்டும் -

நம் இனம்

மானிடராய் வாழ வழி பிறக்கட்டும்

மலையக மாந்தர்களே,

அரசியல் வாதியின் பின்னால்

அடிமையாய்ச் செல்லாதே

தேர்தல் வாக்குறுதியாய் - எமக்குத்

தேவையல்ல தேர்களும், சிலைகளும் -

தேடிடுவீர்

அறிவுடைய சமூகத்தினை உருவாக்கும்

வாசிகசாலைகளை

உருவாக்கிடுவீர் ஊருக்கொரு

வாசிகசாலையை - நம் சமூகம்

உதயம் காணட்டும் அறிவொளியால்.

அன்புள்ள தமிழுக்கு...

சி. சிந்துஜா,
முதலாம் வருடம்,
வியாபார முகாமைத்துவ நிர்வாகம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

ஒரு பாணைச் சோற்றுக்கு

ஒரு சோறு பதம்...

என் மண்ணில் இருக்கு

உனக்கொரு இடம்...

நீ இன்றி எனக்கு

ஏது இங்கு வளம்?

உன்னை நினைத்து - இங்கு

உருகுது ஒரு மனம்...

என்று வளர்வாய் என

ஏங்குது என் கணம்...

உன்னை அழிக்க

துடித்தது ஒரு இனம்...

உன்னை வளர்க்க

கருதியது ஒரு இடம்

ஒளிந்து ஒளிந்தே

கழிந்தது என் காலம்...

வலிந்து வலிந்தே

தொடர்ந்தது என் பாவம்

கறையாண் புற்றைக் கூட

கவிபாடுமாம் தமிழ்

மொழி தெரிந்த எனக்கு

அதன் வழி தெரியாது - உன்

வார்த்தைகளை வேண்டி - என்

பொழுதெல்லாம் யாசிக்கிறேன்

என் மூச்சு உள்ளவரை - எம்

உறவுக்கு முடிவில்லை...

என் மூச்சு நின்ற பின்பும் - என்

தமிழுக்கு அழிவில்லை

இப்படிக்கு... நான்,

திருவான தமிழின் காதலி....

புனைவு - II

“கலாசாலை எழுதுகோற் சமர்” சிறுகதைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பெறும் சிறுகதை வலை

ரா. கோபிசங்கர்,
இரண்டாம் வருடம்,
பொறியியற் பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை வழக்கத்திற்கு மாறாக அந்த அறை மௌன விரதம் இருக்கிறது. அந்த அறை கட்டப்பட்டதற்கு முதல் முதல் மௌன விரதம் இருக்கிறது போலும். அறையின் சுவர் மூலையில் வலை பின்னும் சிலந்தி கூட மௌன விரதம் என்றால் இதுதானா என எண்ணி வலை பின்னுவதை நிறுத்தி மௌனத்தை இரசித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. புத்தகக் கட்டுக்கள் நிரம்பிய மேசை, புத்தக மலைகளுக்கு நடுவே ஓர் கறுப்புப் பெட்டி.

கறுப்புப் பெட்டியா? ம்ம்..... அதுதான் Laptop

ஸ்.....ஸ்.....நிசப்தம்.

அறை மௌன விரதம் இருக்குமா?

இல்லை.

அறையில் வசிப்பவர்கள் மௌன விரதம்

இருக்கலாமா?

இருக்கலாம்.

கந்தசட்டியா? சிவராத்திரியா?

இல்லை

அப்ப ஏன் இந்த மௌன விரதம்?

சுவரில் இருக்கும் பல்லி தனக்குத் தானே யோசிக்கிறது போலும். பல்லியும் அசைவின்றி அங்கும் இங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு புறம் சிலந்தி பின்னிய வலையில் சிக்கி அரைப் பிணமாயிருக்கும் ஈ ஒன்று.

மறுபுறம், மஞ்சள் தூளுக்குக் கொஞ்சம் அடுப்புக்கரி கலந்த நிறக் கால்களை மடக்கிக் கையுடன் பிணைத்துத் தனது மார்பை மறைத்துக் கொண்டு தலையை குனிந்து நிலத்தில் ஏதோ ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தது ஓர் உருவம்.

உடல் முழுவதும் துணி உடுத்தியிருந்தாலும் மார்பை மறைத்துக் கொண்டு, அவள் தமிழ்ப் பெண் என்பதாலா!

அவள் Campus மாணவி என்பதால்தான் நிலத்தில் ஏதோ ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தாளோ. யார் அவள்? அவள் தான் அந்த அறையின் சொந்தக்காரி தர்மி.

ஸ்.....ஸ்.....ரீங்.....ரீங்.....
வலையில் சிக்கியிருந்த ஈ தன்னைக்
காப்பாற்றப் போராடுகிறது.

நிலத்தைக் கணக்கிட்டவள், புற்றுக்குள்
உள்ள பாம்பு திடீரென தலையைத்
தூக்கிப் பார்க்கிற மாதிரி தலையை
மெதுவாகத் தூக்கினாள்.

வலையில் சிக்கிய ஈ

தலையை கீழே போட்டாள்.

ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்தாள்.

தான் விஞ்ஞான மேதை அப்துல்கலாம்
எனக் கற்பனை செய்தாளோ? இல்லை.

தன் வாழ்க்கையின் அத்தியாயங்களை
கண்வில்லை கொண்டு விழித்திரையில்
திரையிட்டிக் கொண்டுள்ளாள்....

கீங்.....கீங்..... கறுப்புப் பெட்டி
நித்திரையிலிருந்து எழும்பி தன்
வேலையைத் தொடங்குகிறது. கறுப்புப்
பெட்டியைச் சுற்றி வெள்ளைப் பாம்புகள்
வலையாய்ச் சிக்கிக் கிடக்கிறது.

அவை பாம்புகளா? அல்லது சிலந்தி
வலைகளா?

அந்தக் கறுப்புப் பெட்டியின் நரம்புகள்.
கறுப்புப் பெட்டியின் உணர்ச்சிகளை
வெளி உலகத்திற்குக் கடத்துகிற
வயர்கள்.

ஆம் இவைதான் உணர்ச்சிகளை

செய்மதிக்குக் கடத்தி உலகத்தை ஓர்
அறைக்குள் கொண்டுவரும் Dongle

டட் .....டட் ..... கறுப்புப் பெட்டி
சிரிக்கிறது.

இயந்திரம் சிரிக்குமா?

தர்மி தனது சிரிப்பை வயர்களினூடாகச்
செலுத்திச் சிரிக்க வைக்கிறாள்

மீண்டும் அதே கேள்வி

இயந்திரம் சிரிக்குமா? இல்லை.

Face book என்ற வலையினூடாக
கனடாவிலிருக்கும் மாறன் சிரிக்கிறான்.

மாறன் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து,
இனப்பிரச்சினையை மேற்கோள்காட்டி
கனடாவிலிருப்பவன் என Face book
வலை சொல்கிறது.

“இப்ப தமிழ்க் கலாசாரம் ரொம்பவே
மாறிப்போச்சு. ஒவ்வொரு நாளும் மாணவி
கற்பழிப்பு, மாணவ ஜோடி வீட்டை விட்டு
ஓட்டம் எண்டு Net லை போடுறாங்கள்.
உண்மையா? மாறன் வினாத்
தொடுக்கிறான்.

“உண்மைதான். எல்லாம் Town பக்கம்.”
தர்மி நியாயப்படுத்துகிறாள்.

“இந்தப் படம் எப்படி இருக்கு”

“Nice, கனடா ஒரே குளிர் போல”

“ம்..... கோயில்லை இருக்கிற சிலை
எல்லாம் காணாமல் போகுதாம்”

“ம்.... எல்லாம் சண்டை முடிஞ்சாப்
பிறகுதான்”

“சாப்பிட்டியா?”

“இனித்தான். நீங்கள்”

“இனித்தான்”

தமிழ்க் கலாசாரத்தின் இரு காவல்
தெய்வங்கள் கலாசாரத்தினைப் பற்றி
ஆராய்கின்றன.

“Hindu College பெடியள் நாலு பேரை
கஞ்சா வைத்திருந்ததாலை பொலிஸ்
பிடிச்சுப்போட்டாங்கள் தெரியுமா?”

“tamil.net இல் பார்த்தனான்”

தமிழ்க் கலாசாரத்தின் சிற்பிகள் தமது
கலாசார ஆதங்கங்களை face book இன்
ஊடாக பரிமாறுகிறார்கள்.

“Time ஆயிட்டிது, வேலைக்குப்
போகணும், நான் பிறகு chat பண்ணுறன்,
சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லன்.”

“இன்டைக்கு முதல்லை நீங்கள்
சொல்லுங்கோவேன்”

“இல்லை நீ தான்” நீண்ட நாட்களாக
இருவருக்குமிடையில் நடக்கும் ஏதோ ஒரு
விசயத்தை யார் முதலில் செய்வது என
சண்டையிடுகிறார்கள்.

சண்டையா?

செல்லச் சண்டை.

“சரி நானே முதல்லை சொல்லுறன், ladies
first”

“I love you” கறுத்தப் பெட்டியினூடாக
உணர்வுகள் புறப்பட்டு, சுவரின் மேன்
மூலையில் சிலந்தியால் பின்னப்பட்ட
வலையின் ஊடாக கடத்தப்பட்டு
கனடாவை அடைந்ததோ?

இல்லை.

மேசையில் பின்னப்பட்ட வயர் என்ற
வலையினால் கடத்தப்பட்டு சற்றலைற்
என்ற இயந்திரத்தினால் உணர்வுகள்
பரிமாறப்படுகின்றன. தமயந்திக்கு ஒரு
அன்னம் என்றாள், தர்மிக்கு ஒரு
சற்றலைற். இரண்டும் வானில்
பிரயாணிப்பவை தானே.

அடுத்த கணமே கறுப்புப் பெட்டி தன்
வெண் முகத்தில் இயந்திர சிரிப்புடன்

“same to you”

கண்டம் விட்டுக் கண்டம் face book என்ற
வலை ஊடாக காதல் செய்கிறார்கள்
தமிழினத்தின் கலாசாரத் தூதுவர்கள்.

பிரிய மனமில்லை, மீண்டும் மாறன்

“தம்பி எப்படி இருக்கிறான்?”

மீண்டும் குடும்ப சுகம்?

காலமை சாப்பாடு, மத்தியான சாப்பாடு

campus க்குப் போட்ட உடுப்பு, வேலைக்குப் போட்ட உடுப்பு, உலக நீதி, கலாசார மாற்றம், அந்தரங்க உடலியல் மாற்றங்கள்

மாறி மாறி கேள்வியும் பதிலும் அடுக்கப்படுகிறது.

முடிவிலிக்கு முடிவு இருந்தாலும் இருக்கும். ஆனால், காதலர்களின் வெட்டிப் பேச்சுக்கு முடிவு இருக்குமா?

“o.k தர்மி வேலைக்குப் போகணும், I will chat later”

“o.k see you” தர்மி மனம் இல்லாதவளாய்

“Bye”

“Bye”

முடிவிலிக்கு முடிவை கணிதவியலாளர்கள் விரைவில் கண்டு பிடித்துவிடுவார்கள்

சீ.....ங் சீ.....ங்

மீண்டும் அந்தக் கறுத்தப் பெட்டி உறங்குகிறது

ஐயர் வரும் வரைக்கும் அமாவாசை காத்திருக்குமா?

University - கறுப்புப் பெட்டி

கறுப்புப் பெட்டி - University. காலம் இவ்வாறு ஓடுகிறது

மீண்டும் தர்மி கறுப்புப் பெட்டியை எழுப்புகிறாள்.

சீ.....ங் சீ.....ங் கறுப்புப் பெட்டி சிரிக்கிறது.

தர்மி அந்த கறுப்புப் பெட்டியை ஆராய்கிறாள்.

ஓ..... பார்ப்பது நீலப் பின்னணியில் வண்ண ஓவியங்கள். அனைத்தும் தர்மியின் சிநேகிதர்களின் படங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கோணத்தில்.

தர்மியின் கண்கள் ஏதோ ஒன்றைத் தேடி வட்டமிடுகின்றன. ஆடு மாடுகள் உலாவினாலும் கழுகின் கண்கள் கோழிக்குஞ்சை வட்டமிடுவது போல.

கறுத்த நிற நீளக்காட்சட்டை கறுத்தக் கோட்

சிவப்பு ரை

அரும்பு மீசை, கனடாவிலும் மீசையா?

அது மாறனின் படம் அல்லவா

கழுகின் கண்கள் கோழிக்குஞ்சைப்
பிடித்து விட்டது

தர்மி, மாறனின் படத்தின் மீது தனது
இலத்திரனியல் கையை அழுத்துகிறாள்

மீண்டும் அதே கழுகுப் பார்வை. கறுப்புப்
பெட்டியின் வெண்முகத்தினை தர்மி
ரசிக்கிறாளோ?

இல்லை.

ஓர் கலியாண வீட்டுப் போட்டோவை,
வேட்டி சால்வையுடன் மாப்பிள்ளை,
காஞ்சிபுரப் பட்டுடன் பொம்பிளை.

“மாப்பிள்ளை யார்?

மாறனின் பிரண்ட் புருசோத்தா அல்லது
கஜனா

ரெண்டு பேரும் கொஞ்சம் கறுப்பே
யாரா இருக்கும்?

தாலி கட்டக்கை வடிவா போட்டோ
எடுக்கேல்லை. முகமே வடிவாத்
தெரியேல்லை.

கனடாவிலை என்னதான் போட்டோ
எடுக்கிறாங்களோ....” தர்மி
முணுமுணுக்கிறாள்.

அடுத்த போட்டோவைப் பாப்பம்

ஜீங்..... ஜீங்.....

விழித்திரையில் படம் பார்த்துக்
கொண்டிருந்த தர்மியின் கண்கள்
சத்தத்தை நோக்கியது

வலையில் சிக்கிய ஈ யைப் பல்லி
பாய்ந்து கௌவியது

ஜீங்.... ரீங்.....

ரீங்..... ஜீங்.... அறையில் மௌன
விரதம் ஒரு நொடியில் கலைந்தது

கறுப்புப் பெட்டியின் லைற் ஒன்று மின்னி
மின்னி எரிந்து ஏதோ தத்துவத்தைப்
போதிக்கிறது

மீண்டும் மௌன விரதம்.....

“சாந்தன் இனிமேல் எனக்கு கோல் எடுக்காதீங்க. எனக்கு கல்யாணம் ஆயிடுச்சு. என்ன மன்னிச்சிருங்க. வேற நல்ல பொண்ணாப் பாத்து நீங்க கல்யாணம் செஞ்சுக்குங்க” வாணியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் எனக்கு வெறிபிடித்துக் கொண்டது. “துரோகி. நம்பிக்கைத் துரோகி” என் உள்மனம் அவளைச் சபித்தது. என் வாணி ஏன் இப்படி மாறிப்போனாய்? என் இதயம் அவளுக்காக அழுதது.

சில வினாடிகளிலேயே அவளின் மீதான கோபம் அவளின் மீதான காதலையும் தாண்டி வளர்ந்து நிற்க, மறுநாளே விமானம் ஏறிவிட்டேன். வாணி என்ற அழகுப் பொக்கிஷத்தை இழப்பதைவிட, அவள் இன்னொருவனின் உடமையாகிப் போவாளே என்ற பொறாமைத் தீ என் இதயத்தை வேகவைத்து, என்னைச் சாக வைத்துக்கொண்டிருந்தது.

அவள் அப்போது உயர்தரம் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு நொடிக்குள் என்னை விழ வைத்த காதலின் மாயங்கள் எதுவும் அவளைப் பாதிக்கவில்லை. பல நாட்கள் அவள் நிழலுக்கு நிழலாக அவள் பின்னே சுற்றிய போதும் பக்கம் பக்கமாய் அவளுக்குக் காதல் கடிதங்கள் எழுதிய போதும் அவள் சிறிதூர் சலனமின்றியே இருந்தாள்.

இதற்குமேல் முடியாதோ என்று நான் எண்ணத் தொடங்கிய கணங்களில் அவள் கடைக்கண் பார்வை என்மேல் விழுந்தது. அந்த ஒற்றைப் பார்வையில் நான் பகீரதனாக முயல, காதல் கங்கை அவளை ஒரு நாளில் நனைத்தது. அதற்காக நான் தாங்கிக் கொண்ட அடிகளும் அவமானங்களும் ஒரு தனிக்கதை.

காதல் கனிந்த கணங்களின் இனிமையைச் சுவைக்க முடியாது. நாட்டுப் பிரச்சினை என் கழுத்தை நெரிக்கத் தொடங்கியது. உயிர் வாழ வேண்டுமானால், வெளிதேசம் போயாக வேண்டும் என்ற நிலை தந்த கட்டாயத்தினால் நான் லண்டன் வந்த போதும் எங்கள் காதல் குறையவில்லை. கைபேசி எங்கள் காதலையும் வளர்த்தது.

வெளிநாட்டு வாழ்க்கையின் உல்லாசங்கள் என்னை வேறுவழிக்கு இட்டுச் சென்ற போதும், அவள் மீதான மயக்கமும் இரக்கமும் ஒரு சதவீதம் கூடக் குறையவில்லை. கைபேசியில் அவள் குரலைக் கேட்காது ஓர் இரவு கூட உறங்க முடியாது என்ற நிலையிலிருந்து போதுதான் உள்நாட்டு யுத்தம் குறுக்கிட்டது.

யுத்தத்தின் உக்கிரத்தால் அறுந்துபோன உறவுத் தொடர்புகளில்

ஒன்றாய் எங்கள் உறவும் ஆனபின்பு, அவள் என்னவானாள், எங்கேயிருக்கிறாள் என்று அறியாது நான் பட்ட துன்பங்களை வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாது.

யுத்தம் முடிவுக்கு வந்ததன் பின், அவளைப் பற்றி எப்படியாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் செய்த முயற்சியின் பலனாய் அவள் கைபேசி இலக்கம் கிடைத்தது. கனவுகளுடனும் கற்பனைகளுடனும் அவளை அழைத்த எனக்கு அவள் சொன்ன பதில்...

கார் எங்கள் ஊரை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தது. ஊரை நெருங்க நெருங்க அவள் மீதான வக்கிரம் வளர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. அவள் முகம் பார்த்து காறி உமிராவிட்டால் நான் ஒரு ஆணாகப் பிறந்தது அர்த்தமற்றதாய் போயிடும் என என் உள்மனம் உசுப்பிக்கொண்டிருந்தது.

மீளக் குடியேற்றப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எனது ஊரின் குன்றும் குழியுமான சாலையில் பிரயாணித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு, எனது ஊர் அந்நியமாகப் பட்டது. யுத்தத்தின் அல்லல்களை ஒவ்வொரு அங்குலத்திலும் தாங்கி நிற்கும் எனது ஊர் பழைய நிலையை அடைய எப்படியும் ஒரு யுகம் ஆகும் போலிருந்தது.

ஊர்க்கோயிலை கார் நெருங்கிய கணத்தில் என்னவென்று கூறமுடியாது ஒரு உணர்வு என்னைத் தாக்கியது. மெல்லக் கண்களை மூடினேன். வழித்திரையில் கோயிலில் அவளுடனான

சந்திப்புக்கள். மௌனப் படமாய் ஓடி அது தந்த வலியைத் தாங்காது மெல்ல வழிகளைத் திறந்தேன்.

பழைய நினைவுகள் தந்த வலியுடன் திரும்பி சிறு வெறுப்புடன் கோவிலைப் பார்த்தேன். சிதிலமாகிப்போன கோவில் கோபுர வாசலில் நின்று கோபுர தரிசனம் செய்துகொண்டிருந்த அந்தப் பெண் யார்?

சாரதியிடம் காரை நிறுத்தச் சொல்லிவிட்டு கார்க் கண்ணாடியை கீழிறக்குகிறேன். கோபுர தரிசனம் செய்துகொண்டிருந்த அந்தப் பெண் மெல்லத் திரும்பினாள். நான் மின்சாரக் கம்பியைப் பிடித்தவன் போலானேன். அது வாணிதான். ஆனால்... எவ்வளவு மாற்றங்கள்.

அவளின் நதிபோல அலைபாயும் அவள் கருங்கூந்தலெங்கே!

நிலவுக்கே சவால் விடும் அவள் வெண்ணிற மேனியெங்கே!

என் விழிகள் தெறித்து விழும்போல விரிந்தன. காய்ந்து கறுத்து உடல் மெலிந்து போயிருந்தாலும், அவளது கண்களில் மட்டும் அதே அழகு.

அப்போதுதான் கவனித்தேன் அவள் கக்கத்தில் தாங்கியிருந்த தாங்குக் கட்டைகளை. அதிர்ச்சியுடன் அவளை நான் பார்த்திருக்க, அவள் ஆலய தரிசனம் முடிந்து சாலையை நோக்கி வரத்தொடங்கினாள்.

அவள் நெற்றியில் குங்குமப்
பொட்டு இல்லை.

கழுத்தில் தாலியும் இல்லை.

அதிர்ச்சியில் ஊறிப்போயிருந்த
நான், மெல்லச் சிலிர்த்தேன். அதுவரை
வாணி என்னைக் கண்டிருக்கவில்லை.
நான் வேகமாக கார்க் கண்ணாடிகளை
ஏற்றினேன். “வேகமா திருப்புங்க
கொழும்புக்குப் போகணும்” சிறு
வியப்புடன் என்னைப் பார்த்த சாரதி, மறு
பேச்சின்றிக் காரைத் திருப்பினான்.
மீண்டும் குன்றும் குழியுமான பாதைகளில்
கார் அசைந்தாடிப் பயணிக்க, தூரத்தில்
வாணி மெல்ல மெல்ல நடந்து
கொண்டிருந்தாள் தாங்குக் கட்டைகளின்
உதவியுடன். நான் கண்களை இறுக்கமாக
மூடிக்கொள்கிறேன்.

விடியலின் மீது ஓர் அஸ்தமனம்

ச. கோபிநாத்
விடுகை வருடம்,
தமிழ் விசேட துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

“அம்மா தேவி இந்த பால்ல குங்கும்ப் பூ கலந்து வச்சிருக்கேன் இத குடிச்சா பொறக்கப் போற கொழந்த நல்ல செவப்பா பொறக்குமா..”

“என்ன அதை நீங்க இப்படி சொல்லிச் சொல்லியே அஞ்சி டம்ளர் பால குடிக்க வச்சிட்டங்களே..”

“ஏம்மா கோவிச்சிருக்கிற.. பொறக்கப் போற என் பேரன் செவப்பா பொறக்கனும்னு எனக்கு ஆச இருக்காதா?..”

சரி அதை எனக்கும் ஆசதான். ஆனா பால குடிச்சி குடிச்சி எனக்கு வயித்தெல்லாம் புரட்டுதே” என்று முகத்தை சுளித்துக் கொண்டு கூறினாள் தேவி.

“சரிம்மா இன்னும் எத்தனை மாசம் இப்படி குடிக்கப் போற? இன்னும் மூனு மாசந்தானே”

“அத்தை எனக்கு புளிப்பா ஏதாவது சாப்பிடனும் போல இருக்கு. வாயெல்லாம் ஒரு மாதிரியா இருக்கு. சோற பாத்தாலே வாந்தி வருது.”

“இந்த நேரத்தில் இப்படி தாம்மா இருக்கும்... சரி நான் சந்தைக்குப் போயிட்டு மரக்கறி கொஞ்சமும் மாங்காவும் வாங்கிட்டு வாரேன்.. கையோட தேசிக்காயும் வாங்கிட்டு வந்து ஊருகாவும் போட்டுத் தாரேன்.. உன் வீட்டுக்காரனையும் பாக்கனும்..” என்று புலம்பியவாறு மரக்கறிக் கூடையை எடுத்துக் கொண்டு சந்தைக்குச் செல்ல ஆயத்தமானாள் மாமியார் பூங்காவனம்.

ஓங்கி வளர்ந்த ஆலமரம். அதன் கீழே சிறு கூடாரம். அக்கூடாரம் தகரங்களால் சுற்றி மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அக்கூடாரத்தின் வெளியே பழைய உடைந்து போன ஐந்து மோட்டார் வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. கூரையின் முகப்பில் “கிருஷ்ணா மெக்கானிக் சொப்” என்று எழுதப்பட்டிருந்த தகரத்துண்டு தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. உள்ளே ஒருவன் வாகனங்களைப்

பழுது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் தான் கிருஷ்ணா. தேவியின் கணவன். கிருஷ்ணா மெக்கானிக் வேலை செய்யும் ஒரு மத்தியதரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். இந்த மெக்கானிக் கடையில் வரும் சம்பாத்தியத்தில் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

கிருஷ்ணா வாகனங்களைப் பழுதுபார்த்து கொண்டிருந்ததனால், அவன் முகம் வாடி இருந்தது. உடையெல்லாம் அழுக்காகிக் காணப்பட்டது. ஆனால் அவன் உள்ளமோ எவ்வித அழுக்குமின்றி பிரகாசமாகக் காணப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் அவன் மனைவி தேவியின் வயிற்றில் வளரும் குழந்தை. கிருஷ்ணா தேவியைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டான். ஆரம்பத்தில் இருவரது வீட்டிலும் காதலுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். பின்னர் இரு வீட்டாரும் சேர்ந்து இவர்களின் திருமணத்தை முடித்து வைத்தனர்.

ஆரம்பத்தில் மாமியாருக்கும் மருமகளுக்கும் ஒத்துப்போகவில்லை. பின்பு மருமகனின் நல்ல குணத்தை உணர்ந்த மாமியார் மருமகள் மீது பாசத்தைக் கொட்டினாள். ஆனால், அவர்கள் திருமணம் முடித்து ஐந்து வருடமாகியும் குழந்தையே பிறக்கவில்லை. இவர்கள் ஏறாத கோயில் இல்லை. வேண்டாத கடவுள் இல்லை. ஒரு ஜோசியர் கூறினார் “வீட்டின் வாஸ்த்து சரியில்லை வீட்டை மாற்றாத காரணமாகத்தான் உங்களுக்கு குழந்தை இல்லை” என்று. வீட்டையும் மாற்றிப் பார்த்தனர். அப்போதும் எவ்வித பயனும் கிட்டவில்லை. நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் இறைவனின் கருணையினால் தேவியின் கருவில் குழந்தை உண்டாகியுள்ளது.

கிருஷ்ணாவின் மனதில் பூரிப்பு. ஓர் ஆறுதல். ஒரு மன அமைதி. அவன் ஐந்து வருட காலமாக இறைவனை வழிபட்டது வீண் போகவில்லை அல்லவா? ஆனால், இதற்கிடையில் காரணமில்லாமல் “சில வேளை ஏதேனும் நடந்து விட்டால்.. யார் கண்டார்கள்” என்ற இன்பமும் துன்பமும் கலந்த மன ஏக்கம்.

கிருஷ்ணாவுக்கு வேலையில் ஈடுபடவே மனசில்லை. உடனே மனைவியை பார்க்க வேண்டும் போல இருந்தது. மனம் ஏக்கத்தில் தவித்தது. மனைவிக்கு வாங்கி வைத்திருந்த மாங்காய்களை எடுத்துப் பார்த்து உள்ளாக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

சூரியன் பூமியை எரித்துக் கொண்டிருந்த அந்த நண்பகல் வேளையில் கையில் மரக்கறிக் கூடையுடன் இவனது கடைக்கு வந்து கொண்டிருந்தாள் பூங்காவனம். அவளைக் கண்ட கிருஷ்ணா,

“என்ன அம்மா இந்த வேகாத வெயில்ல இங்கே வர்றே? தேவி என்ன செய்யிறா.. சாப்பிட்டாளா? அவ உடம்புக்கு ஒன்னுமில்லையே நல்லா தானே இருக்கா?” என்றான் தாயிடம்.

“அவ நல்லா தான் இருக்கா.. நீ சாப்பிட்டியா... இந்தா இதுல தோசையும் சட்னியும் இருக்கு சாப்பிடு” என்றது தாய்ப் பாசம். “அது சரி அம்மா, தேவியை கஸ்டமான வேலையெல்லாம் செய்யச் சொல்லாதே... பாவம் ரொம்ப கஸ்டப்பட்டு போவா”

“அதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும்... மத்த மாமியார் மாதிரி என் மருமகள நான் சித்திரவதை செய்ய மாட்டேன். அவ நம்ம குடும்ப வாரிசு சுமக்குறா.. அவள நல்லா பாத்துக்கிறது என் பொறுப்பு.”

“அம்மா... தேவிக்கு நல்ல படியா குழந்த கிடைச்சிட்டா முனியப்பருக்கு ஆடு வெட்டுறதா வேண்டிக்கிட்டேன்...தேவிக்கு குழந்த கிடைச்சவுடன் முதல்ல அத செஞ்சி முடிக்கனும்”

“இன்னும் மூனு மாசம் தான் இருக்கு தேவியை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போறச் செலவு .. அப்பறம் பேரு வைக்கனும். .தொட்டில் கட்டனும்... இதுக்கெல்லாம் நெறைய செலவாகும். அதனால் இப்பவே பணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பாரு.”

“அதெல்லாம் ஏற்பாடு பண்ணிட்டேன். முன்னால மளிகைக் கடக்காரரிடம் பத்தாயிரம் கேட்டிருக்கேன் அடுத்த மாசம் தானேனு சொன்னார். அதனால் காசை பத்தி கவலப்படத் தேவையில்லை” என்று தாயிடம் கூறினான் கிருஷ்ணா.

ஒரு பண்டிகையை எதிர்பார்ப்பது போல கிருஷ்ணா, தேவி, பூங்காவனம் மூன்று பேரும் பிரசவ நாளை எதிர்போக்கி இருந்தார்கள். பூங்காவனம் தனது பேரப்பிள்ளைக்குத் தேவையான பொருட்களையெல்லாம் இப்பவே வாங்க ஆரம்பித்திருந்தாள். கிருஷ்ணா தன் முன்னோர் பாவித்த தொட்டில் ஒன்றைக் கடைக்கு எடுத்துச் சென்று நிற்ப் பூச்சப் பூசிக் கொண்டு வந்து வைத்தான். ஒரு மாதத்திற்கு முன்னரே “எனக்கு மகன் பிறக்கப்போறான் எல்லோரும் வந்திருங்க” என்று அயல் வீட்டாரிடம் கூறி வைத்தான். தேவி அடிக்கடி தனது வயிற்றைத் தடவிப் பார்த்து “உங்கள் மகன் உதைக்கிறானாங்க” என்று தனது கணவனிடம் கூறினாள். இவ்வாறு மூவருடைய மனத்திலும் ஓர் ஆவல் துடித்து நின்று இவற்றையெல்லாம் செய்து வந்தது.

பிரசவ திகதிக்கு முதல் நாள், மாலை நேரம். இருட்டு திருட்டுத் தனமாய் சகல திசைகளிலும் நுழைந்து கொண்டிருந்தது. பறவைகள் சற்று இரைச்சலோடு தமது இருப்பிடத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன. காற்றில் குளிரின் சதவீதம் அதிகரித்துக்

கொண்டிருந்தது. தேவி வீட்டின் முன்னால் செடியில் காய்ந்து கொண்டிருந்த தனது கணவனின் ஆடைகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது சற்று உயரத்தில் காய்ந்து கொண்டிருந்த ஆடையை எடுப்பதற்காக ஒரு கல்லின் மேல் காலை வைக்க, அந்தக் கல் உருள தேவி “அம்மா” என்று அலறிக்கொண்டு கீழே சாய, கிருஷ்ணா ஓடி வந்து அவளைத் தாங்கிப்பிடித்தாள்.

“உன்ன யார் இந்த வேலையெல்லாம் செய்யச் சொன்னது.... கீழே விழுந்திருந்தா என்ன ஆகியிருக்கும் தெரியுமா?” என்று பதறினான் கிருஷ்ணா.

“வீட்டில் சும்மா தானே இருக்கிறேன்... இதக் கூட செய்ய கூடாதா? எனக்கு தான் ஒன்றும் ஆகலையே. இதுக்கு போய் கோப படலாமா?” என்று தன் கணவனின் தோளில் சாய்ந்துகொண்டாள் தேவி.

கிருஷ்ணா அன்று தாமதமாகவே உறங்கப் போனான். பக்கத்தில் மனைவி தேவி சிறு பிள்ளையைப் போல் உறங்கிக்கொண்டிருந்தாள். இவன் புரண்டு புரண்டு படுத்துப் பார்த்தான். ஆனால், உறக்கம் வரவில்லை. எப்படி உறக்கம் வரும்? அவனுடைய மனம் உறக்கத்திற்கும் விழிப்புக்கும் இடையே ஊசலாடிக்கொண்டிருந்தது. ஆயிரமாயிரம் சிந்தனைகள் அவன் உள்ளத்தில் தோன்றி மகிழ்வூட்டி உறக்கத்தைத் தொலைத்தன. பல மணி நேரப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு ஒருவாறு நித்திரையில் ஆழ்ந்தான்.

கிருஷ்ணா காரில் வந்து கொண்டிருக்கிறான். அவன் அருகில் அவன் மகன் கம்பீரமாக உட்கார்ந்து கொண்டு வெளியே வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு வருகிறான். கார் வீட்டை வந்தடைந்தது. வீட்டில் ஏராளமான உறவினர்கள் நிரம்பி வழிந்தனர். அப்போது தேவி வருகிறாள் “ஏன் இவ்வளவு லேட்? எல்லாரும் உங்களுக்காகத் தான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாங்க” என்றாள். உடனே கிருஷ்ணாவின் மகன் வாசற் படிகளில் தட்டுப்பட்டு கீழே விழுகின்றான். “டேய் விக்ரம் பாத்துடா... அடிபட்டுச்சாடா?” என்று அரைத் தூக்கத்திலிருந்து கத்திக்கொண்டு எழுந்தான். அது கனவு என்று தெரிந்தவுடனே தனக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டான். கிருஷ்ணா திரும்பவும் படுத்துப் பார்த்தான் தூக்கம் வரவில்லை. அந்தக் கனவின் தொடர்ச்சியைக் காண வேண்டும் போல இருந்தது. அந்தக் கனவு தான் எவ்வளவு இனிமையான கனவு! கனவில் மகன் பிறந்து, அவனுக்கு விக்ரம் என்ற பெயரையும் சூட்டுகிறான். அன்றைய இரவு அவனது தூக்கம் தொலை தூரம் சென்றிருந்தது.

அடுத்த நாள், அந்தக் காலத்து வெள்ளைக்காரன் போட்ட கரடு முரடான பாதையில் முச்சக்கர வண்டி ஒன்று ஆடி அசைந்து சென்று கொண்டிருந்தது. நேற்று இரவு பெய்த மழையின் விளைவாக அப்பாதையில் ஆங்காங்கே ஏராளமான குளங்கள் தோன்றியிருந்தன.

வண்டியினுள்ளே தேவி பிரசவ வலியால் துடித்துக்கொண்டிருந்தாள். அருகே பூங்காவனம் அவளைத் தன் மடியில் தாங்கியிருந்தாள். கிருஷ்ணாவின் மனம் அலைபாய்ந்தது. சாலையை வெறித்துப் பார்த்தபடி அமரந்திருந்தான்.

பிரபலமான நகர வைத்தியசாலை, கொஞ்சம் டெட்டோல், கொஞ்சம் சிறுநீர், கொஞ்சம் பினாயில் என்று கலவையான நெடியை வீசிக்கொண்டிருந்தது. வெள்ளை நிற ஆடை அணிந்த வைத்தியசாலை ஊழியர்கள் அங்கும் இங்கும் நடமாடிக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் நோயாளிகளை ஸ்டெச்சரில் வைத்துத் தள்ளிச் சென்றார்கள். வைத்தியசாலைச் சுவர்களில் ஆங்காங்கே “எயிட்ஸ் நோயை தடுப்போம்” “டெங்கு நோயைத் தடுப்போம்” என்ற அறிவித்தல் பிரசுரங்கள் ஒட்டப்பட்டிருந்தன.

நால்வர் ஸ்டெச்சரைத் தள்ளிக் கொண்டு செல்ல, அதில் தேவி பிரசவ வலியால் துடித்துக் கொண்டிருந்தாள். பூங்காவனமும் கிருஷ்ணாவும் பின்னாலேயே ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். “அவசர சிகிச்சை பிரிவு” அறை வர, தேவி உள்ளே கொண்டு செல்லப்பட்டாள். அறைக் கதவு சாத்தப்பட்டது. வெளியே பூங்காவனமும் கிருஷ்ணாவும் கவலையில் உறைந்து போய் நின்றார்கள். “அம்மா மாரியம்மா, என் மருமகளுக்கு நல்ல படியா பிரசவம் நடக்கணும்” என்று பூங்காவனம் புலம்பினாள். தாதிமார்கள் சிலர் அடிக்கடி வெளியே வருவதும் உள்ளே போவதுமாக இருந்தனர்.

ஒரு மணித்தியாலத்துக்குப் பிறகு.

நடு வகிடு, மூக்கு நுனியில் கண்ணாடி, வெள்ளை கோட், கழுத்தில் ஸ்டெதஸ்கொப் தொங்கிக்கொண்டிருக்க ஒல்லியான உடல்வாகு கொண்ட ஒருவர் அறையைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தார். நிச்சயமாக அவர் வைத்தியராகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

“உள்ளே இருக்கிற நோயாளியோட ரிலேடிவ் இங்க யாரு?”

“நாங்க தான் டொக்டர்” என்று பதறிகொண்டு சொன்னான் கிருஷ்ணா.

“அப்படியா உங்க பேரு என்ன? நீங்க நோயாளியோட...?”

“நான் அவளோட ஹஸ்பன் டொக்டர்... என் பேரு கிருஷ்ணா” என்றான். அவன் உள்ளம் பதறியது.

“அயம் வெரி சொரி மிஸ்டர் கிருஷ்ணா... உங்க மனைவியை ஆட்டோவில் கொண்டு வந்ததால அவங்க வயிற்றிலிருந்த குழந்த திரும்பிடுச்சி என்று நினைக்கிறேன்... அதனால்

ஓபரேசன் பண்ணி தான் குழந்தைய எடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் ஓபரேசன் பண்ணும் போது அதை தாங்குற உடல் சக்தி உங்க மனைவியிட்ட இல்ல.. அவங்க இறந்திட்டாங்க... குழந்தைய மட்டும் தான் காப்பாற்ற முடிந்தது... உங்களுக்கு பெண் குழந்தை பிறந்திருக்கு.” என்று சர்வ சாதாரணமாக கூறி முடித்தார் வைத்தியர்.

இதனைக் கேட்ட பூங்காவனம் “யம்மா மாரி” என்று மயங்கி விழுந்தாள். கிருஷ்ணா அப்படியே தள்ளாடிய படி சுவரோரமாய்ச் சாய்ந்து ஜன்னல் வழியாக வானத்தை ஏறிட்டாள். அந்த அந்திவானத்தில் சூரியன் மெல்ல மெல்ல மறைந்துகொண்டிருந்தான். சந்திரன் சின்னதாய் ஒளி வீச ஆரம்பித்திருந்தான்.

நடப்பு - நிகழ்வு

சங்க நடவடிக்கைகள் - 2011/12

ச. கோபிநாத்
செயலாளர்,
தமிழ்ச் சங்கம்.

வருடாந்த பொதுக் கூட்டம்

இடம் : WUS வளாகம்

காலம் : 17 - 08 - 2011

நேரம் : மாலை 5 மணி

தமிழ்ச் சங்கத்தின் பெருந்தலைவர், பெரும் பொருளாளர், கணக்காய்வாளர் முன்னிலையில் 2008/2009 செயற்குழுவின் ஆண்டறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின் புதிய செயற்குழு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. அத்துடன் கலைப் பீடத் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் கலாநிதி வ.மகேஸ்வரன் புதிய பெருந்தலைவராக பதவியேற்றுக்கொண்டார்.

ஸ்டிக்கர் விற்பனை

புதிய செயற்குழுவின் முதலாவது செயற்பாடாக இது அமைந்திருந்தது. மேற்படி ஸ்டிக்கர் விற்பனையானது தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு நிதி சேகரிக்கும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வகையில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட 5550 ஸ்டிக்கர்கள் பீடப் பிரதிநிதிகள் மூலம் அனைத்துப் பீடங்களிலும் விற்பனை செய்யப்பட்டு, நிதி சேகரிக்கப்பட்டது. புதுவசந்த விழாவிிற்கான நிதி இதன் மூலம் திரட்டப்பட்டது.

புதுவசந்தம் 2011

இடம் : ஈ. ஓ. ஈ பெரேரா அரங்கு, பொறியியற் பீடம்

காலம் : 20.11.2011

நேரம் : மாலை 6.30 தொடக்கம் இரவு 10.30 மணி வரை

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் பேசும் புதுமுக மாணவர்களை வரவேற்கும் முகமாகவும் அவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணரும் முகமாகவும் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் நடாத்தப்படும் புதுவசந்தம் நிகழ்வானது இடைப்பட்ட இரண்டு ஆண்டு காலம் நடைபெறாத நிலையில், இம்முறை மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் பிரதம அதிதியாக விவசாய பீடம், விவசாய விரிவாக்கற்றுறைப் பேராசிரியர் செ.சிவயோகநாதன் அவர்களும்,

சிறப்பு விருந்தினராக கலைப்பீடம், அரபு இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறைத் தலைவர் கலாநிதி M.Z.M நபீல் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். அத்தோடு விசேட அழைப்பாளர்களாக அனைத்துப்பீட பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும், உதவி விரிவுரையாளர்களும் கலந்து சிறப்பித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மாலை 6.30 மணியளவில் மங்கள விளக்கேற்றலுடன் இவ்விழா ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்விழாவில் புதுமுக மாணவர்களின் வரவேற்பு நடனம், கீழைத்தேய இசை, நாடகம், தாளலயம், வழக்காடு மன்றம், கோலாட்டம், வில்லுப்பாட்டு போன்ற பல நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. அன்றைய நிகழ்வுகள் யாவும் இனிதே நிகழ்ந்தேறி இரவு 10.30 மணியளவில் புதுவசந்த விழா இனிதே நிறைவை அடைந்தது.

இசைக்கருவிகள் வாங்கியமையும் திருத்தியமையும்

தமிழ்ச் சங்கத்தின் உடைமைகளான வயலின், கீபோட், தம்பூரா முதலிய இசைக் கருவிகள் பழுதடைந்த நிலையில் காணப்பட்டன. இதனை புதிய நிருவாகக்குழு திருத்தியமைத்தது. அத்தோடு தாளம், கடம் முதலான உபகரணங்களும் புதிதாக வாங்கப்பட்டன.

பொங்கல் விழா

இடம் : குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம்

காலம் : 15 - 01 - 2012

நேரம் : காலை 5.30 - 7.30 வரை

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தில் வருடா வருடம் நடைபெறும் பொங்கல் விழாவில் தமிழ்ச் சங்க நிருவாகக் குழுவின் முதன் முறையாகப் பொங்கல் பொங்கி விழாவைச் சிறப்பித்தனர். இவ்விழாவில் தமிழ்ச் சங்கப் பெருந்தலைவர் கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் அவர்களும், கணக்காய்வாளர் கலாநிதி ம. அல்பிரட் அவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

இளங்கதிர் இதழ் வெளியீட்டின் பொருட்டு விளம்பரங்கள் சேகரித்தல்

இளங்கதிர் இதழ் வெளியீட்டுக்கான நிதியினைத் திரட்டிக் கொள்ளும் பொருட்டு விளம்பரதாரர்களிடமிருந்து விளம்பரங்கள் பெறப்பட்டன. கண்டி, மாத்தளை, வவுனியா, ஹட்டன், நாவலப்பிட்டி, மட்டக்களப்பு, பதுளை, திருகோணமலை ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து நிதி சேகரிக்கப்பட்டது. சுமார் அறுபதாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பணம் இதன் மூலம் திரட்டப்பட்டது.

சிவராத்திரி விழா

இடம் : குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம்

காலம் : 20 - 02 - 2012

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தில் வருடா வருடம் நடைபெறும் சிவராத்திரி விழாவில் தமிழ்ச் சங்கம் சார்பிலும் பல்வேறு நிகழ்வுகள் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டன. இவ்விழாவில் கீழைத்தேய இசை, பாடல்கள் முதலான நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன.

ரி- சேர்ட் (T - SHIRT) விற்பனை

தமிழ்ச் சங்கத்தினால் நடாத்தப்படும் கலைவிழா மற்றும் இளங்கதிர் இதழ் வெளியீட்டு விழா என்பவற்றிற்கு நிதி சேகரிக்கும் முகமாக தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட 350 ரி சேர்ட் ; (T - SHIRT) தயாரிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டன. நிருவாகக் குழு உறுப்பினர்கள் அனைத்துப் பீடங்களிலும் விற்பனையினை மேற்கொண்டனர்.

கலை விழாவும் இளங்கதிர் இதழ் வெளியீட்டு விழாவும்

தமிழ்ச் சங்கத்தினால் நடாத்தப்படும் மாபெரும் கலைவிழா, இம்முறை வைகாசி மாதம் 12ம் திகதி நடைபெறவிருக்கின்றது. இவ்விழாவில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் பேசும் மாணவர்களின் பல்வேறு கலை நிகழ்வுகள் அரங்கேற்றம் செய்யப்படவுள்ளதோடு, இளங்கதிர் இதழ் வெளியீட்டு விழாவும் நடைபெறவிருக்கின்றது. இந் நிகழ்வில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இவ்வருடத்திற்கான எழுத்தாளருக்கான கௌரவம் செ. கணேசலிங்கனுக்கு வழங்கப்படவுள்ளது. அத்தோடு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர்களான எஸ். மகாலிங்கம் (பொறியியல் பீடம்), எஸ். யோகரட்ணம் (விவசாய பீடம்), V. கணபதிப்பிள்ளை (கலைப் பீடம்), எம்.ஏ. நு.மான் (கலைப் பீடம்), இரா.வை. கனகரத்தினம் (கலைப் பீடம்) ஆகியோரும் சிறப்புக் கௌரவம் பெறுகின்றனர்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கௌரவம்

2012

எழுத்தாளர் கௌரவம்

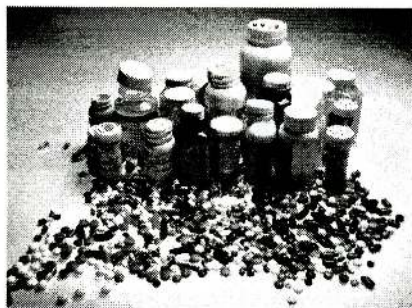
முற்போக்கு இடதுசாரி இயக்கச் செல்நெறிகளில் ஆழக்கால் பதித்த செல்லையா கணேசலிங்கன் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அறுபது ஆண்டு காலத்துக்கு மேலாகப் பணியாற்றி வருபவர்களில் முதன்மை பெற்று நிற்கின்றார். இவர் எண்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி சாதனை படைத்தவர். சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம், சிறுவர் இலக்கியம், சஞ்சிகை என்று பல்துறை இலக்கிய வடிவங்களுக்கூடாகத் தன் ஆளுமையை நிலை நிறுத்தியவர்.

ஆரம்ப காலத்தில் மு.வரதராசன், அகிலன், காண்டேகர், ஜானகிராமன் ஆகியோரின் எழுத்துக்களால் கவரப்பட்டவராக இருந்தார். பின் கார்த்திகேயன் மாஸ்டரின் வழிகாட்டலில் மார்க்சிய சிந்தனையாளராக மாறினார். நாவல் இலக்கியத்தில் தடம்பதித்த இவர் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதி வெளியிட்டு சாதனை படைத்துள்ளார்.

கட்டுரை, நூல்கள் பலவற்றை எழுதியிருப்பவர் என்ற விதத்திலும் செ.கணேசலிங்கன் முக்கியமானவர். கலை, இலக்கியம் பற்றிய மார்க்சிய நோக்கிலான கட்டுரைகள், பெண்ணிலைவாத நோக்கிலான கட்டுரைகள் முதலான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவர் மார்க்சிய நோக்கிலான முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட “குமரன்” சஞ்சிகையை வெளியிட்டவர். இவரது படைப்புக்கள் ஆங்கிலம், ரஷ்யன், மலையாளம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதன் மூலம் பரந்துபட்ட வாசகர்களின் அபிப்பாசனத்தை வென்றவராகத் திகழ்கின்றார்.

With Best Complements From

NEW THARSHINI MEDICALS

NO. 238,
Dockyard Road,
Trincomalee.
T.P: 026-2225218

With Best Complements From

SIVA BROTHERS

***Dealers in Textiles &
Fancy Items***

No: 214,
Main Street,
Punduloya.
T.P : 051-2233066
077 0653121 , 071 5150043

With Best Complements From

VIJAYA'S

Creation it's Tradition

No: 10,
New Bazaar Street,
Nuwaraeliya,
T.P: 052 2222460
E-mail:
www.vijayas@yahoo.com

With Best Complements From

Durga Sothida Nilayam

A.Santhirajah J.P

All Island J.P Teacher & Astrologer
The Human Rights Organization
Member

Sothida Office: 051-2233101
Residence : 051-2233288
Fax : 051-2233241
No. 127/A, Main Street, Punduloya.

With Best Complements From

ANCHENEYE CEMENT & HARDWARE DEALERS

Mega dealers for NIPPON CEMENT,

Authorised dealers for C.I.C Paints,
S-Lon, Duro, National P.V.C Items,
Steel corporation & Mascom sheets.

No: 38,
Pioneer Road,
Batticaloa.
Tel: 065 2224794
Fax: 065 2222431

With Best Complements From

BRIGHT ACADEMY OF HIGHER STUDIES CENTER TALAWA - KELLE

G.C.E A/L

* **HINDUCULTURE**

* **TAMIL**

* **LOGIC**

* **POLITICAL SCIENCE**

* **GEOGRAPHY**

தலவாக்கலயிலிருந்து 37 மாணவர்களை
பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பிய
பெருமையுடன்.....
தொடர்புகளுக்கு-

No:112,Nuwaraeliya Road,
Talawa kelle

T.P : 077-5757189 , 071-5839960

With Best Complements From

SHARAN STORES

*General Merchants &
Whole Sale Dealers*

*No: 213/5A,
Colombo Street,
Kandy.
Tel: 071-4996888*

With Best Complements From

SON MEDICALS

**NO. 209,
Central Road,
Trincomalee.
T.P: 026-2221057
075 0957405**

With Best Complements From

INDIA'S CUSINE
SRI RAM
Indian restaurant

Vegetarian & Non Vegetarian

No: 87,
Colombo Road,
Kandy

Tel: 081 5677287

www.sriramrestaurant.com

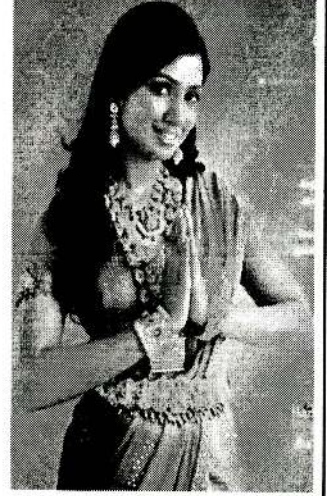

With Best Complements From

Ranmuthu

JEWELLERS & PAWN BROKERS

No 84/B,
Kotugodella Veediya,
Kandy
Tel: 081 2200912

With Best Complements From

SUN FANCY HOUSE

சன் பன்சி ஓவுஸ்

மட்டக்களப்பில்

பிரம்மாண்டமான காட்சியறை

- அன்பளிப்பு பொருட்கள்
- ஆலயங்களுக்கான பொருட்கள்
- மற்றும்பல அத்தியாவசிய,
அலங்கார பொருட்கள்

இறக்குமதி செய்து விநியோகிப்போர்
சன் பன்சி ஓவுஸ்

இல. 163இ171
திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

தொ.பே: 065 2223092
இ.தளம்: sunfancyk.com
மி.அஞ்சல்:
info@sunfancyk.com

With Best Complements From

**ஸ்ரீ கணேசானந்த பிராமணாள்
சைவ உணவகம்**

சுவையான தூய சைவ உணவு
தமிழரின் பாரம்பரியத்துடன்
சுவைத்து மகிழ்ந்திட
நாடுங்கள்.....

இல. 42,
பேராதெனிய வ.
கண்டி.
தொ.பே: 0094 81 2233231
0094 81 2220489

With Best Complements From

R.T OIL STORES

**IMPORTERS OF EDIBLE OILS &
DEALERS IN GENERAL MERCHANTS**

**No: 178,
Colombo street,
Kandy**

**Tel 081 2202203
Fax 081 4474909**

With Best Complements From

RANJITHA TRADERS

**IMPORTERS,
GENERAL MERCHANTS
&
COMMISSION AGENTS**

**No: 180,
Colombo Street,
Kandy**

**Tel: 081 2232350,
081 2229155
Fax: 081 2229156**

With Best Complements From

STAR ELECTRICALS

**Wholesale & Retailers In Electrical
Goods ,
Lamps Shades,
Government Suppliers &
Contractors**

**No 60,
Kotugodella Veediya,
Kandy.**

**Tel: 081 2223659
Fax: 081 2238377**

With Best Complements From

SRI KANDY TRADE CENTER

**GENERAL MERCHANTS
&
COMMISSION AGENTS**

**No 140,
Colombo Street,
Kandy**

Tel 081 4472937

With Best Complements From

New Deepa Jewelers

22kt Sovereign Gold Jewellery

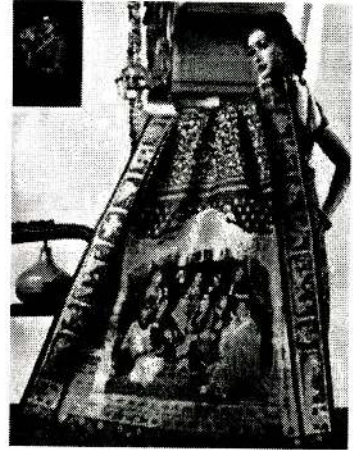

No 35 A Yatinuwara Veediya
Kandy
Tel 081 2232532

With Best Complements From

SRI MURGANS

Wholesale And Retail Dealers In Textiles

No 94, Colombo Street, Kandy
Tel 081 2223399

With Best Complements From

Ganga Textiles

Wholesale and Retail Dealers in Textiles
Specialist in High Quality Sarees

123, Kotugodalla Veediya
Kandy
Tel 081 2222911/ 081 4477334

With Best Complements From

K.Veeralingam Achary & Sons

Dealers In 22 Kt Gold Jewellery
& Eversilver Wares.

No : 39 ,Kotmale Road, Nawalapitiya

TP : 054 2222212
Mobile 0777 674745

With Best Complements From

SRI MUTHUMARI STORES

GENERAL MERCHANTS

No : 150, Colombo Street,
Kandy,
Sri Lanka.

Tel: 081 2234205

With Best Complements From

NAWALAPITIYA MEDICALS

Dealers In Drugs,
Frozen Foods,
Milk Foods &
Groceries Etc

No: 33, Gampola Road ,
Nawalapitiya.
Tel: 054-2224049

With Best Complements From

ஸ்ரீ முருகன் ஸ்ரீரார்ஸ்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
மளிகை பொருட்களை
சகாய விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்.....

இல. 14,
பிரதான வீதி,
தலவாக்கலை.

தொ.பே: 052 2258224

With Best Complements From

VIGNESWARAN STORES

GENERAL MERCHANTS

WHOLE SALE &

DEALERS IN

ALL NECESSITIES

No 173,
Colombo Street,
Kandy.
T.P 081 2223014

With Best Complements From

COLES CITY

All commodities available under one Roof
Sophisticated Super Market

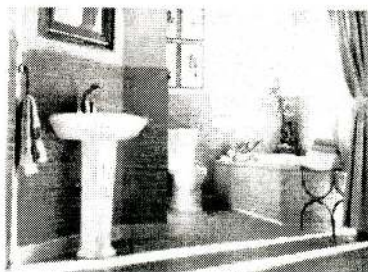

No: 06,
Station Road,
Karapankadu,
Vavuniya.
Tel: 071 8665123

With Best Complements From

Carsons Mega Ceramics

IMPORTERS & DISTRIBUTORS OF
WALL TILES, FLOOR TILES,
HIGH QUALITY SANITARY WARES,
BATHROOM ACCESSORIES,
KITCHEN SINK,
P.V.C. AND HOT WATER PIPE FITTINGS.

A 74,
Colombo Street,
Kandy,
Sri Lanka.

Tel: 081 4476760
081 2200052,
Fax: 081 2200052
081 2200052

With Best Complements From

New

PRJYA STORES

DEALERS IN;

**GROCERIES,
HOTEL SUPPLIERS,
FROZEN FOODS ETC**

No: 125 - C
D.S.Senanayake Veediya
Kandy
(Kandy City Mission Building)

Tel: 081 2223979
081 2223551

With Best Complements From

VASANTHAS

Since 1967

**Jewellers, Pawn Brokers,
& Authorized Money Changers**

No 56,
D.S. Senanayake Veediya,
Kandy 20000.
Phone: + 94 81 2233151,
+94 81 2224300
Fax : + 94 81 2223627

E-mail: Vasanthas.Kandy@Gmail.Com

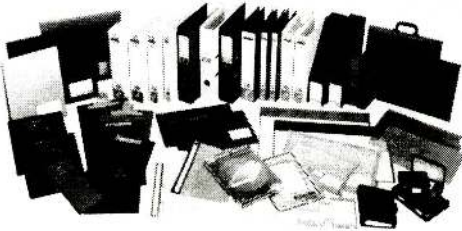

With Best Complements From

ARIVALAM

அறிவாலயம்

*Distributor of all kinds of books
and stationeries*

No. 190B, Station Road,
Vairavapuliyankulam,
Vavuniya,
Sri Lanka.
Tel: 024 4920733

With Best Complements From

Multivision Printers

For all kinds of printing works

Manufacturers Of Quality T Shirts, Bags,
Caps, & Hats With Customized
Embroidery & Print
Mugs, Key Tags, Umbrellas, Trophies,
Awards & Medals

No. 77, 1st cross street,
vavuniya.

Tel: 024 2223669
077 3591995

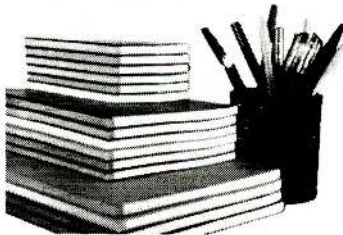
E-mail: multivition@gmail.com

With Best Complements From

KIRUPAJ

WHOLESALE & RETAILERS

- * SCHOOL REQUISITES
- * STATIONARY
- * FANCY GOODS
- * PHOTO COPY
- * LAMINATING

No.185, Mannar Road,
Vavuniya

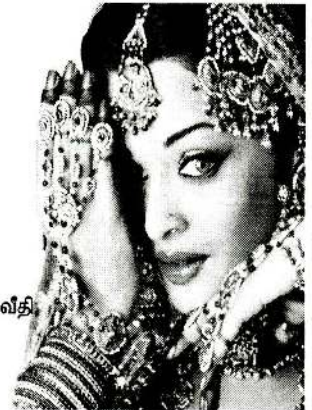
Tel : 024 2222763

With Best Complements From

விக்னேஸ்வரா நகைப்பூங்கா

மங்கையர் மனம்கவர்...
பற்பல டிசைன்களில்...
தூய 22kt தங்கமதில்...
தரமுயர் தேர்வுகளுக்கு...

நாடுங்கள்
விக்னேஸ்வரா நகைப்பூங்கா.....

இல. 10B,
கந்தசாமி கோயில் வீதி,
வவுனியா.

இல. 205/3,
கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

With Best Complements From

Dr. V. Yohanathan
MBBS, MCGP, DFM

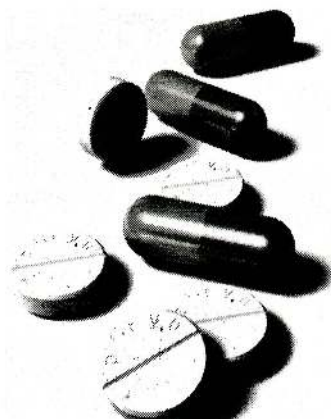
TOWN CLINIC AND NAWALAPITIYA NURSING HOME

Specialist consultation Service
Scanning & X-ray
Laboratory testing Service
Advisory Service

**No. 8B,
Theatre Road,
Nawalapitiya.**

Tel: 054 2222388 (OPD)
054 2223034 (ward)

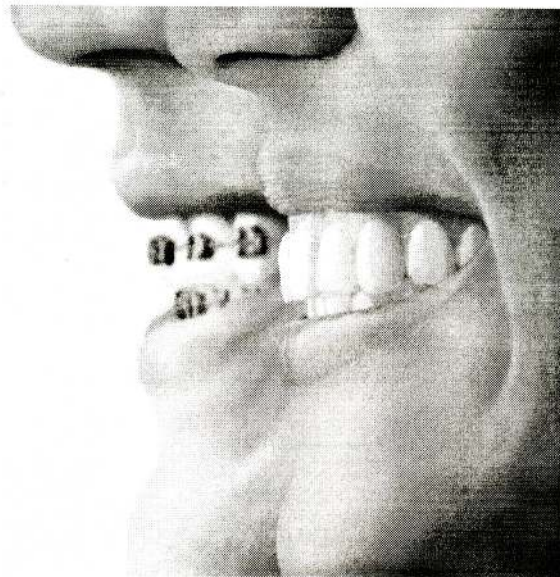

With Best Complements From

INTERNATIONAL DENTAL CARE

Professional Dental Care In Sri Lanka

Vavuniya Branch:

Raaj Medical Lab,
No 10,
Bazaar Street,
Vavuniya,
Sri Lanka.

Tel: 024 222 1577
024 492 5527

Colombo Branch:

No 67,
W.A.Silva Mawatha,
Wellawatta,
Colombo -06
Sri Lanka.

Tel: 0112 507 070
0114 380 803

Jaffna Branch:

No 84,
Stanley Road,
Jaffna,
Sri Lanka.

Tel: 021 222 0833
021 492 3353

Email: internationaldentalcare@gmail.com

Hot line: 0114 422 844

With Best Complements From

CHANDRA STORES

IMPORTERS , EXPORTERS AND WHOLESALE DEALERS

Authorized Distributors For Prima Ceylon Limited

207, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 2234332/ 2232756/ 2229175
Fax: 081 2229174
Email chandrainports@yahoo.com

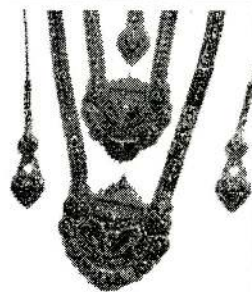
Branch
60 , New Moor Street, Colombo 12
Tel : 011 2 448420/ 23 43959/ 23 43960
Fax: 011 2436108

With Best Complements From

MJ

NAGALINGAMS JEWELER

Trusted Excellence For Over 100 Years.

No: 101 ,
Colombo Street ,
Kandy.
Tel: 081 2232545

With Best Complements From

Net Space Technologies

Private Limited

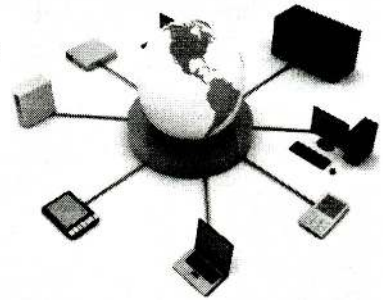
220, Station Road , Vavuniya.

Phone/Fax: 024 222 1097

Mob: 0 77 774 5764

atchuthan@netspace.

www.netspace.lk

With Best Complements From

SUREN MOBILES

SUREN
(Proprietor)

Metropolitan Authorised Distributor

354, Main Street, Matale.

Phone 066 22 30 30 3

Mobile 0777 80 70 21

0777 30 60 20

Email : surenmobiles@gmail.com

metropolitan

Metropolitan Telecom Servies (Pvt) Ltd

14/15-1/2, Duplication Road, Colombo 04, Sri Lanka

Tel : +94 114 512 596 - 7

Fax : +94 114 518 494

With Best Complements From

SRI SAI MEDICALS

DEALERS IN
ENGLISH MEDICINES
PHARMACEUTICAL PRODUCTS
VETERINARY MEDICINES
COSMETICS & DEVICES

NO: 785, Ehamparam Road,
3 rd Mile Post,
Uppuveli,
Trincomalee.
Tel: 026-4901028

With Best Complements From

HAPPY BOOK CENTER

Thirugnanasampanther Street,
Trincomalee.
T.P: 026-2220617

நூல் வெளியீட்டுக்கு
உதவிய அனைத்து
உள்ளங்களுக்கும்
நெஞ்சார்ந்த
நன்றிகள்..

நன்றி

With Best Complements From

Kogilan Jewel Works

கோகிலன் ஜுவெல் வர்க்ஸ்

No.119, MAIN STREET, MALATE.
TEL :066-2230074, 077-5913322,
072-7306953

WORK SHOP; NO:48/4,NICKAWELA C
BLOCK,THOTAGAMA,
PALAPATHWELA, MATALE.

With Best Complements From

NAGUL JEWELLERS

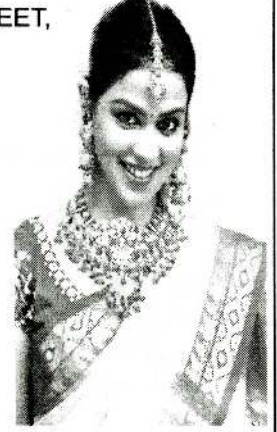
Dealers in 22kt. Genuine gold jewellery.

நகுல் ஜுவலர்ஸ்

தரம் என்றும் நிரந்தரம்

275 A, MAIN STREET,
MATALE.

Tel: 077-2263079
078-6678169
072-5266369

With Best Complements From

DEVI JEWELLERS

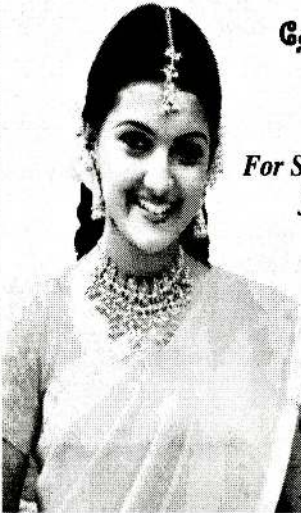

தேவி ஜுவலர்ஸ்

For Solid 22kt gold
jewellery

146, MAIN STREET,
(Near Sampath bank)
MATALE

Tel ; 077-1537779

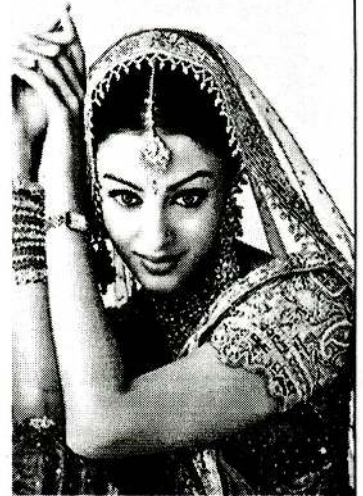
With Best Complements From

SUJATHA JEWELLERS

Genuine 22 kt gold.

சுஜாதா ஜுவலர்ஸ்

No.278,
Main Street,
Matale.

With Best Complements From

MASTER ACCOUNTANCY SERVICE

Accountants ,Auditors, & Consultants

HEAD OFFICE:

No. 360,
Main Street,
Matale.

BRANCH:

No. 56
Dalada Veediya,
Kandy.

No. 4/1
Pettiyamedawatta,
Wellimada.

Tel: 066- 5672000

077- 41141101

e-mail: auditmasters@gmail.com

With Best Complements From

SIVASAKTHI CORPORATION

No: 258, Main Street, Matale

Tel : 066- 22599
066- 23835

With Best Complements From

SAVOY TAILORS

ஆண்களுக்கான
அனைத்து ஆடைகளும்
நேர்த்தியுடன்
துரித கதியில்.....

கம்பீரம் மிகு
நவநாகரிக ஆடைகளுக்கு
நாடுங்கள்.....

No: 25,
Meesan Shopping complex,
Raja veediya,
Matale.

With Best Complements From

ஐனசக்தி

விவசாயிகளுக்கு தேவையான,
உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு மரக்கறி
விதை வகைகள், உர வகைகள்,
சகல விதமான கிருமி நாசினிகள்,
நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள்,
மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள்
மற்றும் ஏனைய விவசாயத்திற்கான
உபகரணங்கள்,
விவசாயம் சம்பந்தமான ஆலோசனைகள்.

நம்பிக்கை, சாதாரணம், சலுகை,
உத்தரவாதம், விற்பனையின் பிந்திய
சேவையுடன்....

எமது சக்தி....உங்கள் சக்திக்கு....
ஐனசக்தி

ஐனசக்தி அக்ரோ
இல.225 பிரதான வீதி
மாத்தளை
தொ.பே. 066-5718964

With Best Complements From

akash graphics

Experts in digital printing.

- * High in Quality
- * Fast & Best
- * Reasonable cost

No. 111, Bus stand Complex,
Vavuniya.
Sri Lanka.

Tel: (+94)24 2224965
0777 804964

E-mail: akashgraphics.lk@gmail.com

With Best Complements From

Ambal Jewellers

AJ 22 Kt gold Jewellery

No. 9,
Horowapothana Road,
Vavuniya.

Tel: 024 222 6421
024 2222421

E-mail :
ambaljewellers@gmail.com

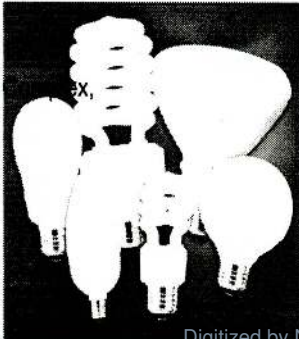
With Best Complements From

Metro Traders

Dealers in orange bulbs
Electrical Goods
Plumbing Items

No.35, Bus Stand
Station Road,
Vavuniya.

Tel: 024-2222572

With Best Complements From

VEL MURUGAN JEWELLERS

Dealers in Pure 22 kt Genuine Gold Jewellery

வேல் முருகன் ஜுவலர்ஸ்

தரமான தங்க நகைகளுக்கு
தன்னிகரில்லா நகைமாளிகை

No. 87 A,
Kandy Road,
Vavuniya.

Tel: 024-2222248

With Best Complements From

VJ GRAPHICS & PRINTERS

For all kind of Printing service

Best, Quick & Early delivery of orders...

No.457 A, Main Street,
Matale,
Sri Lanka.

Hotline: 077-2226949

077-6253632

Tel : 066-5674324

E-mail: vjprints@yahoo.com

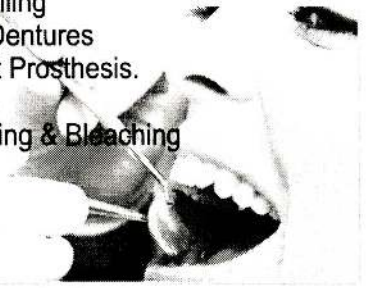

With Best Complements From

ERIYAGAMA DENTAL CLINIC

Aesthetic & Cosmetic Dental Clinic

- * Post Crowns, Crowns & Bridges
- * Root Filling
- * Metal Dentures
- * Implant Prosthesis.
- * Braces
- * Whitening & Bleaching

No. 359, Colombo Road,
Eriyagama,
Peradeniya.
(near Bentota Bake House)

Tel : 0777-801628

081-5631298

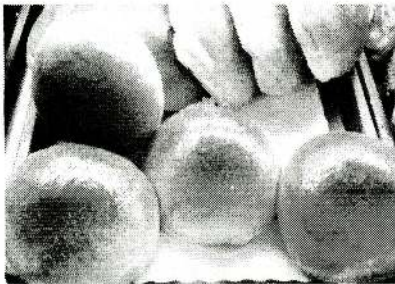
E-mail : tsivathasan@yahoo.com

With Best Complements From

SINBON

BAKERS & CONFECTIONERY

*Taste
Quality
Hygiene
Quick delivery*

Industrial Estate,
Poonthoddam,
Vavuniya

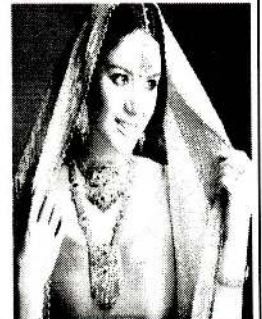
With Best Complements From

நியூ காஞ்சனா ஜுவலர்ஸ்

மங்கையர் மளங்கவரும்
தரமான தங்கநகைகளுக்கு
என்றும் நாடுங்கள்.....

அசல் 22 கரட்
ஆபரணங்களை
குறித்த தவணையில்
விரும்பிய டிசைனர்களில்
செய்து கொள்ள
நாடுங்கள்.....

148/A, பஸார் வீதி,
வவுனியா.

With Best Complements From

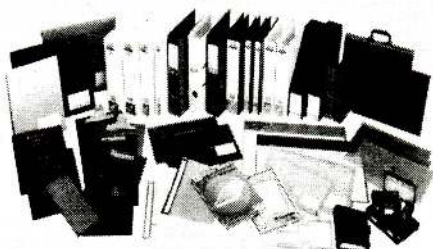
NEW CHANDIRAS

Whole Sale & Retail Dealer
In Provision Goods

*No: 144,
Talawakelle Road,
Punduloya.
T.P: 051-2233261*

With Best Complements From

NEW TRINCO STATIONERS

*No: 27, 3rd cross Street,
Trincomalee.
T.P: 026-2223071*

With Best Complements From

TOWN SHOP

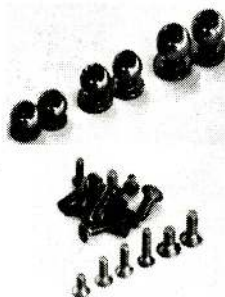

*NO:36,
Vidyalayam Road,
Trincomalee*

With Best Complements From

RAJALAKSHIMY AMMA

HARDWARE STORES

*No: 210,
Viharai Road,
Trincomalee.
T.P: 026-2220147*

தமிழ்ச் சாங்கம் - 2011/2012 செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

இடமிருந்து வலம் (இருப்பவர்கள்) : அ. செந்தூரன் (தலைவர்), கலாநிதி ம. அலிரீட் (கணக்காய்வாளர்), யோசிரியர் இரா. சிவகவேசன் (பெரும் பொருளாளர்), யோசிரியர் எஸ்.பி.அப்பகோன் (கூணை வேந்தர்), கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் (பெருந் தலைவர்), ச.கோபிநாத் (செயலாளர்).

இடமிருந்து வலம் (நிற்பவர்கள்) : நழிஷாந்தினி, அலூசியா, ஈ.சௌபியா, அ.அனாஷியா (உப செயலாளர்), ச.சிவயாமின், தி.கேதீஸ்வரன், யோ.சுஜீவன், ச. செந்தில்குமார் (வெளிபிட்டாளர்), க.யூசுரீத், ப.விஸ்வலிங்கம் (இளம் பொருளாளர்), பா.கமன் (இதழாசிரியர்).

படத்தில் இல்லாதிருப்போர் : சி.வித்யாஜானி (உப தலைவர்), லோ. வித்யாஜானி (இதழாசிரியர்), அ. அமிர்தகோஜனன், ப.வாசுஜினி, ச.ரொமேசன், வே.லோக்சன்